

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 47' (97) - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2020

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, δρ Ζαμπία Ἀγριμάκη

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμῖνα Μωυσεΐδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-1ο
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2020

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	1
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	5
ΟΜΙΛΙΑΙ	
• Μετάνοια καί σωτηρία κατά τόν Μεγάλο Κανόνα τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέα Κρήτης, τοῦ Ἀρχμ. Νικολάου Χ. Ἰωαννίδη, Καθηγητοῦ Παν. Ἀθηνῶν	7
• Ἡ Ἀναστάσιμη Ἀκολουθία τοῦ Πάσχα καί τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος, τοῦ πρωτ. Θεοδώρου Ἰω. Κουμαριανοῦ, Καθηγητοῦ Παν. Ἀθηνῶν	17
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ Διμερίδα μέ θέμα: Ἡ Θεολογία τοῦ Γάμου (Ὁμιλητές καί Πορίσματα)	26
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	30
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	94
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	109
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	112

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ τεύχος Ἰανουαρίου τοῦ Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τίς ἐπιστημονικές ἀνακοινώσεις τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νικολάου Ἰωαννίδη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ, καί τοῦ Πρωτοπρ. Θεοδώρου Κουμαριανοῦ, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ, οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν στό ἸΖ΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως (Κόρινθος, 17-19 Σεπτεμβρίου 2018).

Στά Συνοδικά Ἀνάλεκτα θά βρεῖτε τά Πορίσματα τῆς Διμερίδας μέ θέμα: Ἡ Θεολογία τοῦ Γάμου, τήν ὁποία διοργάνωσε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ Προβλήματος (27-28.11.2019).

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχος συμπληρώνεται μέ τόν Προσωρινό Πίνακα Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατεῖαν, τοὺς Κανονισμούς καί τίς Προκηρύξεις. Οἱ τακτικές στίλλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων-Διαχριστιανικῶν ἀναφέρονται σέ εἰδήσεις ἀπὸ τήν ἐκκλησιαστική ἐπικαιρότητα.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Προκαταρκτικός Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 91
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 14η Ἰανουαρίου 2020
Διαβιβ. 83

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 19 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν», ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977, ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσεως τοῦ παρόντος, δύναται παρ' οἴουδῆποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀσκηθῆ ἔνστασις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀθανασίου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως,
2. Ἀρχιμ. Ἀνδρέας Αἰντινίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου,
3. Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Ἀνθίμου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλωπίας,
4. Ἀρχιμ. Ἀρίσταρχος Γκρέκας, κληρικός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,
5. Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Ζαμπέλης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης,
6. Ἀρχιμ. Δωρόθεος Ζέρβας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου,
7. Ἀρχιμ. Παντελεΐμων Βῶλος, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν,
8. Ἀρχιμ. Γερμανός Κουρκούνης, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης,
9. Ἀρχιμ. Ἄνθιμος Κωσταράκης, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου,
10. Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Λουκόπουλος, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ,

11. Αρχιμ. Χαρίτων Μελεμές, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ,
12. Αρχιμ. Δαμασκηνός Μούρτζης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης,
13. Αρχιμ. Χερουβεῖμ Μουστάκας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου,
14. Αρχιμ. Διονύσιος Νικολαΐδης, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης,
15. Αρχιμ. Γαβριήλ Παλιούρας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σεργῶν καί Νιγρίτης,
16. Αρχιμ. Ἀντώνιος Πρελιᾶς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν,
17. Αρχιμ. Γαβριήλ Τασσόπουλος, κληρικός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκόπῃς Ἀθηνῶν,
18. Αρχιμ. Κωνσταντῖνος Φουντουκίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί
19. Αρχιμ. Δαμασκηνός Χρυσολωρᾶς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἄμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀρχιεραγματεύς
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

ΟΜΙΛΙΑΙ

Μετάνοια καί σωτηρία
κατά τόν Μεγάλο Κανόνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης
τοῦ Ἀρχιμ. Νικολάου Χ. Ἰωαννίδη, Καθηγητοῦ Παν. Ἀθηνῶν
(Ὁμιλία στό ΙΖ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον,
Κόρινθος 17-19 Σεπτεμβρίου 2018)

Α΄

α) Ὁ συγγραφέας τοῦ Μεγάλου Κανόνα Ἀνδρέας, ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, γεννήθηκε στή Λαμασκό γύρω στό 660 μ.Χ.¹ ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς, πού τόν ἀνέθρεψαν μέ τά νάματα τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τόν ὀδήγησαν οἱ ἴδιοι, σέ ἡλικία δεκαπέντε περίπου ἐτῶν στή Ἱεροσόλυμα, ὅπου καί τόν ἀφιέρωσαν στό ναό τῆς Ἀναστάσεως². Στά Ἱεροσόλυμα καί κυρίως στήν ἐκεῖ μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα μορφώθηκε, ἐμβαθύνοντας τόσο στή θύραθεν ὄσο καί στή θεολογική παιδεία, καί ἀσφαλῶς ἐπιδόθηκε καί στή μελέτη τῆς ὑμνογραφίας, πού μέ τόση ἐπιτυχία καλλιέργησε ἀργότερα³. Ἐκεῖ ἔλαβε τό μοναχικό σχῆμα καί ἀνέλαβε καί καθήκοντα νοταρίου, δηλαδή πατριαρχικοῦ γραμματέα.

Ὅταν τό 685 ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων χρειάσθηκε νά ἀποστείλει ὁμολογία πίστεως σέ τοπική σύνοδο πού συνεκλήθη στήν Κωνσταντινούπολη, προκειμένου νά ἐπικυρώσει τίς ἀποφάσεις τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπιλέχθηκε ὁ «πάντ' ἄριστος» μοναχός Ἀνδρέας, μαζί μέ δύο ἀκόμη λόγιους κληρικούς, νά μεταφέρει στήν Κωνσταντινούπολη τήν ὀρθή ὁμολογία πίστεως τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας⁴.

Στήν Κωνσταντινούπολη συνδέθηκε μέ τήν αὐτοκρατορική αὐλή καί παρέμεινε ἐκεῖ μονάζων «ἐν κελλίῳ», ὅπως ἀναφέρει ὁ βιογράφος του ἴσως πρόκειται γιά τή μονή Βλαχερνῶν-, χειροτονήθηκε διάκονος⁵ μέ αὐτοκρατορική διαταγή καί ὑπηρετήσε στό ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὅπου διέπρεψε «ὡς ἀστήρ παμφαέστατος... φωτίζων ταῖς καθ' ἐκάστην αὐτοῦ εἰσηγήσεσι καί ὁμιλίαις καί ταῖς ζητημάτων ἐπιλύσεσιν»⁶.

Φαίνεται ὅτι καρπό τοῦ κηρυκτικοῦ αὐτοῦ ἔργου του ἀποτελοῦν πολλές ἀπό τίς ὁμιλίαις του πού ἔχουν διασωθεῖ. Παράλληλα, ἐπιδόθηκε μέ μεγάλη ἐπιτυχία στό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, καί διά τοῦτο ὀνομάσθηκε «πατήρ καί τροφεύς ὀρφανῶν καί πτωχῶν»⁷.

Ἡ πολυτάλαντη προσωπικότητά του καί τό καρποφόρο ἔργο του ἐκτιμήθηκε δεόντως, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπιλεγεῖ (710-ἀρχές 711) ὡς ἀρχιεπίσκοπος Γορτύνης τῆς «φιλοχρίστου νήσου» Κρήτης⁸.

Τά ἔτη τῆς ἀρχιεπισκοπίας του δέν ὑπῆρξαν ἀνώδυνα καί χωρίς δυσκολίες. Ἦδη στήν ἀρχή τῆς ἀρχιερατείας του ἔζησε τόν πρῶτο πειρασμό, ὅταν (τό 712), ἀπειλούμενος ἀπό τόν μονοθελίτη αὐτοκράτορα Βαρδάνη Φιλιππικό, ἐξαναγκάζεται νά συμμετάσχει σέ ἐνδημοῦσα σύνοδο στήν Κωνσταντινούπολη, ἡ ὁποία κατεδίκασε τίς ἀποφάσεις τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὅμως, ἀμέσως μετά τήν πτώση τοῦ Βαρδάνη Φιλιππικοῦ ἀποκηρύσσει τόν μονοθελιτισμό καί ἀποκαθιστᾷ γραπτῶς τήν πίστιν του στίς ἀποφάσεις τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου⁹, πράγμα τό ὁποῖο ἐπιβεβαιώνει τό γεγονός ὅτι ἐκβιάστηκε.

Μετά τό πειρασμικό αὐτό γεγονός μεταβαίνει στήν Κρήτη, ὅπου ἐργάζεται φιλοθέως καί φιλανθρώπως ὑπέρ τοῦ ποιμνίου του· ἀφοσιώνεται μέ ἰδιαίτερο ζήλο στό «καθ' ἐκάστην ἡμέραν»¹⁰ κηρυκτικό ἔργο, τό ὁποῖο συμπληρώνει τήν ἀντίστοιχη δραστηριότητά του στήν Κωνσταντινούπολη. Καταγράφει τίς ὁμιλίαις του πρὸς ὄφελος τοῦ ποιμνίου του. Ὁ βιογράφος του ἀναφέρει σχετικά, ὅτι «μετά σοφίας τε καί συνέσεως καί θειοτέρας ἐμπνεύσεως λογογραφεῖ,

καὶ βιβλία συντίθησιν... καὶ ῥήτωρ ἀγαθὸς καὶ ἱεροφάντης θεόληπτος ἀναδείκνυται»¹¹. Ἀσχολεῖται ἐπίσης μέ κάθε ομάδα πιστῶν «ἀφ' ἑστίας ἀρξάμενος», ὅπως σημειώνει ὁ βιογράφος φροντίζει γιὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὴ λειτουργικὴ ζωὴ, «τάττει λίαν σεμνῶς καὶ πανσόφως τὴν ἱερὰν τάξιν τοῦ βήματος, λόγον ἐκφωνήσας περὶ λειτουργικῆς τάξεως... ἔπειτα τοὺς παρθενῶνας καὶ τὰ σεμνεῖα (μονές) ρυθμίζει, καὶ περὶ βίου νομοθετεῖ τῶν μοναχῶν, παιδαγωγεῖ τὴν νεότητα... συνετίζει τὴν πολιάν, [καί] τῶν ἐν γάμῳ ἐπιμελεῖται»¹².

Ἡ στῆριξη τοῦ ποιμνίου του στὴν ὀρθοδοξία καὶ ἡ υπεράσπισή του ἔναντι τῶν αἰρέσεων, ὅπως τῆς εἰκονομαχίας, ἀπαιτοῦσε ἰδιαίτερη μέριμνα, τὴν ὁποία ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας ἐπέδειξε μέ πίστη ἀκλόνητη στὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς, βέβαια, νὰ παραλείπει τὴ φροντίδα γιὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ νοσοῦντες, τοὺς πληγέντες ἀπὸ «λοιμοὺς καὶ καταποντισμούς», καὶ νὰ συντρέχει τὸν «ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινόμενον χριστιανικώτατον λαὸν διὰ τὰς ἐχθρικὰς ἐπιβάσεις»¹³ τῶν Ἀράβων.

Στὸ τέλος τῆς ζωῆς του (738 ἢ 739) μεταβαίνει πάλι στὴν Κωνσταντινούπολη, πιθανῶς γιὰ νὰ συμβάλει στὸν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας¹⁴. Κατὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Κρήτη ἀσθένησε καὶ ἀπέθανε στὴν Ἐρεσσό τῆς Λέσβου, ὅπου καὶ ἐνταφιάστηκε, στίς 4 Ἰουλίου τοῦ 740¹⁵.

Λαμβάνοντας ὑπόψη ὅτι τὸν Κανόνα τῆς Ἀκολουθίας του συνέταξε ὁ Θεοφάνης ὁ Γραπτός, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τὸ 845, ἡ κατάταξί του στὸ ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἄργησε νὰ πραγματοποιηθεῖ.

β) Τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα διακρίνεται σέ πεζὸ καὶ ποιητικὸ. Τὸ πεζὸ ἔργο του ἀποτελεῖται ἀπὸ Ὁμιλίες, καὶ τὸ ποιητικὸ ἀπὸ Κανόνες κυρίως ἐγκωμιαστικοῦ χαρακτῆρα.

Οἱ ἐγκωμιαστικὲς ὁμιλίες του ἀναφέρονται στὴν «ὑπεραγία Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκο» (Γενέθλιο, Εὐαγγελισμό καὶ Κοίμηση), στίς Δεσποτικὲς ἑορτές (Γέννηση, Περιτομή καὶ Μεταμόρφωση), στὰ συγγενικά πρόσωπα τοῦ Κυρίου (Ἰωακείμ καὶ Ἄννα καὶ Ἰωάννη Πρόδρομο), στοὺς ἁγίους

Ἀποστόλους (Ἰωάννη, Λουκᾶ, Ἰάκωβο Ἀδελφόθεο καὶ Τίτο), στοὺς μάρτυρες (Γεώργιο, Ἀναργύρους Κοσμᾶ καὶ Δαμιανό καὶ Δέκα ἐν Κρήτη), σέ διαφοροὺς ἁγίους (Λάζαρο, Μ. Ἀθανάσιο, Νικόλαο καὶ Πατάπιο), στὸν Τίμο Σταυρό τοῦ Κυρίου, καὶ σέ κάποιες εὐαγγελικὲς περικοπές.

Οἱ ἀσματικοὶ Κανόνες τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα, πλήρεις θεολογικοῦ περιεχομένου, ἀναφέρονται στὸν «Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν», στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, σέ Ἁγίους καὶ μάρτυρες, στοὺς ἑπτὰ Μακκαβαίους παῖδας, σέ ἑορτές τοῦ Τριωδίου, τοῦ Πεντηκοσταρίου κ.ἄ.¹⁶

γ) Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, ἐκτός τοῦ ἄλλου πλούσιου ποιητικοῦ ἔργου του, συνέταξε πλῆθος Κανόνων καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα ὥστε νὰ καθιερωθοῦν ὡς οἱ κυριώτεροι ὕμνοι στή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας. Κανόνες ὀνομάζονται συστήματα τροπαρίων διαιρημένα σέ ἑννέα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνότιες, οἱ ὁποῖες ὀνομάζονται ὠδές, καὶ ἔχουν συναφῆ θεματολογία καὶ μουσικὸ ρυθμό. Ἡ ὀνομασία ὠδή προέρχεται ἀσφαλῶς ἀπὸ τίς Βιβλικές ὠδές, οἱ ὁποῖες κατὰ τὴ λατρεία τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ἀποτελοῦσαν τοὺς κυριότερους ὕμνους τῆς, ὅπως διαπιστώνουμε ἀπὸ τὴν κυρίαρχη θέση τους στὴν ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου. Τὸ πρῶτο τροπάριο κάθε ὠδῆς ὀνομάζεται εἰρμός, τὸ ὁποῖο καθορίζει τὸ μέτρο καὶ τὴ μουσικὴ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τῆς ὠδῆς. Κάθε ὠδή συνήθως ἔχει τέσσερα ἢ πέντε τροπάρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ προτελευταῖο εἶναι δοξαστικὸ καὶ ἀναφέρεται στὴν ἁγία Τριάδα καὶ τὸ τελευταῖο εἶναι θεοτοκίο, τοῦ ὁποῖου προηγεῖται τὸ Καὶ νῦν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἔργων τοῦ Ἀνδρέα Κρήτης, τὸ πιὸ γνωστὸ καὶ δημοφιλές εἶναι ὁ Μέγας Κανὼν, ὁ ὁποῖος ξεχωρίζει ἀπὸ τὰ ἄλλα ποιητικά ἔργα του ὡς πρὸς τὴν ἔκταση, καὶ προφανῶς γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκε Μέγας¹⁷.

Στὸν Μεγάλον Κανόνα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα οἱ ὠδές ἔχουν περισσότερα τροπάρια, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι διαφορετικὸς σέ κάθε ὠδή. Οἱ ὠδές εἶναι ἑννέα, ἀλλὰ οἱ εἰρμοὶ εἶναι ἑνδεκά, ἐπειδὴ οἱ β' καὶ γ' ὠδές ἔχουν διπλοὺς εἰρμούς. Ἡ σ' ὠδή διαμερίζεται σέ δύο τμήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ δεύτερο δὲν διαθέτει δικό του εἰρμό. Ἐνδεικτικὸ γιὰ τὸν Μεγάλον Κανόνα, ἀλλὰ καὶ

γενικά για τους Κανόνες του αγίου Ανδρέα, είναι ή απουσία ακροστιχίδας, σέ αντίθεση με τους κανόνες άλλων ποιητών που χρησιμοποίησαν ακροστιχίδες, για να αναφέρουν τό θέμα που έξυμνοῦν ή τό ὄνομα του ποιητή του κανόνα.

Τό σύνολο τῶν τροπαρίων του Μεγάλου Κανόνα, κατά τό ἐν χρήσει Τριώδιον¹⁸ καί τήν Πατρολογία του Migne¹⁹, ἀνέρχεται σέ 250 καί μαζί με τους εἰρημούς σέ 261. Βεβαίως, ὅπως ἔχει παρατηρηθεῖ²⁰, ἔχουν γίνει προσθαφαιρέσεις, εἴτε κατά τήν ἀντιγραφή τῶν χειρογράφων κωδίκων εἴτε στίς ἀναθεωρήσεις τῶν ἐκδόσεων, ἐνῶ καί ή χειρόγραφη παράδοση παρουσιάζει κάποιες διαφορές ὡς πρὸς τήν τάξη καί τόν ἀριθμό τῶν τροπαρίων. Μάλιστα στόν κανόνα του αγίου Ανδρέα ἔχει παρεισφρήσει καί κανόνας στήν ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία, λόγω του ἑορτασμοῦ της κατά τήν Ε΄ Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καί μέ ἀκροστιχίδα «Σὺ ή ὁσία Μαρία βοήθει»²¹, πράγμα τό ὁποῖο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κανόνας αὐτός δέν ἀνήκει στόν ἅγιο Ανδρέα, ἀφοῦ, ὅπως ἀναφέραμε, στους κανόνες του ἀπουσιάζουν οἱ ἀκροστιχίδες²². Ὅλα αὐτά τά προβλήματα θά ἐπιλυθοῦν μέ μία μελλοντική κριτική ἐκδοση, ή ὁποία θά ἀποκαταστήσει τό κείμενο στήν πρώτη του μορφή²³.

Ὡς πρὸς τόν ἀκριβή χρόνο καί τόπο τῆς σύνθεσης του Μεγάλου Κανόνα δέν ἔχουμε πληροφορίες. Ἀπό τό περιεχόμενό του ὅμως μπορούμε νά εἰκασοῦμε: α) ὅτι τόν κανόνα συνέθεσε ὁ Ανδρέας σέ προχωρημένη ἡλικία: [«Ἐρόμμενον με, Σωτήρ, // πρὸ τῶν πυλῶν σου // κἂν ἐν τῷ γήρει ἀλλὰ πρὸ του τέλους...» (α΄ 13). «Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου // ὀλίγος...» (δ΄ 23)] κ.ἄ. καί β) ὅτι ὁ τόπος συγγραφῆς ὑπῆρξε ή Κωνσταντινούπολη, καί πιθανόν κατά τό τελευταῖο ἐκεῖ ταξίδι του πρὶν τήν κοίμησή του, καθώς διαφαίνεται ή ἀνάμνηση γιά νωπή διάσωση τῆς Πόλεως ἀπό ἐπιδρομείς βαρβάρους: «Τήν πόλιν σου φύλαττε, // Θεογεννητορ ἄχραντε· // ἐν σοὶ γὰρ αὐτη // πιστῶς βασιλεύουσα, // ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται // καὶ διὰ σου νικῶσα...»²⁴.

Τό περιεχόμενο του Μεγάλου Κανόνα εἶναι ἀνθρωπολογικό καί σωτηριολογικό: διεκτραγωδεῖ μέ πρωτότυπο ποιητικό λόγο τή δραματική

κατάσταση του ἀνθρώπου, στήν ὁποία περιέπεσε μετά τήν ἁμαρτία καί τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό, καί διατρανώνει τήν ἀνάγκη τῆς μετάνοιας, τῆς βαθειᾶς συντριβῆς τῆς ψυχῆς καί τῆς ἀνάντησης ἀπό τήν ἁμαρτία, ὥστε νά τύχει τῆς θείας εὐσπλαχνίας καί τῆς ποθοῦμενης σωτηρίας.

Ἡ ὄλη διαπραγματέυση του θέματος βασίζεται στήν Ἁγία Γραφή. Πλῆθος παραδειγμάτων ἀπό τήν Παλαιά καί λιγότερων ἀπό τήν Καινή Διαθήκη παρατίθενται μέ ιδιαίτερη ἰκανότητα προσαρμογῆς τῶν βιβλικῶν διηγήσεων σέ μικρά τροπάρια, ὥστε νά παροτρύνονται οἱ πιστοὶ πρὸς μίμηση τῶν θετικῶν ή ἀποφυγή τῶν ἀρνητικῶν παραδειγμάτων: «δικαίους οὖν ζήλωσον, // ἁματωλοὺς ἐκτρέπου»²⁵.

Ὁ Μέγας Κανὼν ἀποτελεῖ ποίημα μεγάλης λογοτεχνικῆς ἀξίας, που περιλαμβάνει μέ ἄριστο τρόπο ὅλα τά τεχνικά ποιητικά γνωρίσματα. Διακρίνεται γιά τή ζωηρότητα τῆς περιγραφῆς («Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, // τὸ σῶμα μεμαλάκισται, // νοσεῖ τὸ πνεῦμα, // ὁ λόγος ἡσθένησεν, // ὁ βίος νενέκρωται, // τὸ τέλος ἐπὶ θύραις»²⁶)· γιά τὰ κοσμητικά ἐπίθετα καί τίς παρομοιώσεις (φιλήδονος ὄρμη, βαθεῖα ἀχλὺς, νωπή πορφυρίς, πρωτόκτιστον κάλλος, μαιφόνος λογισμός, φιλοκτῆμων βίος κ.ἄ.· («Ἐνδέδυμαι // διερρηγμένον χιτῶνα, // ὄν ἐξυφάνατό μοι // ὁ ὄφισ τῆ συμβουλή»²⁷). Ἡ γλῶσσα εἶναι ή κοινή τῆς ἐποχῆς, που ἐχρησιμοποιεῖτο συνήθως σέ θεολογικά κείμενα, μέ σπάνιες καί ὠραίες λέξεις (ἀρρενωθεῖσα, ζωοπλαστήσας, ὀλοκαρπούμενος, φιλαμαρτῆμων κ.ἄ.)²⁸.

Εἶναι ἐμφανές ὅτι ὁ Μέγας Κανὼν γράφτηκε γιά λειτουργική χρήση, ὅπως μαρτυρεῖ ή ὄλη δομή του μέ ἐπικλίσεις, ἱκεσίες καί ἄλλα στοιχεῖα που συναντᾶμε στή λειτουργική πράξη. Δέν γνωρίζουμε πότε εἰσῆχθη στή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας· σήμερα ὅμως ψάλλεται στόν ὄρθρο τῆς Πέμπτης τῆς Ε΄ ἐβδομάδας τῶν Νηστειῶν, ἐνῶ στους ἐνοριακοὺς ναοὺς τήν παραμονή, δηλαδή τό ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης μαζί μέ τό Μικρὸ Ἀπόδειπνο. Μάλιστα τό πρωὶ τῆς Πέμπτης τελεῖται ή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ὡς συνέχεια τῆς ἀκολουθίας του Μεγάλου Κανόνα.

Β'

Ο Μέγας Κανόνας, όπως ήδη αναφέραμε, έχει ως κεντρικό θέμα την περιγραφή της κατάστασης της αμαρτίας στην οποία ζει ο άνθρωπος μετά την πτώση, και την ανάγκη της απαλλαγής από αυτήν, με την ελπίδα στο έλεος και τη φιλευσπλαχνία του Θεού «πατρός των οίκτιρων»²⁹. Από το κεντρικό αυτό θέμα εύκολα προβάλλεται η κατάσταση της μετάνοιας και η ελπίδα της σωτηρίας του ανθρώπου, που αποτελεί το θέμα της παρούσας εισηγήσεως.

Κατά τον όσιο Ανδρέα, για την απόκτηση μετάνοιας είναι απαραίτητη η γνώση και η συναίσθηση της αμαρτίας, γι' αυτό η αμαρτωλή κατάσταση περιγράφεται ως «σκότος», «νύξ της αμαρτίας» και «βαθεία ἀχλύς», στην οποία έχει περιπέσει ο άνθρωπος. Ο ποιητής μας για την καλύτερη παρουσίαση της αμαρτωλής κατάστασης, εν αντιθέσει προς την κατά Θεόν κατάσταση, καταφεύγει, κατά τη συνήθεια της εποχής του³⁰, στη χρήση παραδειγμάτων από την Αγία Γραφή και στή συμβολική έρμηνεία τους, εξηγώντας τον λόγο για τον οποίο κατέφυγε στή χρήση αυτών. Και για μέν την Παλαιά Διαθήκη αναφέρει: «Του Μωϋσή έφερα μπροστά σου, // ψυχή μου, // την περιγραφή της δημιουργίας του κόσμου. // Και από εκείνον έλαβα // κάθε σημαντική γραφή // που εξιστορεί τη ζωή // ανδρών δικαίων και αμαρτωλών. // Απ' αυτούς, ψυχή μου, μιμήθηκες // τους δεύτερους και όχι τους πρώτους. // Έτσι αμαρτησες προς τον Θεό»³¹. Για δέ την Καινή Διαθήκη λέγει: «Από Γραφή τη νέα (τήν Κ. Δ.) // φέρνω μπροστά σου, ψυχή μου, // τά υποδείγματα που σέ οδηγούν σέ κατάνυξη. // Προσπάθησε νά μιμηθείς τους δικαίους // και νά αποφεύγεις τους αμαρτωλούς. // Και νά εξιλεώσεις τον Χριστό...»³². Σ' αυτά τά δύο τροπάρια αναφέρεται και τό Συναξάριο της ημέρας κατά την οποία ψάλλεται ο Μέγας Κανών, θέλοντας ασφαλώς νά καταδείξει ως κεντρικό σημείο του Κανόνα την προβολή των δικαίων και αμαρτωλών βιβλικών προσώπων, ως παραδειγμάτων πνευματικής ωφέλειας ή απώλειας: «...τόν παρόντα Μέγαν Κανόνα συνέταξε (ό Ανδρέας Κρήτης), κατάνυξιν άπειρον

έχοντα· πάσαν γάρ Παλαιάς και Νέας Διαθήκης ιστορίαν έρανισάμενος και άθροίσας, τό παρόν ήρμόσατο μέλος, από Άδάμ δηλαδή, μέχρι και αυτής της Χριστού Αναλήψεως και του των Άποστόλων κηρύγματος»³³.

Μιά άπλη εξέταση των βιβλικών αυτών παραδειγμάτων δείχνει, ασφαλώς, ότι ο όσιος Ανδρέας ήθελε νά καταδείξει τό φαινόμενο της αμαρτίας, τόσο ως γεγονός ομάδικής απομάκρυνσης από τον Θεό (βλ. τό παράδειγμα του Ισραηλιτικού λαού), όσο και ως έσωτερική διάθεση του ανθρώπου, που κινείται από τό έγωιστικό φρόνημά του, και υποτάσσει την ελεύθερη θέλησή του στο νά εναντιωθεί στο θέλημα του Θεού, σύμφωνα με τους λόγους του άποστόλου Παύλου: «νυνί δέ ουκέτι εγώ κατεργάζομαι αυτό, αλλά ή ένοικούσα εν έμοι αμαρτία. Οίδα γάρ ότι ουκ οικεί εν έμοι, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν» (Ρωμ. 7,17)³⁴. Έτσι αναφέρεται τόσο στο ανθρώπινο γένος γενικά, που υποδουλώθηκε στην αμαρτία με την πτώση των πρωτοπλάστων, όσο και σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, που λόγω της ένότητας του ανθρώπινου γένους κληρονόμησε την προπατορική αμαρτία. Χωρίς νά αναφερθεί στην ουσία της αμαρτίας, και αποσκοπώντας στο νά αναδείξει την αξία της συναίσθησης της αμαρτωλής κατάστασης, δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην προσωπική αμαρτία την οποία, λόγω της άμετρης ταπεινώσής του, καταλογίζει στον έαυτό του· γι' αυτό άπευθύνεται συνήθως, όπως ήδη είδαμε, στή δική του ψυχή, της υπενθυμίζει τη δεινή αμαρτωλή κατάσταση στην οποία όδηγήθηκε, και τη θέτει πρό των ευθυνών της. Είναι πολύ χαρακτηριστικό τό ακόλουθο παράδειγμα: «Ο νοϋς τετραυμάτισται, // τό σωμα μεμαλάκισται, // νοσει τό πνεϋμα· // ό λόγος ήσθένησεν, // ό βίος νενέκρωται, // τό τέλος επί θύραις· // διό μοι, τάλανα ψυχή, // τί ποιήσεις, όταν έλθη // ό κριτής ανερευνήσαι τά σά»³⁵.

Θεωρεί ο όσιος Ανδρέας ότι, για την καλύτερη συναίσθηση της αμαρτίας, είναι απαραίτητη η γνώση τόσο της αιτίας και της πηγής της αμαρτίας, όσο και της βαθμιαίας εξέλιξής της. Ός αιτία και πηγή της αμαρτίας θεωρεί τους «μιαφόνους (=μαρούς δολοφόνους) λογισμούς» οι όποιοι «λυστρικώς» εισέρχονται στην ψυχή και

στό σώμα³⁶, τόν «ἐν τῇ σαρκί ἐμπαθῆ λογισμόν»³⁷ καί τήν «ἀλογίαν»³⁸, πού προκαλοῦν συσκοτίσι τοῦ λογισμοῦ στόν μεταπτωτικό ἄνθρωπο καί τόν ὀδηγοῦν στήν ἁμαρτία. Ἡ σκέψη αὐτή τοῦ ποιητῆ μας συμφωνεῖ μέ τούς λόγους τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος διεκτραγωδεῖ τήν ἀνθρώπινη πτώση στήν ἁμαρτία: «ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καί ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία» (Ρωμ. 1,21). Ὡς πρὸς τή βαθμιαία ἐξέλιξη τῆς ἁμαρτίας, ἀναφέρει ὅτι πρῶτα γεννιέται στή σκέψη, κατόπιν στόν λόγο καί τήν προαίρεση, καί τέλος φθάνει στή διάπραξη: «κατὰ νοῦν καί λόγον καί προαίρεσιν // καί θέσει καί γνώμῃ // καί πράξει ἐξαμαρτήσας»³⁹.

Ἡ ἁμαρτία ἐπιφέρει στόν ἄνθρωπο τήν ἀποξένωση ἀπό τόν Θεό, τή διακοπή τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό, τήν ἀπώλεια τῆς θείας χάριτος, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη μέ τούς πρωτοπλάστους, οἱ ὁποῖοι ἀποδείχθηκαν ἐγωπαθεῖς καί φίλαυτοι, ἐπιθυμώντας τό ἀγαθό περισσότερο γιά τόν ἑαυτό τους παρά γιά τόν δημιουργό τους: «Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ // τῇ παραβάσει παραζηλώσας // ἔγνω ἑμαυτόν // γυμνωθέντα Θεοῦ»⁴⁰, μέ συνέπεια στή θέση τοῦ Θεοῦ νά βάλει ὁ ἄνθρωπος τόν ἑαυτό του, νά εἰδωλοποιήσει τόν ἑαυτό του, «αὐτεῖδωλον ἐγενόμην»⁴¹, νά λατρεύει τή σάρκα του καί νά ὀδηγηθεῖ στή φθορά τῆς σαρκικῆς ἁμαρτίας, μέ συνέπεια νά ἁμαυρώσει τό κάλλος τῆς ψυχῆς του: «Ἡμαύρωσα τῆς ψυχῆς τὸ ὥραϊον // ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς»⁴².

Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας γιά νά ἐνισχύσει ἀκόμη περισσότερο τή συναίσθηση τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νά μπορέσει εὐκολότερα νά ὀδηγηθεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς σέ συντριβή καί μετάνοια, δέν παραλείπει νά ἀναφερθεῖ καί στίς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας, ἐκφράζοντας μέ τόν δυνατὸ ποιητικὸ λόγο του τήν τραγικότητα τῆς ἁμαρτωλῆς κατάστασης καί τῆς ἐμμονῆς σέ αὐτή: «Τὸ σώμα κατερῶνυπώθην, // τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλος ἠλκώθη»⁴³. Ἡ τραγικότητα τῶν συνεπειῶν τῆς ἁμαρτίας πού παρουσιάζει ὁ ὑμνογράφος μας μέ τόσο παραστατικὸ τρόπο, ὅσο τρομερή καί ἄν εἶναι, εἰκονίζει μόνο τήν ἐπὶ γῆς προσωρινή κατάσταση τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἡ εἰς τόν μέλλοντα αἰῶνα κατάσταση τοῦ, ἐφόσον δέν μετανόησει, θά εἶναι τραγικότερη, καί κατὰ τή Δευτέρα Παρουσία

τοῦ Κυρίου καί τήν καθολικὴ κρίση πού θά ἀκολουθήσει, παρά τή θεία εὐσπλαχνία, ὅλοι θά τρέμουν τό αὐστηρὸ βῆμα τῆς κρίσεως: «Ὅταν Κριτῆς καθίσῃς ὡς εὐσπλαχνος // καί δείξης τὴν φοβερὰν // δόξαν σου, Χριστέ, // ὧ ποῖος φόβος τότε! // καμίνου καιομένης, // πάντων δειλιώντων // τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου»⁴⁴. Γιά ὅσους βρεθοῦν ἀμετανόητοι, ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ θά εἶναι κλειστή καί θά ὑφίστανται τήν τραγικότητα τοῦ λιμοῦ τοῦ Θεοῦ: «Ἐκλείσθη σοι // ὁ οὐρανός, ψυχὴ, // καί λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε»⁴⁵. Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νά σχολιάσουμε τίς ἐκφράσεις πού χρησιμοποιοῖ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, ὅπως «φοβερὰ δόξα», «λιμὸς Θεοῦ» κ.ἄ., λέγοντας ὅτι δέν ἐκφράζουν ιδιότητες τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐξεικονίζουν τήν κατάσταση τοῦ ἀποκεκομμένου ἀπὸ τόν Θεό ἀνθρώπου⁴⁶.

Ἡ παρουσίαση αὐτῆς τῆς φοβερῆς κατάστασης τῆς ἁμαρτίας καί τῶν συνεπειῶν της, πού τόσο ἔντονα παρουσιάζει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κριτῆς, εἶναι σάν δραματικὴ φωνὴ πού ἐλέγχει καί καλεῖ τούς πάντας σέ μετάνοια, ἐφόσον οὐδεὶς ἄνθρωπος «ζήσεται ἐπὶ γῆς καί οὐχ ἁμαρτήσεται». Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς παρουσιάζεται ἀπὸ τόν ὁσιο Ἀνδρέα ὡς κλήση πρὸς τήν ψυχὴ νά συναισθανθεῖ τήν κατάστασή της, νά ἀνανήψει μέ δάκρυα μετανοίας καί ἐξομολογήσεως καί νά ἐπιστρέψει στόν Θεό: «Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, // σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων κτίστη // ἐξομολογοῦ // καί ἀπόσχου λοιπὸν // τῆς πρὶν ἀλογίας // καί προσάγαγε Θεῷ // ἐν μετanoία δάκρυα»⁴⁷. Ἐδῶ τίθεται τό ἐρώτημα, ἐάν ἡ φωνὴ αὐτὴ πού καλεῖ τήν ψυχὴ εἶναι ἐσωτερικὴ ἢ προέρχεται ἔξωθεν. Τά χωρία πού μόλις παραθέσαμε δείχνουν μέ σαφήνεια ὅτι ἡ φωνὴ εἶναι ἐσωτερικὴ⁴⁸, χωρὶς ὅμως νά προσδιορίζεται ἐπακριβῶς ἢ προέλευσή της. Ἄν ἀνατρέξουμε στόν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος, καίτοι ἀναγνώριζε ὅτι οἱ ψυχικὲς δυνάμεις ἔχουν ἁμαυρωθεῖ ἀπὸ τήν ἁμαρτία, ἐν τούτοις δεχόταν ὅτι στόν ἄνθρωπο παραμένουν δυνάμεις ὅπως ἡ «νόσις» (Ρωμ. 1,20), ἡ «συνείδησις» (Ρωμ. 2, 13-16) κ.ἄ., πού εἶχαν παραμείνει ἀνεπηρέαστες ἀπὸ τήν ἁμαρτία, ἀλλὰ δέν μπορούσαν νά ἐπικυριαρχήσουν ἐπ' αὐτῆς. Γι' αὐτό δεχόταν ὅτι στήν ἀνθρώπινη ψυχὴ καί τό πνεῦμα ἐπιδρᾷ μία δύναμη προερχόμενη ἀπὸ τό ἅγιο Πνεῦμα,

πού οδηγεί στή λύτρωση· «αυτό γὰρ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ» (Ρωμ. 8,16). Συνεπῶς, ἡ ἐσωτερικὴ αὐτὴ φωνὴ προέρχεται ἐμμέσως ἀπὸ τὸν Θεό, προκειμένου νὰ μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νὰ συνειδητοποιήσει τὴν κατάστασιν τῆς ἁμαρτίας του καὶ νὰ ἐπιστρέφει στὸν Θεό, καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοια μπορεῖ νὰ ὀνομασθεῖ θεία. Παρομοίως ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ἔλεγε: «ὑδωρ δὲ ζῶν καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν πατέρα»⁴⁹.

Τὴ συναίσθησι τῆς ἁμαρτίας ὁ ὅσιος ποιητὴς μας τὴν παρουσιάζει ὡς τραγικὴ ἀναγνώρισι καὶ ὁμολογία τῆς ψυχῆς του, ὡς ἐπίγνωσι τῆς διακοπῆς τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀπώλειας τῆς σχέσεως μὲ τὸν Θεό, γι' αὐτὸ μὲ δραματικὸ τρόπο ἀναφωνεῖ «ἔγνω ἑμαυτὸν // γυμνωθέντα Θεοῦ // καὶ τῆς αἰδίου // βασιλείας καὶ τρυφῆς // διὰ τὰς ἁμαρτίας μου»⁵⁰ καὶ ἄλλου, γιὰ νὰ γίνῃ σαφέστερος, ἀναφέρει: «Ἀπώλεσα τὸ πρωτόκτιστον κάλλος // καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου· // καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός // καὶ καταισχύνομαι»⁵¹ καὶ στερήθηκα «τῆς θεοῦφάντου στολῆς»⁵², μὲ τὴν ὁποία εἶχε καταστολίσει ὁ Θεός τὸ ἀνθρώπινο γένος, δηλαδὴ στερήθηκε τὴ δυνατότητα νὰ κοινωνεῖ τῆς θείας δόξης. Ἐδῶ οἱ ἔννοιες τοῦ «πρωτοκτίστου κάλλους» καὶ τῆς «θεοῦφάντου στολῆς» μᾶς οδηγοῦν στὸ νὰ θεωρήσουμε ὅτι ὁ συγγραφεὴς μας ἀναφέρεται στὸ θεῖο κάλλος, πού ὁ ἴδιος ὁ Θεός τὸ ὕφανε ὡς ἅγιος ἔνδυμα γιὰ τὸν ἄνθρωπο, καὶ πού ἀποτελοῦσε τὴν ὡραιότητα τοῦ προπρωτοκτίστου ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τὸν προορισμὸ τοῦ μεταπτωτικοῦ, δηλαδὴ τὴ δυνατότητα τῆς θείας κοινωνίας. Ἄλλου πάλι συνδέει αὐτὸ τὸ κάλλος μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, καὶ γι' αὐτὸ χρησιμοποιοῖ τοὺς θεολογικοὺς ὄρους «κατέχρωσα» (μόλυνα), ἢ «ἐσπίλωσα», πού ἀρμόζουν καλύτερα στὸ «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», ἀφοῦ ἡ θεία εἰκόνα παραμένει καὶ μετὰ τὴν πτώσι τοῦ ἀνθρώπου ἀναλλοίωτη, καίτοι ἀμαυρωμένη καὶ σπιλωμένη: «Κατέχρωσα τῆς πρὶν εἰκόνας τὸ κάλλος, // Σῶτερ, τοῖς πάθεσιν»⁵³ καὶ «Ἐσπίλωσα τὸν τῆς σαρκὸς μοι χιτῶνα // καὶ κατερρύψωσα // τὸ κατ' εἰκόνα, Σωτήρ»⁵⁴. Ἡ ἀπώλεια τῆς «θεοῦφάντου στολῆς», τὴν ὁποία ἄλλου τὴν ἀναφέρει ὡς «τὴν στολὴν τὴν πρώτην,

ἢν ἐξυφάνατο ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς»⁵⁵ εἶχε ὡς συνέπεια νὰ ἐνδυθεῖ νέο χιτῶνα, τὸν χιτῶνα τῆς ἁμαρτίας, τὸν ὁποῖο ὁμως ἐξύφανε ὁ διάβολος· «Ἐνδέδυμαι διερρηγμένον χιτῶνα // ὃν ἐξυφάνατό μοι ὁ ὄφις τῆ συμβουλῆ, // καὶ καταισχύνομαι»⁵⁶ ἢ «Ἐστολίσαμεν κατεστιγμένον χιτῶνα // καὶ ἡμαγμένον αἰσχροῦς // τῆ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς // καὶ φιληδόνου ζωῆς»⁵⁷. Ὁ νέος ὁμως χιτῶνας τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἁμαρτίας, ὁ «κατεστιγμένος» καὶ «ἡμαγμένος», δὲν ἐνδύει πραγματικὰ τὸν ἁμαρτωλό, γι' αὐτὸ αἰσθάνεται γυμνός, καὶ ὅπως ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ «ἔγνω ἑαυτὸν // γυμνωθέντα Θεοῦ»⁵⁸. Τὸ στίγμα τῆς ἁμαρτίας ὁδηγεῖ στὴν αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητος τῆς θείας χάριτος, γι' αὐτὸ ὁ συναισθανόμενος αὐτὴ τὴ γύμνωσι καὶ μετανοήσας πιστὸς ἐκζητεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο τὴν ἐπάνοδό του στὸ ἀρχαῖο κάλλος του, στὴν προτέρα στολὴ τὴν «θεοῦφάντον». Αὐτὸ τὸ βλέπουμε καὶ στὴν εὐαγγελικὴ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου, ὅπου «εἶπε ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν (τὸν υἱόν μου)» (Λουκ. 15,22).

Εἶναι πάμπολλα τὰ τροπάρια μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ποιητὴς μας ἐκφράζει τὴ συναίσθησι τῆς στέρησις τῆς θείας χάριτος. Διατρωνώνει ὅτι εἶναι «ῥερυπωμένος τῆ ἁμαρτία», καὶ ἐξομολογεῖται: «Ἠμάρτηκα ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους· // μόνος ἡμάρτηκά σοι»⁵⁹, θεωρεῖ ὅτι εἶναι φονεὴς τῆς ψυχῆς του καὶ παρομοιάζει τὸν ἑαυτὸν του μὲ τὸν ἀδελφοκτόνο Κάν («τὴν τοῦ Κάν ἐπελθὼν // μαιφονίαν τῆ προαιρέσει, // γέγονα φονεὺς // συνειδότι ψυχῆς»⁶⁰) δέχεται ὅτι ὁ νοῦς του χωρὶς τὴ θεία χάρι ἔχει καταντήσει «χοῦς», δηλαδὴ ἔχει ξεπέσει στὴ λάσπη τῆς ἀχρεΐωσης⁶¹. Γνωρίζει βέβαια ὅτι ἡ ἁμαρτία δὲν φθείρει μόνον τὴν ψυχὴ ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖο ἀποκαλεῖ «σκεῦος τῆς σαρκὸς»⁶², γι' αὐτὸ ὁμολογεῖ: «Τὸ σῶμα κατερρύπωθην, // τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὄλος ἠλκώθην»⁶³. Ἔτσι βλέπει τὸ βάθος τῆς ἁμαρτίας, τὸ ὁποῖο συνίσταται στὴν καθολικὴ ἐκπτώσι ἀπὸ τὸν Θεό καὶ στὴν ἀπώλεια τῆς ζωῆς, γιὰ τὸν ὅλο ἄνθρωπο.

Ἡ ἐπίγνωσι τῆς ἁμαρτωλότητος ὁδηγεῖ στὴν ἐπιθυμία ἀνανήψεως καὶ ἐπιστροφῆς στὸν Θεό· «Ἀνάμησον ὦ ψυχὴ μου· // τὰς πράξεις σου, ἃς εἰργάσω, ἀναλογίζου // καὶ ταύτας ἐπ' ὄψεσι

προσάγαγε // καὶ σταγόνας στάλαξον δακρῶν σου // εἰπέ παρηρησία τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμίσεις // Χριστῷ καὶ δικαιοῦσθι»⁶⁴. Στὸ τροπᾶριο αὐτὸ περιγράφονται πολὺ χαρακτηριστικὰ οἱ φάσεις τῆς μετάνοιας: Ἀνάκτηση νηφαλιότητος, ἀναλογισμὸς τῶν ἁμαρτωλῶν πράξεων, δάκρυα μετάνοιας, ἐξομολόγησι μὲ παρηρησία, καὶ δικαιοῦσι ἐν Χριστῷ, δηλαδὴ σωτηρία, λύτρωσι. Εἶναι προφανές ὅτι τὴ λέξι «δικαιοῦσι» δὲν τὴ χρησιμοποιοῖ ὁ ποιητὴς μας μὲ τὴ δικανικὴ ἔννοια, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπηρεασμένος, ὡς καλὸς γνώστης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀπὸ τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἡσαΐα: «Λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιοῦθῃς» (Ἠσ. 43,26)⁶⁵. Γνωρίζει καλὰ ὅτι ἡ δικαιοῦσι αὐτὴ μπορεῖ νὰ γίνῃ πραγματικότητα μόνον μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ γι' αὐτὸ ἀπευθύνεται στὸν οὐράνιο θρόνον τοῦ Θεοῦ: «Πρόσεχε // οὐρανὲ καὶ λαλήσω, // γῆ ἐνωτίζου φωνῆς // μετανοούσης Θεῷ»⁶⁶.

Ἡ ἐξομολόγησι καὶ τὰ δάκρυα μετάνοιας λαμβάνουν χαρακτηριστὰ θρηνώδους κραυγῆς, ὡς ἔμπρακτι ἐφαρμογὴ τῶν φάσεων τῆς μετάνοιας, πού προαναφέραμε: «Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν // τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις;»⁶⁷. «τὰ δάκρυα τὰ τῆς πόρνης, Οἰκτιρμον, // κἀγὼ προβάλλομαι»⁶⁸. «τὰ δάκρυα, Σῶτερ, τῶν ὀμμάτων μου // καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς»⁶⁹. Ἡ βαθεῖα μεταμέλειά του τὸν ὀδηγεῖ στὴν ὑπερβολικὴ ὁμολογία του, ὅτι «οὐδεὶς τῶν ἐξ Ἀδάμ // ὡς ἐγὼ ἥμαρτέ σοι», ἐλπίζει ὁμως στὴ θεῖα φιλανθρωπία καὶ παρακαλεῖ: «Φιλάνθρωπε, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, // Σὺ ἀνακάλεσέ με // καὶ δέξαι με ὡς ἀγαθός»⁷⁰.

Ἡ συνεχὴς ἐπίκλησι τῆς θεῖας ἐπέμβασις δείχνει ὅτι ὁ ὄσιος Ἀνδρέας ἔχει ἐπίγνωσι πὼς ἡ σωτηρία ἐπέρχεται μὲ τὴ συνέργεια Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Ὁ ἴδιος καταθέτει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴ μετάνοιά του, τὰ δάκρυα, τοὺς στεναγμούς καὶ τοὺς θρήνους του, ἀγωνίζεται «προσευχαῖς τε καὶ νηστεῖαις // καὶ ἀγνεῖα καὶ σεμνότητι» ἀλλὰ

τὴ θεραπεία, τὴν κάθαρσι καὶ τὴν ἐξιλέωσι πού ποθεῖ, τὴν ἀναμένει ἀπὸ τὸν ἰατρὸ Χριστό: «ὡς ἰατρὸς Χριστέ... // διὰ μετάνοιας μοι θεράπευσον, // ἀπόλουσον, κάθαρσον, πλῦνον· δεῖξον χιόνος, // Σωτήρ μου, καθαρῶτερον»⁷¹.

Τέλος, ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, χάρις στὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, γίνεται γιὰ τὸν φιλόθεο ποιητὴ μας βεβαιότητα: «Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, // σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου // ἐν σοί, Σωτήρ, δικαιοῦσθαι»⁷². Αὐτὴ ἡ βεβαιότητα τῆς δικαιοῦσεως τοῦ δίνει τὴ δυνατότητα, παρὰ τὴν τραγικὴ κατάστασι τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν φόβον τῆς καταδίκης, ὁ θρῆνος νὰ γίνῃαι χαρὰ γιὰ τὸ θεῖο ἔλεος, πού θὰ τὸν ἀναδείξει, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρει, «ἡμέρας υἱόν», δηλαδὴ νὰ ἀξιωθῇ τῆς αἰώνιας ζωῆς τοῦ θεοῦ φωτός.

Ἀναμφίβολα ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ ὀσίου Ἀνδρέα, πέραν τῆς αἰσθητικῆς ἀξίας του, πού τὸν ἀναδεικνύει ἐξέχον ποιητικὸ ἔργο τῆς ἱερῆς βυζαντινῆς ὑμνογραφίας, ἐκφράζει τὸ αἰώνιον δρᾶμα τῆς ἁμαρτίας, τῆς μετάνοιας, τῆς συγχωρήσεως καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ χάρι καὶ ἀπλότητα ἀλλὰ καὶ μὲ ἱερὸ πάθος διερμηνεύει τὰ προσωπικὰ του συναισθήματα, τὰ ὁποῖα ὁμως ὑποτάσσει στὴ γενικὴ συναίσθησι τῶν πιστῶν γιὰ τὴν κατάστασι τῆς ἁμαρτωλότητάς τους. Ὁ δραματικὸς χαρακτήρας πού προσδίδει στὴν ἐκφορὰ τοῦ λόγου του, θέλει βαθμυδὸν νὰ φανερώσει ἐνώπιον τῶν πιστῶν τὴν τραγωδίαν τῆς ἁμαρτίας, τὴν πικρότητα τῆς προσωπικῆς εὐθύνης γιὰ κάθε ἁμαρτήριον, τὴν ἀναγνώρισι πού ὀδηγεῖ στὴν αὐτοκατηγορία, τὴν ἐργήγορσι, τὴν ἐξομολόγησι καὶ μετάνοια, τὴν ἀγωνία ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ θεοῦ ἐλέους, καθὼς καὶ τὴ βεβαιότητα τῆς σωτηρίας χάρις στὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ.

Τελειώνοντας, ἅς ὁμολογήσουμε καὶ ἐμεῖς μαζὶ μὲ τὸν Νικηφόρον Κάλλιστον τὸν Ξανθόπουλον (Π'· ΙΔ' αἰ.): «Ὁ τὰ μέλη πλέξας ὕμνων ἐνθέων... μέλος παναρμόνιον Ἀνδρέα ἐκρότεις».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου ἀρχιεπισκόπου γενομένου Κρήτης*, ἐκδ. Π. Ἰ. Σκαλτσῆς, Ἅγιος Ἀνδρέας, σ. 381. Μακαρίου Μακρῆ, *Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου*, ἐκδ. Ἀ. Ἀργυρίου, Ἅγιος Ἀνδρέας, σ. 445. Πρβλ. Εὐ. Κ. Πριγκιπάκης, *Ἡ Θεοτόκος καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας κατὰ τὸν Ἅγιο Ἀνδρέα Κρήτης*, ἐκδ. Ἰ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἀτάλης Μπαλιῆ, Ρέθυμνο 2011, σ. 38.
2. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, σ. 383. Μακαρίου Μακρῆ, *Βίος*, σ. 447. Πρβλ. Εὐ. Κ. Πριγκιπάκης, *Ἡ Θεοτόκος*, σ. 39.
3. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, σ. 384. Πρβλ. Εὐ. Κ. Πριγκιπάκης, *Ἡ Θεοτόκος*, σ. 40.
4. «Συνελθόντων δὲ πάντων καὶ κοινῆ συνδιασκεψαμένων, ἐφ' ᾧ πρὸς τὸν βασιλέα διαπρεσβεύασθαι καὶ σύμφρονας σφᾶς αὐτοὺς δεῖξαι τοῖς δεδομένοις τῇ Θείᾳ Συνόδῳ, κοινὴ ψῆφος ἐξηνέχθη παρὰ πάσης τῆς Ἐκκλησίας τὸν πάντ' ἄριστον Ἀνδρέαν, δύο συμπαραλαβόντα τῶν τοῦ κλήρου λογάδων, διακονήσασθαι τῇ πρεσβείᾳ, ὡς ἂν σύμπνουν ὄντα καὶ ὁμόφρονα τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ...» (Μακαρίου Μακρῆ, *Βίος*, σ. 448). Πρβλ. Εὐ. Κ. Πριγκιπάκης, *Ἡ Θεοτόκος*, σ. 41.
5. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, σ. 387. Ὁ βιογράφος τοῦ Μακάριου Μακρῆ ἀναφέρει ὅτι χειροτονήθηκε διάκονος στὴν Κωνσταντινούπολη: «ἀποκείρει τε κατὰ μοναχοὺς καὶ τῷ πρώτῳ τῆς ἱερωσύνης ἐγκαταλέγει βαθμῶ», σ. 68.
6. Ἀωνόμου, *Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Ἀνδρέαν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κρητῶν νήσου*, ἐκδ. Θ. Ε. Δετοράκης, *Ἀνέκδοτον ἐγκώμιον εἰς Ἀνδρέαν Κρήτης* (Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ ΛΖ' τόμου (1969-1970), ἐν Ἀθήναις 1970, σ. 111-114.
7. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, 5, σ. 387-388.
8. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, 5, σ. 388.
9. Τὴν πίστην τοῦ στὶς ἀποφάσεις τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατέγραψε στοὺς παρακάτω ἱαμβικούς στίχους: «Συμφύρσεως γάρ, οὐχ ἐνώσεως τρόπος // ἢ σύνθεσις πέφυκεν ἢ κατ' οὐσίαν... // Ἐντεῦθεν ὡσπερ ἐνθέῳ παρηρσία // Χριστοῦ νοεῖσθαι τὰς ἐνεργείας δύο // καὶ τὴν ἐν αὐτῷ προσφυῶς νοουμένην // διπλῆν θέλησιν δογματίζεις συνδέων // ἀλλ' οὐ διστῶν ἢ μερίζων ἰδίως // τούτων ἐκάστην πλὴν θεωρία μόνη» (*Ἰαμβοί*, PG 97, 437-1444).
10. Ἀωνόμου, *Ἐγκώμιον*, σ. 94.
11. Μακαρίου Μακρῆ, *Βίος*, 10, σ. 450.
12. Μακαρίου Μακρῆ, *Βίος*, 9, σ. 450.
13. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, 8, σ. 391.
14. Βλ. Ἀωνόμου, *Ἐγκώμιον*, σ. 94: «καιροῦ καλοῦντος, τῆς ἀναφύσεως αἰρέσεως τῶν εἰκονομάχων παρήρσις ἐκ δυσσεβοῦς βασιλέως κακῶς ἐπιλαβομένης, ὁ σοφὸς οὗτος τὴν Κωνσταντίνου καταλαβὼν σπηλιτεύει ταύτην μάλα τρανῶς καὶ νικᾷ τοὺς ἀνταγωνιστάς... καὶ μάταιον αὐτῶν ἀπελέγχει τὸ δόγμα καὶ στεφανίτης ἐπάνεισι νικηφόρος». Πρβλ. Εὐ. Κ. Πριγκιπάκης, *Ἡ Θεοτόκος*, σ. 45.
15. Νικήτα Πατρικίου, *Βίος*, 10, σ. 393. Βλ. Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, *Συναξάρια ὄλων τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου*, ἐκδ. Ἰ. Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἰγυπτοῦ, Καισαριανή 2019, σ. 146.
16. Γιά τὰ ἔργα τοῦ Ἀνδρέα Κρήτης καὶ τίς ἐκδόσεις τους Βλ. Εὐ. Κ. Πριγκιπάκης, *Ἡ Θεοτόκος*, σ. 23-29.
17. «Λέγεται δὲ Μέγας Κανὼν ἴσως καὶ διὰ τὰ νοήματα πολλὰ τε ὄντα καὶ ὑψηλά· ὁμως τὸ ἀλπθέστερον εἶναι, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν τροπαρίων του, ἀναβαίνει εἰς διακόσια καὶ πεντήκοντα, ἀπὸ τὰ ὅποια καθ' ἐν ἡδονῇ ἀποσταῖ ἀρῆρτον» (Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, *Συναξάρια*, σ. 146.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

18. *Τριώδιον*, έκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήνα 2010, σ. 626-663.
19. PG 97, 1329D-1385D.
20. Α. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, «Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης», *Ἐκκλησιαστικός Φάρος* 5 (1910), σ. 501-513.
21. Βλ. Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, *Συναξάρια*, σ. 145: «Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ μεταγενέστεροι θεῖοι Πατέρες ἐγνώρισαν, ὅτι καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶδη εἶναι ψυχοφελέστατα, διέταξαν, ὥστε κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ Μέγας Κανὼν νὰ ψάλληται, καὶ ὁ θαυμαστός βίος τῆς Ὑσίας Μαρίας νὰ ἀναγινώσκειται».
22. Κανόνες μὲ ἀκροστιχίδα ποῦ ἀποδίδονται στὸν Ἀνδρέα Κρήτης πρέπει νὰ θεωροῦνται νόθοι. Βλ. Weyeh, „Die Akrostichis in der Byzant. Kanonendichtung“, *Byzantinische Zeitschrift* 17 (1908), σ. 78. Πρβλ. Π. Κ. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, Θεσσαλονίκη 1952, σ. 14.
23. Βλ. Π. Κ. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 12-15. Συμεὼν Π. Κούτσας, *Ἀδαμιαῖος Θρηῖνος. Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου Κρήτης*, εἰσαγωγή – κείμενο – μετάφραση – σχόλια, Γ' έκδ. Ἀποστ. Διακονίας, σ. 23-26.
24. θ', 27. Πρβλ. Συμεὼν Π. Κούτσας, *Ἀδαμιαῖος Θρηῖνος*, σ. 26.
25. θ' ὠδή. Πρβλ. Π. Κ. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 19. Συμεὼν Π. Κούτσας, *Ἀδαμιαῖος Θρηῖνος*, σ. 27-28
26. β' ὠδή.
27. β', 8.
28. Πρβλ. Π. Κ. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 18-19.
29. α' 21. Πρβλ. Π. Κ. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 21
30. Βλ. κατ' ἐπιλογὴν σχετικὰ κείμενα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (*Πρὸς παρθένον παραινετικός*), Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, (*Κοντάκια*) κ.ἄ. Πρβλ. Π. Κ. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 24.
31. θ', 2. Πρβλ. ν'12: «Τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἅπαντας // παρήγαγόν σοι, ψυχί, // πρὸς ὑπογραμμόν· // μίμψαι τῶν δικαίων // τὰς φιλοθέους πράξεις δέ· // ἔκφυγε δὲ πάλιν // τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας».
32. θ', 4.
33. Συναξάριο τῆς πέμπτης ἐβδομάδας τῶν Νηστειῶν. Πρβλ. Συμεὼν Κούτσας, *Ἀδαμιαῖος Θρηῖνος*, σ. 249-250. Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, *Συναξάρια*, σ. 141-146.
34. Βλ. Β. Ἰωαννίδης, *Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ οἱ Στωϊκοί, αἱ ιδέαι αὐτῶν περὶ προορισμοῦ καὶ ἐλευθερίας*, Θεσσαλονίκη 1934, σ. 184-189. Π. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 27-28
35. θ', 1.
36. α', 11.
37. α', 5.
38. α', 2.
39. δ', 4.
40. α', 3.
41. δ', 26.
42. β', 6. Πρβλ. Α. Θεοδώρου, *Πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος. Ἑρμηνευτικὸ σχόλιο στὴν ὑμνογραφία τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδας*, έκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήνα 1998, σ. 11.
43. δ', 17.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

44. η´, 20.
 45. ζ´, 15.
 46. Βλ. Π. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 33.
 47. α´, 2.
 48. Πρβλ. Κοντάκιο Ρωμανοῦ: «ψυχή μου, ψυχή μου // ἀνάστα, τί καθεύδεις;».
 49. Ἰγνατίου Ἀντιοχείας, *Πρὸς Ῥωμαίους*, 7, 3, PG 5, 693A. Πρβλ. Β. Τσάκωνας, *Υπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου*, Ἀθήναι 1986, σ. 94. Π. Χρήστου, *Ὁ Μέγας Κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης*, σ. 36.
 50. α´, 3.
 51. β´, 11.
 52. β´, 12.
 53. β´, 21.
 54. β´, 2. Πρβλ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, *Ψαλμῶν* 50, 13, 69, 1100B: «Τυραννύσης κατὰ πάντων τῆς ἁμαρτίας ἀπέπτῃ τὸ ἐν ἀρχαῖς ἐμφυσηθὲν ἡμῖν ἅγιον πνεῦμα καὶ τὸ τῆς εἰκόνης παρεχαράττετο κάλλος».
 55. β´, 7.
 56. β´, 8.
 57. β´, 14.
 58. α´, 3. Πρβλ. Γεν. 3,7: «Καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν».
 59. β´, 3.
 60. α´, 7.
 61. β´, 6. Πρβλ. Συμεὼν Κούτσας, *Ἀδαμιαῖος Θρῆνος*, σ. 61-62.
 62. δ´, 25.
 63. δ´, 17.
 64. δ´, 3.
 65. Βλ. Συμεὼν Κούτσας, *Ἀδαμιαῖος Θρῆνος*, σ. 113.
 66. β´, 1. Πρβλ. τοὺς λόγους τοῦ Ἀσώτου «ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου».
 67. α´, 1.
 68. β´, 5.
 69. στ´, 1.
 70. δ´, 27.
 71. δ´, 17.
 72. γ´, 7.

**Ἡ Ἀναστάσιμη Ἀκολουθία τοῦ Πάσχα
καί τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος**
τοῦ πρωτ. Θεοδώρου Ἰω. Κουμαριανοῦ, Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ε.Κ.Π.Α.
(Ὁμιλία στό ΙΖ' Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον,
Κόρινθος 17-19 Σεπτεμβρίου 2018)

Μακαριώτατε,
ἄγιοι ἀδελφοί καί πατέρες!

Σχετικά μέ τί μελέτη τῆς ἱστορίας τῆς χριστιανικῆς λατρείας ἔχει διατυπωθεῖ ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνος λειτουργικός νόμος, ὁ ὁποῖος εὐρίσκει ἐφαρμογή στήν ἱστορική ἐξέλιξη τῶν λειτουργικῶν διατάξεων. Πρόκειται περί τοῦ νόμου τῆς λειτουργικῆς ἐξελίξεως, σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο κατά τίς πύο ἱερές περιόδους τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους διατηροῦνται στοιχεῖα ἀπό ἀρχαιότερες λειτουργικές διατάξεις. Ὁ νόμος διατυπώθηκε ἀπό τόν Anton Baumstark (1872-1948), ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὁ πατέρας τῆς συγκριτικῆς λειτουργικῆς. Ὁ Anton Baumstark ἀνῆκε στήν γενεά ἐκείνη τῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν καί ἐδιάβαζαν σχεδόν ὄλες τίς ἀρχαῖες γλῶσσες τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς ἀνατολῆς. Ὡς ἐκ τούτου εἶχε τήν δυνατότητα νά μελετᾶ ἀπό τό πρωτότυπο ὄλα τά λειτουργικά κείμενα, παλαιά καί νεώτερα. Συγκρίνοντας τίς ποικίλες λειτουργικές παραδόσεις αὐτῶν τῶν λαῶν ὀδηγήθηκε σέ σημαντικά συμπεράσματα, τά ὁποῖα ἀνοῖξαν καινούριους δρόμους στήν ἔρευνα τῆς ἱστορίας τῆς χριστιανικῆς λατρείας. Σύμφωνα μέ τόν ἀνωτέρω λειτουργικό νόμο διαπιστώνουμε, ὅτι κατά τήν διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καί τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος καί γενικώτερα στίς μεγάλες δεσποτικές ἑορτές (ὅπως τά Χριστούγεννα καί σέ μικρότερο βαθμό τήν Πεντηκοστή καί τά Θεοφάνεια) διατηροῦνται ἀρχαιότερα λειτουργικά στοιχεῖα. Φαίνεται πολύ λογικό, ὅτι ὄσα τελοῦνται μία φορά μόνον κάθε χρόνο διατηροῦν ἀρχαιότερα λειτουργικά στοιχεῖα, διότι κάθε χρόνο ἀναζητεῖται καί ἐπιδιώκεται

νά ἐφαρμοσθεῖ ὄσο γίνεται πύο πιστά ὄ,τι εἶχε ἐφαρμοσθεῖ κατά τό προηγούμενο ἔτος. Ἐνῶ ὄσα τελοῦνται τακτικά, κάθε Κυριακή καί κάθε ἡμέρα τῆς Ἑβδομάδος, ὑφίστανται πολύ εὐκόλα χωρίς νά γίνει ἀντιληπτό μικρές ἀλλαγές, οἱ ὁποῖες μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου καί τό πέρασμα τῶν αἰῶνων ἢ μία μετά τήν ἄλλη ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νά ἀλλάζει σημαντικά ἢ λειτουργική πράξη.

Ἡ ἀλλαγή ἀπό τό Ἀσματικό στό Μοναστηριακό Τυπικό ἔγινε χωρίς νά γίνει ἰδιαίτερα ἀντιληπτή!. Ἰδιαίτερος ἐπιταχύνθηκε ἢ ἀλλαγή μετά τήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τούς Φράγκους τό 1204, σημειώνει ὁ ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης. Ὅταν μετά ἀπό ἐξῆντα περίπου ἔτη ἀπουσίας ἐπανῆλθαν στίς θέσεις τους ὁ αὐτοκράτορας καί ὁ πατριάρχης, εἶχαν ἤδη παρέλθει δύο γενεές ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὁποῖες στίς δύσκολες ἐκείνες περιστάσεις εἶχαν ἐφαρμόσει πολλές ἀλλαγές στό τυπικό πού εἶχαν παραλάβει. Οἱ ἀλλαγές αὐτές μετέφεραν στό Ἀσματικό Τυπικό ὄλο καί περισσότερα στοιχεῖα ἀπό τό Μοναστηριακό Τυπικό. Ὅσο καί ἂν ἠθέλησαν νά ἐπαναφέρουν τήν παλαιά τάξη τῶν Ἀκολουθιῶν, πολλά εἶχαν ξεχαστεῖ. Παρέμειναν μόνον κάποια στοιχεῖα Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ, σύμφωνα μέ ὄσα ἀναφέραμε προηγουμένως, κατά τίς σημαντικές λειτουργικές περιόδους τοῦ ἔτους προσαρμοσμένα βέβαια καί αὐτά στήν νέα κατάσταση τοῦ τυπικοῦ.

Στή συνέχεια θά ἀσχοληθοῦμε μέ τίς ἰδιαιτερότητες τῆς τάξεως τῶν Ἀκολουθιῶν κατά τήν ἡμέρα τοῦ Πάσχα καί τήν Διακαινησίμο Ἑβδομάδα, δηλαδή μέ τόν Ἐσπερινό τοῦ Πάσχα καί τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, μέ τόν Ὅρθρο τοῦ Πάσχα, μέ τί Θεία Λειτουργία τοῦ Πάσχα (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου), μέ τόν

Ἐσπερινό τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου (ὁ ὀνομαζόμενος τῆς Ἀγάπης, πρῶτος μεθέορτος Ἐσπερινός) καί μέ τίς Ἀκολουθίες τῶν καθημερινῶν τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος τελουμένης Θείας Λειτουργίας.

Τό Τυπικόν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ ἰ' αἰ.

Μία πρώτη ἰδέα περί τῆς μορφῆς τῶν Ἀκολουθιῶν αὐτῶν τῶν ἡμερῶν θά μπορέσουμε νά πάρουμε ἀπό τήν μελέτη τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ ἰ' αἰ.². Πρόκειται περί ἑνός πολύ σημαντικοῦ κειμένου, τό ὁποῖο μᾶς παραδίδει στοιχεῖα τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ, πού ἐφαρμόζονταν στήν Ἁγία Σοφία κατά τόν ἰ' αἰῶνα. Γιά νά ἔχουμε μία πληρέστερη εἰκόνα τῆς τάξεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θά σημειώσουμε, ὅτι κατά τόν Ἐσπερινό τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, τόν λεγόμενο τῆς Ἀποκαθηλώσεως (πού τελεῖται σήμερα συνήθως τήν Μεγάλη Παρασκευή τό μεσημέρι), ὀρίζεται ἡ τέλεση Προηγιασμένης Λειτουργίας. Προφανῶς εἶναι σημαντικό νά προσέξουμε, ὅτι ὅλες οἱ Ἀκολουθίες, στίς ὁποῖες ἀναφερόμαστε, τελοῦνται ὅλες στήν κανονική ὥρα τους, ὁ Ἐσπερινός τό ἀπόγευμα περί τήν δύσιν τοῦ ἡλίου καί ὁ Ὅρθρος τά χαράματα περί τήν ἀνατολήν. Στόν Ὅρθρο τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρῆνος, πού τελεῖται σήμερα τή Μεγάλη Παρασκευή τό βράδυ) προβλέπεται στό τέλος μετά τήν Μεγάλη Δοξολογία καί τόν Τρισάγιο ὕμνο (προφανῶς δέν ἀναφέρεται τίποτε περί Ἐπιταφίου καί λιτανεύσεως αὐτοῦ) νά ἀναγνωσθοῦν τά γνωστά μέχρι σήμερα Ἀναγνώσματα: Προφητικό ἀπό τόν Ἰεζεκιήλ, Ἀποστολικό καί Εὐαγγελικό «καί εὐθύς μετά τήν ἀπόλυσιν γίνονται εἰς τὸ βαπτιστήριον τὸ μικρὸν τὰ φωτίσματα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου. Περὶ δὲ ὥραν σ' εἰσέρχεται ὁ βασιλεὺς καί ἀλλάσσει τὴν ἐνδυτὴν τῆς ἁγίας τραπέζης καί μετά τοῦτο θυμῷ ὁ πατριάρχης καί εὐθύς ἀνοίγεται ἡ ἐκκλησία». Ὅπως διαπιστώνουμε, μετά τό πέρας τοῦ Ὅρθρου δέν τελεῖται Θεία Λειτουργία (ὅπως ἐφαρμόζεται μέχρι σήμερα) ἀλλά τελεῖ ὁ πατριάρχης στό Μικρὸ Βαπτιστήριον τό Βάπτισμα ἑνός μέρους τῶν Κατηχομένων (θά ἀκολουθήσει καί ἄλλο Βάπτισμα τό βράδυ

τῆς ἴδιας ἡμέρας στό Μεγάλον Βαπτιστήριον) καί μετά ὑποδέχεται ὁ πατριάρχης τὸν βασιλέα στήν Ἁγία Σοφία καί ἀλλάσσουν τὰ ἄμφια τῆς ἁγίας τραπέζης μέ καινούρια, τὰ ὁποῖα προσφέρει ὁ βασιλεὺς κάθε χρόνο τέτοια ἡμέρα. Ὅλα αὐτά, ὅπως σημειώσαμε, γίνονται τό πρωῖ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Κατά τόν Ἐσπερινό τό ἀπόγευμα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (Ἐσπερινός τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) «εἰσοδεύει ὁ πατριάρχης μετὰ τοῦ μεγαλείου καί τῶν ἱερέων καί τοῦ θυματοῦ τοῦ μεγάλου καί μανουαλίων γ' καί ἀνέρχονται ἐν τῷ συνθρόνῳ». «Μεγαλεῖον» ὀνομάζεται ἕνα βιβλίον τοῦ Εὐαγγελίου μεγάλων διαστάσεων καί πολυτελές, τό ὁποῖο χρησιμοποιεῖται μόνον στίς Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Ἀναγνώσκειται τό πρῶτο ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως «καί μετὰ τοῦτο κατέρχεται ὁ πατριάρχης ἐκ τοῦ συνθρόνου καί ἀπέρχεται εἰς τὸ μέγα βαπτιστήριον καί ἀλλάσσει τὸ στιχάριον τὸ ἄσπρον ... καί ποιεῖ κατά τὴν τάξιν ἐκεῖ τὰ τῆς βαπτίσεως φωτίσματα». Ἐνῶ διαβάζονται στήν Ἁγία Σοφία τὰ ἀναγνώσματα ὁ πατριάρχης βαπτίζει στό Μεγάλον Βαπτιστήριον αὐτὴν τὴν φορὰ τοὺς ὑπόλοιπους κατηχομένους. Δίδεται ἡ ὁδηγία νά ἀναγνωσθοῦν τὰ ἑπτὰ πρῶτα ἀναγνώσματα καί ἀμέσως μετὰ ἀναγνώσκειται τό ἀνάγνωσμα ἀπὸ τόν Δανιὴλ καί τό «Εὐλογεῖτε», ἠδηλαδὴ ἡ διήγησις καί ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παιδῶν. Ἄν ὁμως καθυστερεῖ ὁ πατριάρχης, ὀρίζεται νά ἀναγνώσκονται καί τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνώσματα (μέχρι τοῦ ιε'). Πάντα ἔρχεται τελευταῖο τό «Εὐλογεῖτε», «ἕως οὗ εἰσῆλθεν ὁ πατριάρχης εἰς τὴν εἴσοδον μετὰ τῶν νεοφωτίστων. Τοῦτο δὲ φάλλοντες κατέρχονται οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ συνθρόνου καί ἀλλάσσουν στιχάρια ἄσπρα».

«Τοῦ δὲ πατριάρχου χρίοντος τῷ μύρῳ τοὺς νεοφωτίστους ὁ πρῶτος πριμκίριος τῶν ψαλτῶν λέγει· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ... Καί ὅταν κινήσῃ ὁ πατριάρχης μετὰ τῶν νεοφωτίστων τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν β' εἴσοδον ὁ β' πριμκίριος· Μακάριοι ὧν ἀφῆθσαν ... Ὅτε δὲ ἔλθῃ εἰς τοὺς μέσους πυλῶνας ὁ μὲν πατριάρχης γονυκλιτεῖ γ' καί οὕτως εἰσέρχεται. Καί συνεισέρχονται μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ θυσιαστήριον ἰβ' ἀρχιερεῖς ἡλλαγμένοι μετὰ τῶν ὠμοφοριῶν αὐτῶν». Ἡ εἴσοδος τῶν νεοφωτίστων στήν Ἁγία Σοφία

περιγράφεται μεγαλοπρεπής. Προπορεύονται οι νεοφώτιστοι βαστάζοντας λαμπάδες αναμμένες και συνοδεύονται από τον πατριάρχη και δώδεκα άρχιερείς με λευκά άμφια ψάλλοντας όλοι τό «Όσοι εις Χριστόν έβαπτίσθητε». Ο ύμνος «Όσοι εις Χριστόν έβαπτίσθητε» φαίνεται, ότι αποτελεί έφύμνιο του άντιφώνου «Μακάριοι ών άφέθησαν αί άμαρτίαι». Άκολουθούν χωρίς προκειμένο τό Άποστολικό ανάγνωσμα, άντί του Άλληλουία τό «Άνάστα ό Θεός» ώς προκειμένο του Εύαγγελίου με τρεις στίχους μόνον, τό Εύαγγελικό ανάγνωσμα και ή Θεία Λειτουργία. Κατά τήν Θεία Λειτουργία «μυστικός ύμνος» λέγεται τό «Οί τὰ χερουβίμ». Δέν παρέχεται καμμία ένδειξη γιά τό ποία Θεία Λειτουργία τελείται. Θεωρείται σίγουρο, ότι τελείται αυτή του Μεγάλου Βασιλείου, διότι αυτή είναι τήν εποχή εκείνη ή συνηθισμένη Θεία Λειτουργία. Η Θεία Λειτουργία του άγιου Ιωάννου του Χρυσοστόμου τήν εποχή εκείνη έτελείτο σπανιώτερα.

Στή συνέχεια τό Τυπικόν δέν δίδει κάποια άσυνήθιστη όδηγία γιά τόν Όρθρο της Κυριακής του Πάσχα. Έφαρμόζεται, ότι εφαρμόζεται κάθε Κυριακή (σύμφωνα πάντα με τό Άσματικό Τυπικό). Δέν αναφέρεται τίποτε σχετικό με οίουδήποτε είδους «παννυχίδα». Ο άναστάσιμος ύμνος «Χριστός άνέστη εκ νεκρών ... » ψάλλεται γιά πρώτη φορά με τούς γνωστούς στίχους του Ψαλμού ξζ´, «Αναστήτω ό Θεός», κατά τό τρίτο Άντίφωνο της Θείας Λειτουργίας. Τά μόνα ιδιαίτερα στοιχεία αποτελούν οί όδηγίες γιά τήν ανάγνωση του Εύαγγελικού ανάγνωσματος και τήν ψαλμωδία του χερουβικού ύμνου. Τό Εύαγγελικό ανάγνωσμα όρίζεται νά αναγινώσκει τρεις φορές σύμφωνα με τήν έξής διάταξη: «λέγει ό διάκονος τό ρωμαίον και μετά τήν συμπλήρωσιν του ρωμαίου Εύαγγελίου ειρηνεύει ό πατριάρχης και λέγει ό διάκονος· Σοφία· Πρόσχωμεν, και άρχεται ό πατριάρχης· Έν αρχή ήν ό Λόγος. Ο διάκονος έστώς έν τῷ άμβωνι προσυπακούων λέγει τρανότερον τὰ ύπό του πατριάρχου αναγινωσκόμενα μέχρι συμπληρώσεως. Μετά δέ τήν συμπλήρωσιν του Εύαγγελίου λέγει ό αρχιδιάκονος· Σοφία· όρθοί. Ο διάκονος τήν μεγάλην έκτενή, οί ψάλται· Οί τὰ χερουβίμ· δεί δέ ειδέναι, ότι γ´ λέγεται τό Οί τὰ χερουβίμ τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ.»

Δηλαδή αναγινώσκει τό γνωστό Εύαγγελικό ανάγνωσμα από τό κατά Ιωάννην, «Έν αρχή ήν ό Λόγος», όλόκληρο πρώτα στήν λατινική γλώσσα από ένα διάκονο επάνω στόν άμβωνα (στό κέντρο του ναού), και μετά αρχίζει ό πατριάρχης νά αναγινώσκει τήν ίδια περικοπτή φράση προς φράση στήν έλληνική γλώσσα από τήν θέση του στό σύνθρονο (τό όποιο εύρίσκεται στό βάθος της άπίδος του άγιου βήματος πίσω από τήν άγια τράπεζα), ένῶ ό διάκονος στόν άμβωνα επαναλαμβάνει «τρανότερον» τίς φράσεις, πού λέγει ό πατριάρχης. Στή συνέχεια τελούνται τά της Θείας Λειτουργίας με μόνη ιδιαιτερότητα τό γεγονός, ότι ό χερουβικός ύμνος «Οί τὰ χερουβίμ» ψάλλεται τρεις φορές (πάλι δέν δίδεται καμμία πληροφορία περί του ποία Θεία Λειτουργία τελείται). Από τίς άνωτέρω πληροφορίες έξάγουμε δύο σημαντικά συμπεράσματα.

Πρώτον: ή τριπλή ανάγνωση του Εύαγγελίου στή λατινική και στήν έλληνική γλώσσα μάς θυμίζει τόν τρόπο, πού διαβάζεται σήμερα τό Εύαγγέλιο του Έσπερινού της Άγάπης. Δέν αποκλείεται ή σημερινή πράξη νά έχει τίς ρίζες της στήν πράξη της εποχής εκείνης. Βέβαια από τήν εποχή εκείνη έχουν περάσει πολλοί αιώνες και τά νεότερα μοναστηριακά Τυπικά, όπως θά δοῦμε στήν συνέχεια, δέν αναφέρουν τίποτε σχετικό. Παρά ταῦτα, δέν αποκλείεται στό θέμα αυτό νά επιβεβαιώνεται ό λειτουργικός νόμος, πού αναφέραμε στήν αρχή. Δηλαδή παρά τό γεγονός, ότι τά μοναστηριακά τυπικά, πού άρχισαν νά επηρεάζουν τή λειτουργική πράξη των πόλεων, δέν αναφέρουν τίποτε περί πολλαπλής αναγνώσεως του Εύαγγελίου, στήν πράξη διατηρήθηκε αυτή κατά κάποιον τρόπο, διότι κάθε χρόνο τέτοιες ήμέρες επεδίδωκαν νά εφαρμόσουν, όσα μπορούσαν περισσότερα από αυτά πού έγνώριζαν, ότι είχαν εφαρμόσει τήν προηγούμενη χρονιά. Λόγω του γεγονότος, ότι δέν καταγράφηκε κάπου ή διάταξη αυτή, έγινε πιθανόν πιο εύκολα ή μεταφορά της διατάξεως από τί Θεία Λειτουργία στόν πρώτο μεθέορτο άναστάσιμο Έσπερινό πού ακολουθοῦσε.

Δεύτερον: ή τριπλή ψαλμωδία του χερουβικού ύμνου κατά τήν ήμέρα του Πάσχα τόν ι´ αιώνα μάς παραπέμπει, βάσει του ίδιου λειτουργικού

νόμου, σέ αρχαιότερες εποχές. Κατά πᾶσα πιθανότητα ὁ χερουβικός ὕμνος συνετέθη γιὰ νά ἀποτελέσει τὸ ἐφύμνιο κάποιου ἀντιφώνου, τὸ ὁποῖο λεγόταν κατὰ τὴν εἴσοδο τῶν τιμῶν δώρων (μεγάλη εἴσοδος) τῆς Θείας Λειτουργίας, ἅς ὑποθέσουμε, κατὰ τὸν στ' αἰῶνα. Γνωρίζουμε, ὅτι κατὰ τὸν στ' αἰῶνα συντίθεται ὁ ὕμνος αὐτός καί εἶναι πολὺ λογικὸ νά θεωρηθεῖ, ὅτι συνετέθη γιὰ νά ἀποτελέσει τὸ (νέο) ἐφύμνιο τοῦ Ψαλμοῦ κγ', «Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ... ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», ὁ ὁποῖος βασιεὶ ὀρισμένων ἱστορικῶν ἀναφορῶν εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ἀποτελοῦσε τὸ ἀντίφωνο, πού ἐφάλετο κατὰ τὴν εἴσοδο τῶν τιμῶν δώρων (μέ ἀπλούστερο ἐφύμνιο μέχρι τότε).

Στὴν συνέχεια γιὰ τὸν Ἑσπερινὸ τὸ ἔσπερας τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ὑπάρχει ἡ σημείωση, ὅτι: «τὸ ἀρχαῖον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ λυχνικοῦ ἀνέρχεται ὁ πατριάρχης ἐν τοῖς εὐκτηρίοις τοῦ πατριαρχείου καὶ ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ διακόνου ἢ μεγάλης ἐκτενῆς καὶ ἀνεγίνωσκεν ὁ πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον τὸ ἀναστάσιμον τῆς πλευρᾶς ἕως ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται. Νῦν δὲ παρόντων αὐτῶν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ ἀπρεσβυτέρου ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος». Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν περιγραφή, στὴν Ἁγία Σοφία δὲν διαβαζόταν παλαιότερα («τὸ ἀρχαῖον») Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἀφοῦ εἶχε συμπληρωθεῖ ὁ Ἑσπερινὸς μετεβαῖναν στὰ διαμερίσματα τοῦ πατριάρχου καὶ συγκεκριμένα στό εὐκτήριο τοῦ πατριαρχείου ὅπου λεγόταν ἡ ἐκτενὴς ἱκεσία καὶ ἀνεγίνωσκε ὁ πατριάρχης τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου στους μαθητὲς μετὰ τὴν Ἀνάστασι ἀπόντος τοῦ Θωμᾶ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «τὸ Εὐαγγέλιον τὸ ἀναστάσιμον τῆς πλευρᾶς», ἕως τὴν φράση «ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται.» Σήμερα ὅμως (δηλαδὴ τὸν 1 αἰ.), σημειώνεται στό κείμενο, ἢ ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ ἀναγνώσματος γίνεται μὲν ὅπως παραλάβουμε ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀλλὰ ὁ πατριάρχης καὶ οἱ κληρικοὶ

παραμένουν στό ἅγιο βῆμα τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀναγινώσκειται ἀπὸ τὸν πρῶτον τῆ τάξει πρεσβύτερο ἐπάνω στὸν ἄμβωνα (προσθέτουμε, χωρὶς νά φαίνεται οἰουδὴποτε εἶδους ἐπανάληψη). Ἀπαιτεῖται σχετικὴ ἔρευνα γιὰ νά μπορέσουμε νά ἀπαντήσουμε στό ἐρώτημα, πῶς αὐτὸ τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μεταφέρθηκε ἐντὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ στὴν συνήθη θέσι τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ πῶς ἐπεκράτησε ἢ ἐπανάληψή του σέ πολλές γλῶσσες.

Στὸ Τυπικὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας σημειώνονται στὴν συνέχεια οἱ μνήμες τῶν ἁγίων πού ἐορτάζονται καὶ μνημονεύονται ἰδιαίτερος κατὰ τὴ Διακαινίσμο Ἑβδομάδα καὶ ὁ συγκεκριμένος ναός, στὸν ὁποῖο γίνονται οἱ συνάξεις κατὰ τίς ἡμέρες αὐτές.

Τὴν Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου «μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύνοδος ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτῶν ναῷ τῷ μεγάλῳ», δηλαδὴ μετὰ τὸν Ὅρθρο στὴν Ἁγία Σοφία ἢ λιτὴ μέ τὸν πατριάρχη κατευθύνεται στὸν Ναὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου τελεῖται Θεία Λειτουργία (σύναξις), ἐνῶ τελεῖται ἐπίσης Θεία Λειτουργία στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς λιτῆς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Στὴν Θεία Λειτουργία Ἀντίφωνα ψάλλονται τὰ ἴδια μέ αὐτὰ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ὅπως καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

Τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου «μνήμη τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν Βλαχέρναις», πού σημαίνει, ὅτι μετὰ τὸν Ὅρθρο στὴν Ἁγία Σοφία ἢ λιτὴ μέ τὸν πατριάρχη κατευθύνεται στὸν Ναὸ τῶν Βλαχερνῶν καὶ δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία (σύναξις) στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τὴν Τετάρτη τῆς Διακαινησίμου «μνήμη τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις». Μετὰ τὸν Ὅρθρο «κατέρχεται ὁ πατριάρχης ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις καὶ λειτουργεῖ ἐκεῖ». Τελεῖται ταυτόχρονα Θεία Λειτουργία (σύναξις) στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπειδὴ σημειώνεται ἐπιπροσθέτως μνήμη τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου, τελεῖται Θεία Λειτουργία (σύναξις) καὶ στὸν Ναὸ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου, σημειώνεται ἐπίσης μνήμη τοῦ ἁγίου

Ἀνδρέου ἐν τῷ Τρίτῳ, χωρὶς νά σημειώνεται, ἂν τελεῖται σύναξις καὶ ἐκεῖ.

Τὴν Πέμπτη τῆς Διακαινησίμου «μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ ναῷ τῷ ὄντι πλησίον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Σημειώνεται, ὅτι ὁ πατριάρχης αὐτὲς τὶς δύο ἡμέρες, Πέμπτη καὶ Παρασκευή, λειτουργεῖ στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὄχι στὸν ναὸ πού ὀρίζεται, ὅτι γίνεται ἡ σύναξις.

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου «μνήμη τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ἀποστολεῖῳ τοῦ ἁγίου Πέτρου τῷ συγκεκριμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ».

Τέλος τὸ Σάββατον τῆς Διακαινησίμου δὲν ἀναφέρεται κάποια ἰδιαίτερη μνήμη ἐξ ἀρχῆς, σημειώνεται μόνον ἀφοῦ καταγραφῶν οἱ ὁδηγίες γιὰ τὴν σύναξη στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι «τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τοῖς Σπαρακίῳ. Ἀπέρχεται ἐκεῖ ὁ πατριάρχης ...».

Στὸ Τυπικόν δὲν σημειώνεται κάτι ἰδιαίτερο σχετικὸ μὲ τὴν ἀπόδοση τοῦ Πάσχα τὴν ἡμέρα πρὸ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀναλήψεως, δηλαδὴ τὴν Τετάρτη τῆς ἕκτης ἑβδομάδος.

Γενικῶς στὸ Τυπικὸ αὐτὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει ἡ ἔννοια τῆς μεθεόρτου περιόδου καὶ τῆς ἀποδόσεως, ὅπως τὴν γνωρίζουμε σήμερα, οὔτε γιὰ τὰ Χριστούγεννα οὔτε γιὰ τὰ Θεοφάνεια οὔτε γιὰ τὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου οὔτε γιὰ οἰαδήποτε ἄλλη ἑορτή. Ὅρίζονται μόνον προεόρτιες καὶ μεθέορτες ἡμέρες γιὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ Θεοφάνεια (καὶ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ) ἀπὸ τὶς Κυριακὲς πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἑορτήν.

Τὸ Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα

Ἄς δοῦμε πῶς ὀρίζεται νά γίνονται οἱ ἀκολουθίες τῶν ἡμερῶν αὐτῶν στὸ Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα. Ἡ χειρόγραφη παράδοση τοῦ Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου

Σάββα λόγῳ τῆς μεγάλης διαδόσεώς του καὶ τῆς ἀναμείξεως σὲ αὐτὸ ποικίλων διατάξεων ἀπὸ μοναστηριακὰ Τυπικὰ ἄλλων παραδόσεων παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὡς πρότυπο γιὰ τὴν μελέτη τοῦ Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα λαμβάνεται συνήθως ἡ πρώτη ἔντυπη ἔκδοσις ἐν Βενετίᾳ τοῦ ἔτους 1545³. Πρῶτη παρατηρήσιμη πού ὀφείλουμε νά κάνουμε εἶναι, ὅτι ὁ ἑορτασμός τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα γίνεται σὲ μία ὁλονυκτία μεγάλης διαρκείας.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἡ ἑναρκτήριος εὐλογία καὶ τὰ πολλὰ «Χριστὸς ἀνέστη» σύμφωνα μὲ τὸ Τυπικόν τοῦ ἁγίου Σάββα ὀρίζονται νά λέγονται στὸν νάρθηκα (δὲν ὑπάρχει Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα) κατὰ τὸν τύπον εἰσοδικοῦ ἀντιφώνου, στό τέλος τοῦ ὁποίου ἀνοίγονται οἱ κεκλεισμένες πύλες καὶ εἰσέρχονται στὸν ναὸ, ὅπου λέγεται ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ καὶ ἀκολουθεῖ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἔχει προηγηθεῖ ὁ Ἑσπερινός καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐνῶ διανέμεται λίγη τροφή γίνεται ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὁποία παρακολουθοῦν καθήμενοι ὅλοι οἱ μοναχοί. Ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τοῦ Ἑσπερινοῦ, σύμφωνα μὲ ὅσα ὀρίζονται στὸ Τυπικόν, δὲν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾳ οἱ μοναχοί παρὰ μόνον ἀφοῦ τελειώσει ἡ Θεία Λειτουργία (τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου) μετὰ τὸν Ὁρθρο. Δηλαδὴ ὅλη ἡ ἀναστάσιμη Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα εἶναι μία μεγάλη ἀγρυπνία μὲ δύο Θείες Λειτουργίες!

Ὁ Ἑσπερινός τὸ ἑσπέρας τοῦ Μεγ. Σαββάτου ἀρχίζει περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας (ἴτοι 4μ.μ. ἢ 5μ.μ.). Οἱ ἱερεῖς ὑπονοεῖται, ὅτι φοροῦν λευκὰ στιχάρια καὶ «μαῦρα» ἢ πορφυρὰ φελώνια, τὰ ὁποία θὰ ἀλλάξουν μὲ «λευκὰ» φελώνια πρὸ τοῦ «Ἀνάστα ὁ Θεός», δηλαδὴ πρὸ τοῦ προκειμένου τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Ἀναγινώσκονται τὰ 15 ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη μετὰ τὴν εἴσοδο τοῦ Ἑσπερινοῦ (χωρὶς προκειμένο). Ὅταν φθάσουμε στὸ τελευταῖο ἀνάγνωσμα, «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦται ... ἀνιστάμεθα». Ἀκολουθεῖ μικρὰ συναπτῇ (τοῦ Τρισαγίου ὕμνου) καὶ ἀντὶ Τρισαγίου τὸ «Ὅσοι

εις Χριστόν ἐβαπτίσθητε», μετά ἀκολουθεῖ τό προκειμένον τοῦ Ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος καί τό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, τό «Ἀνάστα ὁ Θεός» καί τό Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα. «Ἀντί δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, εἰ θέλεις ψάλλε τροπάριον ἤχ. πλ. α΄ Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ». Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὀφείλει νά τελειώνει κατά ἀκριβειαν τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτός (ἥτοι 8μ.μ.).

«Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν οὐκ ἐξερχόμεθα τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καθήμεθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν» (κατὰ νεώτερα τυπικά δίδεται πρῶτα τό κατακλαστόν / ἀντίδωρον ὑπὸ τοῦ ἱερέως) καὶ προσφέρεται ὑπὸ τοῦ κελλαρίτου «ἀνὰ κλάσματος ἄρτου (ἐκ τῆς ἀρτοκλασίας ὑπονοεῖται, σύμφωνα μὲ νεώτερα τυπικά) καὶ ἀνὰ ἐξ ἰσχάδων (ξηρὰ σῦκα) ἢ φοινίκων (χουρμάδες) καὶ ἀπὸ ἐνὸς κρασοβολίου οἴνου. Ἡμῶν δὲ διακλυομένων⁴ γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ... Εἶθ' οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ ἐσθίειν».

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν Πράξεων διαρκεῖ περὶ τίς δύο καὶ μισὴ ὥρες. Ἀκολουθεῖ τό Μεσονυκτικόν, τό ὁποῖο ὀνομάζεται «παννυχίς», ἐπιηρεασμένο ἀπὸ τὴν ὀρολογία τοῦ ἀσματικοῦ τυπικοῦ. Ἡ ὥρα ἐνάρξεως τῆς «παννυχίδος» θά πρέπει νά εἶναι περὶ τίς 10:30μ.μ. Ἄλλες ἐκδόσεις τοῦ Τυπικοῦ ὀρίζουν ἄλλες ὥρες, οἱ ὁποῖες σημαίνουν 10μ.μ., 12ν, 2π.μ., 3π.μ. Γιά νά ἀρχίσει ἡ «παννυχίς» ἀνάπτονται ὅλα τὰ κανδήλια τοῦ ναοῦ καὶ κρούεται σήμαντρον. Ἡ «παννυχίς» ἔχει τὴν διάταξιν τοῦ μεσονυκτικοῦ τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου «Κύματι θαλάσσης» μὲ προσθήκη ἀναγνώσεων (μετὰ τὴν γ΄ καὶ μετὰ τὴν στ΄ ὠδή) ἀπὸ πασχάλιους λόγους τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τό πέρας τῆς παννυχίδος ἐξέρχονται πάντες «ἐν τῷ νάρθηκι». Στόν ναὸ ὁ κανδηλάπτης μόνος ἀνάβει ὅλα τὰ κανδήλια τοῦ ναοῦ καὶ βάζει θυμίαμα γιά νά εὐωδιάζει ὁ χῶρος. Στόν νάρθηκα ὁ καθηγούμενος μοιράζει κηρία, τὰ ὁποῖα ἀνάβουν ἅπαντες καὶ ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἱερεὺς (ἐννοεῖται ὁ ἐφημέριος) μὲ στολί λευκὴ ἔρχεται τελευταῖος μὲ θυματήριον προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων δύο καὶ ἀφοῦ θυμιάσει ἅπαντας «ἵσταται

ἐμπροσθεν τῶν βασιλικῶν πυλῶν καὶ ποιεῖ σταυρὸν μετὰ τοῦ θυμιατοῦ λέγων· Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ ...» καὶ ἀκολουθοῦν τὰ «Χριστὸς ἀνέστη». Πρῶτα ἔξ ἐναλλάξ, τρίς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τρίς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, μετὰ τέσσαρα μὲ τοὺς γνωστούς στίχους, δύο ἀκόμη μὲ Δόξα Πατρί, Καὶ νῦν καὶ τέλος ἓνα «γεγονωτέρα τῇ φωνῇ», ὁ ἱερεὺς τό πρῶτο μέρος καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὀλοκληρῶνουν «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ...». «Καὶ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν εἰσοδεύει προπορευομένων τῶν λαμπάδων. Συνεφεπομένου δὲ τοῦ καθηγούμενου καὶ τῶν ἀδελφῶν ψαλλόντων Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ... Εἰσερχόμενος δὲ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ βήματι ποιεῖ συναπτὴν μεγάλην»

Καὶ «ἄρχεται ὁ προεστὼς τοῦ εἰρμοῦ τοῦ κανόνος», ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ κανόνος. Στὴν ἐνάτη ὠδή δὲν ἐκφωνεῖται τό «τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ...» ὑπὸ τοῦ διακόνου, διότι τοῦτο δὲν ἐκφωνεῖται ὅποτε δὲν στιχολογεῖται ἡ Ὡδή τῆς Θεοτόκου. Στό δοξαστικὸ τῶν αἰνῶν «γίνεται ὁ ἀσπασμὸς οὕτως»

«Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου βήματος. Καὶ ἀσπάζεται ὁ καθηγούμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα, εἶθ' οὕτως λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ προεστὼς καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως καὶ ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ψαλλομένου τοῦ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν ἀσπασμὸν ἀναγινώσκειται ὁ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ προεστῶτος. Οὐ καθήμεθα δὲ εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν ἀλλ' ἵστάμενοι ἐπακροώμεθα πάντες ... Εἶτα ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις» τοῦ Ὁρθρου. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία (τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου) χωρὶς νά δίδεται κάποια ἰδιαιτέρη ὀδηγία. Σημειώνουμε, ὅτι ὁ ἀναστάσιμος διάλογος, πού σήμερα λέγεται κατὰ τὴν ἀπόλυση: Χριστὸς ἀνέστη! - Ἀληθῶς ἀνέστη! - Δόξα τῇ ἁγία αὐτοῦ ... - Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ ..., προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ὑψώσεως τοῦ ἄρτου (ἢ τῆς Θεοτόκου)⁵, πού ἐπιτελεῖται μετὰ τό πέρας τῆς λαμπρᾶς πασχαλινῆς τραπέζης.

Για τὸν πρῶτο μεθέορτο Ἐσπερινό, τὸν ὁποῖο σήμερα ὀνομάζουμε τῆς Ἀγάπης, ὀρίζονται τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὸν Λυχνικὸν ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ». Ἀρχίζει τὸν Ἑσπερινὸ σφραγιζὼν σταυροειδῶς μὲ τὸ θυμιατὸ λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ψάλλονται τὰ πολλὰ «Χριστὸς ἀνέστη». Ὑπάρχει τὸ γνωστὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖο ἀναγιγνώσκεται χωρὶς νὰ ὀρίζεται κάποια ἰδιαιτερότητα.

Δὲν δίδεται καμμία ἄλλη ὁδηγία γιὰ ὅλην τὴν περίοδο μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἢ ὁποία ὅμως δὲν γίνεται μὲ τὸν τρόπο, πού γνωρίζουμε σήμερα. Στὸ Τυπικὸ τοῦ ἁγίου Σάββα σημειώνεται πολὺ ἀπλᾶ γιὰ τὴν Τρίτη μετὰ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ: «Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας ἢ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα.» Ψάλλονται τὰ τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὰ πασχαλινὰ τροπάρια στὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ στοὺς αἴνους μαζί μὲ τὰ προεόρτια τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπολυτικίον ψάλλεται «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Ὅπως διαπιστώνουμε δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἰδιαίτερο γιὰ τὴν ἀπόδοσις αὐτὴ σὲ σύγκρισιν μὲ τὴν πρωτοφανῆ ἰδιαιτερότητα, μὲ τὴν ὁποία ἔχει ὀρισθεῖ νὰ γίνεται ἢ ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα στὸ ἐφαρμοζόμενον σήμερα Τυπικὸ τοῦ Βιολάκη. Τὸ Τυπικὸ τοῦ ἁγίου Σάββα (ὅπως καὶ ὅλα τὰ μοναστηριακὰ Τυπικὰ) προβλέπει ἀποδόσεις τῶν δεσποτικῶν καὶ τῶν θεομπτορικῶν ἑορτῶν μὲ παράλληλη μετάθεσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας στὴν προηγούμενη ἡμέρα, ὅπως ἐφαρμοζόμενον σήμερα. Γιὰ τὸ Πάσχα ὅμως δὲν φαίνεται κάτι ἰδιαίτερο. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὐτὸ ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς, ὅτι μεθέορτος περίοδος γιὰ τὸ Πάσχα θεωρεῖται τὸ σύνολο τῶν πενήντα ἡμερῶν μέχρι τὴν Πεντηκοστή⁶.

Τὸ Τυπικὸν τοῦ Οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα

Μὲ σκοπὸ νὰ κατανοήσουμε τὴν ἱστορικὴ ἐξέλιξι τῶν διατάξεων τοῦ μοναστηριακοῦ Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα καὶ τὴ σημερινή πράξις μποροῦμε νὰ δοῦμε ἐπικουρικὰ ὀρισμένες ὁδηγίες, ὅπως καταγράφονται στὸ χειρόγραφο Τυπικὸν τοῦ Οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα, ὁ ὁποῖος ἔζησε στὴν νῆσο Σκιάθου τὰ ἔτη 1884-1961⁷. Αὐτὸ τὸ σχετικὰ πρόσφατο χειρόγραφο Τυπικὸ ἐνῶ εἶναι μεταγενέστερο τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Βιολάκη

μας δίδει πολὺτιμες πληροφορίες γιὰ τὴν τάξι, πού ἐφαρμόζεται στὴν Σκιάθου στὶς ἀρχές τοῦ κ' αἰ. ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ Τυπικὸ τοῦ Βιολάκη καὶ βάσει τῶν ἐπιδράσεων ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ νῆσος Σκιάθου εἶχε πάντα στενές σχέσεις.

Σύμφωνα μὲ τὴν περιγραφὴ τοῦ οἰκονόμου Γεωργίου Ρήγα ἡ Παννυχὶς τελεῖται κατὰ τὰ γνωστὰ ἀπὸ τὸ Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα. Ἐπειδὴ ἀναφέρεται στὴν τάξι τῶν μοναστηριῶν (καὶ προφανῶς ὑπονοοῦνται κοινότητες μικρές, στὶς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι γνωρίζουν τὴν τάξι), ἀναφέρει λεπτομερῶς τὴν ἔναρξι καὶ τὴν ἀπόλυσι τῆς Παννυχίδος καὶ τὴν διάδοσι τοῦ ἁγίου φωτός (ὅπως εἶδαμε καὶ ἀνωτέρω μὲ τὴν διανομὴ τῶν κηρίων), χωρὶς νὰ σημειώνει τίποτε σχετικὸ μὲ τὴν κοσμοσυρροή πού παρατηρεῖται στὶς ἐνορίες τῶν πόλεων καὶ τὰ προβλήματα πού ἀπορρέουν ἀπὸ αὐτὴν.

Ἡ ἔναρξι τῆς Παννυχίδος γίνεται ἀπὸ τὸν ἐφημέριον πρὸ τῶν ἁγίων θυρῶν φέροντος ἐπιτραχήλιον. Ὅλα τὰ κανδήλια τοῦ ναοῦ εἶναι ἀναμμένα. Ψαλλομένης τῆς δ' ὥδης λαμβάνουν καιρὸν ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ διάκονος, λαμπροφοροῦσιν ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτῶν στολὴν καὶ ἀνοίγουν τὴν ὡραία πύλην (ἐννοεῖ μόνον τὸ βῆλον, διότι πῖο κάτω θὰ ἀναφέρει, ὅτι ἀνοίγονται τὰ βημόθυρα) καὶ ἴστανται πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης.

Στὸ τέλος ἀνοίξας ὁ ἱερεὺς τὰ βημόθυρα ποιεῖ ἀπόλυσιν μικρὰν, «Δι' εὐχῶν». Ἐχουν ἦδη μοιραστῆ κερία στοὺς ἀδελφούς καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνάπτει τὴν λαμπάδα αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης ἀκοιμήτου κανδήλας, ἔρχεται πρὸ τῶν ἁγίων πυλῶν καὶ ἐκεῖθεν ἰστάμενος προσκαλεῖ τοὺς ἀδελφούς ψάλλον «Δεῦτε λάβετε φῶς», τὸ ὁποῖο ἐπαναλαμβάνεται μέχρι νὰ ἀνάψουν ὅλοι τὶς λαμπάδες τους.

Ἐῖτα ἀπερχόμεθα πάντες εἰς τὸν νάρθηκα ψάλλοντες «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ὅπου ὑπάρχει νύτρεπισμένον τετραπόδιον πρὸ τῶν κεκλεισμένων βασιλικῶν θυρῶν, στὸ ὁποῖο ἐναποθέτει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὰ ὑπόλοιπα γίνονται κατὰ τὰ γνωστὰ σήμερα (μὲ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα). Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ Εὐαγγελίου τὰ ψαλλόμενα «Χριστὸς ἀνέστη»

εἶναι δεκατρία (=3+3+4+2+1) ὅπως περιγράφονται στό Τυπικόν τοῦ ἁγίου Σάββα. Τά σήμαντρα καί οἱ κώδωνες σημαίνουν πάντα ὁμοῦ. Ἐκφωνεῖται ἡ μεγάλη συναπτή καί ἀνοίγουν οἱ πύλες πού ὀδηγοῦν στόν ναό καί εἰσέρχονται ὅλοι. Κατά τήν ἔναρξη τοῦ κανόνος θυμιάζει ὁ ἱερεὺς τόν ναόν ὅλον.

Δέν ἀναφέρεται, ὅπως εἶδαμε, θυμίαση κατά τήν θ' ὥδην. Στό τέλος τῶν αἰῶνων κατά τό Χριστός ἀνέστη, μέ τό ὅποιο ὀλοκληρώνεται τό ἀναστάσιμο δοξαστικό τῶν αἰῶνων, γίνεται ὁ ἀσπασμός τῶν ἀδελφῶν οὕτω: «λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καί ἴσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου βήματος, ὁ δὲ καθηγούμενος ἐλθὼν καί ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καί τὸν ἱερέα λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καί ἴσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἶτα τὸν ἱερέα καί τὸν καθηγούμενον καί ἴστανται κάκεινοι ἔνθα ἂν τύχῃσι καί ἀσπάζονται ἀλλήλους.»

«Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμὸν ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου, οὐ καθήμεθα δὲ εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν ἀλλ' ἰστάμενοι ἐπακροώμεθα πάντες.» Κατὰ τίς φράσεις τοῦ λόγου μέ τό «ἐπικράνθη» καί τό «ἀνέστη» οἱ ἀδελφοὶ ἐπαναλαμβάνουν κατὰ τὰ γνωστά σήμερα. Μετὰ τό ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου λέγεται ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικά μέ τὴν κεφαλοκλισία καί ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου, στό τελευταῖο χῦμα «Χριστὸς ἀνέστη ... » τῆς ἀπολύσεως ὁ λαὸς ἀπαντᾷ μέ τό «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος», «καί οὕτως ἀπολλυόμενοι ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν».

Περί ὥραν πρῶτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καί ἀρχίζει ἡ ἰδιαίτερη ἀκολουθία τῶν ὥρῶν τῆς Διακαινησίμου ἐνῶ λαμβάνουν καιρὸν ὁ ἱερεὺς καί ὁ διάκονος καί προετοιμάζουν τὴν πρόθεση. Ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται κατὰ τὰ γνωστά μέχρι σήμερον. Σημειώνουμε μόνον, ὅτι κατὰ τὴν εἴσοδο μετὰ τό ἀπολυτικίον «Χριστὸς ἀνέστη», τό ὅποιο ψάλλεται ἐκ τρίτου, καί τὴν ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» λέγεται Δόξα Πατρὶ Καί νῦν καί ἀκολουθεῖ τό κοντάκιο.

Ἡ ἀκολουθία τῆς πασχαλινῆς τραπέζης ὀλο-

κληρώνεται μέ τὴν ὑψωση τοῦ ἄρτου, ἡ ὁποία, ὅπως εἶδαμε καί στό Τυπικόν τοῦ ἁγίου Σάββα, περιλαμβάνει τίς φράσεις, πού λέγονται σήμερα κατὰ τὴν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἐδῶ ὁ Οἰκονόμος Γεώργιος Ρήγας δίδει λεπτομερέστερες ὀδηγίες, στίς ὁποῖες προσθέτει, ὅτι «τὸν δὲ ὑψούμενον ἄρτον οὐκ ἐσθίμεν σήμερον ἀλλ' ὑψοῦμεν μόνον αὐτὸν καθ' ἐκάστην μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καί ἐν τῷ γεύματι τοῦ Σαββάτου κλῶμεν αὐτὸν καί ἐσθίμεν».

«Καί προσκομίσας ὁ διαταχθεὶς ἀδελφὸς ἄρτον ὀλόκληρον τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ παναγιαρῷ καί λαβὼν τὴν ἐξ ἔθους συγχώρησιν λαμβάνει τὸν ἄρτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καί μικρὸν ὑψώσας αὐτὸν ἐκφωνεῖ λέγων Χριστὸς ἀνέστη καί ἡμῶν ἀνταποκρινομένων Ἀληθῶς ἀνέστη ἐκεῖνος πάλιν χαράττει σταυρὸν μετὰ τοῦ ἄρτου λέγων Δόξα τῇ αὐτοῦ τριμέρῳ ἐγέρσει καί ἡμεῖς Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν. Εἶτα ψάλλομεν τὴν ὑπακοὴν καί τό κοντάκιο καί τό Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου. Ψαλλομένου δὲ τοῦ Χριστὸς ἀνέστη ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸν στίχον Ἐλεήμων καί οἰκτιρῶν ὁ Κύριος. Καί οὕτω λήγει ἡ ἀκολουθία τοῦ γεύματος».

Ὁμοίως γίνεται καί κατὰ τὸν δεῖπνο. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ κατὰ τὴν ὑψωση τοῦ ἄρτου ἐπαναφέρεται ἡ μνημόνευση τῆς Θεοτόκου. Ἐκφωνεῖται ὡς ἀνωτέρω «Χριστὸς ἀνέστη. Ἀληθῶς ἀνέστη. Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. Ταῖς αὐτῆς πρεβείας, ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.»

Εἰς τὸν λυχνικὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα περὶ ὥραν τετάρτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καί λέγεται ἡ ἰδιαίτερη πασχαλινὴ ἀκολουθία τῆς θ' ὥρας, ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν καί ξεκινᾷ μέ τό Δόξα τῇ ἁγίᾳ ... καί τὴ γνωστὴ θυμίαση. Τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται «ὑπὸ τε τοῦ ἱερέως ἐκ τῶν ἁγίων θυρῶν καί ὑπὸ τοῦ διακόνου ἐκ τοῦ ἄμβωνος κατὰ περιόδους ἐκ περιτροπῆς ἐπαναλαμβάνοντος τοῦ διακόνου τὰ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀναγινωσκόμενα». Μαρτυρεῖται ἐδῶ ἡ ἀπλῆ ἐπανάληψη τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος ἀπὸ τὸν διάκονο, ὅπως διπλαθὴ γινόταν κατὰ τὸν 1' αἰ. στὴν Ἁγία Σοφία κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία.

Ἐπίλογος

Γιά νά μή μακρύνουμε τόν λόγο, πιστεύω μετά από όλα αὐτά τά στοιχεῖα πού παραθέσαμε, ὅτι εἶναι εὐκόλο νά ἐντοπίσουμε ποῖα λειτουργικά στοιχεῖα πού ἐφαρμόζονται σήμερα στήν λειτουργική πράξη τῶν ἡμερῶν αὐτῶν προέρχονται ἀπό τήν ἀρχαιότερη παράδοση τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ποῖα

στοιχεῖα προέρχονται ἀπό τό Μοναστηριακό Τυπικό τοῦ ἁγίου Σάββα καί γενικώτερα ἀπό τήν μοναστηριακή παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας καί ποῖα στοιχεῖα ἀποτελοῦν νεώτερες προσθήκες τῶν τελευταίων 100 ἤ πιθανόν καί ὀλιγότερων χρόνων⁸.

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Περισσότερα περί τοῦ θέματος βλ. πρ. Θεοδώρου Κουμαριανοῦ, «Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου στήν ἀσματική παράδοση τῆς Ἁγίας Σοφίας» στόν τόμο: *Οἱ Ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου*, ΙΕ΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, Καισαριανή 2014. Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2015, σσ. 294-34
2. Ἔκδοση ὑπό Juan Mateos, *Le Typicon de la Grande Église*, tome I-II (Orientalia Christiana Analecta 165-166). Roma 1962, 1963.
3. Βλ. βιβλιογραφία στίς δύο πρόσφατες ἐκδόσεις: α΄) *Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα*. Ἐπιμελεῖα ἀρχμ. Νικοδήμου Σκρέττα. Ἐν Ἱεροσολύμοις 2012, καί β΄) *Τυπικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου διορθωθὲν μεθ' ὅσης ἐπιμελείας καὶ ὑπομνηματισθὲν τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὸ ἀρχμ. Δοσιθέου, ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Παναγίας Τατάρνης* (2009).
4. Τό ὀρθόν εἶναι διακλύζομαι, διακλυσμός = ἐκπλύνω τό στόμα διὰ ὕγροῦ.
5. Στό Ὁρολόγιον ἡ διάταξις αὐτὴ ὀνομάζεται Ὑψωσις τῆς Θεοτόκου, διότι μνημονεύεται κατὰ αὐτὴν ἡ Θεοτόκος, εἰδικά ὅμως αὐτὴν τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως καί καθ' ὅλην τὴν Διακαινίσμο Ἑβδομάδα δὲν μνημονεύεται ἡ Θεοτόκος
6. Βλ. σχετικά στό πρ. Θεοδώρου Κουμαριανοῦ, «Οἱ ἑορτές τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς» στόν τόμο: *Τὸ χριστιανικὸν ἑορτολόγιον*, Η΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, Βόλος 2006. Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2007, σσ. 211-235.
7. *Τυπικὸν οἰκονόμου Γεωργίου Ρῆγα*, (Λειτουργικά Βλατάδων 1). Πατριαρχικὸν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1994.
8. Παραπέμπω τὸν ἀναγνώστη πάλι στό δημοσίευμα, πού ἀναφέρεται στήν ὑπόσημ. 1, στό ὁποῖο μέ ἀφορμὴ τὴν μελέτη τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ ἔγιναν κάποιες παρατηρήσεις σχετικά μέ τίς Ἀκολουθίες τῆς Διακαινίσμου Ἑβδομάδος.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Διμερίδα με θέμα: *Θεολογία του Γάμου*
(ὀμιλητές καὶ πορίσματα)

Ἐπραγματοποιήθη ἐπιτυχῶς τῇ 27ῃ καὶ 28ῃ Νοεμβρίου ἐ.ἔ, ἡ Διμερίς τὴν ὁποῖαν διωργάνωσεν ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος, τῇ εὐλογία καὶ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ θέμα: «Ἡ Θεολογία τοῦ Γάμου».

Κατὰ τό διήμερον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ φιλοξένου Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τῇ Ἱ. Μονῇ Πεντέλης, 57 ἐκπρόσωποι Ἱ. Μητροπόλεων, ὑπεύθυνοι, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς τῶν Ἐκκλησίας, συμμετείχαν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ συνέβαλον μέ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὰς ἐπιμέρους συζητήσεις εἰς τὴν συναγωγὴν πολυτίμων συμπερασμάτων περὶ τοῦ σημαντικοῦ ζητήματος τῆς Θεολογίας τοῦ Γάμου.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διμερίδος ξεκίνησαν μέ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ μηνύματος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμου, πρὸς τοὺς παρισταμένους Συνέδρους, εἰς τό ὁποῖον ὁ Μακαριώτατος χαιρέτησε τὴν σύγκλησιν τῆς διμερίδος καὶ ἐτόνισε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀναδείξεως τῆς ἱερότητος τοῦ Γάμου καὶ τῆς ἐνισχύσεώς του, ἰδιαίτερος εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ὅπου ὑπάρχει ἔντονος ἀμφισβήτησις αὐτοῦ καὶ νέαι μορφαὶ συζυγίας ἀλλοιώνουν τὴν ὑπόστασίν του. Ἐν συνεχείᾳ σύντομον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Συνέδρους ἀπηύθυνε ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος, Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ Γάμου καὶ εἰς τὸν σύγχρονον προβληματισμὸν περὶ αὐτοῦ καὶ ἀκολούθως ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διμερίδος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν λόγον ἔλαβε ἡ κεντρικὴ ὀμιλήτρια τῆς Διμερίδος, Ἑλ. Ἀν. Καθηγήτρια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν. Ἀθηνῶν κυρία Πανωραία Κουφογιάννη, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἀπὸ τί Θεολογία τοῦ Γάμου». Ἡ κυρία

Κουφογιάννη εἰς τὴν ὀμιλίαν τῆς ἀναφέρθηκε μεταξύ ἄλλων εἰς τὰ ἑξῆς: Ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου ἀνάγεται εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῆς Δημιουργίας καὶ εἰς τὴν συμβολικὴν γλῶσσαν τῆς Γραφῆς. Ὁ Θεὸς δημιουργεῖ τὸν ὄλον ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Του καὶ τὸν διακρίνει εἰς ἄρσεν καὶ θῆλυ, κατ' ἀναλογίαν τῆς διακρίσεως τῶν τριῶν προσώπων εἰς τὴν Τριαδικὴν Θεότητα. Μέ τὸν τρόπον αὐτόν, ἐξασφαλίζεται ἡ βίωσις τῆς ζωῆς ὡς εἰκόνας τοῦ θείου Πρωτοτύπου, ἡ δυνατότης δηλαδὴ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀγάπης μέ κάποιον «ὄμοιον», «τῆς αὐτῆς αὐτῶ οὐσίας, ἄξιον αὐτοῦ, μηδὲν αὐτοῦ λειπόμενον».

Τό μυστήριον τοῦ ἑνός Θεοῦ φωτίζει τό μυστήριον τοῦ ἑνός δυαδικοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἁγία Τριάς ὡς Ἀρχέτυπον τῆς κοινωνίας τῶν συζύγων καλεῖ τοὺς ἐγγάμους νά βιώσουν τὴν ἀλληλοπεριχώρησιν ἐνότητος καὶ ἑτερότητας· τό γεγονός ὅτι ἕκαστον πρόσωπον θά πρέπει νά παραμείνη μοναδικὸν μέσα εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐνότητα.

Ὁ γάμος εἰς τὴν ἐν Χριστῶ Οἰκονομίαν ὡς μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας κατανοεῖται ὡς τύπος καὶ εἰκόνα τοῦ κατ' ἐξοχὴν μυστηρίου τῆς κενωτικῆς ἀγάπης, τῆς ἐνώσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνέδειξε τὴν βαθεῖαν θεολογίαν τοῦ γάμου μέσα ἀπὸ τὴν σύνδεσίν του μέ τό μυστήριον τοῦ κατ' ἐξοχὴν Γάμου τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀνθρωπότητα.

Εἰς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἐνώνεται ἡ θεία μέ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν «ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως καὶ ἀχωρίστως», κατὰ τό δόγμα τῆς Χαλκηδόνος. Τὰ ἀνάλογα ἰσχύουν εἰς τὴν γαμήλιαν σχέσιν. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν γάμον παραμένουν πρόσωπα διακριτά καὶ ταυτοχρόνως ἀποτελοῦν μίαν ἐνότητα («σάρκα μίαν»). Αὐτό σημαίνει εἰς τὴν πρᾶξιν σεβασμὸς τῆς ἑτερότητας τῶν προσώπων καὶ ταυτοχρόνως βίωσις τῆς ἐνότητος αὐτῶν.

Ὅπως ἦτο φυσικὸν εἰς τὴν μακροαίωνα ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν συνάντησίν της μέ διαφορὸς λαοὺς καὶ παραδόσεις, ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία συνέβαλε εἰς τό νά παρεισφρήσουν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀντιλήψεις καὶ πρακτικῆς ὁλως ξένα πρὸς τὴν δογματικὴν τῆς διδασκαλίαν. Ἀπομεινάρια αἰρετικῶν ἀντιλήψεων καὶ πολιτισμικῶν προκαταλήψεων, ὅσον ἀφορᾶ τὴν

γυναίκα, τόν ἔρωτα καί τόν γάμο, ἔφτασαν ἕως τάς ἡμέρας μας, καί εἶναι αὐτά πού ἐκπέμπουν τό λάθος μήνυμα πρὸς τόν λαόν.

Κατακλείοντας τήν ὁμιλίαν τῆς ἡ κ. Κουφογιάννη ἔθεσε τήν πρότασιν ὅπως ἡ Ἐκκλησία, εἰς τό πλαίσιον τῆς ὑποχρεώσεώς τῆς διά τήν ὀρθοτόμησιν τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, νά ἀπεγκλωβιστῇ ἀπό τόν ἀναπόφευκτον πολιτισμικόν συμβιβασμόν τοῦ παρελθόντος, νά προσλάβῃ τήν σύγχρονον οἰκογενειακὴν, κοινωνικὴν καί ἐπιστημονικὴν πραγματικότητα καί νά φανερώσῃ εἰς τόν σύγχρονον κόσμον τήν ὑψηλὴν τῆς ἀνθρωπολογίαν, προῖόν τῆς πλουσίας καί θεοπνεύστου ἀγιοπατερικῆς θεολογίας τῆς.

Μετά τό πέρας τῆς ὁμιλίας, ἡ ὁποία ἔνυξε πολλά καί ἐνδιαφέροντα ζητήματα περὶ τοῦ γάμου, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνέδρους νά καταθέσουν τὰς ἀπόψεις των καί νά κοινωνήσουν τοὺς προβληματισμούς καί τὴν ἐμπειρίαν των μέσα ἀπὸ ἓνα γόνιμον διάλογον.

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς διημερίδος ξεκίνησε μέ τόν καταρτισμόν 5 ομάδων ἐργασίας αἱ ὁποῖαι συνεκροτήθησαν διὰ νά ἐπεξεργασθοῦν, συμφώνως με τό σχετικόν πρόγραμμα, τὰς ἐξῆς θεματικὰς ἐνότητας:

Α) «Ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς», Δομὴ τοῦ Γάμου, μέ ὑπεύθυνον συντονιστὴν ομάδος τόν Ἑλλογ. Κοσμίτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν. Ἀθηνῶν κ. Ἀπόστολον Νικολαΐδην,

Β) Σχέσεις τῶν δύο φύλων, μέ ὑπεύθυνον συντονιστὴν τόν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννην,

Γ) Προετομασία διὰ τόν Γάμον, μέ ὑπεύθυνον συντονιστὴν τόν Ἑλλογ. Ὁμ. Καθηγητὴν τοῦ Παν. Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξανδρον Σταυρόπουλον,

Δ) Νόημα καί κρίσεις τῆς Συζυγίας, μέ ὑπεύθυνον συντονιστρίαν τὴν Ψυχολόγον, Συνεργάτιδα τῆς Διευθύνσεως Ποιμαντικῆς Γάμου καί Οἰκογενείας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Μαρία Ἐφρουράκη καί

Ε) Μορφές ποιμαντικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Γάμου, μέ ὑπεύθυνον συντονιστὴν τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Βησσαρίωνα Καραλάσκον, Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, ὁ ὁποῖος ἀναπλήρωσε τόν, εἰς τό πρόγραμμα τῆς διημερίδος ἀνακοινωθέντα, κωλυόμενον π. Ἀντώνιον Καλλιγιέρην.

Οἱ ομάδες ἐργασίας προχώρησαν εἰς μία γόνιμον συζήτησιν καί ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς ὅλους τοὺς μετέχοντας εἰς αὐτὰς συνέδρους νά καταθέσουν ἀπόψεις καί νά ἐπεξεργαστοῦν τὰ τεθέντα ζητήματα μέ γνώμονα τὴν ποιμαντικὴν τῶν ἐμπειρίαν καί γνώσιν καί νά καταλήξουν εἰς πολύτιμα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα κατεγράφησαν καί ἀνεκοινώθησαν εἰς τό τελευταῖο μέρος τῆς διημερίδος, εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Συνεδρίου, ἡ ὁποία συνεζήτησε ἐπ' αὐτῶν καταλήγοντας εἰς τὰ γενικά συμπεράσματα τῆς Διημερίδος.

Τό Συνέδριον ὀλοκληρώθηκε μέ τὴν παράθεσιν καταληκτικρίου ἐπισήμου γεύματος εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν ἅπαντες οἱ ἐκλεκτοὶ σύεδροι, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρησαν ἐν συνεχείᾳ διὰ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις των, ἀποκομίζοντας τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων, πνευματικῶς ἐπестηριγμένοι καί ἐνισχυμένοι μέ τὰ ὅσα συνεζήτηθησαν κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου καί τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρουν εἰς τὰς τοπικάς τῶν Ἐκκλησίας προκειμένου νά γίνουν γνωστά εἰς ὅλον τό εὖρος τῶν ἱερέων τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Πορίσματα

Ἀπὸ τὰς διεργασίας τοῦ διημέρου Συνεδρίου ἦτοι ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ὁμιλίαν, τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐπιμέρους θεματικῶν εἰς τὰς ομάδας ἐργασίας καί τὰς ἐν γένει συζητήσεις πού διημειφθησαν μεταξύ τῶν συνέδρων, ἡ ὀλομέλεια τῆς Διημερίδος κατέληξε εἰς τὰ ἐξῆς πορίσματα:

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ὡς ἀνὴρ καί γυνή καὶ ὑπάρχει ὡς ἀνὴρ καί γυνή ἄχρι τῆς ἐσχατολογικῆς καταργήσεως τῶν φύλων. Ὁ λόγος διὰ τό ἄφυλον ἢ διὰ ἄλλα ἐνδιάμεσα φύλα δέν σχετίζεται μέ τὴν δημιουργίαν, δηλαδὴ μέ αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν, ἀλλὰ μέ τὰς ἐπικτίτους καί σκοπίμους κοινωνικάς ἢ ἠθικάς ἐπιλογάς.

Ὁ ἀνδρογυνικός χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου ἐρμηνεύεται εἴτε βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐνώσεων καί διακρίσεων πού διέπει τὴν Θεολογίαν καί τὴν Οἰκονομίαν (μία φύσις, τρεῖς ὑποστάσεις), εἴτε τῆς τριαδολογικῆς καί χριστολογικῆς ἀναγωγῆς τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου (διαπροσωπικός Θεός-διαπροσωπικός καὶ κοινωνικός ἀνθρώπος, διφυές τοῦ Θεανθρώπου-διφυές τοῦ ἀνθρώπου), εἴτε τῆς ἀναγκαιότητος ἀναπαραγωγῆς του.

Μετά τὴν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία διέσπασε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καί ὀδήγησε εἰς τὴν διάστασιν

τῶν φύλων, ὁ Θεός μηχανεύεται τὰ πάντα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνόπτως ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὡς κορυφαίας προϋποθέσεως ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἀναπαραγωγῆς τῆς ζωῆς. Αὐτὴν τὴν σκοπιμότητα ἐξυπηρετοῦν:

α) ἡ φυσικὴ ἔλξις τῶν φύλων πού ὀφείλεται ἀφ' ἑνός εἰς τὰ κοινὰ χαρακτηριστικά των καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰς ἰδιαιτερότητάς των,

β) αἱ λειτουργίαι τοῦ θεοσδότου ἔρωτος μὲ πλαίσιον πραγματώσεως αὐτοῦ τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία καὶ ἀποτελεῖ καρπὸν συνεργείας θείου καὶ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Κύριος σκοπὸς τοῦ ἔρωτος εἶναι πρωτίστως ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀρχεγόνου ἀνδρογυνικῆς ἐνόπτως καὶ δευτερευόντως ἡ ἀναπαραγωγή τῆς ζωῆς,

γ) ἡ ἀρχὴ τῆς συμπληρωματικότητος (δὲν ὑπάρχει ἀνὴρ χωρὶς τὴν γυναῖκα καὶ γυνὴ χωρὶς τὸν ἄνδρα, ὅπως δὲν ὑπάρχει πατρότης χωρὶς τὴν μητρότητα καὶ ἀντιθέτως) ἡ ὁποία θεμελιώνεται: 1) εἰς τὴν ἑλλειπτικότητα καὶ ἀτέλειαν τῶν δύο φύλων, καὶ 2) εἰς τὴν ἑτερότητα καὶ τὴν διαφορικότητα, ὡς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις ταυτότητος (ὁ ἄνδρας ὀρίζεται εἰς σχέσιν μὲ τὴν γυναῖκα καὶ ἡ γυνὴ εἰς σχέσιν πρὸς τὸν ἄνδρα) ἀλλὰ καὶ ἐνόπτως τῶν δύο φύλων (διαφορετικὰ μέλη, διαφορετικοὶ ρόλοι=ἐνιαία λειτουργία).

Ὡς πρὸς τὰ παιδιὰ, αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν καρπούς σκοπιμοτήτων ἢ ἐπιλογῶν, ἀλλὰ φυσιολογικούς καρπούς τῆς ἀνδρογυνικῆς ἐνόπτως, καὶ μόνον αὐτῆς, εἰς τὸν γάμον.

Σκοπὸς τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ψυχοσωματικὴ ἔνωσις, ἡ ἀλληλοσυμπλήρωσις καὶ βοήθεια τῶν συζύγων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ τεκνογονία καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ὁ ἄνθρωπος ὀδηγεῖται ἀπὸ τὸ «ἐγώ» εἰς τὸ «ἐμεῖς» καὶ μέσῳ τῆς ἐνώσεως μὲ τὸν ἄλλον τελειοποιεῖται διαρκῶς εἰς τὴν ἀγάπην. Τὸ κάθε μέλος τῆς συζυγίας, ἰσότιμον ὄν, διατηρεῖ τὴν ὑπόστασίν του, καὶ τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν, συμβάλλει εἰς τὴν κοινὴν πορείαν, πού δὲν καταργεῖ, ἀλλὰ ἀναδεικνύει τὰ πρόσωπα. Αὐτὰ εἶναι πού συνθέτουν τὸ «ἐμεῖς» καὶ ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἔνωσιν μὲ τὸν Χριστόν.

Ἄν καὶ ἐν γένει ὁ ἐκκλησιαστικὸς γάμος εὐρίσκεται ὑψηλὰ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουν σεβασμὸν καὶ θετικὴν διάθεσιν πρὸς αὐτόν, ὥστόσο διαπιστώνεται

ὁ μειούμενος ἀριθμὸς ἐκείνων πού συνάπτουν γάμο. Καθιερώνεται εἰς τὴν κοινωνικὴν συνείδησιν ἡ νοοτροπία τῆς συζυγίας ἔξω ἀπὸ τὸν Γάμον, ἐνῶ αἱ σύγχρονα νομοθετικαὶ ρυθμίσεις πού ἀφοροῦν αὐτόν καὶ τὴν οἰκογένειαν ὀριοθετοῦν νέας μορφάς συζυγίας αἱ ὁποῖαι τραυματίζουν τὴν ὑπόστασιν τοῦ γάμου.

Διαπιστώνεται ἡ ἔλλειψις σχέσεως τῶν μελλονύμφων μὲ τὴν Ἐνορία, καὶ ἐν γένει μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν, ἡ ὁποία συνεπάγεται ψυχικὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ ὑφέρπουσα καχυποψία διὰ αὐτούς, δημιουργῶντας δυσκολίαν εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν ζευγῶν καὶ τὴν κατήχησίν των.

Ἡ ἀπουσία ὑπευθύνου καὶ ὀρθῆς ἐνημερώσεως τῶν μελλονύμφων διὰ τὸν γάμον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἀναπληρώνεται ἀπὸ μίαν στρεβλὴν ἐκ τοῦ στενοῦ ἢ τοῦ εὐρυτέρου περιβάλλοντός των καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐνημερώσεως καὶ τοῦ διαδικτύου, ἡ ὁποία συσκοτίζει τὴν γνῶσιν των περὶ τῆς σημασίας τοῦ γάμου καὶ τῶν διαστάσεων αὐτοῦ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀλλοιώνει τὸ νόημα καὶ τὴν σημασίαν τοῦ Γάμου.

Ἡ ποιμαντικὴ μέριμνα τῆς ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ στήριξιν τοῦ γάμου θὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνη: τὴν ἐπιμόρφωσιν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν περὶ τῆς θεολογίας τοῦ Γάμου. Αὐθεντικοὶ ἱερεῖς, ἀνοιχτοὶ ἄνθρωποι, γνήσιοι μυσταγωγοί, μποροῦν νὰ ὑποστηρίξουν τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου εἰς τὴν σύγχρονον πραγματικότητα. Ἡ κατάρτισις πού παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἐκκλησίας συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ στόχου καὶ θὰ πρέπει εἰ δυνατόν νὰ γενικευθῇ.

Ἡ προετοιμασία τοῦ Γάμου θὰ πρέπει νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν μικρὰν ἡλικίαν-προεφηβείαν, μέσῳ τῶν κατηχητικῶν σχολεῖων καὶ νὰ συνεχίζεται εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας κατηχήσεως ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε εὐκαιρίαν πού δίδεται εἰς τὸν ἱερέα νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς νέους εἰς τὸ πλαίσιον τῶν λατρευτικῶν καὶ ἀγιαστικῶν του πράξεων. Πρὸς τοῦτον δύνανται νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ σύγχρονος τεχνολογία, τὸ διαδίκτυον, τὰ μέσα κοινωνικῆς διαδικτυώσεως, ἡ σύνταξις καὶ προώθησις ἐνημερωτικῶν φυλλάδιων, ἔγκυςτικῶν καὶ εὐληπῶν περὶ τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας. Βεβαίως χρειάζεται μιά προσοχὴν εἰς τὸ διαδίκτυον, διότι

ή αλόγιστος χρῆσις του ἐγκυμονεῖ κινδύνους.

Ἡ συστηματική καί μεθοδική ἐπικοινωνία τοῦ ἱερέως μέ τὰ μελλονόμενα ζευγάρια καί τούς νέους πρό τοῦ Γάμου. Ἡ ἐνημέρωσις αὐτῶν τόσον διά τήν θεωρητικήν διάστασιν τοῦ Γάμου (θεολογία, πνευματικότης, θεωρία καί πράξις τῆς Ἐκκλησίας), ὅσον καί περί τῆς πρακτικῆς αὐτοῦ διαστάσεως (προβλήματα πρό καί μετά τοῦ Γάμου) κρίνεται ἀναγκαία.

Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἀγκαλιάσῃ ὑποστηρικτικῶς τούς ἥδη ὑφισταμένους γάμους, καθῶς ἐκεῖ λειτουργεῖ τό πιό γνήσιο καί ἀθηντικό «παιδευτήριο» διά τούς μέλλοντας συζύγους. Ἰδιαιτέρως μέριμνα θά πρέπει νά δοθῆ εἰς τήν ἱερατικήν συζυγίαν καί οἰκογένειαν καθῶς ἀποτελεῖ παράδειγμα καί πρότυπον προσπλάσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν γαμήλια σχέσιν καί εὐλογημένην συνάφειαν.

Σχολές νέων ζευγαριῶν ἢ ἀντίστοιχες Γονέων αἱ ὅποια μέ τήν κατάλληλον προετοιμασίαν καί θεματολογίαν, τούς ἐξιδικευμένους ἐπιστήμονας καί ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι θά συνεισφέρουν εἰς τόν γόνιμον προβληματισμόν, ραδιοφωνικά παραγωγαί, διήμερα ἢ τετραήμερα κατασκηνωτικῶν δράσεων, χορωδίες, θεατρικά σχήματα, ομάδες εἰς τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως, ἴστοσελίδες, συναντήσεις μελλονόμενων κ.ἄ. εἶναι ὀρισμένοι ἐκ τῶν δράσεων πού μπορεῖ νά ἀναλάβει ἡ Ἐκκλησία διά τήν στήριξιν τῶν οἰκογενειῶν.

Θά ἦτο ὠφέλιμος ἡ διασύνδεσις τῆς Θεολογίας τοῦ Γάμου μέ τήν καθημερινότητα (ὄχι ἀπλῶς θεωρία) καί ἡ ἀναζήτησις ποικιλοτρόπων συσχετίσεως τῆς θεολογίας τοῦ Γάμου μέ τήν πράξιν τοῦ ἐγγάμου βίου. Ἡ γλῶσσα μέ τήν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰ νέα ζεύγη, ὀφείλει νά εἶναι σύγχρονος καί ἀπαλλαγμένη ἀπό ἀπομεινάρια γνωστικισμοῦ, ἐγκρατικῶν τάσεων, ψευδοασκητικῶν ἀπαγορεύσεων, ἠθικιστικοῦ καθωσπρεπισμοῦ τὰ ὅποια ἀκυρώνουν τήν δυναμικήν τοῦ μυστηρίου τῆς ἀγάπης.

Ἡ συζυγία καί ἡ οἰκογενειακή ζωή ξεκινᾷ μέ τήν ἐπιλογὴν τοῦ συντρόφου. Ἡ ἐπιλογή ἡ ὁποία γίνεται ἐλευθέρως, μέ ἀγάπην καί βασίζεται εἰς κριτήρια πού ἀφοροῦν τήν ὁμοιότητα, ἀλλά καί τή διαφορετικότητα πού παρουσιάζουν οἱ σύντροφοι, εἶναι αὐτή ἡ ὁποία ἔχει μεγαλύτερα

διάρκειαν καί βοηθεῖ εἰς τήν ἀντιμετώπισιν μίας μελλοντικῆς συζυγικῆς κρίσεως.

Πρό τοῦ γάμου θεωρεῖται σημαντικό τό ζεῦγος νά συζητήσῃ καί νά ξεκαθαρίσῃ οὐσιαστικά θέματα ὅπως ἀξίες, προσδοκίες, ὄνειρα, ρόλοι, ἀρμοδιότητες, συμβιβασμοί, διαδικασία λήψεως ἀποφάσεων, οἰκονομικά, ἀνατροφή παιδιῶν, παρεμβάσεις τρίτων κ.ἄ.

Εἰς τόν γάμον καί εἰς τήν κοινήν συζυγικήν ζωὴν εἶναι βέβαιον ὅτι θά ἐμφανισθοῦν κρίσεις, ἥτοι δυσάρεστες καταστάσεις, ἔντονης δυσφορίας καί λειτουργικῆς ἀποδιοργάνωσεως, προκαλούμενες ὑπό ἐσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν παραγόντων, αἱ ὅποια θά δοκιμάσουν τήν συνοχήν τοῦ ζεύγους εἰς τήν συζυγικήν σχέσιν. Ὡστόσο μία κρίσις δέν ἐγκυμονεῖ μόνο κινδύνους, ἀλλά ἀποτελεῖ καί ἕναν παράγοντα ἐξέλιξεως τῆς σχέσεως, μίαν εὐκαιρίαν διά ἐπαναπροσδιορισμόν σχέσεων, συμπεριφορῶν, ἀλλαγῆς καί ὠρμάνσεως.

Κρίσεις σχηματικά μποροῦμε νά διαπιστώσωμε πῶς ἔχουμε: α) ὅταν διαφεύδονται ὅσα τό ζεῦγος ἔχει ὀριοθετήσῃ ἢ ἀποδεχθεῖ πρό τοῦ γάμου π.χ. προσδοκίες, ρόλοι, ὄνειρα, παρεμβάσεις τρίτων, συμβιβασμοί κ.λπ. β) ὅταν ἐμφανίζονται ἀπρόβλεπτοι στρεσογόνοι καταστάσεις καί τυχαία γεγονότα τῆς ζωῆς (ἀσθένεια, ἀτύχημα, ἀπώλεια ἐργασίας, θάνατος κ.λπ.). γ) ὅταν ἔχουμε ἀλλαγῆς εἰς τόν κύκλον ζωῆς τοῦ ἀτόμου καί τῆς οἰκογενείας, αἱ ὅποια ἐμφανίζονται εἰς συγκεκριμένους περιόδους τῆς ζωῆς καί εἶναι φυσιολογικά «προβλέψιμοι καί ἀναμενόμενοι», π.χ. ἡ σύλληψις, ἡ ἐγκυμοσύνη καί ἡ γέννησις ἑνός παιδιοῦ, ἡ ἀνατροφή του, τὰ διάφορα στάδια πού αὐτό διέρχεται, σχολικό, ἐφηβικό, ἐνπλικιώσεως κ.λπ., ἡ συνταξιοδότησις κ.ἄ. Ὅλα αὐταῖ αἱ φάσεις σηματοδοτοῦν κρίσιν καί παροδικήν ἀνησυχίαν καί ἔχουν ἀνάγκην μίας περιόδου προσαρμογῆς καί ἀφομοιώσεως.

Καταληκτικῶς, ἡ θεσμοθέτησις καί ἡ λειτουργία ἑνός Κέντρου Γάμου καί Οἰκογενείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόσον εἰς φυσικόν ὅσον καί εἰς ἠλεκτρονικόν ἐπίπεδον, τό ὅποιον θά συντονίζῃ, θά ἀξιοποιῆ καί θά προωθῆ, πανελλαδικῶς τὰς προσπαθείας, πού γίνονται ἀπό διαφόρους φορεῖς, ἐνορίας, Ἱ. Μητροπόλεις κ.λπ., κρίνεται ἀπολύτως ἀναγκαία καί οὐσιαστική.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἐσωτερικός κανονισμός Ἱ. Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἀγ. Ἀθανασίου Ζηκοβίστης Ἱ. Μητροπόλεως Σισανίου

Ἀριθμ. 3592/2384/2019

καί Σιατίστης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

τάς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α'/30.6.1972),

τήν ὑπ' ἀριθμ. 285/31.7.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κ. Ἀθανασίου,

τήν ὑπ' ἀριθμ. 47/21.10.2019 Γνωμοδότησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

τήν ἀπό 4.11.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ἐγκρίνει τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἀθανασίου Ζηκοβίστης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης, μετὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς ἀρμοδίας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου, διορθώσεων, ἔχοντα οὕτως:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΖΗΚΟΒΙΣΤΗΣ

Ἄρθρον 1

Ἱδρυσις – Σύστασις

Ἡ Ἱερά Μονή μαρτυρεῖται ἀπό τὰς ἀρχάς τοῦ 17ου αἰῶνος ὡς ἀνδρῶνα Μονή, ἀνεσυστάθη δέ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17/23.2.2017 Π.Δ. εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 29/6.3.2017 Φ.Ε.Κ. ὡς Γυναικεία, διὰ δέ τῆς ἐκδόσεως ταύτης εἶναι Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου καί θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καί λειτουργίᾳ, καί ἐάν ἀπομείνῃ μία ἐν αὐτῇ Ἀδελφή. Καί ταύτης ἀποθανούσης ἡ Ἱερά Μονή δέν

θεωρεῖται διαλελυμένη ἀλλά ὡς τελοῦσα ἐν διακοπαῖς, ὑπὸ τήν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καί παρακολούθησιν τοῦ Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης.

Ἄρθρον 2

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆς μέσῳ τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς Πολιτείας, κατὰ τό ὑπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀγίων καί Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῆς ὁσίας βιοτῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 3

Κανονικά δικαιοδοσία Μητροπολίτου

Ὁ Μητροπολίτης, τό ὀρατόν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τόν ὅποιον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νά ἀποδίδῃ τήν πρὸς τό ἀξίωμα Αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμήν καί τόν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει, συμφῶνως πρὸς τοῖς ἱεροῖς Κανόσι καί τῷ Καταστατικῷ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφῶνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκαθιδρύει τήν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Ἑγουμένην.

γ) Ἐπικυροῖ τήν Ἐκλογὴν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

δ) Ἐγκρίνει καί τελεῖ τὰς κουράς τῶν Ἀδελφῶν, ἀποφάσει τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἐλέγχει τήν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ) Τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἀδελφότητος διορίζει τόν Πνευματικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ζ) Ἐγκρίνει τήν ὑπὸ τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου χορηγούμενην εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

η) Τῇ προτάσει τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικόν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Ἀδελφὰς.

θ) Λαμβάνει τά προσήκοντα μέτρα, τῆ συνδρομῇ καί τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, προκειμένου νά διαφυλάττῃ τήν ἱερότητα τῶν χώρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπό ἀνευλαβεῖς ἐκδηλώσεις, τάς ὁποίας δύναται νά ἀπαγορεύσῃ ἐντός τῶν ἱερῶν αὐτῆς χώρων ὅσον καί πλησίον αὐτῶν.

ι) Γνωμοδοτεῖ περί τῶν ὑπό τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζομένων ἐκάστοτε τροποποιήσεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 4

Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) Ἡ Ἡγουμένη.
- β) Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.
- γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5

Ἡ Ἡγουμένη

Ἡ Ἡγουμένη εἶναι ἡ Πνευματικὴ Μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου. Ἐκφράζει κατ' ἐξοχὴν τὸ Ὁρθόδοξον ἦθος καί δόγμα καί τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τά Μοναχικά θέσμια καί Παραδόσεις, «ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἐντιμος» (Σοφία Σειράχ, κεφ. Ι', στ. 20). Ἐμπειστευμένη τὰς ψυχὰς τῶν Ἀδελφῶν, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσουσα τῷ Κυρίῳ, ὀφείλει νά ἀγιάζῃ πρῶτον ἑαυτήν, συγκεντροῦσα τὰς θεμελιώδους ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καί τῆς χριστομιμήτου ταπεινώσεως, ὥστε δι' αὐτῶν νά ἀναπαύῃ τὰς καρδίας τῶν ὑποτακτικῶν αὐτῆς καί ὡς δυνατόν νά βαστάξῃ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων. Τὸ ἔργον τῆς Ἡγουμένης εἶναι λιαν ἐπίπονον καί εὐθυνοφόρον. «Μὴ νομιζέτωσαν ἀνέσεως καὶ ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τὸ πρᾶγμα, πάντων γὰρ ἐπιπονώτερον τὸ ἄρχειν ψυχῶν [...]» (Ἀγίου Νείλου, Λ' Ἀσκητικός).

Ἄρθρον 6

Καθήκοντα καί δικαιοδοσίαι Ἡγουμένης

- α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις καί προΐσταται αὐτῶν, ὡς καί τῆς Τραπεζῆς.
- β) Προΐσταται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.
- γ) Κατανέμει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν.
- δ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων καί τὴν Ρασοφορίαν ἢ Κουράν εἰς μεγαλοσχήμεους τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, ὡσαύτως καί τὴν ἀποπομπὴν δοκίμου τινός οὔσης ἀκαταλλήλου διὰ τὴν μοναχικὴν ζωὴν.

ε) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐνώπιον παντός ἐν γένει φυσικοῦ καί νομικοῦ προσώπου.

στ) Παρέχει εἰς τὰς ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι καὶ τριάκοντα ἡμερῶν. Πέραν τούτων, ἡ ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῆ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

ζ) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

η) Δέχεται τὴν ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν Ἀδελφῶν.

θ) Ὅριζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μίαν ἐκ τῶν Ἀδελφῶν διὰ νά τὴν ἀντικαθιστᾷ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν, εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας τῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 7

Χηρεία τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χηρεύει:

- α) Ἐνεκα θανάτου αὐτῆς.
- β) Ἐνεκα παραιτήσεώς τῆς, ἥτις γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Γεν. Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῆ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.
- γ) Ἐάν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκὴς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμπειστευμένου εἰς αὐτὴν λειτουργήματος, εἴτε λόγῳ γῆρατος, εἴτε λόγῳ πιστοποιουμένης ἱατρικῶς ἀνιάτου ἢ μακροχρονίου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀσθενείας. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἔκπτωσις ἐπέρχεται προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν, τῆ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.
- δ) Εἰς περίπτωσιν καταδίκης αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ διαπράξει βαρῶν κανονικῶν παραπτωμάτων, ὁπότε ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ αὐτῆς καταδίκη ἐπέρχεται ἡ ἔκπτωσις.

Ἄρθρον 8

Ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

- α) Ἡ Ἡγουμένη ὑποδεικνύει πρὸ τῆς κοιμήσεως ἢ παραιτήσεως αὐτῆς, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀξίαν διάδοχον, ὡς ἡ ἀπ' αἰώνων μοναχικὴ παράδοσις ἀπαιτεῖ. Ἡ κρίσις αὕτη τῆς Ἡγουμένης δὲν ἀποτελεῖ δέσμευσιν διὰ τὴν Ἀδελφότητα.
- β) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ἀναλαμβάνει ὡς Τοποτηρήτρια ἀμέσως καί αὐτοδικαίως ἡ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ Τοποτηρήτρια ἀμέσως ἀναφέρει γραπτῶς εἰς τὸν κυριάρχον Μητροπολίτην τὴν χηρείαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης καί τὴν πρὸς ἀνάδειξιν τῆς διαδόχου αὐτῆς ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

γ) Ἡ ἐκλογή προαναγγέλεται ἕξ ἡμέρας ἐνωρίτερον αὐτῆς, διεξάγεται δὲ τὸ ἀργότερον δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως.

δ) Τὰ τῆς προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας καὶ δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ νεωτέρας τῆ τάξει, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μοναχολογίῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι ἐν αὐτῇ κεκαρμένοι. Πρὸς τούτοις, δεόν νά ἔχωσι γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων.

στ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουσιν ἅπασαι αἱ ἐν τῷ Μοναχολογίῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐγγεγραμμένοι Ἀδελφαί.

ζ) Πλὴν τῆς Ἀδελφότητος, οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον παρίσταται κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης.

η) Ἡ ἐκλογή γίνεται ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, προηγηθείσης δὲ αὐτῆς Θείας Λειτουργίας.

θ) Ἡ Ἀδελφότης εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρουσῶν τοῦ ἡμίσεως σὺν μιᾷ τῶν Ἀδελφῶν.

ι) Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐκάστη Ἀδελφὴ προσέρχεται κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν, ἀρχομένην ἀπὸ τῶν νεωτέρων, καὶ λαμβάνει παρὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδέλτιον ἀναγράφον τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων. Ἐπειτα ἀποσυρομένη σημειοῖ διὰ σταυροῦ ἐν μόνον ὄνομα. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, τὸ ψηφοδέλτιον θεωρεῖται ἄκυρον. Ἀκολούθως, ρίπτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου καὶ ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ψηφοφορίας, ἡ ψηφοδόχος ἀποσφραγίζεται καὶ καταμετροῦνται αἱ ψηφοὶ ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος. Ἐάν Μοναχὴ εἶναι ἀνίκανος λόγῳ ἀσθενείας νά μετακινηθῆ διὰ νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει εἰς τὸ κελλίον τῆς πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων καὶ ἀσκεῖ τὸ ἐκλογικόν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ια) Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὸ ἡμισυ σὺν ἓνα τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Ἐφόσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωσε τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστόν, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς. Εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν συμμετέχουν αἱ

δύο λαβοῦσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δὲ ἐκείνη ἡ ὁποία θά πλειοψηφήσῃ τῆς ἐτέρας, ἔστω καὶ κατὰ μίαν ψήφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ Ἡγουμένη ἐκλέγεται διὰ κλήρου.

ιβ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως.

ιγ) Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται τὸ Πρακτικόν παρὰ πασῶν τῶν παρισταμένων Ἀδελφῶν καὶ ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

ιδ) Ἐπὶ παντός ἀπροβλέπτου κατὰ τὴν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ιε) Ἐντὸς πενθημέρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Μητροπολίτην τὸ Πρακτικόν πρὸς ἐπικύρωσιν. Ὁ Μητροπολίτης προβαίνει περαιτέρω, δι' εἰδικῆς τελετῆς, εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δεόν νά διακρίνωνται διὰ τὸν ἐνθερμον περὶ τὴν Μοναχικὴν Πολιτείαν ζήλον, τὴν Ὁρθόδοξον Μοναχικὴν σκέψιν, τὴν ἀκρίβειαν, τὴν συνέπειαν περὶ τὴν Μοναχικὴν βιοτήν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας.

Ἄρθρον 10

Συγκρότησις καὶ ἀρμοδιότητες τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῆ μέχρι δεκαπέντε (15) Ἀδελφάς, πενταμελές δὲ, ὅταν ὑπερβαίη τὰς εἴκοσι (20) Μεγαλοσχήμους Ἀδελφάς.

β) Τὰ Μέλη ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

γ) Εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρίστανται ἐπὶ τριμελοῦς τὰ δύο (2) Μέλη καὶ ἐπὶ πενταμελοῦς τὰ τρία (3) Μέλη αὐτοῦ.

δ) Συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἂν δεήσῃ.

ε) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν –ἐπὶ ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τῆς Ἡγουμένης.

στ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων ἅπαντα, τὰ Μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὀφείλουν ὅπως ἐκφράζουσι ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφέρονται δὲ ἐναντι ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν καὶ σεμνοπρέπειαν. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, αἱ ἀπόψεις

τών διαφωνουσών καταχωρίζονται εις τό βιβλίον των Πρακτικών του Ήγουμενοσυμβουλίου.

ζ) Αποφασίζει, προτάσει της Ήγουμένης, τήν πρόσληψιν ή άποβολήν δοκίμων, καθώς και τά περί της κουράς των Άδελφών.

η) Συντάσσει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν της Ή. Μονής και υποβάλλει τούτους εις τόν κυριάρχον Μητροπολίτην πρός έγκρισιν της νομιμότητος αύτων.

θ) Διαχειρίζεται πάσαν κινητήν και άκίνητον περιουσίαν της Ή. Μονής, άποδέχεται ή άποποιείται δωρεάς ή κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εις άγοράς και πωλήσεις κινητών και άκινήτων οιασδήποτε άξιας, άποφασίζει περί οικοδομικών συγκροτημάτων ή ούσιωδών έπισκευών, μεριμνά διά τήν προμήθειαν πάντων των αναγκαίων έφοδίων της Ή. Μονής και των Άδελφών αύτης.

ι) Παρέχει εις τας Άδελφάς άδειαν άπουσίας έκ της Ήρας Μονής πέραν των τριάκοντα ήμερών.

ια) Συγκαλεί, προτάσει της Ήγουμένης, τήν Σύναξιν της Άδελφότητος.

ιβ) Κωλυομένης της Ήγουμένης δι' οιονδήποτε λόγον, έξουσιοδοτεί Μέλος του διά τήν έκπροσώπησιν της Ήρας Μονής ένώπιον πάσης έκκλησιαστικής και πολιτικής άρχής και παντός έν γένει φυσικού και νομικού προσώπου.

ιγ) Έν γένει ένεργεί και φροντίζει διά πάν έτερον θέμα μή ρητώς άναφερόμενον έν τώ παρόντι άρθρω, συντελούν εις τήν εύρυθμον λειτουργίαν του Ή. Κοινοβίου.

ιδ) Ή Γραμματεός και ή Ταμίας όρίζονται υπό της Ήγουμένης έκ των Μελών του Ήγουμενοσυμβουλίου.

ιε) Ή θέσις του Ήγουμενοσυμβουλίου κενώνεται ένεκα θανάτου, παραιτήσεως ή παύσεως. Μέλος του Ήγουμενοσυμβουλίου παύεται επί διαπράξει κανονικών παραπτωμάτων, όταν άπουσιάση άδικαιολογήτως επί τρεις συνεχείς συνεδριάσεις του Ήγουμενοσυμβουλίου ή παρακωλύη καθ' οιονδήποτε τρόπον τήν λειτουργίαν του όργάνου. Ή παύσις Μέλους του Ήγουμενοσυμβουλίου ή ή άποδοχή παραιτήσεως άποφασίζεται υπό των Μεγαλοσχήμων, τή είσηγήσει του Ήγουμενοσυμβουλίου, έγκρίνεται δέ και υπό του κυριάρχου Μητροπολίτου.

Άρθρον 11

Έκλογή του Ήγουμενοσυμβουλίου

Ή έκλογή του συμβουλίου διεξάγεται καθ' όν τρόπον και ή της Ήγουμένης μέ τας έξής διαφοράς:

α) Ή σύγκλησις του Ήγουμενοσυμβουλίου πρός προσδιορισμόν ήμέρας έκλογής γίνεται υπό της Ήγουμένης.

β) Ή Έφορευτική Έπιτροπή προεδρεύεται υπό της Ήγουμένης.

γ) Οι σταυροί τούς όποιους θέτουν αι έκλέγουσαι Άδελφαί επί του ψηφοδέλτιου άντιστοιχούν πρός τόν αριθμόν των Μελών του Ήγουμενοσυμβουλίου. Έάν τεθούν περισσότεροι, τό ψηφοδέλτιον λαμβάνεται ως άκυρον.

δ) Αί Ήγουμενοσύμβουλοι έκλέγονται μεταξύ των έχουσών κουράν Άδελφών, βάσει των Έγκυκλίων της Ήρας Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος 405/1945 και 2362/1983. Επί ίσοψηφίας έπαναλαμβάνεται πάραυτα ή έκλογή μόνον μεταξύ των ίσοψηφών. Έάν έκ δευτέρου ίσοψηφίσουν, τίθεται κλήρος. Αί έπιλαχούσαι όρίζονται ως άναπληρωματικά Μέλη του Ήγουμενοσυμβουλίου μέ τήν αύτήν διάρκειαν θητείας.

ε) Ή διαδικασία της έκλογής ολοκληροϋται διά της ύπογραφής του Πρακτικού, τό όποιον έντός τριήμερου υποβάλλεται εις τόν οικειόν Μητροπολίτην, όστις και παρακαλείται νά έπικυρώση τήν έκλογήν.

Άρθρον 12

Τηρούμενα Βιβλία

Έν τή Ήρα Μονή τηρούνται, μερίμνη του Ήγουμενοσυμβουλίου, τά κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου είσερχομένων και έξερχομένων. β) Βιβλίον Ταμείου. γ) Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων και άποφάσεων του Ήγουμενοσυμβουλίου και της Όλομελείας της Άδελφότητος. δ) Βιβλίον Δωρεών. ε) Μοναχολόγιον. στ) Βιβλίον Κτηματολογίου της Ή. Μονής (άκινήτου περιουσίας). ζ) Βιβλίον Ύλικού της Ήρας Μονής.

Άρθρον 13

Σύναξις της Άδελφότητος

Συγκαλείται, τή προτάσει της Ήγουμένης ή της Τοποτηρητριάς, υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου. Άπαρτίζεται δέ έξ άπασών των Μεγαλοσχήμων και Ρασοφόρων Άδελφών, ένίοτε δέ και των δοκίμων άνευ ψήφου. Θεωρείται έν άπαρτία έφ' όσον είναι παρόντα τά 2/3 των Μελών της Άδελφότητος.

Συγκαλείται δέ:

α) Διά θέματα διά τά όποία, βάσει του Κανονισμού, είναι άρμοδία.

β) Πρός έρμηνείαν άσαφών, ένδεχομένως, διατάξεων του Κανονισμού. Είς τήν περίπτωσιν αύτήν αι άποφάσεις

λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, τό ἡμισυ σὺν ἓνα τῶν ψήφων τῶν παρουσῶν ψηφίζουσῶν Ἀδελφῶν.

γ) Πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν Μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν Μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς ἐκάστην Ἀδελφὴν διακονήματα.

ε) Πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς δι' ἑκτάκτα ἐκκλησιαστικά ἢ ἐθνικά θέματα.

στ) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καὶ λίαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προκειμένου νά ζητηθῆ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

ζ) Πρὸς συζήτησιν πνευματικῶν θεμάτων ἢ γενικῶς θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ εἰς τὸν Πνευματικόν καὶ Μοναχικόν καταρτισμὸν τῶν Ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 14

Εἴσοδος καὶ δοκιμασία Ἀδελφῶν

Διὰ νά γίνῃ τις μέλος τῆς Ἀδελφότητος ἀπαιτοῦνται αἱ κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τό 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

β) Ἐγγραφος αἴτησις τῆς ἐνδιαφερομένης.

γ) Κανονικὴ δοκιμασία. Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη. Εἰς ἐξαιρετικὰ περιπτώσεις, ὅμως, δύναται νά συντηθῆ ἢ καὶ νά ἐκταθῆ, αὕτη τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης καὶ ἀποδοχῇ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Ἡ δόκιμος ἄμα τῇ εἰσόδῳ τῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν παραδίδει ἅπασαν τὴν κινητὴν περιουσίαν τῆς εἰς τὴν Ἀδελφότητα πρὸς φύλαξίν τῆς, ἵνα διαχειρίζεται αὐτὴν ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑποταγῇ μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ὥστε νά παραλάβῃ αὐτὴν ἄνευ οὐδεμίας ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐάν πρό τῆς Κουράς αὐτῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῆ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε) Ἐάν δόκιμος ἀσθενούσα ἀνιάτως ζητήσῃ νά καρῆ Μοναχὴ, εἶναι δυνατόν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, νά λάβῃ τό Μεγάλον Σχήμα, ἐάν διακρίνηται διὰ τὴν πνευματικὴν τῆς πρόοδον, εἰ δ' ἄλλως γίνεται Ρασοφόρος.

στ) Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν, ἡ δόκιμος τῇ αἰτήσει τῆς, προτάσει τῆς Ἡγουμένης, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου, προχειρίζεται εἰς Ρασοφόρον καὶ ἐγγράφεται εἰς τό Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 15

Ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, Μεγαλοσχήμων, Ρασοφόρων, Δοκίμων, ἀποτελεῖ πνευματικὴν οἰκογένειαν μέ κεφαλὴν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δὲ νόμον πρὸς τὸν ὅποιον πρέπει νά συμμορφοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς αὐθεντικὰς καὶ ἱεράς μοναχικὰς παραδόσεις. Τὰ καθήκοντα τῶν Ἀδελφῶν περιγράφονται ὡς ἐξῆς:

α) Ἡ θεμελιώδης μοναχικὴ ἀρετὴ εἶναι ἡ ὑπακοή, τὴν ὅποιαν πρέπει νά δεικνύῃ ἐκάστη τῶν Ἀδελφῶν, πρωτίστως πρὸς τὴν Ἡγουμένην «μηδὲν παρὰ γνώμην αὐτῆς διαπράττουσα» (Μ. Βασίλειος). Πᾶσα ὑπακοὴ πρὸς τὴν Ἡγουμένην θεωρεῖται γενομένη πρὸς τὸν Κύριον. Εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν οὐχὶ μόνον δικαιούται, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦται νά μὴ ὑπακούσῃ ἢ ὑποτακτικῇ: Ὅσον τό προσπαττόμενον καταφανῶς προσκρούει εἰς ρητὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου ἢ εἰς παραδεδομένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πίστιν.

β) Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουν νά ἀναφέρουν λεπτομερῶς καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ κρύφια τοῦ νοός καὶ τῆς καρδίας των διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως εἰς τὴν Ἡγουμένην.

γ) Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουν νά ἀγαποῦν ἀλλήλας οἷα ἀγάπη ἐφάνέρωσε καὶ ἐδίδαξεν ὁ Κύριος. Ἡ ἀγάπη πρέπει νά εἶναι κοινὴ καὶ ἴση πρὸς ὅλας τὰς Ἀδελφάς. Δέν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ μερικὴ φιλία.

δ) Εἰς τὰς μεταξὺ των σχέσεις, αἱ Ἀδελφαὶ πρέπει νά τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν. Αἱ μικρότεραι ὑπακούουν καὶ σέβονται τὰς μεγαλύτερας, αἱ δὲ μεγαλύτεραι ἀγαποῦν καὶ συμπαρίστανται θετικῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυσιν τῶν μικροτέρων.

ε) Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουν νά φυλάττουν ἑαυτὰς ἐν ἀγνεΐᾳ, παρθενίᾳ, ἀκτημοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ, ἐν ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ καὶ θείῳ ἔρωτι διὰ τὸν Νυμφίον αὐτῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

στ) Αἱ ἀδελφαὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν συγγενῶν των σχέσεις δέον νά ἔχωσι ὑπ' ὄψιν ὅτι «τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν».

ζ) Οὐδὲν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, καθότι εἶναι ἅπαντα κοινά.

η) Ἐκάστη τῶν ἀδελφῶν ὀφείλει νά ἀγαπᾷ καὶ νά προσέχῃ ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς ἀνήκοντα εἰς Αὐτόν τὸν Θεόν καὶ οὐδένα ἄλλον.

θ) Γενικῶς αἱ Ἀδελφαὶ νά ἀγαποῦν τὴν συχνὴν χρῆσιν τῶν ἐκφράσεων «εὐλόγησον», «εὐλογεῖτε», «νά εἶναι εὐλογημένον». Αὕτη εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν Μοναχῶν.

Ἐπίσης νά ζητοῦν εὐλογία καί διά τά πλέον μικρά καί ἀσήμαντα πράγματα. Αυτό δεικνύει ταπεινώσιν καί ἐφελκύνει πλούσιον τό ἔλεος τοῦ Κυρίου.

ι) Ἡ ἐνδυμασία τῶν Ἀδελφῶν καθὼς καί ἡ ὑπόδησις αὐτῶν εἶναι ἀπλή, ταπεινή καί ἀπέριττος.

ια) Ὁ χώρος ὅπου βρίσκονται τά κελλία τῶν Μοναχῶν θεωρεῖται ἱερός καί ὡς ἐκ τούτου παραμένει ἄβατος.

ιβ) Αἱ ἀδελφαί δέν εἰσέρχονται ἢ μία εἰς τό κελλίον τῆς ἄλλης, παρεκτός ἀσθενείας καί κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

ιγ) Ἐκάστη ἀδελφή ὀφείλει νά γνωρίζῃ ὅτι ἡ διακονία τῆς ἀποτελεῖ «ἀρετῆς σπούδασμα» (Μ. Βασίλειος) καί διά τοῦτο πρέπει νά τήν ἐκτελῇ μετά σπουδῆς, ζήλου καί προθυμίας. Κάθε διακονία πράττεται διά τόν Θεόν καί τόν Μέγαν Ἀθανάσιον, εἰς τόν Οἶκον τοῦ ὁποίου αἱ ἀδελφαί ζοῦν, δαιτιῶνται, ἀσκοῦνται καί πραγματοποιοῦν τās πνευματικὰς αὐτῶν ἀναβάσεις.

ιδ) Ὅλαι αἱ ἀδελφαί ὑποχρεωτικῶς ἔχουν κοινόν Πνευματικόν, τόν Πνευματικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιε) Αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά τηροῦν τό πρόγραμμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, τόσον τῆς Θείας Λατρείας καί τό τῆς Τραπεζῆς, ὅσον καί τό τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιστ) Ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς θεωρεῖται ἱερός, ὡς ὁ ναός, διά τοῦτο αἱ ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ ἀσκούμεναι ὑποχρεοῦνται νά τρώγουν ἐν σιωπῇ ἐν τῇ κοινῇ τραπέζῃ, ὅπου γίνεται ἀνάγνωσις πατερικῶν κειμένων. Εἰς τήν Τράπεζαν τηροῦνται πιστῶς ἅπασαι αἱ παραδεδομένα καί μοναχικὰ νηστεῖα. Κρεωφαγία δέν ἐπιτρέπεται.

ιζ) Αἱ ἀδελφαί γενικῶς δέν ἐξέρχονται τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐκτός ἂν λόγοι ἀσθενείας ἢ διακονίας ἢ ἄλλης τινός ἀνάγκης ἐπιβάλλουν τοῦτο καί πάντως μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 16

Πνευματικός Πατήρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Διά τό θέμα τοῦ πνευματικοῦ, ἡ Ἡγουμένη, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ συμπάσης τῆς Ἀδελφότητος, ἀναφέρεται εἰς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην καί προτείνει πρόσωπον σεβαστόν, θεωρούμενον ὡς καταλλήλον διά τό ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ - Ἐξομολόγου τῆς Ἀδελφότητος.

Οὗτος συνεργάζεται μετά τῆς Ἡγουμένης διά πνευματικά θέματα καί διά τήν διαποίμανσιν τῶν Ἀδελφῶν.

Ὁς πρῶτος Πνευματικός τῆς ἀρτισυστάτου Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Ζηκοβίστης

ὠρίσθη ὁ Ἀρχιμ. π. Ζαχαρίας Ζάχαρου, Πνευματικός τῆς Ἱ. Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἑσσεξ Ἀγγλίας.

Ἄρθρον 17

Πειθαρχικός ἔλεγχος

Ἐπιτιμικόν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν διά τήν μὴ τήρησιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διά τήν τέλεισιν κανονικῶν παραπτωμάτων ἀντιμετωπιζομένων δι' ἐπιτιμίου ἀσκεῖ ἡ Ἡγουμένη καί τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, πέραν τῆς γενικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Μητροπολίτου. Ὁ πειθαρχικός ἔλεγχος διά τά κανονικά ἀδικήματα ἐπισύροντα ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν ἀσκεῖται κατὰ τās κειμένας διατάξεις καί τούς ἱερούς Κανόνες.

Ἄρθρον 18

Φιλοξενία

α) Ἡ Ἱερά Μονή ἀκολουθοῦσα τήν μοναχικὴν παράδοσιν ἐπιμελεῖται τῆς φιλοξενίας προσώπων, τά ὁποῖα ἐπιζητοῦν πνευματικὴν ὠφέλειαν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς.

β) Τό χρονικόν διάστημα τῆς φιλοξενίας ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

γ) Οἱ φιλοξενοῦμενοι καί οἱ προσκυνηταὶ συμμετέχουν εἰς τήν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος καί εἰς τήν κοινὴν Τράπεζαν, ἐφ' ὅσον τό ἐπιθυμοῦν.

δ) Ὡς ἐκ τούτου παρακινοῦνται ὅπως συμπεριφέρωνται κοσμίως καί σέβωνται τήν εὐπρέπειαν καί ἱερότητα τοῦ χώρου, τηροῦντες τό ὠράριον ἡσυχίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε) Τό κάπνισμα ἀπαγορεύεται εἰς πάντας ἐντός τῆς ἐσωτερικῆς αὐλῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί σέ ὅλους τούς χώρους πού περικλείονται ἐντός τοῦ τείχους αὐτῆς.

Ἄρθρον 19

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται:

α) Ἐκ τοῦ παγκαρίου, καίτοι ὁ κηρός τῆς Ἐκκλησίας διατίθεται δωρεάν.

β) Ἐκ πάσης φύσεως δωρεῶν.

γ) Ἐκ πάσης ἄλλης χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς.

Δεδομένης τῆς ἐλλείψεως τακτικῶν προσόδων, διά τήν ἐπιβίωσιν τῆς, ἡ Ἱερά Μονή δύναται:

α) Νά ἰδρύῃ καί νά λειτουργῇ, εἴτε εἰς χώρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἴτε εἰς χώρους τῶν Ἐξαρτημάτων αὐτῆς, ἐργαστήρια ἀγιογραφίας, τοιχογραφίας καί παραγωγῆς ἀντιγράφων εἰκόνων καί ἄλλων κειμηλίων, παρασκευῆς παραδοσιακῶν μοναστηριακῶν προϊόντων (κηροῦ,

θυμιάματος, κομβοσχοινίων, σαπουνιών, κηραλοιφών κ.ά.), παραδοσιακών έντοπιών προϊόντων (ήδυόπων, γλυκών του κουταλιού, μαρμελάδων, χυλοπιττών κ.λπ.) και παντός είδους έργοχειρών, συναδόντων προς τούς σκοπούς και την ιερότητα της Μονής, μέ σκοπόν την δόκιμον άπασχόλησιν τών Άδελφών και την συντήρησιν των. Τά ως άνω άναφερθέντα έργόχειρα τών έργαστηρίων της Ίεράς Μονής είναι δυνατόν νά έκτίθενται προς πώλησιν εις ειδικόν έκθεσιακόν χώρον της Ίεράς Μονής.

β) Νά συμμετέχη εις δραστηριότητας θρησκευτικού ή πολιτιστικού ενδιαφέροντος (π.χ. δημιουργίαν μουσειακού χώρου έκθέσεως κειμηλίων, εικόνων και άλλων έκθεμάτων, όργάνωσιν και πραγματοποίησιν συνεδρίων, έκθέσεων βυζαντινής ζωγραφικής, άγγειοπλαστικής, κ.λπ.).

γ) Νά έκδίδη έντυπα, συλλογάς, όδηγούς και βιβλία εις κλασσικήν ή σύγχρονον (ψηφιακήν κ.λπ.) μορφήν, πνευματικού περιεχομένου, προς διάδοσιν, διατήρησιν και μαρτυρίαν μέσφ αυτών της Όρθοδόξου Θεολογίας και Παραδόσεως και της έν γένει πνευματικής και πολιτιστικής κληρονομίας.

δ) Νά έκμεταλλεύηται μετά παντός νομίμου, προσφόρου και προσήκοντος τρόπου την άκίνητον περιουσίαν αυτής (άποτελουμένην έκ δασών, άγρών, οικόπέδων και λοιπών άκινήτων).

ε) Νά συντηρή την άκίνητον αυτής περιουσίαν και νά διαμορφώη καταλλήλως τόν περιβάλλοντα αυτής χώρον.

Διά την επίτευξιν τών άνωτέρω σκοπών, ή Ίερά Μονή δύναται νά προβή εις άνέγερσιν νέων καταλλήλων κτηριακών έγκαταστάσεων ή νά θέτη εις λειτουργικήν χρήσιν τάς ύφισταμένας. Η Ίγουμένη όφείλει νά μεριμνή διά την νομιμότητα λειτουργίας τών έγκαταστάσεων και τών έργαστηρίων, συμφώνως προς την κειμένην τοπικήν, κρατικήν ή/και εύρωπαϊκήν νομοθεσίαν και την έν ισχύει φορολογικήν νομοθεσίαν.

Διά την ύλοποίησιν τών προαναφερθεισών δραστηριοτήτων, ή Ί. Μ. δύναται νά άξιοποιή και νά συμμετέχη εις έπιδοτούμενα έθνικά ή/και εύρωπαϊκά προγράμματα.

Άρθρον 20

Διάθεσις τών πόρων της Ίεράς Μονής

Αί πρόσοδοι της Ίεράς Μονής διατίθενται:

α) Διά την συντήρησιν και πάσης φύσεως άνάγκην τών Άδελφών (διατροφήν, ένδυμασίαν, ιατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν κ.λπ.).

β) Διά την άνοικοδόμησιν νέων έγκαταστάσεων και την συντήρησιν τών ύπαρχουσών και του μνημειακού Καθολικού της Ίεράς Μονής.

γ) Διά την φιλοξενίαν τών προσκυνητών.

δ) Διά την προμήθειαν και συντήρησιν πάντων τών συντελούντων εις την εύρυθμον λειτουργίαν της Ίεράς Μονής.

ε) Διά έλεημοσύνην και φιλανθρωπικούς σκοπούς.

στ) Διά έκδόσεις πνευματικών βιβλίων.

Άρθρον 21

Αί πανηγύρεις της Ίεράς Μονής

Η Ί. Μ. του Άγ. Άθανασίου Ζηκοβίστης πανηγυρίζει:

α) Την 2αν Μαΐου, έορτήν της Άνακομιδής τών λειψάνων του Άγίου Άθανασίου του Μεγάλου, Πατριάρχου Άλεξανδρείας.

β) Την 18ην Ίανουαρίου, έορτήν τών Άγίων Άθανασίου και Κυρίλλου, Πατριαρχών Άλεξανδρείας.

Άρθρον 22

Σφραγίς της Ίεράς Μονής

Η Ίερά Μονή έχει ίδιαν σφραγίδα κυκλικήν, έχουσαν έν μέσφ την εικόνα του Άγίου Άθανασίου του Μεγάλου, Πατριάρχου Άλεξανδρείας, κύκλω δέ αυτής την έπιγραφήν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ – ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΖΗΚΟΒΙΣΤΗΣ».

Άρθρον 23

Περί του παρόντος Έσωτερικού Κανονισμού

α) Πάν θέμα μή προβλεπόμενον υπό του παρόντος Έσωτερικού Κανονισμού ρυθμίζεται υπό του Ίγουμενοσυμβουλίου.

β) Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός τροποποιείται δι' άποφάσεως τών 4/5 τών μελών της Άδελφότητος κατόπιν είσηγήσεως του Ίγουμενοσυμβουλίου, έγκρινομένης υπό του οικείου Μητροπολίτου, άποφάσει της Ίεράς Συνόδου και δημοσιεύσεως εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

γ) Η πιστή και άκριβής διαφύλαξις του παρόντος Έσωτερικού Κανονισμού άνατίθεται εις τά μέλη της Μοναχικής Άδελφότητος και την Διοίκησιν αυτής, εύλόγια και κανονική συγκαταθέσει του Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης.

δ) Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός της Ίεράς Μονής Άγίου Άθανασίου Ζηκοβίστης συνετάγη επί Αρχιερατείας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Σισανίου καί Σιατίστης κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καί Ἱγουμενίας τῆς Ὀσιωτάτης Μοναχῆς Σωφρονίας. Ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καί ἐνεκρίθη ὁμοφώνως. Ἡ ἰσχὺς του ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῆ εἰς τὸ περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 4 Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.12.2019

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ν. 4301/2014.

Ἀριθμ. 3987/2192/2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ ἀριθ. 1830/4.11.2019 εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου,
3. τὴν ἀπὸ 5.11.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρεξως ἰσχύος τοῦ ν. 590/1977 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σκοπέλου, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Σκοπέλου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σκοπέλου, τοῦ Δήμου Σκοπέλου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος

Σποράδων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ἰδρυθείσης περὶ τὸ ἔτος 1676, ὡς ἀναγράφεται εἰς ἐπιγραφὴν ἐπὶ παλαιότερου κτίσματος, καί πάντως πρὸ τοῦ ἔτους 1977, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐτῶν 1972-1976 (ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 5ῃ Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.12.2019

Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱ. Μονῆς
Ἀριθμ. 1776/2367/2019
Τιμίου Προδρόμου Βομβοκοῦς,
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α'/30.6.1972),

τὴν ὑπ' ἀριθ. 153/17.4.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου,

τὴν ἀπό 4.11.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ἐγκρίνει τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱεράς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Βομβοκοῦς, τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου μετὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱεράς Συνόδου καί τῆς ἀρμοδίας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου διορθώσεων, ἔχοντα οὕτως:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱεράς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Βομβοκοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ 1
ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Ὁ χρόνος ἰδρύσεως τῆς Ἱεράς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Βομβοκοῦς δέν εἶναι ἀκριβῶς γνωστός. Κατὰ παράδοσιν ἢ ἴδρυσις τῆς Μονῆς ἀνάγεται εἰς τόν 12ον αἰῶνα. Ἦτο ἀνδρῶν Μονή καί μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἀνεσυστήθη συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 13ης-5-1940 Βασιλικόν Διάταγμα, δημοσιευθέν εἰς Φ. Ε. Κ. 158 Τ. Α', 20-5-1940 καί μετετράπη εἰς Γυναικείαν Κοινοβιακὴν Ἱεράν Μονήν συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 5-12-1942

Προεδρικόν Διάταγμα, δημοσιευθέν εἰς Φ. Ε. Κ. 324 Τ. Α', 22-12-1942.

Ἡ Ἱερά Μονή εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν δέκα (10) χιλιομέτρων, βόρεια τῆς Ναυπάκτου εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν τοῦ ὄρους Ρηγάνι, πλησίον τοῦ χωρίου Βομβοκοῦς Ναυπακτίας τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας. Εἶναι χτισμένη εἰς τὴν κορυφὴν βεράθρου, εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ ὁποῦ εὐρίσκεται ἡ κοίτη τοῦ χειμάρρου Σκά.

Ἡ Ἱερά Μονή εἶναι τόπος προσευχῆς καί διακονίας.

«Ἡ μοναχικὴ ζωὴ εἶναι ἡ προφητικὴ, ἀποστολικὴ καί μαρτυρικὴ ζωὴ καί, βεβαίως, οἱ μοναχοὶ εἶναι οἱ εὐαγγελικῶς ζῶντες, αὐτοὶ ποῦ προσπαθοῦν νά τηρήσουν τίς εὐαγγελικὰς ἐντολὰς στὴν καθημερινή τους ζωὴ. Εἶναι μιὰ ζωὴ ποῦ παραπέμπει στὴν ζωὴ τῶν πρωτοπλάστων στὸν Παράδεισο καί ἀποβλέπει στὴν ζωὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα» (Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, Ὁρθόδοξος Μοναχισμός, ἔκδ. Ἱεράς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Πελαγίας, σελ. 68)

ΑΡΘΡΟΝ 2

Ἡ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ἹΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἡ Ἱερά Μονή εἶναι ἐκκλησιαστικόν Κοινόβιον καί ἀνήκει εἰς τὴν πνευματικὴν καί κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγ. Βλασίου. Ὡς πρὸς τὰς Νομικὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸ Κράτος, εἶναι Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μνημονεύεται εἰς ἀπάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας καί τελετὰς κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Ἀσκεῖ δέ τὰ ἀκόλουθα πνευματικὰ δικαιώματα:

α'. Ἐποπτεύει, παρακολουθεῖ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ζωὴν καί ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱεράς Μονῆς καί ἀσκεῖ πάσας τὰς ἐκ τῶν ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπομένας δικαιοδοσίας.

β'. Εὐλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀναδειχθείσης ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἀδελφῆς ὡς Καθηγουμένης καί χειροθετεῖ αὐτὴν ὡς καί εὐλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων.

γ'. Μεριμνᾷ διά τās λατρευτικᾶς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος.

δ'. Ἐγκρίνει τὴν κουράν τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀδελφῶν καὶ τελεῖ αὐτὴν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του.

ε'. Μεριμνᾷ διά τὴν διαφύλαξιν τῆς ἱερότητος ὄλων τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ θορύβους ἀπρεπεῖς, διασκεδάσεις καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐκδηλώσεις ἀντιτιθεμένας εἰς τὴν βασικὴν ἀρχὴν τῆς ἡσυχαστικῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

ς'. Χορηγεῖ ἔγγραφο ἀδειαν εἰς τὴν Καθηγουμένην, ὅταν αὕτη πρόκειται νά ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Μονῆς ἄνω τῶν πέντε ἡμερῶν. Ἐπίσης ὁ Μητροπολίτης χορηγεῖ τὴν ἄδειαν καὶ διά τὴν ἀπουσίαν τῶν μοναχῶν.

ζ'. Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον Προ-ὑπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς.

η'. Ἐγκρίνει τās ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

θ'. Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον κατὰ τās κειμένας διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 3 ΣΚΟΠΟΣ

Κατὰ τὸν Ἅγιον Μάξιμον τὸν Ὁμολογητὴν «Μοναχὸς ἐστὶν ὁ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τὸν νοῦν ἀποχωρίσας καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ ἀγάπης καὶ ψαλμωδίας καὶ προσευχῆς προσκαρτερῶν τῷ Θεῷ». Ὁ σκοπὸς τοῦ μοναχοῦ ἔγκειται εἰς τὸ νά καθαρθῇ ἐσωτερικά, νά ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν παθῶν καὶ νά ἀποκτήσῃ κοινωνίαν μετὰ τὸν Θεόν διά τῆς μετανοίας, ἡ ὁποία μετάνοια ἐκδηλώνεται μετὰ τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τὴν διηνεκὴ προσευχήν. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπει ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ διά τὴν ἐπίτευξιν του χρησιμοποιοῦν πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἱερᾶς ἀσκητικῆς παραδόσεως προβαλλόμενα μέσα, ἥτοι τὴν θείαν λατρείαν, τὴν εἰς τὰ κελλία καὶ τὰ διακονήματα ἄσκησιν διά τῆς ἀδιαλείπτου προσοχῆς ἐπὶ τῆς καρδίας, τὴν σιωπὴν, τὴν εὐχήν, τὴν μελέτην, τὴν ἀγάπην, τὴν χριστομίμητον ὑπακοήν, ὥστε δι' αὐτῶν νά ἀνακαινίζηται ἐκάστη ἀδελφὴ καὶ νά μὴν ἐκτρέπεται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς καθάρσεως τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς θεώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΑΡΘΡΟΝ 4 ΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ

Διά νά γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς δόκιμος νέα ἀδελφὴ ἀπαιτοῦνται, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἔχουν τηρηθῆ τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Νόμου προβλεπόμενα, τὰ κάτωθι:

α'. Ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Καθηγουμένης, τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Μονῆς πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῆς ὡς δοκίμου.

β'. Ἐγγραφοσ αἴτησις τῆς ὑποψηφίας διά τὴν ἐγγραφὴν τῆς εἰς τὸ Μοναχολόγιον, ὑποβαλλομένη μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου τουλάχιστον παραμονῆς εἰς αὐτὴν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα θεωρεῖται ἀπαραίτητον ἀφ' ἑνὸς μὲν διά νά γνωρίσῃ ἡ ὑποψηφία καλύτερον τὴν μοναχικὴν ζωὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διά νά διαπιστωθῇ ἡ πρὸς ὑπακοήν καὶ αὐταπάρνησιν διάθεσις τῆς. Πρὸ τῆς αἰτήσεώς τῆς, ἡ δόκιμος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νά σεβασθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐγκαταβίωσίν τῆς τās διατάξεις του.

γ'. Ἡ εἴσοδος δοκίμου ἀδελφῆς εἰς τὴν Μονὴν γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Καθηγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ'. Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 20ὸν καὶ ἀνώτατον τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας. Εἰς ἰδιαζούσας περιπτώσεις ἀποφαίνεται τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἀποφεύγον τὴν δημιουργίαν προβλημάτων οἰκογενειακῶν καὶ ἀντιδράσεων κοινωνικῶν.

ε'. Μοναχὴ προερχομένη ἐξ ἄλλης Ἀδελφότητος κατὰ κανόνα δέν γίνεται δεκτὴ, πλην σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως διά τὴν ὁποίαν ἀποφαίνεται τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 5 ΔΟΚΙΜΟΙ ΑΔΕΛΦΑΙ

α'. Ἡ γενομένη δεκτὴ ὡς δόκιμος ἀδελφὴ καὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφείσα εἰς τὸ Μοναχολόγιον δοκιμάζεται ἐπὶ τρία (3) ἔτη, τὰ ὁποῖα δύναται νά αὐξήσῃ ἢ νά μειώσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῆς δοκίμου εἰς τās πνευματικᾶς ἀπαιτήσεις καὶ ἀσκήσεις τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

β'. Ἡ ἐγγραφείσα εἰς τὸ Μοναχολόγιον παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν παρὰ τῆς Ἀδελφότητος οὕτως ὥστε, ἐάν πρὸ τῆς ρασοευχῆς τῆς ἠθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὴν Μονὴν, νά μὴν ἔχη

οὐδεμίαν ἐπί πλέον οἰκονομικὴν ἀξίωσιν πέραν τῶν ὄσων ἐκείνη κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

γ'. Δόκιμος μοναχῆ, ἐάν ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἱερὰν Μονήν, γίνεται ἐκ νέου δεκτῆ, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο ἡ Καθηγουμένη, ὁ Πνευματικὸς καὶ τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον.

δ'. Κατὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν ἐρευνᾶται ἡ ἐπιμονὴ τῆς δοκίμου εἰς τὴν ἀσκησιν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπερνήκησης τῶν λογισμῶν, ἡ προσαρμογὴ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὁμοψυχίας καὶ ἀγάπης, «ἐάν πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται» (Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατὰ πλάτος*, Ἐρώτ. Ι', ΕΠΕ τ. 8, σελ. 244, στ. 8), ὡς καὶ ἡ σταθερὰ διάθεσις διὰ τὸ «ποιεῖν πᾶν πρᾶγμα κατὰ κέλευσιν τοῦ Ἀββᾶ (Καθηγουμένης) καὶ οὐ κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα» (Ἀββᾶ Βαρσανουφίου, *ἀποκρ. σν'*).

ε'. Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δοκιμασίαν, ἡ δόκιμος μοναχῆ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου προχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ἢ δι' ἀντιπροσώπου του εἰς Μοναχὴν.

ς'. Οὐδεμία κουρὰ τελεῖται τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Καθηγουμένης, ἡ ὁποία παρίσταται ὡς Ἀνάδοχος.

ζ'. Αἱ δόκιμοι μοναχαί, μὴ οὖσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς, δὲν παρίστανται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις αὐτῆς καί, ἐάν ἀδεία τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου παραστοῦν, δὲν ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Ἡ δόκιμος καθίσταται μέλος τῆς Ἀδελφότητος μόνον διὰ τῆς κουρᾶς εἰς Μοναχὴν.

ΑΡΘΡΟΝ 6

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

α'. Ἐπὶ πάντας ἀδελφαί, μοναχαί καὶ δόκιμοι, ὑποχρεοῦνται νὰ ζοῦν συμφῶνως πρὸς τὰς περὶ Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτοι ἐν εὐσεβείᾳ καὶ σωφροσύνῃ, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐγκρατεῖᾳ, ἐν ὑπακοῇ καὶ φιλαδελφίᾳ, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐνότητι, ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν διηνεκὴ καὶ ἀδιάλειπτον προσευχὴν καὶ τὰς διαφόρους ἄλλας πνευματικὰς ἀσκήσεις. «Ὁ ἀληθινὸς μοναχὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐνώνεται μὲ τὸν Θεὸν καὶ ζῆ μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Θεοκοινωνίας» (Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, *Ὁρθόδοξος Μοναχισμὸς*, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Πελαγίας, σελ. 461).

β'. Ἡ δύναμις ἡ ὁποία συγκροτεῖ καὶ διασφαλίζει

τὴν ἐνότητα τοῦ Κοινοβίου εἶναι ἡ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης.

Ἐπὶ πάντας ἀδελφαί ἀγωνίζονται ὅπως εἶναι «σύμψυχοι τὸ ἐν φρονούντες (Φιλιππ Β, 3)» μετὰ τῆς Καθηγουμένης, ἡ γνώμη τῆς ὁποίας εἶναι ἡ συνισταμένη τῆς συνειδήσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ σχέσις τῶν ὑποτακτικῶν πρὸς τὴν Καθηγουμένην ἔχει ἱερὸν χαρακτῆρα καὶ εἶναι σχέσις ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης. Θεωροῦν δὲ ταύτην ὡς κεφαλὴν τοῦ σώματος τῆς Ἀδελφότητος.

Αἱ ἀδελφαί οὐδὲν ἀποφασίζουσι, λέγουσι, ὑπόσχονται, πράττουσι, λαμβάνουσι ἢ προσφέρουσι ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

γ'. Αἱ ἀδελφαί ὀφείλουσι νὰ ἀσκοῦν τὴν πρὸς ἀλλήλας ἀγάπην κατὰ τρόπον Εὐαγγελικόν, ἐπιδιώκουσι νὰ μετατρέψωσιν τὴν ἰδιοτελεῖ ἀγάπην εἰς ἀνιδιοτελεῖ ἀποκλειομένης παντελῶς τῆς μερικῆς φιλίας. Κατὰ τὰς ἀσκητικὰς διατάξεις τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «οὐ χρὴ ἑταιρείαις δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν ἐν συστήματι ἀσκητικῶ γενέσθαι... οὐ γὰρ ἀγάπη τοῦτο, ἀλλὰ διαιρέσεις καὶ στάσις ἐστὶ καὶ κακίας τῶν συνιόντων κατηγορία» (Μ. Βασιλείου, *Ἀσκητικαὶ διατάξεις*, Ε.Π.Ε. 9, σελ. 530). Εἶναι δὲ παντελῶς ξένον πρὸς τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἀδελφὴ νὰ σχολιάζῃ τι μετὰ δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν εἰς βάρος τῶν ὑπολοίπων.

Ἀποκλείεται ἀπὸ τὰς σχέσεις τῶν ἀδελφῶν πᾶσα φιλονικία, καθ' ὅσον πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφέρεται πρὸς λύσιν εἰς τὴν Καθηγουμένην. Οὐδεμία ἀδελφὴ ἐπιπλήττει ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθώνει ἄλλην ἐκτός τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς ἀναπληροῦσης αὐτὴν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς. Ἡ ὑπεύθυνος διακονήματος, ἐπίσης, δύναται νὰ διορθώσῃ πρὸς ἀποφυγὴν σφάλματος.

Παραβαίνει τὸν νόμον τῆς ἀγάπης καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκείνη ἡ ὁποία μὲ ἐπίπληξιν ἢ ἀστεϊσμόν, ὀργὴν ἢ ἀντιλογίαν λυπήσῃ ἀδελφὴν εὐρισκομένην ἐν παραχρῆ. Αἱ σχέσεις τῶν ἀδελφῶν διέπονται ἀπὸ τὴν λεπτότητα καὶ εὐγένειαν, τὴν εὐλάβειαν, τὸν σεβασμόν καὶ τὴν διάκρισιν.

δ'. Ἰδιαίτερα σημασία δίδεται εἰς τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ τήρησιν τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ ἰδίου θελήματος. «Πραγματοποιῶν τὴν ἀπάρνησιν τῆς ἰδίας θελήσεως καὶ κρίσεως χάριν τῆς διαμονῆς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀνθρωπίνην σοφίαν, ὁ μοναχὸς κατ' οὐσίαν οὐδενὸς ἄλλου ἀποτάσσεται, εἰ μὴ μόνον τοῦ ἐμπαθοῦς ἐγκεντρικοῦ θελήματος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀσθενοῦς μικρᾶς αὐτοῦ διανοίας». Αἱ ἀδελφαί ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου, καθὼς καὶ τὸ τοῦ μεγάλου

Γέροντος Βαρσανουφίου «κράτει δὲ τὴν ὑπακοὴν τὴν ἀναφέρουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὁμοίους τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ ποιούσαν τοὺς κτωμένους αὐτὴν» (Αββᾶ Βαρσανουφίου, *ἀπόκρ. σαν'*) καὶ τὸ «αὕτη ἐστὶν ὑπακοή, τὸ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν ἑαυτοῦ» (Αββᾶ Βαρσανουφίου *ἀπόκρ. σνγ'*), ὑπακούουν ἄνευ ἀντιλογίας εἰς τὴν Καθηγουμένην, τύπον ἐχούσης τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Αὐτονόητον ὅτι ἡ ὑπακοή καὶ ἡ ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος δέον ὅπως χαρακτηρίζουν καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλας σχέσεις, κατὰ τὸν ὕψιστον στόχον τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὴν ἀπάρνησιν τοῦ ἰδίου θελήματος.

ε'. Ἐκάστη ἀδελφή ὀφείλει νὰ ἐξαγορεύηται τοὺς λογισμοὺς τῆς εἰς τὴν Καθηγουμένην, ἡ ὁποία ὁσάκις κρίνει ἀπαραίτητον παραπέμψει εἰς τὸν Πνευματικόν. Κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον «πᾶν δὲ ἀμάρτημα ἀναφέρεσθαι δεῖ τῷ προσεστώτῳ ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡμαρτηκότος ἢ παρὰ τῶν συνεγνωκότων ἀναφέρεσθαι, ἐὰν αὐτοὶ θεραπεύσαι μὴ δυνηθῶσι» (Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατὰ πλάτος, Ἐρωτ. μστ', σελ. 380*). Ἡ κρύπτουσα ἐπομένως διαλογισμοὺς ἢ πράξεις ἢ ἐπιθυμίας ἢ προθέσεις ἰδικὰς τῆς ἢ δυσανασχετοῦσα, ἐπειδὴ ἄλλη τις τὴν ἀπεκάλυψεν, εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, διότι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑπουλός ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ». Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀπόκρυψιν ξένης κακίας, ἡ ὁποία σείει, ἔστω καὶ ἀνεπιγνώσως, τὰ θεμέλια τοῦ Κοινοβίου. Κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας ἡ ἀποκρύπτουσα εἶναι ἀδελφοκτόνος.

ς'. Αἱ ἀδελφαὶ προσφωνοῦν τὴν Καθηγουμένην διὰ τῆς ὁσιακῆς ἐπωνυμίας «Γερόντισσα», μεταξὺ τῶν δὲ προσφωνοῦνται μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ἀδελφή» καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστης.

ζ'. Ἡ ἡμέρα τῆς Μοναχῆς κατανέμεται εἰς τὴν προσευχήν, τὴν μελέτην, τὸ διακόνημα καὶ τὴν ἀναπαυσιν, χωρὶς νὰ εἶναι αὐστηρῶς καθορισμένα τὰ χρονικά ὅρια αὐτῶν καὶ κοινὰ δι' ὅλας. Τὸ προσωπικὸν πρόγραμμα ἐκάστης διευθετεῖται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης μὲ διάκρισιν, οὕτως ὥστε νὰ ὑποβοηθητῆ ἡ ἐν ἐλευθερίᾳ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικῆς ζωῆς ἐκάστης, ρυθμίζεται δὲ ἀναλόγως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐνότητος, τὰς προσωπικὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφῆς, τὴν ἡλικίαν, τὰ ἔτη μοναστικῆς ζωῆς, τὴν ὑγείαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν μόρφωσιν.

η'. Αἱ ἀδελφαὶ προσέρχονται ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Κοινοβίου καὶ δὲν ἀποχωροῦν πρό τοῦ τέλους παρεκτός σοβαροῦ λόγου καὶ πάντοτε κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

θ'. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἀποσύρωνται – κατὰ τὸ δυνατόν ἐγκαίρως – εἰς τὰ κελλία τῶν, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ

Ἀποδείπνου, ἐν σιωπῇ, πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ ἐπιτέλεισιν τῆς ἀτομικῆς ἀγρυπνίας τῶν, τοῦ μοναχικοῦ κανόνος, προσευχῆς καὶ μελέτης.

ι'. Αἱ ἀδελφαὶ μετέχουν εἰς τὰς νηστείας τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ ἀπέχουν τῆς κρεωφαγίας. Τρῶγουν ἐν σιωπῇ εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος γίνεται ὑπὸ ἀδελφῆς, ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, ἀνάγνωσις Συναξαρίου ἢ ἄλλων πατερικῶν κειμένων.

Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης δύναται μία ἀδελφή νὰ ἀπουσιάσῃ διὰ λόγους ἀσθενείας ἢ ἀναγκαίου διακονήματος ἀπὸ τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

Ἡ δίαιτα τῶν ἀδελφῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει καταλλήλως καὶ μὲ τὴν δέουσαν εὐαισθησίαν καὶ κατανόησιν περιπτώσεις ἀσθενῶν ἀδελφῶν.

Ἡ αὐτόβουλος μετάρθεσις τοῦ γεύματος ἀποτελεῖ ἰδιορρυθμίαν καὶ καταφρόνησιν τοῦ κοινοῦ σώματος, τῆς κοινῆς ἀναγνώσεως ἢ διδασχῆς.

ια'. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἀσκοῦν τὸ ἀνατιθέμενον εἰς αὐτὰς διακόνημα, οὐδὲν δὲ διακόνημα εἶναι ἰσόβιον ἢ ἀναπόσαστον. Μὲ εἰσήγησιν τῆς Καθηγουμένης τὰ διακονήματα ἀλλάσσουν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους. Εἶναι δυνατόν, ὅμως, εἶς τινὰ τούτων νὰ παραμείνουν αἱ ἀδελφαὶ περισσότερα ἔτη.

Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας, ἀδυναμίας ἢ ἀγνοίας, δύναται ἡ Καθηγουμένη, νὰ ἀλλάξῃ τὸ διακόνημα τῆς ἀδελφῆς εἰς οἰονδήποτε χρόνον. Ἄρνησις ἀδελφῆς εἰς ἐκτέλεισιν ἀνατιθεμένου διακονήματος, ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, σημαίνει ἀνυπακοὴν καὶ παράβασιν βασικῆς ἀρχῆς τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ δημιουργεῖ ρήγματα εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἀδελφότητος. Τὸ διακόνημα δὲν αἰτιολογεῖ τὴν ἀπουσίαν τῆς μοναχῆς ἀπὸ τὰς λατρευτικὰς Συνάξεις εἰς τὸν Ναόν καὶ τὴν ἔγκαιρον προσέλευσιν εἰς τὴν Τράπεζαν.

Κατὰ τὴν ἐργασίαν ἐπικρατεῖ ὁ κανὼν, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ Γεροντικόν, «ψυχὴ νῆφε ἵνα σωθῆς, σῶμα ἐργάζου ἵνα τραφῆς». Κατὰ τὴν διακονίαν τῆς ἡ μοναχῆς ἐργάζεται μετὰ ζήλου, προσευχομένη ἀδιαλείπτως ἐν σιγῇ καὶ φόβῳ Θεοῦ. Ἐπίσης οὐδεμία ὀφείλει νὰ ἀφήνῃ τὰ ἔργα τῆς εἰς ἄλλην, νὰ παραιτῆται ἀπὸ τὰ βαρύτερα, νὰ πράττῃ ἔργον ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸ διατεταγμένον, νὰ ἐργάζεται μὲ ἔπαρσιν ἢ γογγυσμόν. Ἄπασαι δὲ αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζουν διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα ἐργαλεῖα ἢ σκευὴ «ὡς τῷ Θεῷ ἀνακειμένων».

Ἡ ἐργασία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει παρεκκλίνει τῆς ταπεινῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν Ἀδελφότητα καὶ καταλή-

γει εις ἀγχώδη δραστηριότητα καί τρόπους κτήσεων. Τά ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἀδελφῶν προερχόμενα ἔσοδα κατατίθενται εἰς τό κοινόν ταμεῖον καθ' ὅτι οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Μονῇ καί ἅπαντα εἶναι κοινά.

ιβ'. Βάσει τῆς θεμελιακῆς ἀρχῆς τῆς ἀκτημοσύνης ἡ μοναχὴ δέν ἔχει τίποτε ἰδικόν τῆς καί κατά συνέπειαν δέν δύναται νά ὄρωιζῃ τι εἰς ἄλλην ἀδελφήν ἢ συγγενικά πρόσωπα ἢ πτωχοῦς. Δῶρα, χρήματα ἢ εὐλογίαί προερχόμενα ἀπό συγγενικά ἢ γνωστά πρόσωπα παραδίδονται εἰς τό Κοινόβιον διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἡ μοναχὴ ἀπό τῆς προσελεύσεώς τῆς ὡς δοκίμου εἰς τήν Μονήν ἀποξενοῦται τῶν ἰδίων χρημάτων καί πραγμάτων, ἀπό δέ τῆς κατατάξεώς τῆς εἰς τήν Ἀδελφότητα ἡ κυριότης καί ἡ διαχειρίσις τῆς ἀκινήτου περιουσίας καί τῶν εἰσοδημάτων, τά ὅποια ἐνδέχεται νά ἔχη, περιέρχονται εἰς τήν Μονήν κατά τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Νόμου.

ιγ'. Εἰς ὅλην τήν Μονήν ἐπικρατεῖ ἀτμόσφαιρα ἡσυχίας, νήψεως καί προσευχῆς. Ὅμιλίαί κοσμικαί ἢ γέλωτες ἀπρεπεῖς, φωναί καί ὁ,τιδήποτε ἄλλο διαταράσσει τήν μοναστικήν ἡσυχίαν καί τάξιν δέν ἐπιτρέπονται.

Ἡ ἀναστροφή τῶν ἀδελφῶν χαρακτηρίζεται ἀπό λεπτότητα καί εὐγένεια. Οὐδέποτε αἱ συζητήσεις στρέφονται εἰς ἀναπολήσεις τοῦ παρελθόντος βίου ἢ γενικῶς περὶ τά κοσμικά, οὔτε ἔχει χαρακτήρα ἐκφράσεως παραπόνων ἢ ἀσκόπου φλυαρίας ἢ σχολιασμῶν ἢ κριτικῆς τῶν ἐνεργειῶν ἢ τῶν ἐπιλογῶν τῆς Καθηγουμένης.

ιδ'. Ἐπισκέψεις ἀδελφῶν εἰς κελλία ἄλλων ἀδελφῶν δέν ἐπιτρέπονται. Ἐξαιρῶνται περιπτώσεις πολυχρονίων ἀσθενειῶν ἀδελφῶν καί τότε κατόπιν τῆς εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

ιε'. Αἱ ἀδελφαί δέχονται τούς οἰκείους των εἰς τήν Μονήν μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καί ἠθους. Ἡ ἐπικοινωνία των μετὰ συγγενικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐπισκεπτῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης καί δι' ὠρισμένον χρόνον. Τά τῆς φιλοξενίας ἐπιμελεῖται ἡ ἀρχοντάρισσα, ἡ ὅποια ἐκτελεῖ τό ὑπεύθυνον διακόνημα μέ πολλήν διάκρισιν καί ἀδιάλειπτον προσευχήν.

Πλήν τῶν ἐντεταλμένων ἀδελφῶν διὰ τήν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν προσκυνητῶν ἢ φιλοξενουμένων, αἱ ὑπόλοιποι ἀδελφαί δέν συνάπτουν οὔτε καλλιεργοῦν ἐπικοινωνίαν μέ αὐτούς, χάριν τῆς καθαρᾶς προσεδρίας τῷ Κυρίῳ. Οὐδέν πρόσχημα ἱεραποστολῆς ἢ κοινωνικότητος καταργεῖ τό «ἐν οὐ ἔστι χρεία» καί τό ἦθος τῆς μετανοίας καί προσευχῆς.

ις'. Οὐδεμία μοναχὴ ἐξέρχεται τῆς Μονῆς ἄνευ ἀδείας καί εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης. Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη

ἐξέρχονται δύο ἀδελφαί ὀριζόμεναι ὑπ' αὐτῆς. Αἱ ἐν λόγῳ μοναχαί, ἐξερχόμεναι τῆς Μονῆς μέ τήν συνειδήσιν ὅτι διακονοῦν τήν Ἀδελφότητα, ὀφείλουσιν νά συμπεριφέρονται κοσμίως καί, ἄνευ ἀσκόπου καθυστερήσεως, νά ἐπιστρέφουν εἰς τήν Μονήν.

ιζ'. Αἱ ἀδελφαί κατά κανόνα δέν παρακολουθοῦν ἐξόδιον συγγενοῦς. Ἐξαίρεσις δύναται νά ἰσχύσῃ κατά τήν κρίσιν, ἐντολήν ἢ εὐλογίαν τῆς Καθηγουμένης.

ΑΡΘΡΟΝ 7

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

α'. Ἀδελφὴ ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς, δι' οἰονδήποτε λόγον, ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς δύναται νά λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς τά προσωπικά αὐτῆς εἶδη.

β'. Ἐάν ἀδελφὴ εἰσερχομένη εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν ἔχη βιβλιάριον καταθέσεων καί διαθέσῃ τά χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς, ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δέν δύναται νά διεκδικήσῃ ταῦτα. Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον, ὅμως, δύναται νά ἐπιστρέψῃ ἐν ποσόν ἀνάλογον πρὸς τήν οικονομικὴν δυνατότητα τῆς Μονῆς.

γ'. Μετὰ τήν κουράν ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς ἀδελφῆς περιέρχεται εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν κατά τόν Νόμον, ὡς διευτυπῶθῃ ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, §ιβ'. Ἐάν συμβῇ μοναχὴ τις κεκαρμένη νά ζητήσῃ ἀπολυτήριον καί εἶχε περιουσίαν, ἀφίεται εἰς τήν κρίσιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου νά ἐπιστραφῇ ἢ ὄχι τμήμα αὐτῆς εἰς τήν ἀποχωροῦσαν.

δ'. Ἐάν ἀδελφὴ ἀποχωρήσῃ οἰκιοθελῶς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δέν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ εἰς αὐτήν, εἰ μὴ μόνον ἐφ' ἅπαξ μετὰ ἀπό εἰλικρινῆ μετάνοιαν καί ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθέλεν ἐγκρίνει τό Ἠγουμενοσυμβούλιον. Ἐπιστρέφουσα δέ χάνει τά πρεσβεῖα αὐτῆς καί λαμβάνει τήν τελευταίαν θέσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 8

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Διὰ παραβάσεις τῶν ἱερῶν Κανόνων, τῶν μοναχικῶν ὑποσχέσεων καί τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ἐπιλαμβάνονται ἡ Καθηγουμένη, τό Ἠγουμενοσυμβούλιον, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὁ Μητροπολίτης, κατά τὰς κειμένας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΑΡΘΡΟΝ 9

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ

Ὅργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α'. Ἡ Καθηγουμένη. β'. Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον. γ'. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Καθηγουμένη εἶναι αἰρετή καί ἀσκεῖ τό ἀξίωμα ἰσοβίως. Ἡ θέσις της θεωρεῖται χηρεύουσα:

α'. Ἐνεκα θανάτου αὐτῆς.

β'. Ἐνεκα παραιτήσεώς της, ἥτις γίνεται δεκτὴ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

γ'. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκὴς πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ἐμπειστευμένου εἰς αὐτὴν λειτουργήματος εἴτε λόγῳ γήρατος εἴτε λόγῳ πιστοποιουμένης ἰατρικῶς ἀνιάτου ἢ μακροχρονίου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀσθενείας, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

δ'. Ἐάν παραβιάζῃ καθ' οἷονδὴποτε τρόπον τόν Κανονισμόν τῆς Ἀδελφότητος καί συνεχίζῃ ἐκτρεπομένη καί μετὰ ἀπό ἐγγραφον σύστασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀφ' ἑνός καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀφ' ἑτέρου, τότε τό θέμα ἀναφέρεται ἐγγράφως ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τόν Μητροπολίτην, ὅστις καί κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ θέματος κηρύσσει τήν θέσιν τῆς Καθηγουμένης ἐν χηρείᾳ.

ΑΡΘΡΟΝ 10

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ

α'. Ὄταν ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης κηρυχθῇ ἐν χηρείᾳ ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐντός δέκα (10) ἡμερῶν καλεῖ τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς Συνέλευσιν διὰ τήν ἐκλογὴν νέας Καθηγουμένης.

β'. Ὅργανον προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς ἀρχαιότερας τῇ τάξει ἀδελφῆς, ἐκ τῆς ἀρχαιότερας τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων καί τῆς νεωτέρας τῇ τάξει ἀδελφῆς, ἥτις ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως. Κωλυομένων δέ τούτων ἀναλαμβάνουν αἱ ἐπόμεναι ἀντιστοίχως. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ γνωστοποιεῖ τήν ἡμέραν καί τήν ὥραν τῶν ἐκλογῶν τρεῖς (3) ἡμέρας ἐνωρίτερον κατὰ τήν διάρκειαν τῆς μεσημβρινῆς Τραπέζης, ἀναρτᾷ δέ τήν γνωστοποίησιν εἰς τήν εἴσοδον τῆς Τραπέζης.

γ'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί, αἱ μονίμως ἐγκαταβιούσαι, τούλάχιστον ἐπὶ πενταετίαν, εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν.

δ'. Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται μὲ τήν πρέπουσαν προσοχήν, κοσμιότητα καί ἱεροπρέπειαν εἰς τόν Ἱ. Ν. ἀμέσως μετὰ τήν πρωινήν ἀκολουθίαν, εἰ δυνατόν καί μετὰ ἀπό Θεῖαν Λειτουργίαν. Δέν παρίσταται δέ κανέν ἄλλο πρόσωπον.

Ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστικὴ καί διὰ ψηφοδελτίου

ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον ἔχουν ἀναγραφῆ ἅπαντα τά ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἔχουσῶν τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ἥτοι 10ετῆ μόνιμον καί συνεχῆ ἐγκαταβίωσιν εἰς τήν Μονήν καί ἡλικίαν ἄνω τῶν 30 ἐτῶν, ἐπὶ πλέον γνώσιν τῶν δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν καί μοναχικῶν Κανόνων.

Αἱ ἀδελφαί προσέρχονται κατὰ τά πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς εἰς τήν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν καί λαμβάνουν ἕν ψηφοδέλτιον ἐντός ἐσφραγισμένου φακέλου. Ἀποσύρονται εἰς ἕν ἄκρον τοῦ Ναοῦ καί θέτουν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ παραπλεύρως ἐνός τῶν ἀναγραφομένων ὀνομάτων, ρίπτουν τόν φάκελον ἐντός τῆς ψηφοδόχου καί ὑπογράφουν εἰς τήν ὀνομαστικὴν κατάστασιν.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνοίγει τήν ψηφοδόχον, καταμετρᾷ τὰ ἔγκυρα ψηφοδέλτια καί τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως ἐνώπιον ὄλων τῶν ψηφοφόρων.

Ἐάν μοναχὴ εἶναι ἀνίκανος λόγῳ ἀσθενείας νά μετακινήθῃ διὰ νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει εἰς τό κελλίον της πρὸ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων καί ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν της δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄπασαι αἱ ψηφοφόροι ὑποχρεοῦνται νά παραμείνωσιν ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας καί τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἀποτελέσματος.

ε'. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβούσα τὰ 2/3 τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων τῶν ἀδελφῶν αἱ ὁποῖαι ἐψήφισαν. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τήν ὁποῖαν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ τὰ 2/3, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Καθηγουμένη δέ ἐκλέγεται ἐκείνη ἡ ὁποῖα ἔλαβε τό ἡμισυ τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων καί ἐν ἐπὶ πλέον.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς μεταξύ τῶν δύο ἰσοψηφισθεισῶν. Ἐάν δέ καί πάλιν ὑπάρξῃ ἰσοψηφία, γίνεται κλήρωσις ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἀφοῦ πρῶτον ψαλῆ Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς αὐτόν. Τόν κλῆρον ἀνασύρει ἡ νεωτέρα κατὰ τά πρεσβεῖα ἀπὸ τήν ψηφοδόχον.

Ἐνστάσεις δύνανται νά ὑποβάλλωνται εὐθύς ἀμέσως ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων μοναζουσῶν καί μόνον διὰ παράβασιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκλογῆς, αἱ ὁποῖαι ἐκδικάζονται ἀμέσως ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τήν ἐκλογὴν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις εἰς τό Καθολικόν καί ἡ ἐκλεγείσα ἀναλαμβάνει ἐγκύρως καί παραχρῆμα τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων της.

Τέλος ὑπογράφεται Πρακτικόν ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων,

αντίγραφον δέ αὐτοῦ κοινοποιεῖται ἐντός τριῶν (3) ἡμερῶν εἰς τόν Μητροπολίτην Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου, ὅστις παρακαλεῖται νά δώσῃ τήν εὐλογίαν του καί νά προβῆ εἰς τήν χειροθεσίαν καί ἐγκατάστασιν τῆς Καθηγουμένης.

ΑΡΘΡΟΝ 11

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗΣ

Ἡ Καθηγουμένη, οὕσα ἡ πνευματική μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἀσκεῖ πᾶσαν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν. Μνημονεύεται εἰς πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας καί προΐσταται αὐτῶν ὡς καί τῆς Τραπέζης.

Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως καί ἐποπτεύει τήν ζωὴν ἐκάστης τῶν ἀδελφῶν ὡς καί τήν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Καθοδηγεῖ, βοηθεῖ, διαφωτίζει, ἐλέγχει, στηρίζει, ἐπιτιμᾷ, παρακαλεῖ, κατὰ τόν Ἀπόστολον Παῦλον, ἐν ἀπλότητι καί ἀγάπῃ Χριστοῦ, ρυθμίζουσα τήν ἐν φόβῳ Θεοῦ, εὐλαβείᾳ καί ὑπακοῇ ἐγκαταβίωσιν τῶν ἀδελφῶν.

Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ δίδουσα αὐτῇ πρώτη τὸ παράδειγμα.

Ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν ἡ ὑγεία καί αἱ ποιμαντικαὶ ὑποχρεώσεις της, προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας, τήν κοινὴν Τράπεζαν, ἐλέγχει πᾶσαν τήν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος, τήν ὑπηρεσίαν ὡς καί τήν ἀλληλογραφίαν τῶν ἀδελφῶν, ρυθμίζει τὸ διαιτολόγιον καί γενικῶς οὐδέν γίνεται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἄνευ γνώσεως καί ἀδείας αὐτῆς.

Ἐπαγρυπνεῖ διὰ τήν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς ἀνατιθεμένων εἰς ἐκάστην τῶν ἀδελφῶν διακονημάτων.

Ὅριζι τήν κατὰ τήν κρίσιν της ἱκανοτέραν ἐκ τῶν ἀδελφῶν, διὰ νά ἀντικαθιστᾷ αὐτήν, ὅταν αὕτη ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱ. Μ. ἢ ὅταν ἀσθενῇ ἢ ὅταν ἀποσύρηται διὰ νά ἐφησυχάσῃ.

Συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἰς συνεδρίασιν καί τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς συνάξεις καί εἰσηγεῖται τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

Προτείνει, κατόπιν συνεργασίας της μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ, εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὰς πρὸς ρασοευχὴν ἢ μεγαλοσχημίαν ὠρίμους πνευματικῶς ἀδελφάς.

Ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ ἀναπληρώτρια της δέχονται τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς καί καθορίζουν τὰ τῆς φιλοξενίας.

Ἀποφασίζει τήν ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς ἀδελφῆς εἰς ἰατρόν καί συνοδεύει αὐτήν ἢ ὀρίζει ἄλλην ἀδελφὴν ὡς συνοδόν.

Δέχεται ἐκάστην ὑποψηφίαν, συζητεῖ μετ' αὐτῆς, ἐξετάζει τὸ βάσιμον καί σταθερόν τῆς ἀποφάσεώς της νά ἀκολουθήσῃ τὸν μονήρη βίον, ἐκθέτει εἰς αὐτὴν τοὺς κανονισμοὺς τῆς Μονῆς. Γνωστοποιεῖ τήν ἀπόφασιν τῆς ὑποψηφίας εἰς τὴν Ἀδελφότητα.

Ἐποπτεύει πᾶν ἐξερχόμενον ἔγγραφον μετὰ τὸν τύπον «Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς... καί αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί», τὰ Πρακτικά καί τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐνώπιον παντός Δικαστηρίου καί πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Φορολογικῆς Ἀρχῆς καί παντός Ὄργανισμοῦ, κωλυομένης δὲ ταύτης ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐν μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 12

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία (3) μέλη, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι μικρότερος τῶν δεκαπέντε (15), καί ἀπὸ πέντε (5) μέλη ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι ἀνώτερος τῶν δεκαπέντε (15). Πρῶτον μέλος θεωρεῖται ἡ Καθηγουμένη.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἀποτελεῖ τὸ ἐκτελεστικόν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι αἰρετὰ, ἡ δὲ θητεία των πενταετῆς.

Ἐάν δι' οἰονδήποτε λόγον χηρεύσῃ ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης, ἅμα τῇ ἐκλογῇ νέας τοιαύτης, δὲν διακόπτεται ἡ θητεία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 13

Ἡ Ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α'. Μίαν ἑβδομάς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται ἡ ἐκλογή διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τοῦ νέου.

β'. Ὑποψήφιοι διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι ὅλαι αἱ ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον παραμένουν εἰς τὴν Μονὴν ἄνω τῶν ἑπτὰ (7) ἐτῶν.

γ'. Ἡ ἐκλογή τῶν δύο (2) μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος γίνεται ὡς ἐξῆς:

Ἡ Καθηγουμένη ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ τέως Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀνακοινώνει εἰς τὰς ἀδελφάς τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν δύο (2) ἡμέρας ἐνωρίτερον κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρινῆς Τραπέζης. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ἡ Καθηγουμένη μετὰ τῆς Ἐφορευτικῆς

Ἐπιτροπῆς καταρτίζει τήν κατάστασιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖα ἔχουν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἰσάριθμα ψηφοδέλτια. Εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον ἀναγράφονται τά ὀνόματα τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν καί τίθεται ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀδελφαί διατελέσασαι μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔχουν δικαίωμα ἐπανεκλογῆς.

δ'. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκλογή γίνεται διά μουσικῆς ψηφοφορίας ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μετά τό πέρασ τῆς πρωϊνῆς ἀκολουθίας, αἱ δέ ἀδελφαί ὑποχρεοῦνται νά παραμείνουν ἐντός τοῦ Ναοῦ μέχρι πέρατος τῶν ἐκλογῶν.

Αἱ ἀδελφαί προσέρχονται κατά τά πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς εἰς τήν Ἐφορευτικήν Ἐπιτροπήν καί λαμβάνουν ψηφοδέλτιον ἐντός ἐσφραγισμένου φακέλου. Ἀποσύρονται εἰς ἕν ἄκρον τοῦ Ναοῦ καί θέτουν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ παραπλεύρως τῶν δύο ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ὀνομάτων, ρίπτουν τό ψηφοδέλτιον ἐντός τῆς ψηφοδόχου καί ὑπογράφουν εἰς τήν ὀνομαστικήν κατάστασιν.

Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀνοίγει τήν ψηφοδόχον, καταμετρή τά ἔγκυρα ψηφοδέλτια καί τούς σταυρούς προτιμήσεως εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον. Μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἐκεῖνοι αἱ ὁποῖα ἔχουν τās περισσοτέρας ψήφους.

Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποῖαν ὑπάρχει ἰσοψηφία, ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή καταρτίζει ἀμέσως νέα ψηφοδέλτια μέ τά ὀνόματα τῶν ἰσοψηφίων ἀδελφῶν καί συνεχίζει ἄνευ διακοπῆς τās ἐκλογάς.

Μετά τήν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή συντάσσει Πρακτικόν ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τό ὁποῖον προσυπογράφουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί. Ἀντίγραφον τούτου, μερίμνη τῆς Καθηγουμένης, ἀποστέλλεται εἰς τόν Σεβ. Μητροπολίτην καί ἐξαιτεῖται τήν εὐλογίαν αὐτοῦ.

ε'. Ἐκτοτε εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀπερχομένου, ἐκλογή νέου μέλους, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, γίνεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατά πλειοψηφίαν, τῶν ἐκλογῶν διενεργουμένων ἐντός δέκα (10) ἡμερῶν ἀπό τῆς ἀπομακρύνσεως ἢ παραιτήσεώς του. Ἡ τοιαύτη ἐκλογή γίνεται εἰς τόν χώρον συνεδριάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ς'. Μετά τήν λήξιν τῆς θητείας, τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑποβάλλουν τās παραιτήσεις αὐτῶν διά τήν ἐκλογήν νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ζ'. Ἐάν ὁ ἀριθμός τῶν Μοναχῶν εἶναι δεκαπέντε (15) καί ἄνω, τά δύο λοιπά μέλη ἐκλέγονται ὑπό τοῦ ὑπάρχοντος

ἢ προκύψαντος Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑποδεικνύόμενα ἕν (1) ἐκ τῆς Ἡγουμένης καί ἕν (1) ὑπό τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 14

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

α'. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τό συμβουλευτικόν ὄργανον τῆς Καθηγουμένης καί ἀσχολεῖται μέ τήν ὄλην ζωήν καί δραστηριότητα τῆς Ἀδελφότητος, κυρίως δέ ἐπιλαμβάνεται τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν, περιουσιακῶν, διαχειριστικῶν ζητημάτων τῆς Μονῆς καί τῶν σχέσεων αὐτῆς μετά τρίτων προσώπων, φυσικῶν καί νομικῶν.

β'. Συντάσσει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου πρὸς ἔγκρισιν.

γ'. Διά τήν διενέργειαν εἰσπράξεων καί πληρωμῶν ἐκλέγει ἕν μέλος του ὡς Ταμίαν, ἡ ὁποῖα προσυπογράφει μετά τῆς Καθηγουμένης τά σχετικά γραμμάτια εἰσπράξεως καί πληρωμῆς καί τηρεῖ τά βιβλία τά σχέσιν ἔχοντα μέ τήν ταμειακὴν διαχείρισιν.

δ'. Ἡ γραφικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Μονῆς ἐν γένει δύναται νά ἀνατίθεται εἰς μίαν τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως καί τηρεῖ τά σχετικά βιβλία.

ε'. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, τῇ προτάσει τῆς Καθηγουμένης, δύναται νά ἀναθέσῃ τό διακόνημα τῆς Ταμίου ἢ τῆς Γραμματέως εἰς οἰανδήποτε ἀδελφὴν, ἡ ὁποῖα δύναται νά παρίσταται εἰς τās συνεδριάσεις αὐτοῦ, δίχως νά ἔχη δικαίωμα ψήφου ἢ γνώμης, ἐκτός ἐάν τῆς ζητηθῇ. Ἐπίσης, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον δύναται νά ἀναθέσῃ εἰς ἄλλην μοναχὴν –ἔχουσαν τά δέοντα προσόντα– τήν τήρησιν βιβλίου Ταμείου, τήν ἔκδοσιν γραμματίων εἰσπράξεως καί Ἐνταλμάτων πληρωμῆς, τήν τήρησιν Λογιστικῶν βιβλίων καί τήν ἔκδοσιν φορολογικῶν στοιχείων, τήν σύνταξιν καί ὑποβολήν Δηλώσεων πάσης φύσεως, ὅπως καί τήν σύνταξιν τῶν Προϋπολογισμῶν-Ἀπολογισμῶν.

ς'. Συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, τās Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Ἀδελφότητος.

ζ'. Συνέρχεται εἰς συνεδριάσεις μετά πρόσκλησιν τῆς Καθηγουμένης, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη διά τήν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ προκυπόντων ζητημάτων, ἔγκρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἀγοραπωλησιῶν καί λοιπῶν πράξεων χρηζουσῶν ἰδιαιτέρας ἐγκρίσεως.

η'. Αἱ συνεδριάσεις γίνονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱ. Μονῆς. Τά τηρούμενα Πρακτικά καταχωροῦνται εἰς τό

ειδικόν βιβλίον Πρακτικῶν καί προσυπογράφονται ὑπὸ τε τῆς Καθηγουμένης καί τῶν Συμβούλων.

θ'. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουν ὅπως συμπεριφέρονται ἔναντι ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμόν, μὲ σεμνοπρέπειαν καί πνευματικὴν ὑποταγὴν πρὸς τὴν Καθηγουμένην. Αἱ τυχόν διαφωνοῦσαι ἐκφέρουν τὴν γνώμην των μὲ σεμνότητα ἀξιούσαι εἰς τινὰς περιπτώσεις, ὅπως ἐγγράφηται ἡ γνώμη των εἰς τὰ Πρακτικά.

ι'. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ νὰ προσλάβῃ νομικόν σύμβουλον διὰ ἐκπροσώπησιν τῆς Μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 15

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

α'. Ἡ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

β'. Συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου, προτάσει τῆς Καθηγουμένης:

- Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακόνημα, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

- Πρὸς ἐκλογὴν Καθηγουμένης καί Ἑγουμενοσυμβουλίου.

- Ὅταν τοῦτο κρίνεται σκόπιμον, διὰ νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ οἰουδήποτε ζητήματος.

Ἡ Καθηγουμένη δύναται νὰ συγκαλῆ τὴν ἀδελφότητα, τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως, εἰς Συνάξεις φιλαδέλφου ἀναστροφῆς καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 16

ΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

α) Ἡ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀκόλουθα Βιβλία:

1. Βιβλίον Ταμείου.

2. Κτηματολόγιον (ἀκίνητα – μεταφορικά μέσα).

β) Ἡ Γραμματεὺς τηρεῖ:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

2. Μοναχολόγιον, ἧτοι Μητρώον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

3. Βιβλίον Πρωτοκόλλου, ὡς καί τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 17

Ἡ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι στρογγυλὴ καί φέρει εἰς τὸ κέντρον ἐγχαραγμένον τὸν Τίμιον Πρόδρομον, περὶ ἃ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΒΟΜΒΟΚΟΥΣ. Τὰ ἐγγραφα θεωροῦνται ἔγκυρα ὅταν φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς καί τὴν ὑπογραφὴν τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς Ἀναπληρωτρίας αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΑΡΘΡΟΝ 18

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ὁ Πνευματικὸς ἐξομολογεῖ, συνεργάζεται μετὰ τῆς Καθηγουμένης διὰ πᾶν θέμα πνευματικόν, ἀνακύπτον ἐντὸς τῆς Ἀδελφότητος καί, ἐάν τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῆς Ἀδελφότητος, τελεῖ συνάξεις συγκαλουμένης ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, κατὰ τὰς ὁποίας συμβουλευεῖ τὰς ἀδελφὰς διὰ τὴν καλυτέραν πνευματικὴν ἐπίδοσιν καί πρόοδον.

Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἔχουν κοινόν Πνευματικόν εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλουν διὰ βίου ὑπακοὴν καί εὐγνώμοσύνην.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ Πνευματικοῦ ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος καί ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΑΡΘΡΟΝ 19

Ἡ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ

Ἡ Ἱ.Μ. ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν ἐν τῇ Μοναστικῇ Αὐτῆς ζωῇ τηρουμένην τακτικὴν παρέχει, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων της, φιλοξενίαν εἰς πρόσωπα ἔχοντα πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις:

α'. Ἄγνωστα πρόσωπα δὲν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν.

β'. Ἀπαγορεύεται ἡ διανυκτέρευσις-φιλοξενία ἀνδρῶν ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Μονῆς.

γ'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι δέον ὅπως παρακολουθοῦν τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καί συμμετέχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἀδελφότητος, ἐφ' ὅσον τὸ δεύτερον τοῦτο θεωρεῖται σκόπιμον.

δ'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι, μὴ ἐξαιρουμένων καί τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, οὐδέποτε εἰσέρχονται εἰς τὰ κελλία τῶν ἀδελφῶν καί κατὰ τὸ δυνατόν, οὔτε εἰς τὰ ἐργαστήρια.

ε'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δώσουν εἰς τὴν Καθηγουμένην ἢ τὴν ὑπεύθυνον τοῦ ξενῶνος ἀδελφὴν, ὅταν τοῦτο θεωρῆται ἀπαραίτητον, τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των.

ς'. Αι φιλοξενούμενοι καί οί προσκυνηταί όφείλουν νά γνωρίζουν ότι ή 'Ιερά Μονή είναι τόπος προσευχής, προσκυνήματος καί άγιασμού. Διά τοϋτο όφείλουν νά φέρουν σεμνήν άμφίεσιν καί νά μή χρησιμοποιούν μουσικά όργανα καί άσματα, νά μή θορυβούν καί νά μή φωνασκοϋν άπρεπώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΡΘΡΟΝ 20

ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΤΗΣ Ι.ΜΟΝΗΣ

"Εσοδα τής 'Ιεράς Μονής είναι:

- α'. Τά έκ πωλήσεως κηροϋ προερχόμενα.
- β'. Τά έκ πωλήσεως τών έργοχειρών τών αδελφών.
- γ'. Αι πάσης φύσεως δωρεαί.
- δ'. Πάν άλλο έσοδον προερχόμενον έκ χρηστής καί νομίμου πηγής.

ΑΡΘΡΟΝ 21

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ

Αι έκ τών άνωτέρω πηγών προερχόμεναι πρόσοδοι χρησιμοποιούνται:

- α'. Διά έλεημοσύνας, ενισχύσεις σπουδαστών, έμπεριστάτων, άναξιοπαθούτων καί έν γένει διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.
- β' Διά τήν συντήρησιν τών αδελφών τής 'Ιεράς Μονής.
- γ'. Διά τήν συντήρησιν τοϋ 'Ιεροϋ Ναοϋ καί τών λοιπών οικοδομημάτων.
- δ'. Διά τήν προσθήκην νέων έγκαταστάσεων.
- ε'. Διά τήν καλλιέργειαν τών κτημάτων τής 'Ιεράς Μονής.
- ς'. Διά τήν φιλοξενίαν.

Πάσα δαπάνη μή προβλεπομένη έκ τών άνωτέρω αποφασίζεται υπό τοϋ 'Ηγουμενοσυμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 22

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ Ι.ΜΟΝΗΣ

Περιουσία τής Μονής θεωρείται:

- α'. 'Η έκτασις γής ή περιλαμβανομένη εις τό Κτηματολόγιον τής 'Ιεράς Μονής.
- β'. Τά τυχόν άνήκοντα εις αδελφάς άκίνητα καί μετά τήν κουράν περιελθόντα εις τήν 'Ιεράν Μονήν κατά τόν Νόμον ώς καί τά έκ δωρεών τοιαϋτα.

Τά οϋτω περιερχόμενα εις τήν κυριότητα τής Μονής άκίνητα δύνανται, εάν δέν όρίζη άλλως ό δωρητής, νά έκποιηθοϋν κατόπιν άποφάσεως τοϋ 'Ηγουμενοσυμβουλίου καί αναλόγως τών άναγκών τής 'Αδελφότητος, τή έγκρίσει τής 'Ιεράς Μητροπόλεως καί τής 'Ιεράς Συνόδου τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος, κατά τās κειμένας διατάξεις .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ 23

Διά πάσαν περίπτωσιν μή περιληφθεΐσαν εις τόν παρόντα Κανονισμόν καί διά τυχόν άλλας λεπτομερείας άφορώσας εις τήν έν γένει ζωήν καί λειτουργίαν τοϋ Κοινοβίου εφαρμόζονται τά υπό τών 'Αγίων Πατέρων άντιστοιχως άναφερόμενα εις τās άσκητικές διατάξεις των.

ΑΡΘΡΟΝ 24

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

'Εάν παραστή άνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ή καί καταργήσεως άρθρου ή άρθρων τοϋ παρόντος Κανονισμού, αποφασίζει τό 'Ηγουμενοσυμβούλιον, κατόπιν ήτιολογημένης είσηγήσεως τής Καθηγουμένης, έφ' όσον συμφωνήσουν πρός τοϋτο τά 2/3 τών μελών αϋτοϋ, πλήν τών θεμελιωδών άρθρων άφορώντων εις τήν σύστασιν, τήν κανονικήν ύπόστασιν, τόν σκοπόν, τόν κοινοβιακόν τρόπον ζωής, τήν έκλογήν Καθηγουμένης, διά τήν τροποποίησιν τών όποιων άπαιτείται καί ή σύμφωνος γνώμη τών 4/5 τής 'Αδελφότητος, τή έγκρίσει τοϋ οικείου Μητροπολίτου, άποφάσει τής Διαρκούς 'Ιεράς Συνόδου καί δημοσιεύσεως εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

'Η ισχύς αϋτοϋ αρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εις τό επίσημον περιοδικόν "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

'Η 'Απόφασις αϋτη νά δημοσιευθη εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήναι, 4 Νοεμβρίου 2019

† 'Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

'Ο Αρχιγραμματεΐς

† 'Ο Ωρεών Φιλόθεος

Κανονισμός συστάσεως λειτουργίας του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κέντρον Παιδείας, Πολιτισμοῦ καὶ Ἐθελοντισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν – “Ἡ ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ”»

Ἀριθμ.4413/2200/2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀναγκὰς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 6286/25.9.2019 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

5) τὴν ὑπ' ἀριθ. 162/30.9.2019 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 1.10.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τροποποιεῖ καὶ κωδικοποιεῖ τὸν Κανονισμὸν συστάσεως λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κέντρον Παιδείας, Πολιτισμοῦ καὶ Ἐθελοντισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν – “Ἡ ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ”» (ΦΕΚ Β' 757/29.4.2015), ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ
ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ
«ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ – “Ἡ ΑΓΙΑ
ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ”»

Ἄρθρον 1

Ἐπωνυμία - Ἐδρα – Σφραγίς

1. Εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Κέντρον Παιδείας, Πολιτισμοῦ καὶ Ἐθελοντισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «Ἡ ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ» (ἐφ' ἐξῆς «Κέντρον Παιδείας, Πολιτισμοῦ καὶ Ἐθελοντισμοῦ»), τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ἐποπτευόμενον ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας τὸ πνευματικὸν καὶ ποιμαντικὸν ἔργον θὰ ἐπικουρῇ.

2. Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ Ἀθήνα. Τὸ Ἰδρυμα στεγάζεται καὶ λειτουργεῖ εἰς ἰδιόκτητην δασικὴν ἔκτασιν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κειμένην εἰς τὴν θέσιν Μαρσόρι τοῦ Δήμου Αὐλώνος Ἀττικῆς, ἡ ὁποία ἔχει ἀγορασθῆ ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς χρῆσιν διὰ τὰς θρησκευτικὰς, πνευματικὰς, μορφωτικὰς καὶ ἐν γένει κοινωφελεῖς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου αὐτῆς.

3. Τὸ «Κέντρον» φέρει δικὴν του σφραγίδα, στρογγύλην, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται «Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ – ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ “Ἡ ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ”», στὸ κέντρον δὲ αὐτῆς φέρει βυζαντινὸν Σταυρόν.

Ἄρθρον 2

Δομὴ καὶ Σκοποὶ

Ἡ διοικητικὴ διάρθρωσις καὶ οἱ σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ὁ Τομεὺς Παιδείας, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς σκοπὸν:

α) τὴν συμβολὴν στὴν ἐν γένει ποιμαντικὴν, ἱεραποστολικὴν καὶ κοινωνικὴν διακονίαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Παραδόσεως,

β) τὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀγωγὴν, τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἑλληνορθοδόξου φρονήματος καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν παιδῶν καὶ τῶν νέων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

γ) την παροχήν - καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἰδιαιτέρως δέ κατά τούς θερινούς μήνας- ἀσφαλοῦς καί ὑγιεινῆς φιλοξενίας καί ποιοτικῆς ψυχαγωγίας καί ἀναψυχῆς εἰς παῖδας καί νέους, προερχομένους κατά προτεραιότητα ἀπό τās ἐνορίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀλλά καί ἀπό ἐτέρας Ἱ. Μητροπόλεις, μέ ἀπώτερον σκοπόν τήν ὁμαλήν καί ὀλόπλευρον ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητός των, διά τῆς λειτουργίας Κατασκηνώσεων καί πολυχώρου ὑποδοχῆς τῶν γονέων καί κηδεμόνων καί λοιπῶν ἐπισκεπτῶν τῶν Κατασκηνώσεων μέ λειτουργίαν ἐντευκτηρίου-ἀναψυκτηρίου καί ἐκθετηρίου, πρὸς διάθεσιν γιά τούς μή κερδοσκοπικούς σκοπούς τοῦ καλλιτεχνικῶν δημιουργημάτων καί ἄλλων ἀγαθῶν πολιτιστικοῦ καί μορφωτικοῦ χαρακτήρος ἢ προϊόντων προβολῆς τῆς ἑλληνικῆς κουλτούρας καί παράδοσης,

δ) τήν καλλιέργειαν τῆς ἐπικοινωνίας μεταξύ τοῦ ποιμνίου καί τῶν στελεχῶν, κληρικῶν καί λαϊκῶν, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καθώς καί τήν ἀνάπτυξιν καί συζήτησιν θεολογικῶν καί λοιπῶν θεμάτων,

ε) τήν δημιουργίαν καί διαχείρισιν δομῶν ἀκαδημιῶν ἀθλητισμοῦ γιά παιδιὰ καί ἐφήβους μέ σκοπόν τήν προώθησιν τοῦ ἀθλητικοῦ ἰδεώδους καί τοῦ εὐ ἀγωνίζεσθαι, ὡς στοιχείου χριστιανικῆς ἀγωγῆς καί παιδείας.

2. Ὁ Τομεύς Πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς σκοπόν:

α) τήν λειτουργίαν συνεδριακοῦ πολιτιστικοῦ κέντρου ἢ χώρων πολυδυνάμων πολιτιστικῶν καί μορφωτικῶν χρήσεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

β) τήν ἀνάπτυξιν σταθερῶν ἢ περιοδικῶν δράσεων καί ἐνεργειῶν διά τήν διοργάνωσιν πολιτιστικῶν, ἐπιστημονικῶν, θεσμικῶν, μορφωτικῶν, κοινωνικῶν καί ἄλλων ἐκδηλώσεων, ἀλλά καί ἐκδηλώσεων πανελληνίου καί διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος,

γ) τήν καλλιέργειαν τῆς πολιτιστικῆς ἰδέας εἰς ἅπαντα τὰ κοινωνικά στρώματα καί τήν ἐν γένει ἐνίσχυσιν προσπαθειῶν καί δράσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τήν πνευματικὴν ἀνύψωσιν τῆς κοινωνίας,

δ) τήν ἀνάληψιν πρωτοβουλιῶν ἐκπαιδευτικοῦ χαρακτήρος, ἐν συνεργασίᾳ μέ τήν σχολικὴν κοινότητα καί τήν τοπικὴν Ἐκκλησίαν, μέ στόχον τήν βίωσιν τοῦ πολιτισμοῦ καί τήν γνῶσιν τῆς ἱστορίας,

ε) τήν διοργάνωσιν διαλέξεων, ἡμερίδων, σεμιναρίων, συνεδρίων, ἐργαστηρίων (διά ζώσης καί ἐξ ἀποστάσεως) καθώς καί τήν παρουσιάσιν ἔργων τέχνης (εἰκαστικῆς ἐκθέσεις), ἐπίσης τήν συγκρότησιν καί λειτουργίαν θερινῶν σχολείων διά τήν χριστιανικὴν

τοπικὴν παράδοσιν (ἐκκλησιαστικά μνημεῖα, λειτουργικά ἀντικείμενα, λατρευτικά καί μουσικά δρώμενα, ἐκδόσεις κ.λπ.), τόν χριστιανικόν καί λαϊκόν πολιτισμόν καί τήν διά βίου ἐκπαίδευσιν, τήν ἱστορίαν καί ἀνθρωπογεωγραφίαν, ὅπως καί ἄλλα θέματα ἀπτόμενα τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος,

στ) τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τήν περιβαλλοντικὴν εὐαισθητοποίησιν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

3. Ὁ Τομεύς Ἐθελοντισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς σκοπόν:

α) τήν ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας τοῦ ἐθελοντισμοῦ εἰς τό ποίμνιον καί τήν κοινωνίαν εἰς ἐθνικόν καί διεθνές ἐπίπεδον,

β) τήν ἐνεργοποίησιν παιδῶν, νέων καί ἐνηλίκων εἰς τό πλαίσιον τοῦ ἐθελοντισμοῦ, τήν ἐπιμόρφωσιν, ὀργάνωσιν καί συντονισμόν ὄλων εἰς τήν ἐπίδωξιν θρησκευτικῶν καί κοινωφελῶν σκοπῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

γ) τήν ἀνάληψιν ἐθελοντικῶν δράσεων καί τήν συνεργασίαν μέ φορεῖς ἐθελοντισμοῦ εἰς τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικόν καί τήν συμμετοχὴν εἰς ἐθελοντικὰς πρωτοβουλίας, διά τήν ἐπίτευξιν ὄλων τῶν παραπάνω σκοπῶν καί τῶν τριῶν Τομέων τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 3

Μέσα ἐπιτεύξεως σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ τοῦ «Κέντρου Παιδείας καί Πολιτισμοῦ» ἐπιτυγχάνονται:

α. Διά τῆς διοργανώσεως κατασκηνωτικῶν προγραμμάτων διά μαθητὰς καί τῶν δύο φύλων ὄλων τῶν ἡλικιῶν (προσχολική, Δημοτικῶν, Γυμνασίου, Λυκείου), συμφώνως πρὸς τās προβλέψεις τῆς σχετικῆς νομοθεσίας.

β. Διά τῆς διοργανώσεως φοιτητικῆς κατασκηνώσεως διά νέους καί νέας, ἡλικίας 18-30 ἐτῶν.

γ. Διά τῆς διοργανώσεως κατασκηνωτικοῦ προγράμματος διά ἱεροσπουδαστὰς, ἀναγνώστας, ἱερόπαιδας, ὑποψηφίους κληρικούς καί ἐν γένει νέους συνεργάτας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

δ. Διά τῆς διεξαγωγῆς συνεδρίων, ἡμερίδων καί λοιπῶν ἐπιμορφωτικῶν συναντήσεων διά τὰ στελέχη τῶν Κατασκηνώσεων, ὡς καί τὰ στελέχη ἄλλων Τομέων τοῦ ποιμαντικοῦ, πολιτιστικοῦ, μορφωτικοῦ, ἐθελοντικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

ε. Διά τῆς φιλοξενίας ἐνοριακῶν ἐκδρομῶν καί κατασκηνωτικῶν προγραμμάτων, διεννοριακῶν συναντήσεων, ἀθλητικῶν καί λοιπῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ καί ἄλλων Ἱ. Μητροπόλεων.

στ. Διά της διοργανώσεως μετακατασκηνωτικών συναντήσεων μεταξύ των στελεχών και των κατασκηνωτών εκάστης κατασκηνωτικής περιόδου.

ζ. Διά της φιλοξενίας ομάδων όμογενών ή όμοδόξων, οί οποίοι επιθυμούν νά γνωρίσουν τό φυσικόν κάλλος και τήν πολιτιστικήν κληρονομίαν τής χώρας μας.

η. Διά της ένισχύσεως τής λειτουργίας των κατηχητικών σχολείων και των τριών βαθμίδων, των νεανικών συντροφιών έργαζομένων νέων και φοιτητών.

θ. Διά της διοργανώσεως διαλέξεων, όμιλιών και συνεδρίων θρησκευτικού περιεχομένου.

ι. Διά της διοργανώσεως προσκυνηματικών έκδρομών και διά τής ένισχύσεως μαθητικών έκδρομών και έκδηλώσεων.

ια. Διά τής έκδόσεως-παραγωγής εκπαιδευτικού ύλικού (ένημερωτικών φακέλων, μορφωτικών παιγνίων), έντύπων, βιβλίων, τόμων πρακτικών, ψηφιακών έκδόσεων κ.λπ., διά τής δημοσιεύσεως διά παντός προσφόρου τρόπου και παντός μέσου πληροφοριακού ύλικού σχετιζομένου μέ τήν έκπαιδευσιν, τόν χριστιανικόν και λαϊκόν πολιτισμόν, τήν ιστορικήν γνώνσιν, τήν κοινωνικήν λειτουργίαν, τούς θεσμούς και τήν τοπικήν ανάπτυξιν και τήν διάθεσιν πρός τρίτους του παραγομένου έκδοτικού άποτελέσματος.

ιβ. Διά τής ύποβολής προτάσεων διά τήν έκπόνησιν προγραμμάτων έρευνητικών και άναπτυξιακών εις τούς τομείς ένδιαφέροντος του Ίδρύματος και τήν έν γένει άνάθεσιν και έκπόνησιν μελετών, έρευνών και προγραμμάτων συναφών μέ τούς σκοπούς του Ίδρύματος και διά τής έκτελέσεως και έφαρμογής των προγραμμάτων αυτών.

ιγ. Διά τής παντός είδους συνεργασίας μεθ' έταιρειών ή ίδρυμάτων του έσωτερικού και έξωτερικού, ίνστιτούτων ή αναλόγων φορέων, διά τήν επίτευξιν των παραπάνω σκοπών, καθώς και εκάστης άλλου είδους ένεργείας, κρινομένης άναγκαίας ύπό του Δ.Σ. του Ίδρύματος. Επίσης, ή άνάληψις ή συμμετοχή εις πρωτοβουλίας και δίκτυα έθνικής και εύρωπαϊκής έμβελείας, άτινα στοχεύουν εις τήν παραγωγήν πολιτιστικού έργου και τόν κοινωφελή, φιλανθρωπικόν, πολιτιστικόν και εκπαιδευτικόν έθελοντισμόν.

ιδ. Διά τής διοργανώσεως και πραγματοποιήσεως έπισκέψεων και ξεναγήσεων εις θρησκευτικά μνημεία και άρχαιολογικούς χώρους τής περιοχής.

ιε. Διά τής καταγραφής και έπισημάνσεως των έπισκεψίμων σημείων άρχαιολογικού, θρησκευτικού, ιστορικού, λαογραφικού και μνημειακού ένδιαφέροντος.

ιστ. Διά τής δημιουργίας και λειτουργίας Κέντρου έξ

άποστάσεως Έκπαιδεύσεως γιά θέματα έθελοντισμού, παιδείας, πολιτισμού και περιβάλλοντος.

ιζ. Διά τής μονίμου λειτουργίας διαδικτυακού ίστοτόπου και τήν έντυπον και ηλεκτρονικήν ένήμερωσιν σχετικώς πρός τά άνωτέρω.

Άρθρον 4

Πόροι και διάθεσις αυτών

1. Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α. Τά σχετικά κονδύλια των έτησίων Προϋπολογισμών των ένοριακών Ί. Ναών και των Ί. Μονών τής Ί. Αρχιεπισκοπής Άθηνών.

β. Έπιχορηγήσεις τής Ί. Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Ί. Μονών αυτής, ιδίως των Ίερών Μονών Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης και Άσωμάτων-Πετράκη.

γ. Πάσα παροχή ύπό φορέων του έλληνικού Δημοσίου.

δ. Χρηματοδότησις διά τής συμμετοχής εις προγράμματα τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως.

ε. Τό προϊόν δισκοφοριών άνά τούς Ί. Ναούς τής Ί. Αρχιεπισκοπής, όπως καθορίζονται δι' ειδικής άποφάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών.

στ. Αί τυχόν εισφοραί συμμετοχής εις τάς μορφωτικές και κατασκηνωτικές δράσεις του Ίδρύματος, αί όποιαι καταβάλλονται ύπό των γονέων ή των κηδεμόνων των άνηλικων μαθητών, ή ύπό των ένηλικων νέων ή από τά ασφαλίστικά τους ταμεία ή από άλλους εισφέροντας, και τά έσοδα από τήν λειτουργίαν του έντευκτηρίου-άναψυκτηρίου και έκθετηρίου του πολυχώρου ύποδοχής των γονέων και κηδεμόνων και λοιπών έπισκεπτών των Κατασκηνώσεων τής παραγράφου (γ) του άρθρου 2.

ζ. Προαιρετικά εισφοραί και δωρεά φυσικών και νομικών προσώπων, κληρονομίαί και κληροδοσίαί κινητών ή άκινήτων περιουσιακών στοιχείων, καθώς και πάσα άλλη νόμιμος προσφορά, έφ' όσον δέν άντιτίθεται εις τόν σκοπόν και τόν χαρακτήρα του Ίδρύματος.

η. Έσοδα εκ τής διαχειρίσεως τής κινητής και άκινήτου περιουσίας του Ίδρύματος.

θ. Πάν άλλο έσοδον, τό όποιον προέρχεται από νόμιμον και χρηστήν πηγήν.

2. Οί πόροι του Ίδρύματος διατίθενται κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ. αυτού και έγκρίσεως του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου διά:

α) τήν φιλοξενίαν, διαμονήν, διατροφήν, ίατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν, φύλαξιν, διαπαιδαγώγησιν, δημιουργικήν άπασχόλησιν, ποιοτικήν ψυχαγωγίαν και έν γένει φροντίδα και καλλιέργειαν των κατασκηνωτών ή συνέδρων,

β) τήν διοργάνωσιν διαφόρων έκδηλώσεων του Ἰδρύματος, ιδίως συναντήσεων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, συνεδρίων καί λοιπῶν συνάξεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

γ) τήν κάλυψιν τῶν δαπανῶν συντηρήσεως, βελτιώσεως καί ἐπεκτάσεως τῶν κατασκηνωτικῶν ἐγκαταστάσεων καί ἀνεγέρσεως καί λειτουργίας συνεδριακοῦ κέντρου ἢ χώρων πολυδυνάμων χρήσεων,

δ) τήν κάλυψιν τῶν ποικίλων παγίων καί λοιπῶν δαπανῶν διοικήσεως καί λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος,

ε) τήν προμήθειαν, διαφύλαξιν καί συντήρησιν τοῦ ἀπαραιτήτου ἐξοπλισμοῦ καί τῶν ἀναλωσίμων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σχετικῶν ἀναγκῶν,

στ) τὰς ἀμοιβὰς καί τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐργοδοτικὰς εἰσφορὰς τοῦ ἐμμίσθου προσωπικοῦ, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας,

ζ) τήν κάλυψιν πάσης ἄλλης δαπάνης τοῦ Ἰδρύματος, ἢ ὅποια προβλέπεται εἰς τόν ἐγκεκριμένον Προϋπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καί πάσης ἄλλης δαπάνης, ἣτις ἀνακύπτει καί ἀποσκοπεῖ εἰς τήν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

3. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς μίαν ἐκ τῶν Τραπεζῶν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τηρουμένης τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7, τὰς ἀναλήψεις διενεργεῖ ἐντεταλμένον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καί ἐιδικῆς ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐνεργούντος ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τὰ ἔσοδα καί τὰ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τόν Προϋπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων κατὰ τὸ οἰκονομικόν ἔτος, τὸ ὅποιον ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καί λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Ἄρθρον 5

Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἀπαρτίζεται:

α. ἀπὸ τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὡς Πρόεδρον, μέ ἀναπληρωτὴν του τόν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ ἕτερον κληρικόν, ὀριζόμενον ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου,

β. ἀπὸ τόν Διευθυντὴν τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος εἰσηγεῖται τὰ θέματα,

γ. ἀπὸ δύο κληρικούς μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν,

δ. ἀπὸ ἓνα λαϊκόν μέλος, οἰουδήποτε φύλου, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., τὰ ὅποια δὲν ἀπαγορεύεται νὰ τυγχάνουν μετὰξὺ τους σύζυγοι εἴτε συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, διορίζονται ἀπὸ τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν. Ἡ θητεία τους εἶναι τριετής καί μποροῦν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ ἀξίωμα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. εἶναι ἄμισθον καί τιμητικόν.

3. Πᾶν μέλος, τὸ ὅποιον ἀποχωρεῖ ἔνεκα οἰασδῆποτε αἰτίας, ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί διὰ τὸ χρονικόν διάστημα μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ.

4. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς ἀνά ἐξάμηνον καί ἐκτάκτως κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου του ἢ αἰτήσεως τουλάχιστον 3 μελῶν του.

5. Διὰ τὴν ὑπαρξιν ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκηται ὁ Πρόεδρος ἢ, κατ' ἐντολήν του, ὁ ἀναπληρωτὴς του καί δύο τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ. Ἐάν κάποιον μέλος τοῦ Δ.Σ. δηλώσῃ κώλυμα συμμετοχῆς εἰς συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ., καλεῖται ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἀναπληρωτὴς του.

6. Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου.

7. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. συμμετέχει αὐτοδικαίως ὡς εισηγητὴς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος, ἄνευ δικαιώματος ψήφου, ἐκτός ἐάν ἔχη ὀρισθῆ ὡς τακτικόν μέλος τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ πάσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν συγκρότησιν καί λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος. Εἰδικώτερον:

α. Μελετᾷ καί ἀποφασίζει διάφορα μέτρα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καί εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β. Καταρτίζει τόν ἐτήσιον προγραμματισμόν τῶν κατασκηνώσεων τοῦ Ἰδρύματος, τοῦ συνεδριακοῦ κέντρου καί ἐν γένει ἀπάντων τῶν λοιπῶν δομῶν καί μέσων του Ἰδρύματος.

γ. Ψηφίζει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τόν ἐτήσιον Ἀπολογισμόν καί ὑποβάλλει αὐτούς στό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

δ. Ἀποφασίζει διὰ τὰς συμβάσεις ἔργου, προμηθειῶν καί ὑπηρεσιῶν, τὴν σύναψιν συνεργασιῶν καί δι' οἰανδήποτε πρόσληψιν προσωπικοῦ καί πάσαν δαπάνην εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Καθορίζει, μέ τόν παρόντα Κανονισμόν, τό ειδικώτερον πλαίσιον καθηκόντων του Διευθυντού του Ίδρύματος, τών Ύπευθύνων τών Τομέων Παιδείας, Πολιτισμού καί Έθελοντισμού καί επιλύει τά ανακύπτοντα ζητήματα.

στ. Αποφασίζει διά πάν άλλο θέμα, περί του οποίου δέν γίνεται λόγος στον παρόντα Κανονισμόν.

2. Έφ' όσον ό παρών Κανονισμός δέν όρίζει άλλως, από τās αποφάσεις του Δ.Σ., όσαι έχουν οικονομικόν χαρακτήρα υποβάλλονται εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον πρός έγκρισιν. Δι' αποφάσεις σχετικές μέ συμβάσεις ή μέ παροχήν αγαθών καί υπηρεσιών, τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον δύνάται ανάθετη χρηματικόν όριον τών συναλλαγών, αί όποια θά πραγματοποιούνται άνευ έγκρίσεως αυτού. Κατ' έξαιρέσιν, τό ύψος καί ό τρόπος καταβολής τών εισφορών συμμετοχής τής περιπτώσεως (στ) τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος καί πάσης άλλης σχετικής τακτικής εισφοράς θά καθορίζονται κατά περίπτωσιν δι' αποφάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών, ως Προέδρου του Ίδρύματος, άνευ χρείας έγκρίσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

3. Τό Ίδρυμα εκπροσωπείται δικαστικώς καί έξωδικαστικώς, εις άπάσας τās έννόμους σχέσεις αυτού, υπό του Προέδρου του Δ.Σ. ή του αναπληρωτού αυτού ή υπό μέλους του Δ.Σ., ειδικώς έξουσιοδοτημένου διά τόν σκοπόν τουτον.

4. Ό Πρόεδρος, ή εις περίπτωσιν άπουσίας αυτού, ό νόμιμος αναπληρωτής αυτού, καθορίζει τās εργασίας του Δ.Σ. καί υπογράφει τήν σχετικήν άλληλογραφίαν, άσκει έποπτεία καί επιλύει διαιτητικώς τās αναφυομένας διαφοράς τών μελών του, όπου υπάρχει ανάγκη.

Άρθρον 7 Προσωπικόν

1. Δι' αποφάσεως του Δ.Σ., κατόπιν προτάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών, όρίζεται ή προσλαμβάνεται Διευθυντής του Ίδρύματος, κληρικός ή λαϊκός, άνω τών 30 έτών, πτυχιούχος άνωτάτης σχολής, μέ οργανωτικής ικανότητας καί έμπειρίαν ως στέλεχος του εκκλησιαστικού έργου επί θεμάτων είτε πολιτιστικών ή θεολογικών δράσεων, είτε παιδείας, ήτοι εκπαιδεύσεως ή έπιμορφώσεως. Ό Διευθυντής είναι αρμόδιος διά τήν εκτέλεσιν τών αποφάσεων του Δ.Σ. καί συντονίζει τήν όμαλήν λειτουργία του Τομέως Παιδείας, του Τομέως Πολιτισμού καί του Τομέως

Έθελοντισμού, δίδων έντολάς καί ως επιβλέπων καί έποπτεύων τών Ύπευθύνων εκάστου Τομέως. Τό ύψος του επιδόματος ή του μισθού του Διευθυντού καθορίζεται κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ.

2. Δι' αποφάσεως του Δ.Σ., κατόπιν προτάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών, προσλαμβάνονται Ύπεύθυνοι Τομέων Παιδείας, Πολιτισμού καί Έθελοντισμού, κληρικοί ή λαϊκοί, άνω τών 25 έτών, πτυχιούχοι άνωτέρας ή άνωτάτης σχολής, μέ οργανωτικής ικανότητας καί έμπειρίαν εις τόν τομέα ευθύνης τους. Τό ύψος του επιδόματος ή του μισθού τους καθορίζεται κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. Είς περίπτωσιν που δέν έχει όρισθή Ύπεύθυνος Τομέως, χρέη Ύπευθύνου θά τελή ό Διευθυντής. Ό Διευθυντής του Κέντρου αναπληροί τούς Ύπευθύνους Τομέως, εις περίπτωσιν προσωρινού κωλύματος ή άπουσίας αυτών.

3. Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. καί διά τήν άρτίαν όργανωσιν καί τήν όμαλήν λειτουργία του Ίδρύματος, προσλαμβάνεται τό λοιπόν άπαιτούμενον προσωπικόν, έμισθον ή άμισθον εις έθελοντικήν βάση. Τό ύψος τής άντιμισθίας του έμισθου προσωπικού καθορίζεται κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. συμφώνως πρός τήν ισχύουσαν νομοθεσία.

4. Όμοίως, δι' αποφάσεως του Δ.Σ., είναι δυνατή ή σύναψις συμβάσεων έργου μετ' άνεξαρτήτων επαγγελματιών (λογιστών, γραφιστών, χοροδιδασκάλων κ.ά.), διά τήν παροχήν έξειδικευμένων υπηρεσιών. Έργα, τών όποίων ή κατ' άποκοπήν δαπάνη (έξοδα καί άμοιβές) δέν υπερβαίνει τό ποσόν τών 15.000 ευρώ, ύλοποιούνται καί διά μόνης σχετικής προηγουμένης αποφάσεως του Διευθυντού του Ίδρύματος.

Άρθρον 8 Βιβλία

1. Τηρείται Αρχείο καί τά εξής βιβλία:
 - α. Βιβλίον Πρακτικών.
 - β. Πρωτόκολλον Αλληλογραφίας.
 - γ. Τά προβλεπόμενα υπό τών κειμένων καί εκάστοτε ίσχυουσών διατάξεων λογιστικά Βιβλία καί στοιχεία.
 - δ. Βιβλίον Κτηματολογίου.
2. Άπαντα τά βιβλία θεωρούνται υπό του γραφείου τής Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Άρθρον 9

Διάλυσις - Τροποποιήσις Κανονισμού

1. Τό εκκλησιαστικόν Ίδρυμα διαλύεται όταν δέν πληροί τās εκκλησιολογικάς προϋποθέσεις του

ἢ ἀδυνατεῖ νά ἐκπληρώσῃ τούς σκοπούς του, δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ἀπό τῆς διαλύσεως αὐτοῦ, ἡ περιουσία του ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸ νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμός τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἔπειτα ἀπό σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 10

Μεταβατικαὶ διατάξεις

1. Ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Οἰαδήποτε μελλοντικὴ δαπάνη θά ἐγγράφηται στὸν οἰκεῖον Προϋπολογισμόν.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμός νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 1.10.2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Αναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.12.2019

Ἑσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Ἱ. Μονῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Παλαιοκαστριτίσσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ἀριθμ. 1168/2366/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α'/30.6.1972),

τὴν ὑπ' ἀριθμ. 402/117/15.3.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου,

τὴν ὑπ' ἀριθμ. 45/21.10.2019 Γνωμοδότησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

τὴν ἀπὸ 4.11.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ἐγκρίνει τὸν Ἑσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Παλαιοκαστριτίσσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, μετὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς ἀρμοδίας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου διορθώσεων, ἔχοντα οὕτως:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΝΔΡΩΑΣ
ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΙΤΙΣΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Σύστασις καὶ σκοπός

Ἄρθρον 1

α) Ἡ Ἀνδρῶα Κοινοβιακὴ Ἱερά Μονὴ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Παλαιοκαστριτίσσης εἰς τὴν τοποθεσίαν

Λάκωνες Κερκύρας άνασυνεστήθη, διά του από 13-5-1940 δημοσιευθέντος εις τό ΦΕΚ 158/τ. Α/ 20-5-1940 Βασιλικού Διατάγματος β) Άποτελεί Έκκλησιαστικόν Καθίδρυμα τής κατ' Άνατολάς Όρθοδόξου Έκκλησίας τής Έλλάδος, λειτουργεί δέ έντός των υπό των Έερών Κανόνων καί Παραδόσεων τής Έκκλησίας άφ' ένός, καί των Νόμων του Κράτους άφ' έτέρου, καθοριζόμενων πλαισίων. γ) Τελεί κατά τά όριζόμενα διά του άρθρου 39 του ν. 590/77 υπό τήν πνευματικήν έποπτεϊαν του Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών καί Διαποντίων Νήσων. δ) Είναί εκ του νόμου Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

Άρθρον 2

Η Έερά Μονή άνήκουσα εις τήν Έεράν Μητρόπολιν Κερκύρας, Παξών καί Διαποντίων Νήσων, τελεί υπό τήν κανονικήν δικαιοδοσίαν καί πνευματικήν έποπτεϊαν του Κυριάρχου Μητροπολίτου, Κερκύρας, Παξών καί Διαποντίων Νήσων όστις: α) Μνημονεύεται έν πάσαις ταίς Έεραίς Άκολουθίαις, ώς όρίζει ή τάξις τής κατ' Άνατολάς Όρθοδόξου του Χριστου Έλλαδικής Έκκλησίας, έν τή Ι. Μονή. β) Παρακολουθει τήν πιστήν έφαρμογήν των Έερών Κανόνων καί του παρόντος Κανονισμού. γ) Έγκαθιδρύει δι' ειδικής τελετής τόν υπό τής Άδελφότητος εκλεγέντα Καθηγούμενον, έν τώ Καθολικώ τής Έεράς Μονής, διά τής νενομισμένης Έεράς Άκολουθίας. δ) Έγκρίνει τήν κουράν των μοναχών, των προτεινομένων υπό του Έγουμενοσυμβουλίου εκ των άδελφών τής Έεράς Μονής. ε) Άσκει πειθαρχικόν έλεγχον εις τούς τυχόν παρεκτρεπομένους άδελφούς τής Έεράς Μονής, κατά τούς Έερούς Κανόνας καί τούς Έκκλησιαστικούς Νόμους. στ) Έγκρίνει τόν οικονομικόν Προϋπολογισμόν καί Άπολογισμόν τής Μονής καί έλέγχει τήν νομιμότητα τής οικονομικής διαχειρίσεως τής Έεράς Μονής. ζ) Έπικυρώνει τάς υπό του Έγουμενοσυμβουλίου ψηφισθείσας εκάστοτε τροποποιήσεις του παρόντος Κανονισμού. η) Χορηγεί άδειας άπουσίας εις τόν Καθηγούμενον καί τούς μοναχούς προκειμένου νά άπουσιάσουν από τήν Έεράν Μονήν, κατόπιν αίτήσεώς τους. θ) Έγκρίνει τήν μετάπεψιν άδελφού τής παρούσης Μονής εις έτέρα Μονήν ή τήν έγκαταβίωσιν άδελφού έτέρας Μονής εις τήν παρούσαν.

Άρθρον 3

Σκοπός τής λειτουργίας τής Ι. Μονής, συμφώνως προς τήν μακραιώνα Μοναστικήν Παράδοσιν των

Όσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ήμών των έν άσκήσει λαμπάντων είναι: α) Ό άγιασμός καί ή ήθική τελείωσις των έν αύτē άσκουμένων μοναχών, διά τής βιώσεως καί μιμήσεως τής έν Χριστώ ζωής καί μάλιστα διά τής κατορθώσεως τής τριπλής άρετής, ήτις άποτελεί διακριτικόν γνώρισμα του μοναχου, τής παρθενίας, τής ύπακοής καί τής άκτημοσύνης, καί ή τέλεισις τής νυχθημέρου Άκολουθίας, εις λατρείαν του ζώντος Θεου ήμών. β) Η προβολή του μοναχικού βίου, ώς τής τελείας κατά Χριστόν πολιτείας καί ή πνευματική πρόοδος των εις Αύτόν προσερχομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β´

Περί Άδελφότητος

Άρθρον 4

Διοίκησις τής Έεράς Μονής:

- α) Ό Καθηγούμενος.
- β) Τό Έγουμενοσυμβούλιον.
- γ) Η Σύναξις τής Άδελφότητος.

Η Έερά Μονή θεωρείται ύφισταμένη καί λειτουργούσα καί άν άκόμη άπομείνη έν αύτē είς μόνον άδελφός, εις τό πρόσωπον του όποιου συγκεντρώνονται άπασαι αι διοικητικά έξουσίαί καί τά καθήκοντα, ώς αναγράφονται εις τόν παρόντα Κανονισμόν. Είς περίπτωσιν κατά τήν όποϊαν δέν άπομείνη έγγεγραμμένος μοναχός, ή Μονή λογίζεται ώς έρμηθεύσα καί ή διοίκησις αύτης μεταβιβάζεται εις τήν οικείαν Μητροπολιτικήν Άρχήν μέχρι τής εκ νέου έπανδρώσεως αύτης, διατηρούσα πάν ό,τι άνήκει εις αύτήν, άχρι διορισμού Έγουμενοσυμβουλίου κατ' άρθρον 39 παρ. 5 του ν. 590/1977 ή του ν.δ. 374/1947.

Άρθρον 5

Ό Καθηγούμενος

Καθήκοντα καί άρμοδιότητες

Ό Καθηγούμενος παραμένει ισόβιος καί είναι ή κεφαλή του σώματος του Κοινοβίου, ό Πνευματικός Πατήρ τής Άδελφότητος. Είναί υπεύθυνος, κατά τόν Μέγαν Βασίλειον, όπως άγρυπνή καί μεριμνή μέχρι θανάτου, υπέρ των υπό του Θεου εις αύτόν έμπεπιστευμένων ψυχών. Δέον όπως άποτελή έξαιρετον υπόδειγμα προς μίμησιν μοναχικής αύταπαρνήσεως, κοσμηται δέ υπό των άρετών τής άγάπης καί ταπεινοφροσύνης, τής μακροθυμίας καί άνεξικακίας, τής άμεροληψίας καί διακρίσεως, τής άνιδιοτελείας καί ύπομονής. Είς τύπον Χριστου ών, όφείλει έν έπιγνώσει νά άσκη τήν

πνευματικήν ἐπιστάσιαν ἐπί τῶν ἀδελφῶν μετὰ πάσης πατρικῆς ἀγάπης, στοργῆς καί μερίμνης. Ἀσκῶν πᾶσαν τήν πνευματικήν καθοδήγησιν ἐπί πάντων τῶν ἀδελφῶν, παρακολουθεῖ καί ἐποπτεύει τήν πολιτείαν ἐκάστου, καθοδηγεῖ, συμβουλεύει, ἐμψυχώνει, συμπάσχει ἐν ἀγάπῃ, συγχαίρει, ἐλέγχει πᾶσαν παράβασιν, ἐπιπλήττει, ἐπιτιμᾷ, τοῖς πᾶσι γίνεται τά πάντα, ἕως ὅτου μορφωθῆ ὁ Χριστός εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μοναχῶν. Στηρίζει διὰ τῆς συνεχοῦς διδασκαλίας τοὺς ἀδελφούς, ὥστε νά βαστάζουσι τὰ στίγματα καί τόν Σταυρόν τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὑπομονῇ καί ἀνδρείᾳ. Ρυθμίζει τὰ διακονήματα τῶν μοναχῶν, μετὰ διακρίσεως, συμφώνως πρὸς τὰς δυνατότητας ἐκάστου ἀδελφοῦ, τό δαιτολόγιον, τόν ἀτομικόν κανόνα, τήν ἀνάγνωσιν καί οἰανδήποτε προσωπικήν ἄσκησιν, τήν μετὰ τῶν συγγενῶν ἢ ἄλλων λαϊκῶν ἐπαφήν ἐκάστου καί γενικῶς οὐδέν λαμβάνει χώραν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἄνευ γνώσεως καί εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου. Ἡ εὐλογία τοῦ Καθηγουμένου εἶναι ὁ ἄξων περὶ τόν ὅποιον στρέφεται ἅπασα ἡ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ὁ Καθηγούμενος δέχεται τήν ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν ἀδελφῶν καί ἐπιβάλλει εἰς τοὺς παρεκτρεπομένους τὰ δέοντα. Ἐπιμελεῖται τήν ἀνελλιπή τέλεσιν τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν. Προτείνει εἰς τό Ἱγουμενοσυμβούλιον τήν πρόσληψιν ἢ ἀποβολήν δοκίμων Μοναχῶν. Ἐπιλέγει τό μοναχικόν ὄνομα αὐτῶν. Προνοεῖ διὰ τὰς ὑλικὰς καί σωματικὰς χρεῖας τῶν ἀδελφῶν. Διὰ δέ τοὺς ἀσθενοῦντας ὁ Καθηγούμενος ἔχει ὄλην τήν μέριμναν καί εὐθύνην ὡς γνήσιος Πατήρ. Ὑπογράφει καί σφραγίζει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον τῆς Μονῆς καί τὰ διπλότυπα πληρωμῶν καί εἰσπράξεων. Ἀποσφραγίζει ἅπασαν τήν ἀλληλογραφίαν. Ἀσκεῖ ἀμερολήπτως καί ἐν ταπεινώσει τήν ἐπιστάσιαν ἐπί τῶν ἀδελφῶν, διαφυλάττων παντί σθένει τήν εἰρήνην καί ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος καί τήν ἰσορροπίαν τοῦ ὅλου Κοινοβιακοῦ Σώματος. Κατὰ τοὺς Ἱερούς Μοναχικούς Κανόνας ὀφείλεται πρὸς αὐτόν, ὡς ἀπό τοῦ Θεοῦ λαβὼν τήν διακονίαν ταύτην, ἢ κατὰ Θεόν ὑπακοή, ἡ τιμὴ καί ὁ σεβασμός παρά πάντων τῶν ἐνασκουμένων ἀδελφῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ. Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱεράν Μονήν ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καί παντός Δικαστηρίου τοῦ Κοινοῦ Δικαίου, καί ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα Αὐτῆς. Δι' εἰδικὰς ὑποθέσεις ἢ διὰ κατηγορίαν ὑποθέσεων προτάσει τοῦ Καθηγουμένου δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, νά ἐκπροσωπῇ τήν Ἱ. Μονήν καί ὅποιοσδήποτε ἄλλος ἀδελφός, ἔτι δέ καί ὁ Νομικός Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς

Μονῆς. Συγκαλεῖ τό Ἱγουμενοσυμβούλιον καί τήν Ἱεράν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καί προεδρεύει αὐτῶν. Τόν Καθηγούμενον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ ἀναπληρωτῆς του, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

Ἄρθρον 6

Χηρεία Θέσεως Καθηγουμένου

- α) Ἐνεκα θανάτου.
- β) Ἐνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειονοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Ἀδελφότητος.
- γ) Ἐνεκα ἐκπτώσεως, ἤτοι: 1. Ἐάν παραχαράσση ἢ παραβιάζῃ τὰ θέσμια τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ ἀθετῇ τινὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ἠθελημένως ἢ ἐξ ἀμελείας, παρά τὰς γενομένας συστάσεις πρὸς βελτίωσιν, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ἅπαξ καί πολλάκις ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου πρὸς αὐτόν. Ἐάν καί πάλιν ἐμμένῃ εἰς τήν παρατυπίαν, τό Ἱγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καί συγκαλεῖ τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. 2. Ἐάν περιπέση εἰς αἵρεσιν ἢ βαρέα ἠθικά καί κανονικά παραπτώματα. 3. Ἐάν περιπέση εἰς ἀνίατον διανοητικὴν νόσον.
- δ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, διὰ πλειονοψηφίας τῶν 4/5 αὐτῆς, δύναται νά παραπέμψῃ τήν ὑπόθεσιν μέ τό αἴτημα τῆς ἐκπτώσεως, διὰ κρίσιν εἰς τόν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος θά ἀσκήσῃ ἔλεγχον διοικητικῆς καί πειθαρχικῆς ὑφῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καί θά ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς οὐσιαστικῆς βασιμότητος τοῦ αἰτήματος τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 7

Ἐκλογή Καθηγουμένου

- α) Μετὰ ἀπό τήν χηρείαν τῆς θέσεως τοῦ Καθηγουμένου, ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει ἀμέσως ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἱερωσύνης καί εἰς περίπτωσιν πού οὐδεὶς ἐκ τῶν μελῶν εἶναι κληρικός ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς.
- β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τό ἀργότερον δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ ἀπό τήν χηρείαν τῆς θέσεως.
- γ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν οἱ Μεγαλόσχημοι καί Μικρόσχημοι ἀδελφοί, οἱ μονίμως ἐγκαταβιούντες εἰς τήν Ἱεράν Μονήν.
- δ) Ἐάν οἱ ἐναπομείναντες ἐγκαταβιούντες Ἀδελφοί δέν συμπληρῶνουν τόν νόμιμον ἀριθμόν πού ἀπαιτεῖται διὰ τήν διεξαγωγήν τῶν ἐκλογῶν, ὁ Ἱγούμενος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἕως τῆς

συμπληρώσεως του νομίμου απαιτούμενου αριθμού διά την διεξαγωγή των εκλογών.

ε) Τά της προετοιμασίας και διεξαγωγής των εκλογών εκτελεί ή Έφορευτική Έπιτροπή, άποτελουμένη εκ των Ήγουμενοσυμβούλων και του άρχαιοτέρου τῆ τάξει άδελφού. Πλήν των άδελφών, των έχόντων δικαίωμα ψήφου, ούδέν άλλο πρόσωπον παρίσταται κατά την εκλογήν.

στ) Η Έφορευτική Έπιτροπή γνωστοποιεί την ήμέραν και ώραν των εκλογών πέντε ήμέρας ένωριτερον εις τόν οικειον Μητροπολίτην και εις την Σύναξιν τῆς Άδελφότητος. Τῆς εκλογικῆς διαδικασίας προηγείται τριήμερος νηστεία και έκτενης προσευχή.

ζ) Η εκλογή διενεργείται έν τῷ Καθολικῷ τῆς Ήρας Μονῆς, μετά από την τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας υπό του πρώτου τῆ τάξει Ήερομονάχου, διά μυστικῆς ψηφοφορίας και διά ψηφοδελτίων, έσφραγισμένων διά τῆς σφραγίδος τῆς Ή. Μονῆς. Διαπιστωθείσης τῆς άπαρτίας, ἤτοι τῆς παρουσίας των 4/5 των άδελφών, οί όποιοι έχουν τό δικαίωμα ψήφου, υπό τῆς Έφορευτικῆς Έπιτροπῆς, άρχεται ή εκλογική διαδικασία. Μή έπιτευχθείσης τῆς άπαρτίας των 4/5 ή εκλογή διεξάγεται μετά τριήμερου παρόντων του ήμίσεος σύν ένος των άδελφών. Η εκλογική διαδικασία διεξάγεται ώς εξῆς: "Έκαστος άδελφός καθ' ήραρχικῆν τάξιν, άρχῆς γενομένης εκ του νεωτέρου κατά τά πρεσβεΐα κουράς, προσέρχεται εις τό τραπέζιον, περί τό όποϊον εΐναι έγκατεστημένη ή Έφορευτική Έπιτροπή και λαμβάνει φάκελον και ψηφοδέλιον έσφραγισμένα. Είς τό ψηφοδέλιον άναγράφονται τά όνόματα όλων των έχόντων τό δικαίωμα του εκλέγεσθαι άδελφών διά την θέσιν του Καθηγουμένου. Έν συνεχεία ό άδελφός εισέρχεται μόνος εις τό Ήρόν Βῆμα, εις τό Διακονικόν σημειώνει επί του ψηφοδελτίου ένα σταυρόν πρό του όνόματος του ύποψηφίου τῆς προτιμήσεώς του και σφραγίζει τουτο έντός του φακέλου. Περισσότερα του ένός όνόματα σημειούμενα καθιστούν άκυρον τό ψηφοδέλιον. Άκυρα θεωροῦνται και τά ψηφοδέλτια, τά όποια φέρουν σημεία παραβίασεως τῆς μυστικότητος. Είς τήν συνέχειαν, ό άδελφός παρουσιάζει τῆς Έφορευτικῆς Έπιτροπῆς και τῆς Άδελφότητος, ρίπτει αυτό εις την ψηφοδόχον (κάλην), ή όποια εΐναι ήλεγμένη υπό τῆς Έφορευτικῆς Έπιτροπῆς και ήσφαλισμένη διά κηρού, ύπογράφει δε, εις τόν κατάλογον των εκλογέων και παραμένει έν τῷ Ναῷ μέχρι τό πέρας τῆς εκλογῆς.

η) Μετά από τό τέλος τῆς ψηφοφορίας και ένώπιον πάντων των ψηφισάντων Άδελφών, ή Έφορευτική Έπιτροπή άποσφραγίζει την ψηφοδόχον, άνοίγει τούς

φακέλους, καταμετρά τά ψηφοδέλτια και άνακοινώνει τό άποτέλεσμα.

θ) Καθηγουόμενος εκλέγεται ό λαβών πλειονοψηφίαν. Είς περίπτωσην, κατά την όποιαν ούδεις των ύποψηφίων συγκεντρώσει πλειονοψηφίαν, ή εκλογή επαναλαμβάνεται άνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Καθηγουόμενος εκλέγεται εκείνος, ό όποϊος έλαβε τάς περισσοτέρας ψήφους, ό όποϊος και άναλαμβάνει ευθέως τά καθήκοντά του. Επί πρώτης και δευτέρας ίσοψηφίας τίθεται κλήρος.

ι) Ένστάσεις διά τό κύρος τῆς εκλογῆς δύνανται να γίνουν άμα τῆ άνακοινώσει υπό τῆς Έπιτροπῆς των άποτελεσμάτων και πρό τῆς ευχαριστηρίου Δεήσεως έν τῷ Ναῷ. Επί των τυχόν ένστάσεων άποφαίνεται και έπιλύει αυτές την ίδίαν ώραν ή συνέλευσις των ψηφισάντων άδελφών, κατά πλειονοψηφίαν. Έάν ήτιολογημένα γίνη δεκτή μία ένστασις, τότε επαναλαμβάνεται άμέσως ή εκλογή. Έν συνεχεία ακολουθει Ευχαριστήριος Δέησις έν τῷ Ναῷ, ό νεοεκλεγείς άναβιβάζεται επί του Ήγουμενικου Θρόνου και ό Τοποτηρητής έγχειρίζει εις αυτόν την Ήγουμενικήν ράβδον και τόν Σταυρόν και οί Άδελφοί άποδίδουν εις τόν νεοεκλεγέντα και νέον Πνευματικόν Πατέρα και Καθηγουόμενον αυτών την όφειλομένην μετάνοιαν και ό εκλεγείς άναλαμβάνει άμέσως τά ήγουμενικά του καθήκοντα και μετά τινας ήμέρας γίνεται ή έπίσημος έγκαθίδρυσις αυτού υπό του Μητροπολίτου.

ια) Άκολουθως ή Έφορευτική Έπιτροπή συντάσσει Πρακτικόν Έκλογῆς, τό όποϊον ύπογράφεται παρ' αυτής, αλλά και υπό πάντων των άδελφών, οί όποιοι έψηφισαν, αντίγραφον δε αυτού κοινοποιείται έντός πέντε ήμερών εις τόν Μητροπολίτην Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, ό όποϊος παρακαλείται να προβῆ εις την καθιερωμένην εκκλησιαστικήν ακολουθίαν, χειροθεσίαν και κατάστασιν του εκλεγέντος νέου Κανονικου Ήγουμένου τῆς Ήρας Μονῆς.

ιβ) Έντός προθεσμίας ένός μηνός από τῆς επικυρώσεως τῆς εκλογῆς τελείται και ή πανηγυρική έγκατάστασις αυτού εις τό Καθολικόν τῆς Ήρας Μονῆς, δικαιουμένου να βαστάξη ράβδον, να φέρη μανδύαν εις τάς έν τῇ Ήρῃ Μονῇ τελουμένης Άκολουθίας και να χοροστατῆ από του Ήγουμενικου θρόνου κατ' αυτές.

ιγ) Λεπτομέρειαι τῆς διαδικασίας τῆς εκλογῆς, μη προβλεπόμεναι τυχόν υπό του παρόντος Κανονισμου, ρυθμίζονται έν τῷ πλαίσιω τουτου, δι' άποφάσεως τῆς άπαρτίας τῆς Άδελφότητος, λαμβανομένης κατά την προκήρυξιν τῆς εκλογῆς.

Άρθρον 8

Τό Ήγουμενοσυμβούλιον

Τό Ήγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές μετά τοῦ Καθηγουμένου, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμός τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, εἶναι μικρότερος τῶν δεκαπέντε (15) καί πενταμελές, ὅταν ὁ ἀριθμός τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου εἶναι ἀνώτερος τῶν δεκαπέντε (15) μοναχῶν, τά μέλη αὐτοῦ ἐκλέγονται ἀνά τετραετίαν ἢ καί ἐνωρίτερον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος καί δύναται νά εἶναι ἐπανεκλέξιμα. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν οἱ Μεγαλόσχημοι ἀδελφοί καί οἱ μικρόσχημοι, οἱ μονίμως ἐγκαταβιούντες εἰς τήν Ἱ. Μονήν. Ήγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα διακρινόμενα διά τά διοικητικά των προσόντα, τήν ἐνθερμον δραστηριότητα διά τήν προαγωγήν τοῦ Κοινοβίου καί πρό παντός πρόσωπα δυνάμενα νά συνεργασθοῦν ἐν ταπεινώσει καί ἀγάπῃ μετά τοῦ Καθηγουμένου, νά συμβάλλωσι δέ εἰς τήν κανονικήν λειτουργίαν καί προαγωγήν τῆς Ἱ. Μονῆς. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

Ἡ ἐκλογή τῶν Ήγουμενοσυμβούλων εἶναι ἡ αὐτή μέ τήν τοῦ Καθηγουμένου, μέ τήν διαφοράν:

α) Ὁ Καθηγούμενος συγκαλεῖ τὸ Ήγουμενοσυμβούλιον πρὸς ὀρισμὸν τῆς ἡμερομηνίας ἐκλογῶν. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

β) Τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Ἡγούμενος. Ἐκαστος ψηφοφόρος σημειώνει διά σταυροῦ δύο ὀνόματα ἀδελφῶν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον. Ἐάν ὁ ψηφοφόρος σημειώσῃ πλείονα τῶν δύο ὀνομάτων, τὸ ψηφοδέλτιον θεωρεῖται ἄκυρον. Οἱ συγκεντρώσαντες τὰς περισσοτέρας ψήφους (σχετική πλειοψηφία) δύο πρῶτοι Ἀδελφοί ἐκλέγονται ὡς Ήγουμενοσύμβουλοι, οἱ δὲ ἐπόμενοι δύο ἐπιλαχόντες, ὡς Ἀναπληρωματικά Μέλη τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου.

γ) Τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελεῖ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ Ήγουμενοσυμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγουμένου. Διά τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς Ήγουμενοσυμβουλίου ἰσχύουσιν ἅπαντα τὰ ἰσχύοντα διά τὴν ἐκλογὴν τοῦ Καθηγουμένου. Διά τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ τελειοῦται καί ὀλοκληροῦται ἡ διαδικασία ἐκλογῆς τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου. Τὰ μέλη αὐτοῦ ἀναλαμβάνουν καθήκοντα μετά ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἐνημερωμένα ὑπὸ τῶν ἀπερχομένων Ήγουμενοσυμβούλων.

δ) Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, ὁ Καθηγούμενος ὑποβάλλει ἔγγραφον εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, δι' οὗ γνωστοποιούνται τὰ μέλη

τοῦ ἀναδειχθέντος νέου Ήγουμενοσυμβουλίου καί ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογίαι Αὐτοῦ. Περί τῶν ἐνστάσεων ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν τὰ ἰσχύοντα καί ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καθηγουμένου.

ε) Δύο μέλη τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου μετά τοῦ Καθηγουμένου ἀποτελοῦν Σῶμα διαρκές, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς καί τὴν ἐκτελεστικὴν δικαιοδοσίαν.

στ) Κενουμένης, δι' οἰονδήποτε λόγον, θέσεως Ήγουμενοσυμβούλου τινός διαρκούσης τῆς θητείας αὐτοῦ, καλεῖται εἰς συμπλήρωσιν αὐτῆς κατὰ σειρὰν ὁ ἀναπληρωτής. Τούτου δὲ τυχόν μὴ ὑπάρχοντος τὴν θέσιν συμπληροῖ ἡ Ἀδελφότης δι' ἀποφάσεως αὐτῆς καί ἐνημερώνεται ἐπὶ τούτου ὁ Μητροπολίτης.

Καθήκοντα Ήγουμενοσυμβουλίου

α) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς Ἱ. Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον πρὸς ἔγκρισιν.

β) Ἀσκεῖ γενικῶς καθήκοντα διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

γ) Τῇ ἀποφάσει τοῦ Καθηγουμένου ἐπικυρώνει τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν δοκίμων, καθὼς καί τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ ἀποφασίζει περὶ τῆς κουρᾶς τῶν ἀδελφῶν καί περὶ τῆς χειροτονίας αὐτῶν.

δ) Τὸ Ήγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς συνεδριάζει ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη καί κληθῆ ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου ἢ ζητηθῆ ὑπὸ τινος ἐκ τῶν μελῶν του.

ε) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντός θέματος οἰκονομικῆς ἢ διαχειριστικῆς ἢ διοικητικῆς φύσεως.

στ) Ἀποδέχεται τὰς πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν πάσης φύσεως δωρεάς.

ζ) Ἀποφασίζει διά τὴν σύναψιν δανείων, ἀδεία καί εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου.

η) Ἀποφασίζει περὶ προσλήψεως ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, πάσης εἰδικότητος, διά τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Ἐτοιμάζει τὰ θέματα διά τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

ι) Διά θέματα νομικῆς φύσεως, εἰσηγήσει τοῦ Καθηγουμένου, δύναται νά ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ προσλάβῃ μόνιμον νομικόν σύμβουλον πρὸς ἐκπροσώπησιν καί ὑπεράσπισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Άρθρον 9

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἀδελφότης συγκαλεῖται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, ὁ ὁποῖος προεδρεύει, ἢ κατ' ἀπαίτησιν τῶν 4/5 τῆς Ἀδελφότητος. Τὰ θέματα πρὸς

συζήτησιν καί ψήφισιν εισηγείται ὁ Καθηγούμενος. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καί εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεσταί ὑπὸ ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος. Εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀναγράφονται ἡ ἡμέρα καί ὁ τόπος τῆς συνεδρίας, ὁ ἀριθμός καί τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων, τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως λεπτομερῶς καί μέ σαφῆ ἔνδειξιν τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐνεργειῶν, καθὼς καί αἱ τυχόν κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀπαρτίζεται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀδελφῶν, ἐνίοτε δὲ καί τῶν δοκίμων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Καθηγουμένου ἄνευ ψήφου.

Συγκαλεῖται δέ:

α) Εἰς περίπτωσιν λίαν σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προκειμένου νά ζητηθῆ ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἢ πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς διὰ σοβαρὰ ἐθνικά ἢ ἐκκλησιαστικά ζητήματα.

β) Διὰ τὴν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ἀναγκαίων τινῶν ἄρθρων, εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

γ) Ἐὰν τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, δέον ὅπως συγκαλεῖται ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος μετὰ τῶν δοκίμων πρὸς συζήτησιν πνευματικῶν θεμάτων διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 10

Δόκιμοι Ἀδελφοί

Πᾶσα ψυχὴ ποθοῦσα τὴν ἰσόβιον ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Χριστόν γίνεται δεκτὴ εἰς τὴν ἀδελφότητα κατὰ τὸ Δεσποτικόν λόγιον «τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω», κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως αὐτοῦ. Ἡ συγκαταρίθμησις αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν Δοκίμων διεξάγεται μετὰ πολλῆς προσοχῆς, διακρίσεως καί ἐξετάσεως τῆς κλίσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν μοναχισμόν. Δόκιμος Μοναχὸς μικροτέρας τῆς νομίμου ἡλικίας, ἄγων τουλάχιστον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δύναται νά ἐγγραφῆ εἰς τὸ δοκιμολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐφ' ὅσον διαθέτει θερμότητα ζήλου καί ὠριμότητα σκέψεως, κατόπιν γραπτῆς συγκαταθέσεως τῶν γονέων ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένην κηδεμονίαν. Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν, ὡς δοκίμου, ἐπιβάλλεται ὅπως ἐπισκέπτηται συχνάκις τὴν Μονήν, παραμένῃ εἰς αὐτὴν καί ἐπικοινωνῆ μετὰ τοῦ Καθηγουμένου, κυρίως ἐνημερώνων αὐτὸν περὶ τοῦ προτέρου βίου του καί ἐξαγορευόμενος τοῦς λογισμοῦς του ἀλλὰ

καί ἐπικοινωνῶν ἐν φιλαδελφείᾳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Δέον νά διαθέτῃ ψυχικὴν ὑγείαν κατὰ τὸ μέτρον πού ἀπαιτεῖται ὡς προληπτικόν μέτρον ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως μετὰ τῶν ἀδελφῶν καί πρὸς ἀποφυγὴν προβλημάτων εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου. Ἐὰν τῆ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱ. Μ., εἰς τὸν Καθηγούμενον πλέον, μετὰ τὸν Θεόν, παραδίδει ἑαυτὸν, ὅπως δοκιμασθῆ διὰ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ ἰδίου θελήματος, τῆς ἀπαρνήσεως τοῦ ἑαυτοῦ καί διὰ τὴν σταθεράν ἀπόφασίν του εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ Σταυροῦ τοῦ μονήρους βίου. Ἡ εἰσδοχὴ καί ἐγγραφή αὐτοῦ μετὰ τῶν δοκίμων θά γίνηται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν θά ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως προτίθεται νά καταταγῆ εἰς τὴν Μοναστικὴν Πολιτείαν καί ἀποδέχεται τὸν Κανονισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ὀφείλει ἀπαραιτήτως νά ἐγκαταβιοῖ συνεχῶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ. Συμμετέχει εἰς τὴν ὅλην ζωὴν καί τὸ πρόγραμμα τοῦ Κοινοβίου, ἐπιμελούμενος τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῦ διακονημάτων, μετὰ ζήλου καί ὑποταγῆς πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφούς. Ἡ Μονὴ ἀναλαμβάνει τὴν κάλυψιν ὅλων τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἄνευ ἀπαιτήσεως ἐκ τοῦ ὑποψηφίου χρημάτων ἢ περιουσίας. Ὁ χρόνος δοκιμασίας διαρκεῖ τρία ἔτη, δυνάμενος νά συντηθῆ ἢ παραταθῆ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμένου, περὶ ὧν προβλέπει ὁ πέμπτος κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου. Παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα εἰς τὸν Ἡγούμενον πρὸς φύλαξιν. Ἐὰν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῆ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λαμβάνει μόνον ὅ,τι παρέδωκεν κατὰ τὴν προσέλευσίν του.

Ἄρθρον 11

Καθήκοντα τῶν ἀδελφῶν

Κατὰ τὴν Δεσποτικὴν φωνὴν τὴν λέγουσαν, «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καί ἀράτω τὸν Σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι», ὀφείλει ἕκαστος μοναχός, ἔχων Αὐτὸν Τὸν Χριστόν τέλειον πρότυπον πρὸς μίμησιν, νά ἐφαρμόζῃ μέ ἀκρίβειαν τοὺς περὶ Κοινοβιακοῦ Μοναχισμοῦ Ἱεροῦς Κανόνας καί Ἱερᾶς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοί ὑποχρεοῦνται νά γίνουσι «σύμφυχοι τὸ ἐν φρονούντες», μετὰ τοῦ Καθηγουμένου, ὥστε νά καταστῆ ἡ Ἀδελφότης μία ψυχὴ εἰς πολλά σώματα καί τὰ πολλά σώματα νά ἔχουσι τὴν αὐτὴν θέλησιν καί γνώμην. Διὰ νά ἐπιτευχθῆ τοῦτο ὀφείλουσι πρωτίστως οἱ ἀδελφοί νά τηροῦν ἐλευθέρως

καί αὐτοβούλως ἀδιάκριτον ὑπακοήν, ὡς εἰς τόν Δεσπότην Χριστόν ὑπεσχέθησαν, καί ἐκκοπήν τοῦ ἰδίου θελήματος καί φρονήματος, κατὰ τό τοῦ Κυρίου παράδειγμα, ὅστις «ἐγένετο ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ», καθ' ὅτι «ὁ κεκτημένος τὴν ὑπακοήν εἰσακουσθήσεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καί μετὰ παρρησίας τῷ Σταυρωθέντι παραστήσεται». Οἱ Θεῖοι Πατέρες διαγορεύουσι: «Ὡς Αὐτὸν Τὸν Χριστὸν καὶ ὁρῶν καὶ λαλῶν, οὕτω σεβάσθητι τὸν Πνευματικόν σου Πατέρα καί οὕτω διδάχθητι παρ' αὐτοῦ τὰ συμφέροντα», συνεπῶς, πᾶσαν ἐντολήν, ὑπόδειξιν ἢ καὶ γνώμην τοῦ Καθηγουμένου ὀφείλουν οἱ ἀδελφοὶ νὰ δέχωνται, ὡς παρὰ Θεοῦ δοθεῖσαν καί νὰ ὑπακούουν ἀδιακρίτως, ἄνευ ἀντιλογίας τινός. Ὁ λόγος καί ἡ εὐλογία τοῦ Καθηγουμένου εἶναι ἡ ἔκφρασις καί ἡ γνώσις τοῦ θείου θελήματος, διὰ τὴν Ἀδελφότητα. Ὡστε οἱ ἀδελφοὶ οὐδὲν δικαίωμα κέκτηνται, οὔτε ἀποφασίζουσιν ἢ πράττουσιν τι, ἄνευ εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου. Καθαράν καί εἰλικρινῆ ἐξαγόρευσιν ὀφείλουν οἱ ἀδελφοὶ εἰς τὸν Καθηγουμένον. Κοινόν καί ἰσόβιον χρέος μεταξύ τῶν ἀδελφῶν παραμένει ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη, ἀποκλειομένης παντελῶς τῆς ἐπαράτου μερικῆς φιλίας, ἣτις ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς ἐνότητος τοῦ Κοινοβίου. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν εἰς τὰς κοινὰς Συνάξεις, τὰς ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου ὀριζόμενας. Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, οἱ ἀδελφοὶ εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις, εἰς τὰς ἀκουλουθίας καί πᾶσας τὰς ἐκδηλώσεις, τηροῦν τὴν ἱεραρχικὴν σειρὰν κατὰ τὰ πρεσβεῖα κουράς. Οἱ νεώτεροι τῇ τάξει δέον νὰ ἀπονέμουν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους, οἱ ὅποιοι ὡσαύτως πρέπει νὰ περιβάλλουν μετ' ἀγάπης καί κατανοήσεως τοὺς νεωτέρους. Ἐκαστος μοναχὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη τελείαν ἀποταγὴν καί ξενητείαν, κατὰ τὰς συνθήκας, ἃς ἔδωκε εἰς τὸν Χριστόν. Ἐχων κατὰ νοῦν τό τοῦ Ἁγίου Συμεῶν «ἔσεσθαι δὲ τῷ λογισμῷ τοιαύτην πληροφορίαν, μετὰ τὴν εἰς τὸ Κοινόβιον εἴσοδον, τεθνᾶναι πάντας, γονεῖς τε καὶ φίλοι καὶ μόνον ἠγεῖσθαι Πατέρα τε καὶ Μητέρα τὸν Θεὸν καὶ τὸν προεστώτα». Ὅθεν ὀφείλουν οἱ ἀδελφοὶ νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν προσκόλλησιν καί προσπάθειαν εἰς πρόσωπα καὶ πράγματα. Μία ἐκ τῶν πρωταρχικῶν ὑποσχέσεων καὶ ἐπιδιώξεων τῶν μοναχῶν εἶναι ἡ διατήρησις τῆς παρθενίας, τῆς ἀγνότητος καὶ καθαρότητος ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος. Διὰ τὴν κουράν τῶν ἀδελφῶν δέν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ τηρῆται ἡ σειρὰ ἱεραρχίας. Τοῦτο ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ

Καθηγουμένου, ὁ ὁποῖος καὶ κάμνει σχετικὴν πρότασιν εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον καὶ οὕτω λαμβάνεται ἡ ἀπόφασις.

Μοναχὸς ἀποχωρῶν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, γίνεται ἐκ νέου δεκτὸς ἐάν ἐπιστρέψῃ μετὰ εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἀποφασίσῃ ὁ Καθηγούμενος μετὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐγγεγραμμένος ἀδελφός, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγκαταβῶσῃ ἐντὸς τῆς Μονῆς, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῆ καὶ νὰ τηρῆ τὸν ἐσωτερικὸν Κανονισμόν αὐτῆς.

Ἄρθρον 12

Περιουσία Μοναχῶν

Ὁ Μοναχὸς ἐν τῇ Ἀδελφότητι οὐδὲν ἴδιον κέκτηται κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀρετὴν τῆς ἀκτημοσύνης. Τὰ πάντα χρησιμοποιοῖ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Καθηγουμένου καὶ οὐδὲν δωρίζει ἢ λαμβάνει ἄνευ γνώμης καὶ εὐλογίας αὐτοῦ. Πρὸ τῆς κουράς ὑπενθυμίζεται εἰς τὸν ὑποψήφιον Μοναχόν, ὅτι δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ βούλησιν τὴν ἀτομικὴν (ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως κτηθεῖσαν) περιουσίαν του. Μετὰ ἀπὸ τὴν κουράν, ἡ τυχόν περιουσία του θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας Νόμους. Ἐάν συμβῆ Μοναχὸς τις κεκαρμένος νὰ ζητήσῃ ἀπολυτήριον καὶ εἶχεν περιουσίαν, ἐφαρμόζεται τό ἄρθρον 19 παρ. 2 τοῦ ν. ΓΥΙΔ'/1909. Ὁ ἀποχωρῶν δόκιμος Μοναχὸς δύναται νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ ἀτομικά του εἶδη, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰσερχόμενος εἰς τὴν Μονήν. Οἰαδήποτε κινητὴ ἢ ἀκίνητος περιουσία ἤθελεν εὑρεθῆ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἀποβίωσαντος Μοναχοῦ ἢ φέρεται ἐπ' ὀνόματί του, περιέρχεται κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 13

Λατρευτικὴ Ζωή

«Τάξις συνέχει ἐπίγεια καὶ ἐπουράνια». Ὡσαύτως οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουν νὰ τηροῦν τό πρόγραμμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, ὥστε νὰ μὴ διασαλευθῆται ἡ μοναχικὴ τάξις. Μὲ τὴν κρούσιν τοῦ ταλάντου ὑποχρεοῦνται ἅπαντες, ὅπως σπεύδουν ἐν μοναχικῇ περιβολῇ φέροντες ἀπαραιτήτως ρᾶσον καὶ σκούφον, μετὰ κουκουλίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, δι' ὃν ὕψιστον σκοπὸν ζῆ ὁ μοναχός. Ἡ Δοξολογία τοῦ Θεοῦ ἐπιβάλλεται ὑφ' ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν ἐν παντί καιρῷ καὶ τόπῳ, διὰ τῆς καλλιεργείας τῆς εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ. Ἐκαστος μοναχὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελῆ καθ' ἡμέραν τὸν ἀτομικὸν του Κανόνα, ὁ ὁποῖος καθορίζεται

υπό του Καθηγουμένου, βάσει της μοναχικής Παραδόσεως και των Πατερικών Κανόνων. Άγρυπνία τελούνται εις τας Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτάς, καθώς και εις μνήμας μεγάλων Άγιων τῆ ἀποφάσει τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 14

Ἡ Τράπεζα

Ἄπαντες οἱ ἀδελφοί μετέχουν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἐσθίουσιν πᾶν τὸ παρατιθέμενον, ἄνευ μεμψιμοιρίας καὶ γογγυσμοῦ, ἀλλὰ μετ' εὐχαριστίας καὶ ἐν σιωπῇ, ἀκροώμενοι τὴν ἐπιβεβλημένην ἀνάγνωσιν. Νηστεῖαι τηροῦνται πᾶσαι αἱ κεκανονισμένοι ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 15

Διακονήματα

Ἡ ἄσκησις τῶν μοναχῶν εἰς τὰ διακονήματα ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον καὶ βασικὴν προϋπόθεσιν, διὰ τὴν πνευματικὴν ὀλοκλήρωσιν αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν, πάντες οἱ ἀδελφοί ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται μετὰ ζήλου καὶ ἐπιμελείας, «ὡς τῷ Χριστῷ διακονοῦντες», ἀπροφασίστως καὶ ἀδιαμαρτυρήτως ἐκτελοῦντες καὶ τὰ εὐτελέστερα διακονήματα. Κύριον μέλημα τῶν ἀδελφῶν ἢ ἐπιδίωξις τῆς εἰρήνης κατὰ τὴν ἐργασίαν, ἣτις ἐπιτυγχάνεται μετὰ τὴν ὑποχωρητικότητα, τὸ πνεῦμα συνεργασίας καὶ δὴ καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Προδρομικοῦ λόγου, «αὐτὸν δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι». Τυχόν ἔσοδα ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐκ συντάξεων ἢ ἄλλης πηγῆς ἀνήκουν εἰς τὸ Κοινόβιον, ἄνευ οὐδεμίαν δικαιοδοσίας τοῦ μοναχοῦ ἐπ' αὐτῶν. Ἐκαστος ἀδελφός δεόν νὰ χρησιμοποιεῖ μεθ' ὑπευθυνότητος, προσοχῆς καὶ οἰκονομίας, πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς, σκεύη, ἐργαλεῖα, ἀντικείμενα καὶ οἰκήματα, τὰ ὅποια ἀπεκτήθησαν μετὰ πολλῶν κόπων, τῶν ἀρχαιοτέρων ἀδελφῶν καὶ δωρεᾶς τῶν πιστῶν. Ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος, θεωρεῖται ἀπόρριψις τῆς μακαρίας ὑπακοῆς καὶ ταπεινώσεως. Τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν διακονημάτων ἀσκεῖ ὁ Καθηγούμενος ἢ ὁ ἐντεταλμένος ὑπ' αὐτοῦ ἀδελφός. Ὁ Οἰκονόμος οὐδὲν ἐνεργεῖ, ἄνευ ἐντολῆς τοῦ Καθηγουμένου καὶ ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμος νὰ «ἀποδώσῃ λόγον περὶ τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ».

Ἄρθρον 16

Φιλοξενία

Ἡ Ἱερά Μονή, ἀκολουθοῦσα τὴν μακραίωνα παράδοσιν, παρέχει κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνατοτήτων φιλοξενίαν

ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις: Τούς προσκυνητάς ὑποδέχεται ὁ τεταγμένος ἀδελφός, μετὰ συνέσεως, προσηνείας, σοβαρότητος καὶ κυρίως μοναχικοῦ ἤθους. Οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νὰ μετέχουν εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας καὶ νὰ συμμετέχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱεράς Μονῆς. Οἱ προσκυνηταὶ δεόν νὰ προσέρχωνται μετ' εὐπρεπῆ περιβολῆν καὶ νὰ φέρωνται κοσμίως. Ἡ Ἱερά Μονὴ παραμένει ἀνοικτὴ κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς ἀποφασίζει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς. Ἀπαγορεύονται αἱ διανυκτερεύσεις τῶν γυναικῶν ἐντὸς τῶν χώρων τῆς Ἱεράς Μονῆς.

Ἄρθρον 17

Πειθαρχικός Ἐλεγχος

Ποιναί, ἐπιτιμικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν διὰ τὴν μὴ τήρησιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὴν τέλεισιν κανονικῶν παραπτωμάτων πού ἀντιμετωπίζονται μετ' ἐπιτίμιον ἀσκεῖ ὁ Ἡγούμενος, πέραν τῆς γενικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 18

Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱεράς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν μορφήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ κυκλόθεν τὴν ἐπωνυμίαν Ι. ΚΟΙΝ. ΜΟΝΗ ὙΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΙΤΙΣΣΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Ἄρθρον 19

Τηρούμενα Βιβλία

- α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου.
- β) Δοκιμολόγιον.
- γ) Μοναχολόγιον.
- δ) Πρωτόκολλον, βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
- ε) Βιβλίον Ταμείου.
- στ) Καθολικὸν βιβλίον ἐσόδων-ἐξόδων.
- ζ) Κτηματολόγιον.
- η) Βιβλίον Ὑλικοῦ, Ἁγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Κειμηλίων, Ἱερῶν Σκευῶν κ.ἄ.

Ἄρθρον 20

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὴν Μοναστικὴν Παράδοσιν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν ἄλλων Ἁγίων Πατέρων παραδεδομένα. Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἱεράς Μονῆς τῆς Ι. ΚΟΙΝ. ΜΟΝΗΣ ὙΠΕΡΑΓΙΑΣ

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΙΤΙΣΣΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ έψη-
φίσθη καί ένεκρίθη κατ' άρθρον καί έν τῷ συνόλω,
έν τῇ Συνεδρία τῆς 27ης Φεβρουαρίου 2019 τοῦ
Ήγουμενοσυμβουλίου τῆς Ί. Μονῆς (Πράξις 90/27-2-
2019).

Άρθρον 21

Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Έάν παραστῆ ανάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως
ἢ καί καταργήσεως άρθρου ἢ άρθρων τοῦ παρόντος
Κανονισμοῦ, αποφασίζει ἡ Ίερά Σύνοδος, επί προ-
τάσεως τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου, κατόπιν ἡτιο-
λογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Κατηγομένου, ἐφ' ὅσον
συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τά 2/3 τῶν μελῶν αὐτοῦ,
πλὴν τῶν θεμελιωδῶν άρθρων τῶν ἀφορώντων
εἰς τὴν σύστασιν, τὴν κανονικὴν ὑπόστασιν, τὸν
σκοπὸν, τὸν κοινοβιακὸν τρόπον ζωῆς, τὴν ἐκλογὴν
Κατηγομένου (ἤτοι τῶν άρθρων 1,2,4,7,8,9,10,11,12
καί 13 τοῦ παρόντος), διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν ὁποίων
ἀπαιτεῖται ἡ σύμφωνος γνώμη ἀπάντων τῶν μελῶν
τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐπικυρώσει τοῦ Μητροπολίτου
Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

Άρθρον 22

Ὁ παρῶν Έσωτερικὸς Κανονισμὸς συνετάγη ἐπὶ
Ήγουμενίας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐθυμίου Δούη καὶ
Ἀρχιερατεύοντος Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν
καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου καὶ ἔτυχε τῆς
ἀπολύτου ἀποδοχῆς καὶ ἐγκρίσεως τῆς Ὀλομελείας
τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς, ὡς καὶ πᾶσα
μεταγενεστέρα τροποποιήσις αὐτοῦ, ἰσχύει μετὰ
ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ὑπεύθυνοι
διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν τῶν
διατάξεων εἶναι ὁ ἐκάστοτε οἰκείος Μητροπολίτης, ὁ
Κατηγοούμενος, τὸ Ήγουμενοσυμβούλιον, ἀλλὰ καὶ
ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται
ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον περιοδικὸν
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τὸ περιοδικὸν
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 4 Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Κανονισμός περί εκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, έκποιήσεως, αγοράς, ανταλλαγής και αντιπαροχής τών εκκλησιαστικῶν ακινήτων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης

Ἀριθμ. 4044/2314/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 46 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 494/260/9.8.2019 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 159/16.9.2019 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

5. τὴν ἀπὸ 1.10.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ψηφίζει τὸν Κανονισμὸν λειτουργίας περὶ ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, αγοράς, ανταλλαγῆς καὶ αντιπαροχῆς ἐκκλησιαστικῶν ακινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἔχοντα οὕτως:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περί ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, αγοράς, ανταλλαγῆς καὶ αντιπαροχῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ακινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης»

Ἄρθρο 1

Ἀντικείμενο Κανονισμοῦ

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ρυθμίζει τὴ διαδικασία πού θὰ τηρεῖται γιὰ τὴν κατάρτιση συμβάσεων οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ακινήτων καί

εἰδικότερα τὴ διαδικασία, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τηρεῖται ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης καὶ ἀφορὰ τὶς συμβάσεις ἐκμισθώσεων, χρονοεκμισθώσεων (leasing), παραχωρήσεων τῆς χρήσεως ἐπὶ μηνιαίου ἢ ἐτησίου μισθώματος, ἐκποιήσεων, ἀγορῶν, ανταλλαγῶν καὶ ἐκποιήσεως ἐπὶ ἀντιπαροχῆ ἀκινήτων ἢ ἐπὶ τιμήματι, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία ἢ ἡ ἐπικαρπία ἀνήκει σὲ αὐτὰ εἴτε τοὺς ἔχει ἀνατεθεῖ ἢ διαχείριση καὶ διοίκηση μὲ διάταξη νόμου ἢ οἰασδῆποτε μορφῆς σύμβαση διαχειρίσεώς τους.

2. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὀρίζονται τὰ ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρο 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 ὅπως ἰσχύει κάθε φορά. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), σύμφωνα μὲ τὴν ἴδια διάταξη, ὀρίζονται τὰ Ἑσυχαστήρια, τὰ Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα, τὰ Ἱερά Προσκυνητά καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά Μουσεῖα καὶ ὅσα κατὰ νόμο ὀρίζονται ὡς Ν.Π.Ι.Δ., τελούντα ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

3. Ὡς διοικοῦν ὄργανο γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νοεῖται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολη, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιο γιὰ τὴν Ἱ. Μονή, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Ἐνορία καὶ τὸ ἐκάστοτε Διοικητικὸ Συμβούλιο γιὰ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Ἄρθρο 2

Τρόπος Ἐκμισθώσεως

1. Τὰ ἐκκλησιαστικά ακίνητα ἐκμισθώνονται διὰ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Κατ' ἐξάφραση τὸ ἐκκλησιαστικὸ νομικὸ πρόσωπο μπορεῖ νὰ προβαίνει κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικοῦντος ὄργανου του σὲ ἐκμισθώσεις ἄνευ διαγωνισμοῦ:

α) Ὄταν ἡ ἐτήσια πρόσδοδος παρὰ τοῦ ἐκμισθουμένου ακινήτου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸ τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) εὐρώ.

β) Όταν πρόκειται για εκμίσθωση ακινήτων προς άλλα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ή σε οργανισμούς και εκκλησιαστικά ιδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα ιδιωτικού δικαίου, τά οποία εκπληρούν κοινωφελείς σκοπούς, για την ικανοποίηση των στεγαστικών ή άλλων σχετικών προς εκπλήρωση των σκοπών τους λειτουργικών αναγκών. Κοινωφελής σκοπός για την εφαρμογή της παρούσης διατάξεως είναι εκείνος, ο οποίος ενδιαφέρει κατά προτεραιότητα και αποδεδειγμένα τό κοινωνικό σύνολο ή κοινωνικές ομάδες και δέν περιορίζεται στά μέλη του νομικού προσώπου, σε κάθε δέ περίπτωση δέν μπορεί νά αποβλέπει σε οικονομικής φύσεως έπιχείρηση. Περιορισμένης εκτάσεως οικονομικές δραστηριότητες ως πηγή προσθέτων πόρων κοινωφελούς ιδρύματος, έφ' όσον εξυπηρετούν τόν σκοπό της παραχωρήσεως, κρίνονται, κατά περίπτωση από τό όργανο πού διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

γ) Όταν πρόκειται για εκμίσθωση ακινήτων πού προορίζονται για έντελώς καθορισμένη ειδική έποχιακή χρήση, και ή όποια σε καμμία περίπτωση δέν μπορεί νά διαρκέσει πλέον των έπτά (7) μηνών.

δ) Όταν πρόκειται για εκμίσθωση μέ σκοπό την απόκτηση ή διατήρηση της νομής ακινήτου, όποτε ή εκμίσθωση συνομολογείται για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) έτών.

ε) Όταν ο δεύτερος έπαναληπτικός διαγωνισμός αποβεί άγονος ή ασύμφορος κατά την αιτιολογημένη κρίση του όργάνου πού διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

στ) Κατ' έφαρμογήν πάσης άλλης ειδικής διατάξεως νόμου, διά της όποίας έπιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού εκμίσθωση εκκλησιαστικού ακινήτου.

3. Πρό της εκμίσθσεως συντάσσεται από έπιλεγόμενο ανεξάρτητο εκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου), πού άσκει κατ' έπάγγελμα τό έργο τουτο, Έκθεση Καταμετρήσεως και Έκτιμήσεως της άγοραίας αξίας και μισθωτικής αξίας του προς εκμίσθωση εκκλησιαστικού ακινήτου. Η ως άνω έκθεση μπορεί νά υποκατασταθεί από φύλλα ύπολογισμού αξίας του ακινήτου, συντασσόμενα υπό άρμοδίου Συμβολαιογράφου, όποτε ως μισθωτική έτήσια αξία λαμβάνεται τουλάχιστον τό 6% της άντικειμενικής. Σε καμμία περίπτωση τό ζητούμενο μίσθωμα δέν δύναται νά ύπολείπεται της προσδιοριζόμενης μισθωτικής αξίας του ακινήτου, ως προκύπτει εκ της άνωτέρω εκθέσεως. Σε περίπτωση άκάρπου δημοπρασίας δύναται νά έπαναδημοπρατηθεί

μέ μείωση κατά 10% της τιμής της πρώτης προσφοράς. Έάν αποβεί άκαρπη και αύτή ή δημοπρασία, δύναται νά εκμισθωθεί και μέ άπευθείας σύμβαση. Στην Έκθεση, πού δέν πρέπει νά έχει συνταχθεί πέραν του έτους πρό του διαγωνισμού, αναφέρονται ο Ο.Τ.Α., ο οικισμός, ή θέση, τυχόν έπωνυμία, ή άκριβής διεύθυνση, ή ύπάρχουσα χρήση του ακινήτου, ή άντικειμενική αξία, ή παλαιότητα, ή έμπορικότητα της περιοχής, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο τό όποιο κρίνεται άπαραίτητο για τόν προσδιορισμό της έμπορικής αξίας του ακινήτου.

Άρθρο 3

Χρονική διάρκεια εκμίσθσεως

1. Η διάρκεια της μισθσεως των εκκλησιαστικών ακινήτων καθορίζεται έλεύθερα αναλόγως της καταστάσεως του ακινήτου, εάν αυτό χρήζει ανακατασκευής, συντηρήσεως, διατηρήσεως, και της έν γενεί προοπτικής του. Μπορεί νά καθορισθεί και μακροχρόνια μίσθωση αναλόγως της θέσης και κατάστασης του ακινήτου και εάν για τή συντήρησή του ή την ανακατασκευή του άπαιτούνται ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού, και υπό την προϋπόθεση ότι τίς έπωμίζεται κατά μέγα μέρος ή έξ ολοκλήρου. Ειδικώς διά τά άγροκτήματα, έλαιοκτήματα και έν γενεί για τίς άγροτικές εκτάσεις και τούς βοσκοτόπους, ή διάρκεια είναι τετραετής τουλάχιστον (άρθρα 619 - 634 ΑΚ).

2. Για τή δημοπράτηση εκμίσθσεως ακινήτων πού ύπάγονται σε ειδικό καθεστώς προστατευόμενης έπαγγελματικής ή άλλης χρήσεως, έφαρμόζονται και οι κατά περίπτωση ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις.

Άρθρο 4

Ειδικές εκμίσθσεις εκμετάλλευσης ακινήτων

1. Έπιτρέπεται ή κατάρτιση μακροχρονίου μισθσεως διάρκειας τριάκοντα (30) έως ενενήκοντα (90) έτών, για περιπτώσεις εκμεταλλεύσεως και άξιοποίησεως μεγάλων αγόνων εκτάσεων ή γηπέδων, έντός ή εκτός σχεδίου πόλεως ή οικισμού, οι όποιες άπαιτούν ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού, όπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικών έργων, έγκαταστάσεων και γενικώς την εκτέλεση μεγάλου επενδυτικού προγράμματος, μέ αυτοχρηματοδότηση ή όχι.

2. Η έπιλογή του μισθωτή, έφ' όσον δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει μέ τή διαδικασία του δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, κατόπιν αιτιολογημένης άποφάσεως του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, γίνεται

διά προσκλήσεως έκδηλώσεως ενδιαφέροντος και αξιολογήσεως προσφορών. Σέ κάθε περίπτωση οί ὅροι τῆς διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμοῦ ἢ τῆς προσκλήσεως έκδηλώσεως ενδιαφέροντος καθορίζονται, κατά περίπτωση, μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Στήν κατά τήν προηγούμενη παράγραφο ἀπόφαση θά περιλαμβάνονται εἰδικοί ὅροι γιά τά οἰκονομικά, τεχνικά καί λοιπά στοιχεῖα, ὡς καί πιθανά ἐπενδυτικά προγράμματα μελετοκατασκευῶν ἢ συμπράξεων δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ τομέως (Σ.Δ.Ι.Τ.) καί τά κριτήρια ἀξιολογήσεως καί βαθμολογίας γιά τήν ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων μισθωτῶν. Ἡ διατύπωση τῶν τελικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως θά γίνεται ἐντός τοῦ πλαισίου τῶν ὄρων τῆς προσκλήσεως καί κατόπιν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων. Ἡ κατάρτιση συμβάσεως ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἀπόλυτη κρίση τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωση διά πολλαπλές χρήσεις, προσδιοριζομένων ὅμως ἐπακριβῶς στό κείμενο τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου.

5. Μετά τήν ὑπογραφή τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου, ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπή τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου συνολικῶς ἢ ἐν μέρει, μόνο ἐφ' ὅσον τήν ἐγκρίνει τό διοικούν ὄργανο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, τό ὁποῖο θά ὀρίσει τούς ὅρους καί προϋποθέσεις αὐτῆς κατόπιν προηγούμενης ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ μισθωτοῦ.

6. Ἡ μακροχρόνια μίσθωση σέ φυσικό πρόσωπο εἶναι ἐλευθέρως μεταβιβαστή κατ' αἴτηση τοῦ καθολικοῦ διαδόχου καί κατόπιν ἐγγράφου ἀποδοχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

Ἄρθρο 5

Προκήρυξη Διαγωνισμοῦ Ἐκμισθώσεως

1. Οἱ ὅροι πάσης μισθώσεως καθορίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου καί περιλαμβάνονται στή σχετική διακήρυξη διαγωνισμοῦ.

2. Ἡ διακήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπογράφεται διά τήν Ἱ. Μητρόπολη, Ἱ. Μονές καί Ἱσυχαστήρια, Ἐνορίες ὑπό τοῦ Μητροπολίτου, Ἡγουμενοῦ καί Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀντιστοίχως καί ὅσον ἀφορᾶ τά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. ὑπό τῶν ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένων ὀργάνων τους, δημοσιεύεται δέ δέκα (10) τουλάχιστον ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ,

δι' ἀναρτήσεως στήν ἰστοσελίδα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Γιά τίς ἐκμισθώσεις μέ ἐτήσιο μίσθωμα πού ὑπερβαίνει τό ποσό τῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ, περίληψη τῆς διακηρύξεως δημοσιεύεται σέ μία ἢ περισσότερες τοπικές ἐφημερίδες ἢ σέ μία ἡμερησία τῶν Ἀθηνῶν δέκα ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ. Τό μέγεθος τῆς δημοσιότητας πρέπει νά εἶναι ἀνάλογό της τιμῆς ἐκκινήσεως καί τοῦ προσδοκώμενου ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ σέ συνάρτηση πρός τό κόστος τῆς δημοσιότητας.

Ἡ ὡς ἄνω δημοσίευση μπορεῖ νά γίνει καί γιά ἐκμισθώσεις μέ ἐτήσιο μίσθωμα κάτω τῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ κατά τήν κρίση τοῦ διοικούντος ὄργανου.

3. Ἡ διακήρυξη μπορεῖ νά παραπέμπει στίς ἰσχύουσες γιά τά ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί νά περιλαμβάνει: Τόν χρόνο (ἡμερομηνία, ὥρα ἐνάρξεως καί λήξεως), τόν τόπο διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας, τόν τρόπο κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος, τήν περιγραφή τοῦ ἀκινήτου, δηλαδή ὅ,τι ἀφορᾶ τό εἶδος, τή θέση, τίς συγκεκριμένες ἐπιτρεπτές χρήσεις, τό ἐμβαδόν, τήν τιμή ἐκκινήσεως τῆς δημοπρασίας καί τοῦ καταβλητέου μισθώματος, τίς τυχόν σταδιακές ἀναπροσαρμογές τοῦ μισθώματος, καί ἰδιαίτερα ἐπί πολυετῶν μισθώσεων στόν τρόπο καί τόν τόπο καταβολῆς τοῦ μισθώματος, τή διάρκεια τῆς μισθώσεως καί τούς λοιπούς ὅρους μέ τούς ὁποίους θά συμφωνηθεῖ ἡ ἐκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωση.

Ἄρθρο 6

Χρόνος καί τόπος διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Οἱ διαγωνισμοί ἐκμισθώσεων ἤδη ἐκμισθωμένων ἀκινήτων διενεργούνται ἐντός τοῦ προηγούμενου ἀπό τῆς λήξεως τῆς ὑπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου καί πάντως ἀμελλητί (ἄνευ ὑπαίτιου καθυστερήσεως) γι' αὐτές πού ἤδη ἔχουν λήξει.

2. Οἱ διαγωνισμοί διενεργούνται ἀπό ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες ὀρίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὄργανου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου ταυτόχρονα μέ τή λήψη ἀποφάσεως διά τήν ἐκμίσθωση τοῦ ἀκινήτου. Αὐτό ἰσχύει καί στούς διαγωνισμούς μέ ἐγγραφες προσφορές ἢ μέ ἐγγραφή προσφορᾶς καί πρόσθετη δυνατότητα βελτιώσεως τῆς προσφορᾶς.

3. Οἱ διαγωνισμοί διεξάγονται στήν ἔδρα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης.

4. Οι προσφορές υποβάλλονται προς την αρμόδια επιτροπή διενέργειας του διαγωνισμού κατά την ημερομηνία και ώρα που όριζεται στη διακήρυξη.

Άρθρο 7

Τρόπος διενέργειας του διαγωνισμού

1. Γιά τη συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτείται κατάθεση έγγυσης είτε δι' έγχειρίσεως χρηματικού ποσού τοίς μετρητοίς στο ταμείο του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τραπεζικής έπιταγής ή διά καταθέσεως έγγυθητικής έπιστολής άνεγνωρισμένης στην Ελλάδα τράπεζας, κατά τούς όρους της Διακήρυξης. Προσφορές άνευ έγγυσης δεν γίνονται δεκτές προς κατάθεση. Η έγγυση συμμετοχής όρίζεται κατ' έκτίμηση σε ποσό ίσο προς τό ένα δωδέκατο (1/12) τών μισθώματων της έτήσιας μισθωτικής περιόδου, βάσει του μισθώματος της τιμής έκκινήσεως, εκτός άν άλλως όρίζεται στη διακήρυξη.

2. Η έγγυθητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό πρέπει να είναι τριμήνου διαρκείας, εκτός τυχόν άντίθετης και άυστηρότερης πρόβλεψης στη διακήρυξη.

3. Μέ την έγγυθητική έπιστολή, τό πιστωτικό ίδρυμα θά αναλαμβάνει την ύποχρέωση καταβολής του καθορισμένου ποσού, άνευ δικαιώματος να έρευνά άν πράγματι ύπάρχει ή άν είναι νόμιμη ή άπαιτηση (κυρία όφειλή) προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διά μόνης της δηλώσεως του νομίμου εκπροσώπου του γιά την κατάπτωση της έγγυσεως.

4. Οι έγγυθητικές έπιστολές πρέπει να περιλαμβάνουν τόν εκδότη μέ πλήρη έπωνυμία και διεύθυνση, ημερομηνία εκδόσεως, τόν αριθμό της έγγυθητικής έπιστολής, τό δικαιούχο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο προς τό όποιο άπευθύνεται, τό καλυπτόμενο διά της έγγυσεως ποσό, τή σχετική διακήρυξη και την ημερομηνία του διαγωνισμού και τούς όρους ότι: καλύπτει εκείνον, ό όποιος θά κάνει χρήση της διά καταθέσεως της προς την Έπιτροπή του διαγωνισμού άσχετως όνομαστικού προσδιορισμού, ή έγγυση παρέχεται άνέκκλητα και άνεπιφύλακτα, ό δέ εκδότης παραιτείται της ένστάσεως της διαιρέσεως και διζήσεως, τό ποσό της έγγυσεως τηρείται στη διάθεση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και θά καταβληθεί όλικά ή μερικά έντός τριών (3) ήμερών κατόπιν άπλής είδοποίησεως δι' έγγράφου του νομίμου εκπροσώπου.

5. Η έγγυθητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό ή τά μετρητά ή ή τραπεζική έπιταγή, τά όποια

κατατέθηκαν, αποδίδονται στον τελευταίο πλειοδότη (ύπερθεματιστή) κατά την ύπογραφή του μισθωτηρίου, ή κατόπιν της μή έγκρίσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού, στους ύπολοίπους συμμετέχοντες στο τέλος του διαγωνισμού.

6. Οι προσφορές διατυπώνονται προφορικά, εκτός άν στη διακήρυξη καθορίζεται ό έγγραφος τύπος ύποβολής τους είτε ό έγγραφος τύπος μέ δυνατότητα βελτιώσεως προφορικά στο έπόμενο στάδιο του διαγωνισμού, και όπως ή χρονική στιγμή και ό τόπος όρίζονται από τή διακήρυξη ή προβλέπονται από αυτήν.

7. Κάθε προσφορά πλειοδότη πρέπει να είναι άνώτερη της άμέσως προηγούμενης κατά ποσοστό ίσο προς 2% τουλάχιστον της τιμής έκκινήσεως και ή πρώτη προσφορά επίσης κατά ποσοστό 2% άνώτερη της τιμής έκκινήσεως.

8. Προσφορά γιά λογαριασμό άλλου προσώπου δεν αποκλείεται, άρκεί να παραδίδεται από τόν έμφανιζόμενο, πλήν της έγγυσεως, και σχετικό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο μέ νόμιμη θεώρηση της γνησιότητας της ύπογραφής, κατά την κατάθεση της προσφοράς, ειδ' άλλως θεωρείται άμαχητί ό συμμετέχων ως πλειοδότης άτομικώς γιά τόν εαυτό του. Γιά τά νομικά πρόσωπα και τίς εταιρείες τό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο ύπογράφεται από τόν νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της εταιρείας, συνοδεύεται δέ από τά νομιμοποιητικά έγγραφα του νομικού προσώπου.

9. Ό διαγωνισμός διεξάγεται και περατώνεται χωρίς διακοπή έντός του καθοριζόμενου από τή διακήρυξη χρόνου. Γιά τή διενέργειά του συντάσσεται πρακτικό, τό όποιο, μετά τή λήξη του διαγωνισμού και την άνακήρυξη του τελευταίου πλειοδότη, ύπογράφεται από την έπιτροπή και από τόν τελευταίο πλειοδότη. Παράταση του καθορισμένου χρόνου λήξεως του διαγωνισμού έπιτρέπεται έφ' όσον συνεχίζονται οι προσφορές. Κατόπιν λήξεως του διαγωνισμού καμία προσφορά δεν γίνεται δεκτή.

10. Η έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μετά τό τέλος του διαγωνισμού συντάσσει έκθεση, διά της όποιας εκφέρει τή γνώμη της γιά τό σύμφορον ή όχι της προσφοράς του πλειοδότη και προτείνει την κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος της δημοπρασίας.

11. Στον διαγωνισμό δι' έγγράφων προσφορών, οι οικονομικές προσφορές πρέπει να περιέχονται σε σφραγισμένους φακέλους, κατατίθενται στην έπιτροπή διενεργείας του διαγωνισμού έντός του όριζόμενου από

τή διακήρυξη χρονικού διαστήματος και συνοδεύονται από την έγγυση και τα νομιμοποιητικά και λοιπά έγγραφα που όριζονται στη διακήρυξη. Οί προσφορές υποχρεωτικά αναγράφουν τό όνοματεπώνυμο, τήν έπωνυμία και τή διεύθυνση του προσφέροντος, τό προσφερόμενο μίσθωμα ολογράφως και άριθμητικώς και είναι ύπογεγραμμένες από τόν ύποψήφιο. Μέ τήν ολοκλήρωση τής καταθέσεως τών έγγράφων προσφορών και τόν έλεγχο τών νομιμοποιητικών και λοιπών δικαιολογητικών έγγράφων, ή έπιτροπή σέ δημόσια συνεδρίαση άποσφραγίζει τούς φακέλους τών οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό, πού περιέχει τά όνόματα τών προσφερόντων και τά αντίστοιχα προσφερόμενα ποσά. "Όταν δέν ακολουθει στάδιο βελτιώσεως τών έγγράφων προσφορών μέ προφορικές βελτιώσεις, τό πρακτικό ολοκληρώνεται μέ τήν ανακήρυξη ως (προσωρινού) πλειοδότη του προσφέροντος τό μεγαλύτερο μίσθωμα και ύπογράφεται από τήν έπιτροπή και τόν πλειοδότη. "Έπειτα ή έπιτροπή συντάσσει έκθεση, διά τής οποίας εκφέρει τή γνώμη της για τό σύμφορον ή όχι τής τελικής προσφοράς και προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος.

12. Άλλως, κατά τήν ίδια ή έπόμενη δημόσια συνεδρίαση τής έπιτροπής, συνεχίζεται ό διαγωνισμός μέ τήν ύποβολή προφορικών προσφορών κατά τά προβλεπόμενα στην παράγραφο 7 του παρόντος, πλήν αντίθετης πρόβλεψης στη διακήρυξη. Η ύποβολή τών προφορικών προσφορών διεξάγεται και τελειώνει χωρίς διακοπή μέσα στον χρόνο τόν όποιο προέβλεψε ή διακήρυξη. Για τή διενέργεια τών προφορικών πλειοδοσιών συντάσσεται πρακτικό, τηρείται δέ ή διαδικασία τών τελευταίων περιόδων τής προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 8

Κατακύρωση άποτελέσματος - Έπανάληψη διαγωνισμού

1. Για τήν κατακύρωση του άποτελέσματος του διαγωνισμού άποφασίζει, κατ' έλεύθερη κρίση, τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

2. Σέ κάθε περίπτωση ή έγκριση ή όχι του άποτελέσματος μπορεί νά γίνει έντός προθεσμίας ενός (1) μηνός τό άργότερο από τή διενέργεια του διαγωνισμού.

3. Σέ περίπτωση άρνήσεως του τελευταίου πλειοδότη νά ύπογράψει τό πρακτικό διεξαγωγής τής δημοπρασίας ή τό μισθωτήριο συμβόλαιο ή νά προσκομίσει τυχόν προβλεπόμενη έγγυση καλής εκτελέσεως τών όρων

τής μίσθωσης, έντός τής προθεσμίας πού όρίστηκε από τής έγγράφου είδοποίησέως του, περί τής οποίας γίνεται μνεία στό πρακτικό, καταπίπτει ή έγγυση συμμετοχής στον διαγωνισμό, ύπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω ποινικής ρήτρας, τό δέ άκίνητο έπαναδημοπρατείται σέ βάρος του τελευταίου πλειοδότη, επιφυλασσομένου του δικαιώματος του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου νά επιδιώξει τήν άποκατάσταση πάσης περαιτέρω θετικής ή άποθετικής ζημίας.

4. Κατά τήν περίπτωση τής άνωτέρω παραγράφου, αντί έπαναλήψεως του διαγωνισμού, έπιτρέπεται κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, όταν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος ή εκκλησιαστικής ώφελείας, ιδίως όταν ή μισθωτική αξία είναι μικρή, νά καλείται ό δεύτερος πλειοδότης για τήν ύπογραφή μισθωτηρίου, εάν θέλει, μέ τήν τιμή τής προσφοράς του. Στην περίπτωση αυτή τά δικαιώματα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου για κατάπτωση τής έγγυσεως τής προηγούμενης παραγράφου παραμένουν αναλλοίωτα.

5. Ό κατά τά ως άνω έπαναληπτικός διαγωνισμός σέ βάρος του τελευταίου πλειοδότη διενεργείται έντός είκοσι (20) ήμερών από τής ήμέρας διεξαγωγής του άρχικού διαγωνισμού, είτε από τής άρνήσεως ύπογραφής του πρακτικού διενεργείας αυτού, είτε από τής λήξεως τής προθεσμίας ύπογραφής του μισθωτηρίου.

6. Κατά τόν έπαναληπτικό διαγωνισμό δέν δικαιούται νά λάβει μέρος ό τελευταίος πλειοδότης σέ βάρος του όποιου γίνεται ή έπαναδημοπρατηση. Κατά τά λοιπά ισχύουν οι όροι του άρχικού διαγωνισμού. Ός τιμή εκκίνησης στον έπαναληπτικό διαγωνισμό όρίζεται ή ίδια τής προηγούμενης δημοπρασίας, εκτός εάν άλλως άποφασίσει τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

7. Οί έπαναληπτικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονται μέ περιληπτική διακήρυξη άναφερόμενη στους όρους τής άρχικής, πραγματοποιούνται κατόπιν είκοσι (20) τουλάχιστον ήμερών από τή δημοσίευση τής περιληπτικής διακήρυξης και διεξάγονται κατά τήν ίδια διαδικασία του άρχικού διαγωνισμού.

8. Σέ περίπτωση πού ό έπαναληπτικός διαγωνισμός άποβεί άγονος ή έπιτευχθεί μικρότερο μίσθωμα, δι' άποφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου μπορεί νά άποφασιστεί ή προκήρυξη νέου διαγωνισμού μέ διαφορετικούς πλέον όρους.

9. Σέ κάθε περίπτωση διαγωνισμού είναι δυνατόν στή διακήρυξη νά προβλέπεται ότι σέ περίπτωση πού αύτή αποβεί άγονος, θά επαναλαμβάνεται τήν αντίστοιχη ήμέρα τής επόμενης έβδομάδος, στόν αυτό τόπο καί ώρα υπό τούς ίδιους όρους.

10. Τυχόν ένσταση υπό έχοντος έννομο συμφέρον γιά παράβαση όρου ή όρων τής διακηρύξεως, κατατίθεται έντός άνατρεπτικής προθεσμίας τριών (3) ήμερών από του διαγωνισμού γιά τίς 'Ι. Μητροπόλεις καί τά 'Εκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. στόν Μητροπολίτη, γιά τίς 'Ενορίες στόν Πρόεδρο του 'Εκκλησιαστικού Συμβουλίου καί γιά τίς 'Ι. Μονές στόν 'Υγούμενο. 'Επί τής ένστάσεως άποφαίνεται τελεσιδίκως τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Άρθρο 9

Σύμβαση Μισθώσεως

1. 'Εντός πέντε (5) ήμερών από τήν κατακύρωση του άποτελέσματος του διαγωνισμού, καλείται έγγράφως ό πλειοδότης πού άναδείχθηκε, καί έντός προθεσμίας όχι μακροτερης τών τριάντα (30) ήμερών από τήν παραλαβή τής προσκλήσεως, νά προσέλθει πρός ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως, προσκομίζοντας τήν προβλεπομένη έγγύηση σέ μετρητά ή τραπεζική έπιταγή ή έγγυητική έπιστολή καλής εκτελέσεως τής συμβάσεως, κατά τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 3 καί 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, ποσού ίσου τουλάχιστον πρός τά μισθώματα δύο μηνών. 'Η έγγυητική έπιστολή θά είναι διαρκείας μεγαλύτερης τουλάχιστον επί τρίμηνο του χρόνου γιά τόν όποιο μισθώνεται τό άκίνητο, πλήν τυχόν αντίθετης καί άυστηρότερης πρόβλεψης τής διακήρυξης. 'Από τήν κατάθεση τής έγγύησης αύτής έπιστρέφεται ή έγγύηση συμμετοχής στόν διαγωνισμό. 'Η έγγύηση καλής εκτέλεσης έπιστρέφεται άτοκα έντός μηνός από τήν έπιστροφή τής χρήσεως του άκινήτου στό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί τή διαπίστωση εκπλήρωσης όλων τών συμβατικών ύποχρεώσεων του μισθωτή.

2. Μέ τήν ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως, ή όποία καταρτίζεται σύμφωνα μέ τούς όρους τής διακήρυξης ό μισθωτής θεωρείται ότι παραλαμβάνει ταυτόχρονα τή χρήση του μισθίου, τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται στήν έγκατάσταση καί άρχίζει ή ύποχρέωσή του πρός καταβολή του μισθώματος καί πρός τήρηση όλων τών λοιπών όρων τής συμβάσεως. 'Ολοι οι όροι τής μισθωτικής συμβάσεως είναι ουσιώδεις, ή δέ μή τήρηση έστω καί ενός από

αυτούς δημιουργεί νόμιμο λόγο καταγγελίας τής μισθωσης καί άποβολής του μισθωτου από τό μίσθιο. 'Ο μισθωτής δέν απαλλάσσεται τής ύποχρεώσεως καταβολής του μισθώματος σέ περίπτωση μή χρήσεως του μισθίου, ή όποία δέν όφείλεται σέ άποκλειστική ύπαιτιότητα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μεταβολή τής χρήσεως ή καθ' οιονδήποτε τρόπο επέκταση τής συμφωνημένης χρήσεως του μισθίου άπαγορεύεται άπολύτως.

3. Τά έξοδα δημοπρασίας καί δημοσιεύσεων βαρύνουν τόν μισθωτή καί έξοφλούνται ταυτόχρονα μέ τήν ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως.

4. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία άπολύτως ύποχρέωση γιά όποιεσδήποτε δαπάνες, ούτε τίς πλέον άναγκαίες επί του μισθίου, ούτε ευθύνεται γιά τήν πραγματική ή νομική κατάσταση του μισθίου άπέναντι του μισθωτή. Θεωρείται ότι ό μισθωτής λαμβάνει γνώση τής καταστάσεως αύτης κατά τήν ύπογραφή του μισθωτηρίου καί δέν δικαιούται από αύτήν τήν αίτία νά απαιτήσει μείωση του μισθώματος ή νά καταγγείλει τή μίσθωση γιά τούς άνωτέρω λόγους.

5. 'Ο μισθωτής όφείλει νά διατηρεί σέ καλή κατάσταση τό μίσθιο καί δέν μπορεί νά επιφέρει μετατροπές σέ τούτο χωρίς προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου. 'Οποιαδήποτε προσθήκη, οικοδόμημα, καί έν γενεί βελτίωση του μισθίου από τόν μισθωτή θά πραγματοποιείται βάσει νομίμου άδείας τών άρμοδίων ύπηρεσιών καί θά παραμένει μετά τή λήξη τής μισθωσης σέ όφελος του μισθίου, χωρίς καμμία αξίωση άποζημίωσης από τόν μισθωτή, ό όποιος δέν δικαιούται νά προβεί σέ άφαίρεση αυτών ή σέ συμψηφισμό τής αξίας τους πρός όποιαδήποτε άλλη χρηματική ύποχρέωσή του έναντι του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Τυχόν αυθαίρετες κατασκευές επί του μισθίου θά άποτελούν λόγο άμέσου καταγγελίας τής συμβάσεως μισθώσεως, τά δέ τυχόν πρόστιμα, θά βαρύνουν τόν μισθωτή.

Άρθρο 10

Παράταση - Άναμίσθωση - Λύση τής μισθωσης

1. Σιωπηρή παράταση τής μισθώσεως ή άναμίσθωση δέν επιτρέπεται. 'Επίσης δέν επιτρέπεται ή ύπεκμίσθωση, όλου ή μέρους του μισθίου, εκτός καί εάν προβλέπεται ρητώς στή διακήρυξη, ούτε ή μερική ή όλική παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου, μετά ή άνευ ανταλλάγματος. 'Ο μισθωτής ύποχρεούται όπως μετά τή λήξη τής μισθώσεως εκκενώσει καί παραδώσει τό μίσθιο άμέσως καί άπροφασίστως, άλλως ύπόκειται

σέ ἔξωση μέ τίς ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, μή ἀποκλειομένης τῆς προβλέψεως ποινικῆς ρήτηρας γιά κάθε ἡμέρα καθυστέρησης ἀπόδοσης τοῦ μισθοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεση, ἐπί ἐπαγγελματικῶν μισθώσεων ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρηση τῆς χρήσεως τοῦ μισθοῦ, πρὸς ἑταιρεία προσωπική ἢ περιορισμένης εὐθύνης, ἢ ὁποία θά συσταθεῖ μέ συμμετοχή τοῦ μισθωτοῦ, μέ τούς ἰδίους –ισχύοντες μετά τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ– συμβατικούς ὄρους. Ἐναντι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καί εἰς ὀλόκληρο ὁ μισθωτής καί ἡ ἑταιρεία, πρὸς τὴν ὁποία παραχωρήθηκε ἡ χρήση τοῦ μισθοῦ. Ἐπιτρέπεται γιά μία φορά συμβατική μεταβολή στά πρόσωπα τῆς ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον δέν ἀφορᾶ τὸν ἀρχικό μισθωτή. Ἡ παραχώρηση τῆς χρήσεως τοῦ μισθοῦ κατά τίς περιπτώσεις αὐτές γνωστοποιεῖται πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἐγγράφως, ἐντός τριάντα (30) ἡμερῶν. Ἡ ἀνωτέρω ὑποχρέωση γνωστοποίησης περιλαμβάνει καί τὸ ἀντίγραφο τῆς σχετικῆς συμβάσεως ὅσο καί τὰ στοιχεῖα ἐκείνων, πρὸς τούς ὁποίους γίνεται ἡ παραχώρηση.

3. Στὴν περίπτωση ἐκποίησης ἐκμισθωμένου ὑπὸ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἀκινήτου, ἡ μίσθωση λύεται ἀζημίως διὰ τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί ὁ μισθωτής ὑποχρεοῦται νά ἀποδώσει τὴν χρήση τοῦ μισθοῦ μετά πάροδο εὐλόγου προθεσμίας δύο (2) ἔως πέντε (5) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου εἰδοποίησης του. Σχετικός ὁρος πρέπει νά περιλαμβάνεται στὴ διακήρυξη τῆς μισθώσεως καί στὸ μισθωτήριο συμβόλαιο. Ἡ παρούσα διάταξη δέν ἐφαρμόζεται γιά τίς εἰδικές ἐκμισθώσεις ἐκμεταλλεύσεως ἀκινήτων τοῦ ἀρθροῦ 4 καί τίς ἐπαγγελματικές μισθώσεις διὰ τὸ χρονικό διάστημα κατά τὸ ὁποῖον προστατεύεται ὁ μισθωτής.

4. Τὴ λύση τῆς μισθώσεως γιά κάθε παράβαση τῶν ὄρων τοῦ μισθωτηρίου, ἀφοῦ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοῦ θεωρεῖται οὐσιώδης, ἀποφασίζει τὸ διοικῶν τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἢ τὸ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο. Ἀκολούθως, καταπίπτει ἡ ἐγγύηση τῆς καλῆς ἐκτελέσεως, καταγγέλλεται ἡ μίσθωση καί ὁ μισθωτής ἀποβάλλεται ἀπὸ τὸ μίσθιο κατά τίς ισχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἄρθρο 11

Περιπτώσεις παραχώρησης χρήσεως

1. Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεῖ τὴν χρήση ἀκινήτων τοῦ γιά ὀρισμένο ἢ ἀόριστο χρόνο, δωρεάν ἢ ἔναντι ἀνταλλάγματος,

ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, σέ Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., δημόσιες ἐπιχειρήσεις καί ἐν γένει Ν.Π.Ι.Δ., ἐφ' ὅσον ἐκπληροῦν κοινωφελεῖς σκοπούς, γιά τὴν ἱκανοποίηση τῶν στεγαστικῶν καί ἄλλων σχετικῶν πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τούς λειτουργικῶν ἀναγκῶν. Κοινωφελῆς σκοπός γιά τὴν ἐφαρμογή τῆς παρούσας διατάξεως εἶναι ὁ προσδιοριζόμενος κατ' ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεῖ ἀκίνητά του διὰ ὀρισμένο ἢ ἀόριστο χρόνο σέ Ο.Τ.Α. ἢ ἄλλους φορεῖς τοῦ δημοσίου τομέα, μέ δυνατότητα ἀνεγέρσεως κτιρίων ἢ μετατροπῶν στά ὑπάρχοντα κτίρια, μέ δαπάνες τοῦ χρήστη, κατόπιν ρητῆς προεγκρίσεως τῶν σχετικῶν σχεδίων ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ/καί τῆς Ὑπηρεσίας Δομῆσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ὅπου πρέπει). Στούς ὄρους τῆς παραχώρησης θά περιλαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἄρσεως τῆς παραχώρησης ἄνευ ἀποζημίωσης τοῦ χρήστη, ἐκτός ἐάν ὁ χρήστης ἀπαιτήσῃ τὴ σύνταξη συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου γιά τὴν παραχώρηση, στὸ ὁποῖο θά ἀναγράφονται ρητὰ οἱ προϋποθέσεις καί οἱ ὅροι τῆς ἀποζημίωσης του καθὼς καί οἱ ὅροι τῆς ἀνακλήσεώς της.

3. Οἱ πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τὰ ὁποῖα βαρύνουν τὸ ἀκίνητο, καταβάλλονται ἀποκλειστικά ἀπὸ τὸν χρήστη.

Ἄρθρο 12

Διαδικασία παραχώρησης τῆς χρήσεως – Ἀνάκληση

1. Ἡ παραχώρηση τῆς χρήσεως ἀκινήτων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων γίνεται μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὀργάνου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὀργάνου, μέ τὴν ὁποία προσδιορίζονται ἀκριβῶς ὁ σκοπός γιά τὸν ὁποῖον πρόκειται νά χρησιμοποιηθεῖ τὸ ἀκίνητο, ὁ χρόνος διαρκείας τῆς παραχώρησης, τὸ ποσό τοῦ τυχόν καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ ἢ καταβαλλομένου περιοδικῶς ἀνταλλάγματος, οἱ ὅροι ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἀνταλλάγματος ὡς καί κάθε ἄλλος ἀναγκαῖος ὁρος, κατά τὴν κρίση τοῦ διοικούντος ὀργάνου ἢ τοῦ ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὀργάνου.

2. Τὸ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀνακαλεῖ μονομερῶς πᾶσα παραχώρηση χρήσεως ἀκινήτου του, ἀνεξαρτήτως πότε ἢ ὑπὸ ποίου ἐγένετο, γιά ἐγκατάλειψη τῆς χρήσεως ἢ λόγῳ μὴ τηρήσεως τῶν ὄρων τοῦ παραχωρητηρίου. Πᾶσα προσθήκη ἢ βελτίωση στὸ ἀκίνητο παραμένει πρὸς ὄφελος αὐτοῦ, ἄνευ ὑποχρέωσης πρὸς καταβολὴ ἀποζημίωσης

πρός όποιονδήποτε, έκτός εάν άλλως όρίστηκε στή σύμβαση παραχωρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρο 13

Τρόπος έκποιήσεων

1. Η έκποίηση τών ακινήτων τών έκκλησιαστικών νομικών προσώπων διενεργείται κατά κανόνα μέ δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, του οποίου οί όροι καθορίζονται μέ απόφαση του διοικούντος τό νομικό πρόσωπο όργάνου και αναφέρονται στή διακήρυξη.

2. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού έκποίηση ακινήτων προς τό Έλληνικό Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις και άλλα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τά οποία έκπληρούν σκοπούς κοινής ώφελείας, όπως νοούνται κατά τά αναφερόμενα στό άρθρο 2 παρ. 2β' του παρόντος Κανονισμού. Έπί πλέον είναι επιτρεπτή ή άνευ διαγωνισμού έκποίηση, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, όπως π.χ. επί συνιδιόκτητων οικοπέδων ή συνιδιόκτητων παλαιών οικημάτων. Οί άπ' ευθείας έκποιήσεις γίνονται κατόπιν απόφασεως του διοικούντος όργάνου, μέ τήν όποία καθορίζονται οί όροι τής πωλήσεως και ό τρόπος καταβολής του τιμήματος. Σέ καμμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν δύναται νά υπολείπεται τής προσδιοριζομένης αγοραίας άξιας υπό του άνεξαρτήτου έκτιμητή του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

3. Κατ' εξαίρεση, έφ' όσον επί έκκλησιαστικών ακινήτων δημιουργήθησαν νομικές και πραγματικές καταστάσεις πού παρακλύδουν τήν άσκηση νομής και κατοχής και έν γένει τήν ελεύθερη διαχείριση τών κατά τήν κρίση του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, επιτρέπεται, έφ' όσον ήθελε κριθεί σύμφωρος άπό τό διοικούν όργανο, ή προς συμβιβασμό και διακανονισμό τής υποθέσεως άπ' ευθείας έκποίηση ακινήτου, μέ όριζόμενο άπό τούς διοικούντες ποσοστό μειώσεως στίς τιμές του χρόνου έκποιήσεως προς ιδιώτες, τηρουμένης τής διαδικασίας επικαίρου έκτιμήσεως τής αγοραίας άξιας του πρό τής έκποιήσεως, κατά τά έν άρθρω 2 παρ. 4 διαλαμβανόμενα.

4. Για περιπτώσεις ακινήτων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων πού βρίσκονται στήν άλλοδαπή, εφαρμόζονται όσες διατάξεις περί έκποιήσεων τών έν

τή ήμεδαπή κειμένων ακινήτων είναι δυνατόν νά τύχουν εφαρμογής συμβατώς κατά περίπτωση, λαμβανομένων ύπ' όψιν τών έντοπίων πραγματικών και νομικών συνθηκών, δύναμει αίτιολογημένης απόφασεως του διοικούντος όργάνου. Διά τής αύτής απόφασεως, ανά συγκεκριμένο ακίνητο προσδιορίζονται οί όροι τής έκποιήσεως και τά όργανα ή τά πρόσωπα ένώπιον τών όποιων θά διενεργηθεί ή έκποίηση.

5. Ειδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τήν άνευ διαγωνισμού έκποίηση έκκλησιαστικών ακινήτων εξακολουθούν νά ισχύουν.

6. Στήν έννοια τής έκποιήσεως περιλαμβάνεται και ή παραχώρηση κυριότητας ακινήτου μέ τό σύστημα τής άντιπαροχής, ή όποία διενεργείται διά δημοσίου διαγωνισμού, καθώς επίσης και ή παραχώρηση σέ τρίτον, για όρισμένο χρονικό διάστημα, «δικαιώματος έπιφανείας» επί έκκλησιαστικού ακινήτου, κατ' άρθρο 47 παρ. 3 του ν. 590/1977, όπως τροποποιήθηκε μέ τό άρθρο 68 παρ. 1 ύποπαρ. 5 του ν. 4235/2014.

7. Πρό πάσης έκποιήσεως, συντάσσεται υπό τής άρμοδίας Οίκονομικής Υπηρεσίας του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή υπό επιλεγόμενου άνεξαρτήτου έκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου), πού άσκει μέ άδεια και κατ' έπάγγελμα τό έργο τουτο και μέ τά προσόντα του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος, Έκθεση Καταμετρήσεως καθώς και Έκτιμήσεως τής αγοραίας άξιας του προς έκποίηση έκκλησιαστικού ακινήτου. Στήν Έκθεση αναφέρονται ό Ο.Τ.Α., ό οικισμός, ή θέση, ή τυχόν έπωνυμία, ή άκριβής διεύθυνση και ή ύπάρχουσα χρήση του ακινήτου. Ειδικότερα, επί μή οικοδομημένων οικοπέδων, γηπέδων ή έκτάσεων συντάσσεται πλήρες τοπογραφικό διάγραμμα, μέ πρόσθετες πληροφορίες όδοιπορικού προσβάσεως, τοπογραφικής διαμορφώσεως του ακινήτου και τής περιοχής στήν όποία βρίσκεται, τυχόν καλλιέργεια ή άρδευση. Για οικοδομημένα γήπεδα ή άστικά ακίνητα πέραν του τοπογραφικού, πρέπει νά ύφίστανται και σχέδια κατόψεων όλων τών όρόφων, τά όποία έμφανίζουν τή συνολική οικοδομημένη έπιφάνεια και τόν όγκο τών κτισμάτων. Σέ καμμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν μπορεί νά υπολείπεται τής προσδιοριζομένης αγοραίας άξιας του ακινήτου, όπως προκύπτει άπό τήν άνωτέρω έκθεση.

8. Έπιτρέπεται ή λόγω δωρεάς παραχώρηση, άνευ άνταλλάγματος, έμπραγμάτου δικαιώματος επί ακινήτου άπό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο σέ έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 14

Προκήρυξη, χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας
 διαγωνισμού,
 κατακύρωση αποτελέσματος - επαναληπτικός
 διαγωνισμός

1. Οί αναφερόμενες στίς έκμισθώσεις ρυθμίσεις των άρθρων 5, 6, 7 και 8 του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται και επί των εκποιήσεων με τήν αναγκαία ανάλογη εφαρμογή των λεκτικών προσαρμογών.

2. Γιατίς εκποιήσεις, ή διακήρυξη πρέπει να παραπέμψει σε πλήρη τοπογραφική αποτύπωση και ακριβές έμβαδόν του ακινήτου, για οικοδομημένα γήπεδα ή άστικά ακίνητα, σχέδια κατόψεων, στα όποια να έμφαίνεται τό έμβαδόν, ό όγκος των κτισμάτων, ό προσδιορισμός τής θέσεως, έτσι ώστε να χωροθετείται τό ακίνητο πλήρως για τούς ενδιαφερόμενους πλειοδότες.

3. Η εξόφληση του τιμήματος προβλέπεται από τή διακήρυξη και μπορεί να γίνει με έφ' άπαξ καταβολή ή τμηματικώς, σε άτοκες ή έντοκες δόσεις. Η με όποιονδήποτε τρόπο πίστωση μέρους ή συνόλου του τιμήματος επιτρέπεται μόνο υπό τήν εξασφάλιση παρακρατήσεως τής κυριότητας.

4. Ό φόρος μεταβίβσεως, τά τέλη χαρτοσήμου και όλοι οι έτεροι συναφείς φόροι και τέλη, τά συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δικηγορικές άμοιβές, δικαιώματα Ταμείου νομικών, δικαιώματα δικηγορικών συλλόγων και όποιοδήποτε άλλο έξοδο, άκόμη και εάν δέν αναφέρεται στον παρόντα, όπως και τά έξοδα μεταγραφής, βαρύνουν πάντοτε και ανεξαρτήτως ύψους τόν άγοραστή. Τά έξοδα δημοσιεύσεων και δημοπρασίας, τά όποια συγκεκριμένα, τό καθένα αυτότελως, αναφέρονται σε άπόλυτο αριθμό στή διακήρυξη και άφορούν μόνο στον συγκεκριμένο διαγωνισμό, βαρύνουν τόν άγοραστή.

5. Η εκποίηση των ακινήτων του άρθρου 47 παρ. 1 του ν. 590/1977 και των ακινήτων των Ίερών Μονών υπόκειται στή διαδικασία έγκρίσεως τής προκηρύξεως και του αποτελέσματος τής δημοπρασίας από τή Διарκή Ίερά Σύνοδο τής Εκκλησίας τής Ελλάδος.

Άρθρον 15

Σύμβαση Έκποιήσεως

1. Μετά τήν κατακύρωση του αποτελέσματος τής δημοπρασίας, γνωστοποιείται άμέσως προς τόν πλειοδότη ή άπόφαση κατακυρώσεως και καλείται άμελλητί έγγραφως να προσέλθει, έντός προθεσμίας δέκα πέντε (15) ήμερών, για τήν παραλαβή του χρηματικού καταλόγου έξοφλήσεως του τιμήματος

και έτοιμασία του πωλητηρίου συμβολαίου, και έντός προθεσμίας τό άργότερο τριάντα (30) ήμερών, να υπογράψει τό σχετικό πωλητήριο συμβόλαιο.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιο αναλόγως προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο υπογράφεται υπό του άρμοδίου όργάνου, ήτοι του Μητροπολίτου, Ήγουμένου ή Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. Η σύμβαση πωλήσεως θεωρείται όριστικά τελειωμένη με τήν υπογραφή του συμβολαιογραφικού έγγραφου και από του χρόνου αυτού, μετατίθεται ό κίνδυνος άλλα και μεταβιβάζονται τά όφέλη του πράγματος προς τόν άγοραστή.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται όλόκληρο πρό τής υπογραφής του συμβολαίου μεταβίβσεως, σε περίπτωση δε προβλέψεως τής διακηρύξεως περί καταβολής του σε δόσεις, ό άγοραστής ύποχρεούται να καταβάλει τήν πρώτη δόση πρό τής υπογραφής του συμβολαίου. Στήν περίπτωση αυτή είναι ύποχρεωτική ή άναγραφή διαλυτικής αίρέσεως υπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, σε περίπτωση μή έμπροθέσμου έξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρηση έξοφλήσεως δύο όποιωνδήποτε δόσεων, ανεξαρτήτως διαδοχικής ή μόνης της τελευταίας, συνεπάγεται αυτοδίκαια διάλυση τής συμβάσεως πωλήσεως, όποτε ή μέν κυριότητα του ακινήτου επανέρχεται στο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, οι δε δόσεις που καταβλήθηκαν καταπίπτουν, λόγω ποινικής ρήτρας, υπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μόνο κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι δέν έκπληρώθηκε ή αίρεση και να επιδιωχθεί ή είσπραξη τής ληξιπροθέσμου δόσεως πλέον τόκων υπερημερίας, ή και των άλλων δόσεων άκόμη, οι όποιες καθίστανται άμέσως άπαιτητές, σύμφωνα προς τίς σχετικές περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις. Σχετικά προς τά άνωτέρω πρέπει να περιλαμβάνεται σχετικός ρητός όρος στή διακήρυξη και τό περί μεταβίβσεως συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν τής όλοσχερούς έξοφλήσεως του τιμήματος, ό άγοραστής δύναται να ζητήσει τή χορήγηση, δαπάναις του, συμβολαιογραφικής έξοφλητικής αποδείξεως.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα έγγραφής ύποθήκης επί του πωλουμένου ακινήτου, στήν περίπτωση που ύπάρχει πίστωση του τιμήματος και δέν έχει παρακρατηθεί ή κυριότητα, ανεξαρτήτως εάν αυτό προβλέπεται από τή διακήρυξη. Τά έξοδα τής ύποθήκης βαρύνουν σε κάθε περίπτωση τόν άγοραστή.

6. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο από την υπογραφή του συμβολαίου πωλήσεως δέν ευθύνεται σέ καμμία απολύτως περίπτωση γιά πραγματικά καί νομικά έλαττώματα του πωληθέντος ακινήτου ή διά έπ' αυτού υπάρχοντα βάρη καί δουλείες. Μόνο μέ τή συμμετοχή στον αντίστοιχο διαγωνισμό τεκμαίρεται άμάχητα ότι ό προσφέρων έχει λάβει γνώση ύπ' ευθύνη του καί έχει έξετάσει τούς τίτλους ιδιοκτησίας του ακινήτου ως καί τήν πραγματική κατάσταση του ακινήτου.

7. Σέ περίπτωση έκνικήσεως, έπιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτοκα καί στήν περίπτωση μερικής έκνικήσεως έπιστρέφεται στον άγοραστή άνάλογο ποσό, τό όποιο καθορίζεται από τό όργανο πού διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

8. Η έκποίηση μισθωμένων ακινήτων έπιφέρει τίς κατά τήν παράγραφο 3 του άρθρου 10 του παρόντος συνέπειες. Σχετικός όρος δέον νά αναφέρεται στή διακήρυξη καί νά έχει κατοχυρωθεί τό σχετικό δικαίωμα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου διά αυτοδικαία λύση τής μισθώσεως στό μισθωτήριο του εκποιουμένου μισθωμένου ακινήτου. Η παρούσα διάταξη δέν εφαρμόζεται στις μακροχρόνιες μισθώσεις του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού καί στις επαγγελματικές μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' / ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 16

1. Έπιτρέπεται ή άνταλλαγή εκκλησιαστικού ακινήτου μέ ιδιωτικό ή ιδιωτικά ακίνητα, κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, ή όποία αίτιολογεί τήν έπιδικώμενη άνταλλαγή καί καθορίζει τά κριτήρια συγκρισιμότητας των προς άνταλλαγή ακινήτων, τόν τρόπο ύποβολής καί τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά, τόν έπιμερισμό των έξόδων πραγματοποιήσεως τής άνταλλαγής καί τόν τρόπο δημοσιότητας τής μελετουμένης άνταλλαγής. Δύναται νά προβεί σέ άνταλλαγή ακινήτου τό νομικό πρόσωπο καί στήν περίπτωση πού εκ των συνθηκών έπιβάλλεται ή έχει συμφέρον γιά τήν πραγματοποίηση των σκοπών του.

2. Τά προς άνταλλαγή ακίνητα, δέον όπως είναι ίσης χρηματικής άξιας ή διαφοράς άξιας ύπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέχρι 20%, βάσει έπικαιροποιημένων εκτιμήσεων του άνεξαρτήτου εκτιμητή, κατ' άρθρο 2 παρ. 4 του παρόντος.

3. Στήν προκειμένη περίπτωση δέν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού περί διενεργίας δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 17

Σκοπός Άγορών

1. Έκκλησιαστικό Ν.Π. δύναται νά προβαίνει σέ άγορές έντός τής Έλληνικής Έπικρατείας γιά τήν άπόκτηση κτιρίων, οικόπεδων ή έδαφικών έκτάσεων καταλλήλων γιά τήν άμεση πραγματοποίηση των σκοπών του ή προς άξιοποίηση καί εκμετάλλευση τής περιουσίας του.

2. Τό ζητούμενο ακίνητο δύναται νά άγορασθεί, σέ όποια κατάσταση έχει καί εύρίσκεται ή ως μελλοντικό, έτοιμο προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, συμφώνως προς τίς ειδικές προδιαγραφές καί τά λοιπά άναφερόμενα στήν πρόσκληση εκδηλώσεως ένδιαφέροντος.

3. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί νά συνάπτει συμβάσεις άποκτήσεως έμπράγματος δικαιωμάτων γιά κτίρια σέ τρίτες χώρες, γιά τήν προαγωγή των κατά τήν παράγραφο 1 σκοπών ή άναγκών καί μέ άγορά μετοχών επί ακινήτων.

Άρθρο 18

Τρόπος άγοράς

1. Η άγορά ακινήτων ύπό εκκλησιαστικού νομικού προσώπου πραγματοποιείται κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος αυτό όργάνου, μετά από δημοσία πρόσκληση εκδηλώσεως ένδιαφέροντος.

2. Κατ' έξαίρεση, δύναται νά πραγματοποιηθούν άγορές δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων, εάν:

- α) δέν είναι δυνατόν ή
- β) δέν είναι συμφέρον ή
- γ) δέν είναι έπιτρεπτό, λόγω του επείγοντος τής ένεργείας, νά προηγηθεί δημοσίευση προσκλήσεως εκδηλώσεως ένδιαφέροντος ή
- δ) τό προς άγορά ακίνητο είναι μοναδικό γιά τήν έξυπηρέτηση του συγκεκριμένου σκοπού γιά τόν όποιον προορίζεται ή

ε) τό ακίνητο άνήκει σέ άλλο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ή στό Δημόσιο ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του εύρύτερου δημόσιου τομέα.

3. Προκειμένης άγοράς δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων, ή άπόφαση άγοράς του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου πρέπει νά είναι ειδικώς αίτιολογημένη κατά τά άνωτέρω.

4. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί νά προβαίνει στις άγορές εκπλειστηριαζόμενων έκουσίως ή άναγκαστικώς ακινήτων, συμμετέχοντας στους άντιστοίχους πλειστηριασμούς, κατόπιν άποφάσεως

του διοικούντος ὄργανου, στήν ὁποία θά καθορίζεται τό ἀνώτατοποσότῃςπροσφορᾶςμήσυμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων, τά ὁποία βαρύνουν τόν ὑπερθεματιστή. Γιά τή λήψη ἀποφάσεως ἀρκεῖ εἰσήγηση μέ ἐκτίμηση τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, κατ' ἄρθρο 2 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρο 19

Πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος

1. Ἡ πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος, ἐγκρίνεται ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό Ν.Π. ὄργανο καί ἐνδεικτικῶς ἀναφέρει:

α) Τήν περιοχή ἐντός τῆς ὁποίας δέον νά εὑρίσκεται τό ἀκίνητο.

β) Τήν κατ' ἐλάχιστον ἤ τήν, κατά τό δυνατόν μέ μεγαλύτερη προσέγγιση, ἔκταση ἢ ἐμβαδόν γιά γήπεδα ἢ οἰκόπεδα καί ἐμβαδόν ἢ ὄγκο γιά κτίσματα, μέ εἰδικότερη ἀναφορά στούς χώρους κυρίας χρήσεως καί βοηθητικούς, τίς ἐπιθυμητές ἢ κατά τόν νόμο προβλεπομένων θέσεων σταθμεύσεως, ὡς καί τυχόν ἄλλες πρόσθετες ἐξυπηρετήσεις ἀναγκαῖες γιά τήν προοριζόμενη χρήση του.

γ) Τό ἀναγκαῖο ἐμβαδόν ἐπί κτιρίων, γιά πλήρη αὐτοτέλεια τοῦ κτιρίου ἢ τήν αὐτοτέλεια τμήματος κτιρίου ἢ τή διάταξη τῶν χώρων στό συγκρότημα κτιρίων.

δ) Τό ἀναγκαῖο ἢ ἐπιθυμητό τῆς θέσεως τοῦ ἀκινήτου ἐπί ἢ πλησίον ὁδικῶν ἀξόνων, κόμβων ὁδικῆς κυκλοφορίας καί μέσων μαζικῆς μεταφορᾶς.

ε) Τόν ἐπιθυμητό μέγιστο χρόνο παλαιότητας ἢ τό καινουργές τῆς κατασκευῆς του.

στ) Τήν προθεσμία ἐντός τῆς ὁποίας πρέπει νά υποβληθοῦν οἱ προσφορές.

ζ) Τά ἔγγραφα, σχέδια καί λοιπά στοιχεῖα, τά ὁποία πρέπει νά συνοδεύουν τίς προσφορές καί συγκεκριμένα, ἐπί οἰκοπέδων γηπέδων, τοπογραφικό διάγραμμα, ὄροι δομῆσεως, χρήσεις γῆς καί προβλέψεις γενικῶν πολεοδομικῶν σχεδίων καί ἐπί κτιρίων προσθέτως ἀντίγραφο οἰκοδομικῆς ἀδείας, σχέδια κατόψεων, περιγραφή τοῦ κτιρίου μέ ποιοτικά στοιχεῖα οἰκοδομικῶν καί ἐγκαταστάσεων Η/Υ.

η) Πρόσφατες φωτογραφίες τοῦ ἀκινήτου.

θ) Τήν οἰκονομική προσφορά, ἢ ὁποία κατατίθεται σέ σφραγισμένο φάκελο, στήν ὁποία ἐκτός τοῦ συνολικοῦ τιμήματος, πρέπει νά ἀναφέρονται οἱ τιμές τῶν χώρων κύριας χρήσεως, τῶν βοηθητικῶν ἀποθηκευτικῶν καί κοινόχρηστων καί τῶν χώρων σταθμεύσεως.

ι) Ὑπεύθυνη Δήλωση γιά τήν ἐμπρόθεση προσκομιδῆ, ὅταν ζητηθοῦν, ἀπάντων τῶν νομιμοποιητικῶν

στοιχείων τοῦ προσφέροντος, τίτλων τοῦ ἀκινήτου, πιστοποιητικοῦ Ὑποθηκοφυλακείου ἢ Κτηματολογικοῦ Γραφείου κ.λπ.

ια) Τόν χρόνο καί τόν τόπο ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν.

ιβ) Τή χρονική διάρκεια ἰσχύος τῆς προσφορᾶς.

ιγ) Τά ἔξοδα δημοσιότητας τῆς προσκλήσεως, ἢ τυχόν ἀμοιβή τοῦ ἐκτιμητή γιά τήν ἐκτίμηση τοῦ ἀκινήτου πού θά προκριθεῖ (τά ὁποία θά ἀναφέρονται τό καθένα αὐτοτελῶς καί σέ ἀπόλυτο ἀριθμό) ὡς καί τά συμβολαιογραφικά ἔξοδα ἢ πάσης φύσεως ἔξοδα βαρύνουν μόνο τόν πωλητή.

ιδ) Τόν τρόπο πληρωμῆς.

ιε) Στό κείμενο τῆς προσκλήσεως ἢ στό παράρτημα αὐτῆς παρατίθενται οἱ ἀπαιτήσεις, τίς ὁποῖες πρέπει νά πληροῦν τά ἀκίνητα, μέ τήν κατά τό δυνατόν ἀναλυτικότερη περιγραφή τους, ἠλεκτρολογικές ἐγκαταστάσεις, θέρμανσης, κλιματισμοῦ, ἀερισμοῦ, πυρασφαλείας, πυροπροστασίας, φωτισμοῦ, συστημάτων ἀσφαλείας, ἀνελκυστήρων, κ.λπ.

ιστ) Στό κείμενο τῆς προσκλήσεως ἢ στό παράρτημα αὐτῆς παρατίθενται τά κριτήρια ἀξιολογήσεως, ὁ τρόπος βαθμολογίας καί προκρίσεως τοῦ καταλληλοτέρου ἀκινήτου, ὅπως ἀναλυτικῶς ἀναφέρονται στό ἐπόμενο ἄρθρο.

ιζ) Ὅσες προσφορές δέν ἐμφανίζουν ἱκανοποιητικό βαθμό πληρότητας ὡς πρός τά προαναφερόμενα ἀπαραίτητα στοιχεῖα, θά ἀπορρίπτονται.

ιη) Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία εὐθύνη στήν περίπτωση τυπικῆς ἢ οὐσιαστικῆς ἀπορρίψεως προσφορᾶς, ἢ λόγω μεταβολῆς τῆς ἐκ τῆς προσκλήσεως προβλεπομένης διαδικασίας ἀγορᾶς ἀκινήτου ἢ λόγω ματαιώσεως τῆς ἀγορᾶς, καθ' οἷοδῆποτε στάδιο τῆς διαδικασίας καί γιά ὅποιονδῆποτε λόγο.

ιθ) Κατά τό διάστημα ἀπό τῆς προκρίσεως τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαδικασίας ἐπιλογῆς καί ἕως τήν ὑπογραφή τοῦ συμβολαίου ἀγορᾶς, ὅλες οἱ ἐνέργειες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί τοῦ ὑποψηφίου πωλητῆ δέν παράγουν καμμία ὑποχρέωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί κανένα ἀντίστοιχο δικαίωμα τοῦ ὑποψηφίου πωλητῆ.

κ) Γιά τήν τελική λήψη ἀποφάσεως τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτου τό διοικούν ὄργανο ἀποφασίζει ἐλευθέρως.

κα) Ὅποιοδῆποτε πρόσθετο στοιχεῖο κριθεῖ ἀναγκαῖο.

2. Ειδικότερα για αγορές κτιρίων και για την παροχή δυνατότητας στους ενδιαφερομένους να ανταποκριθούν στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, οι οποίοι δεν διαθέτουν έτοιμο κτίριο κατά τις απαιτήσεις της χρήσεως για την οποία θα χρησιμοποιηθεί τό ακίνητο, δύνανται να ληφθούν προσφορές για υπό ανέγερση κτίρια ή υπάρχοντα κτίρια ή κτιριακά συγκροτήματα, στα οποία θα γίνουν μετατροπές ή μετασκευές και θα παραδοθούν ως μελλοντικά έτοιμα προς χρήση, συγκεκριμένα τελικά προϊόντα, κατά τα ζητούμενα υπό της προσκλήσεως, ζητούνται να υποβληθούν πρόσθετα στοιχεία:

α) Είδος και καθεστώς ιδιοκτησίας.

β) Είδος εκπροσωπήσεως προσφέροντος.

γ) Κατάσταση παλαιότητας του προσφερομένου κτιρίου, σημερινή χρήση, χρόνος κατασκευής, συνολική νόμιμη δομημένη επιφάνεια, στοιχεία άδειων ανέγερσεως, επιφάνεια οικοπέδου, τεχνική περιγραφή οικοδομικών και ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων, κτιριοδομικά και δομοστατικά στοιχεία της κατασκευής.

δ) Συνοπτική περιγραφή των προτεινομένων παρεμβάσεων και διαρρυθμίσεων και τεχνικές προδιαγραφές αυτών.

ε) Αρχιτεκτονικά σχέδια (κατόψεις, όψεις, τομές) των υπάρχουσών κτιριακών εγκαταστάσεων.

στ) Φάκελος τεχνικής προσφοράς, ή οποία πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον ιδέες προτεινομένης λύσεως αξιοποίησεως του ακινήτου, περιγραφή προτεινομένης λύσεως, αρχιτεκτονική προμελέτη (σέ επίπεδο μελέτης) με πλήρη σειρά σχεδίων κατόψεων όλων των χώρων, όψεων και τομών, προμελέτες κατασκευών, έπισκευών, διαρρυθμίσεων και λοιπών εργασιών, οι οποίες θα γίνουν στο κτίριο, τεχνική έκθεση με τεύχος υλικών, προδιαγραφών αυτών και τρόπο κατασκευής (ποιοτικά στοιχεία), προμελέτες ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων με προσεγγιστικό προσδιορισμό των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, στοιχεία μελετητικής ομάδος.

ζ) Χρόνος παραδόσεως του προσφερομένου κτιρίου, με χρονοδιάγραμμα άποπερατώσεως των ενδιαμέσων διακεκριμένων σταδίων και προβλεπομένων εργασιών, με άφετηρία την ήμερομηνία εκδόσεως της οικοδομικής άδειας.

3. Παραλείψεις ή τροποποιήσεις των στοιχείων, τά οποία αναγράφονται στίς προηγούμενες παραγράφους,

δέν έπηρεάζουν την έγκυρότητα της προσκλήσεως ή του διαγωνισμού.

4. Πρόσθετες διευκρινίσεις επί άμφιβόλων σημείων της προσκλήσεως δύνανται να παρέχει ή έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού, πρό του άνοίγματος των οικονομικών προσφορών άυτεπαγγέλτως ή ως άπάντηση σέ έρωτήματα των προτιθεμένων να καταθέσουν προσφορά.

Άρθρο 20

Κριτήρια άξιολόγησε - Βαθμολογία Τεχνικής και Οικονομικής προσφοράς

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος για αγορά ακινήτου αναφέρει στο συνοδευτικό παράρτημα, τά κριτήρια άξιολογήσεως των προσφορών, τά οποία αναλυτικώς ή όμαδοποιημένως θα άφορούν τά παρακάτω:

α) Θέση ακινήτου στην ευρύτερη περιοχή όπου εύρίσκεται και προσβασιμότητα από όδικούς άξονες και μέσα μαζικής μεταφοράς.

β) Περιβάλλοντα χώρο και προσπελασιμότητα έγγυτέρας περιοχής (μέσα μαζικών μεταφορών, όδικοί κόμβοι, λεωφόροι κ.λπ.).

γ) Αρχιτεκτονική λύση, λειτουργικότητα, μετατρεψιμότητα.

δ) Υποδομή κτιρίου, ποιότητα κατασκευής.

ε) Έπαρκεια και καταλληλότητα χώρων κύριας χρήσεως.

στ) Έπαρκεια βοηθητικών χώρων.

ζ) Έπαρκεια χώρων στάθμευσε.

η) Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου.

θ) Χρόνο ανέγερσεως - χρόνο διαθέσεως.

2. Αναφέρεται ό συντελεστής βαρύτητος εκάστου κριτηρίου ή ομάδος κριτηρίων.

3. Προσδιορίζεται ή κλίμακα βαθμολογίας και ή έλαχίστη μερική ή συνολική βαθμολογία για την καταλληλότητα ή άπόρριψη κάθε προσφοράς.

4. Προσδιορίζεται ό τρόπος άναγωγής των προσφερομένων επιφανειών, υπέργειων βοηθητικών χώρων, υπόγειων άποθηκών, υπέργειων ή υπόγειων χώρων σταθμεύσεως στους χώρους κυρίας χρήσεως.

5. Για την άξιόπιστη συγκριτική άξιολόγηση των προσφορών είναι δυνατόν να προσδιορίζεται ό τρόπος ύπολογισμού συσχετισμού προσφερομένων άνοιγμένων επιφανειών, τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικής προσφοράς, βάσει μαθηματικού τύπου, εκ του οποίου θα προκύπτει ή οικονομικότερη προσφορά.

Άρθρο 21

Διαδικασία Άγορών

1. Η έγκριμένη από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο πρόσκληση έκδήλωσης ενδιαφέροντος, δημοσιεύεται εἴκοσι (20) τουλάχιστον ἡμέρες πρίν από τήν ἡμερομηνία κατάθεσης τῶν προσφορῶν, ἐκτός ἐάν διαφορετικά ὀρίζεται στήν πρόσκληση μέ ἀνάρτηση στά γραφεῖα τοῦ νομικοῦ προσώπου, στό ὅποιο θά κατατεθοῦν οἱ προσφορές καί στά γραφεῖα τοῦ ἀντίστοιχου πρωτοβάθμιου Ο.Τ.Α., μέσα στήν περιφέρεια τῶν ὁποίων ἀναζητεῖται τό πρός ἀγορά ἀκίνητο. Περίληψη τῆς πρόσκλησης δημοσιεύεται σέ δύο ἤ περισσότερες ἡμερήσιες τοπικές ἤ πανελληνίου κυκλοφορίας ἐφημερίδες καί στίς περιπτώσεις πού ἀπαιτεῖται καί στήν Ἐφημερίδα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης. Τό μέγεθος τῆς δημοσιότητας πρέπει νά εἶναι ἀνάλογο τοῦ προβλεπομένου τιμήματος ἀγορᾶς σέ συνάρτηση μέ τό κόστος δημοσιότητας.

2. Γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν προσφορῶν ὀρίζεται ἐπιτροπή από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται από μέλη τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας του καί ἐάν κρίνεται σκόπιμο, συμμετέχει καί ἐκπρόσωπος τοῦ φορέα γιά λογαριασμό τοῦ ὁποίου θά ἀγοραστεῖ τό ἀκίνητο. Ἐάν δέν ὑφίσταται τεχνική ὑπηρεσία, ὀρίζονται τρία κατάλληλα πρός τοῦτο πρόσωπα, μέ ἀπόφαση τοῦ Διοικούντος Ὁργάνου.

3. Ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ διαπίστωση τῆς πληρότητας τῶν προσφορῶν, ἡ τεχνική ἀξιολόγηση καί βαθμολογία αὐτῶν, ἡ ἐξαγωγή τῆς τελικῆς τεχνικῆς βαθμολογίας, ἡ ἀποσφράγιση τῶν οικονομικῶν προσφορῶν καί ὁ συσχετισμός τελικῆς τεχνικῆς βαθμολογίας καί οικονομικῶν προσφορῶν, γιά νά προκύψει ἡ πρόκριση τοῦ καταλληλότερου καί οικονομικότερου πρός ἀγορά ἀκινήτου.

4. Τό πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς, μέ τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις, ὑποβάλλεται στό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο, γιά λήψη κατ' ἀρχάς ἀποφάσεως προκρίσεως καί συνεχίσεως τῆς διαδικασίας ἀγορᾶς.

5. Τό προκριθέν γιά ἀγορά ἀκίνητο, μετά από ὀριστικοποίηση ὅλων τῶν ποσοτικῶν ἐπί μέρους καί στό σύνολό τους μεγεθῶν, τῶν ἀναλυτικῶν ποιοτικῶν στοιχείων καί χαρακτηριστικῶν του κτιρίου καί ἡ ὀριστικοποίηση τῶν προθεσμιῶν σύνταξης ὀριστικῶν μελετῶν, μελετῶν ἐφαρμογῆς, ἔγκρισης αὐτῶν από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο καί ἔκδοσης οἰκοδομικῆς ἄδειας ὡς καί προσδιορισμοῦ

ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, ρητρῶν ἀποστέλλονται σέ ἀνεξάρτητο ἐκτιμητή τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 τοῦ παρόντος, γιά ἐκτίμηση τῆς ἀξίας τους.

6. Ὁλοκληρώνεται ὁ ἔλεγχος τίτλων τοῦ προσφερομένου ἀκινήτου καί διαπιστώνεται ἐάν τρίτος, τό Δημόσιο ἢ ἕτερο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο διεκδικεῖ ἢ ὄχι δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ.

7. Συμφωνεῖται ἡ ὁποιαδήποτε πρόσθετη ὑποχρέωση τοῦ πωλητῆ από μή δυναμένη νά προβλεφθεῖ από τήν πρόσκληση έκδήλωσης ενδιαφέροντος ἰδιαιτερότητα τοῦ προσφερομένου ἀκινήτου.

8. Διενεργοῦνται διαπραγματεύσεις από ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ὀρίζεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἢ τό ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο ὅπως στήν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

9. Ἡ λήψη τελικῆς ἀποφάσεως από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά ἀγορά ἀκινήτου λαμβάνεται κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίση.

Άρθρο 22

Συμβόλαιο Ἀγορᾶς

Μετά τή λήψη τελικῆς ἀποφάσεως καλεῖται ὁ προσφέρων γιά ὑπογραφή τοῦ συμβολαίου ἀγορᾶς, στό ὅποιο, ἐκτός από τήν περιγραφή τοῦ ἀκινήτου, ὡς ἔχει καί ἀγοράζεται ἢ ὡς μελλοντικό ἔτοιμο πρός χρήση τελικό προϊόν, συμφωνοῦνται:

1. Τό τίμημα καί ὁ τρόπος καταβολῆς αὐτοῦ. Σέ περίπτωση ἀγορᾶς μελλοντικοῦ ἔτοιμου τελικοῦ προϊόντος, γιά τήν ἐκάστοτε καταβολή δόσης, ὀρίζεται ἡ ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πωλητῆ γιά τήν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν, σέ συνάρτηση μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ χρονοδιαγράμματος ἐκτέλεσης αὐτῶν, ὁ τρόπος πιστοποίησης τῆς ἐκτέλεσης αὐτῶν καί ὅποιες ἄλλες προϋποθέσεις τυχόν συμφωνηθοῦν.

2. Ἡ προθεσμία παράδοσης τοῦ κτιρίου ἔτοιμου πρός χρήση καί οἱ τμηματικές προθεσμίες προόδου τῶν ἐργασιῶν. Οἱ χρόνοι προσωρινῆς καί διοικητικῆς παραλαβῆς καί ὀριστικῆς παραλαβῆς ὡς καί ὁ τρόπος καί χρόνος γνωστοποίησης στόν πωλητῆ τυχόν παρατηρήσεων τῶν ἐπιτροπῶν παραλαβῆς, καί ὁ χρόνος ἐκτέλεσης τῶν ἐργασιῶν πού δέν ἔχουν ἐκτελεσθεῖ.

3. Οἱ προθεσμίες ἐκπόνησης τῶν ὀριστικῶν μελετῶν, ἔγκρισης αὐτῶν από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο, ὑποβολῆς φακέλου γιά ἔκδοση οἰκοδομικῆς ἄδειας, ἐκπόνησης μελετῶν ἐφαρμογῆς, ἐκπόνησης κατά περίπτωση εἰδικῶν μελετῶν καί ὅποιες ἄλλες εἰδικότερες προθεσμίες ἔχουν συμφωνηθεῖ γιά τήν ὀλοκλήρωση κατασκευῆς τοῦ κτιρίου.

4. Οι υποχρεώσεις του πωλητή για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών, στοιχείων και διευκολύνσεων προς το όργανο που όρίζεται από το διοικούν το εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για την παρακολούθηση της κατασκευής του κτιρίου.

5. Τό ποσό και ή διάρκεια της έγγραφικης επίστολης καλής εκτέλεσης των εργασιών που συμφωνούνται με τό συμβόλαιο ως και των τμηματικών και τελικής παράδοσης του κτιρίου κ.λπ., που θά άποτελέσουν λόγους κατάπτωσης της έγγυσης. Τό ποσόν της έγγραφικης επίστολης καλής εκτέλεσης των όρων του συμβολαίου σύμφωνα με τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, δέν μπορεί νά είναι κατώτερο του 10% του συνολικού τιμήματος άγοράς, εκτός εάν διαφορετικά αναφέρεται στήν πρόσκληση έκδήλωσης ενδιαφέροντος.

6. Οι ποινικές ρήτρες για μή έγκαιρη περάτωση των τμηματικών προθεσμιών και τελικής παράδοσης του κτιρίου. Οι ποινικές ρήτρες παρακρατούνται από τίς τμηματικές καταβολές και εάν τό ποσό αυτών δέν έπαρκει, εισπράττονται από τίς έγγραφικές επίστολες.

7. Σέ περίπτωση παραβίασης συμφωνηθείσης ήμερομηνίας σταδιακής περάτωσης εργασιών ή τμηματικής ή τελικής παράδοσης του κτιρίου από ύπαιτιότητα ή άδυναμία του πωλητή, ό άγοραστής δικαιούται αυτόμάτως, χωρίς τήρηση όποιουδήποτε άλλου όρου, νά προβαίνει με δαπάνες του, συμψηφιζόμενες στό τίμημα, στή συνέχιση εργασιών αποπεράτωσης του κτιρίου.

8. Στήν περίπτωση που καταστεί άναγκαία ή άγορά από τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο νέων, πρόσθετων και συμπληρωματικών εργασιών ή μελετών, οι όποιες δέν ήταν δυνατόν νά προβλεφθούν μέχρι της ύπογραφής του συμβολαίου, τότε ή ένέργεια αυτή:

α) Είναι στή διακριτική εύχέρεια και έπιλογή του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

β) Άποτελεί ύποχρέωση άνάληψης εύθύνης πώλησης του πωλητή.

γ) Η άγορά των νέων εργασιών ή μελετών πραγματοποιείται με την ύπογραφή νέου συμβολαίου άγοράς νέου άντικειμένου, τό όποιο θά άποτελεί προέκταση του άρχικού συμβολαίου άγοράς.

δ) Η άνάθεση εκτέλεσης ή εκπόνησης αυτών σε τρίτη Τεχνική Έταιρεία ή Μελετητικό Γραφείο άποτελεί δικαίωμα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου και ύποχρέωση του πωλητή για παροχή των άπαραίτητων διευκολύνσεων και μή παρεμβολής όποιωνδήποτε

έμποδίων ή κωλυμάτων στον τρίτο άνάδοχο, για την εκτέλεση των νέων εργασιών.

ε) Η κοστολόγηση των νέων εργασιών, οι όποιες πιθανόν νά άνατεθούν στον πωλητή, μπορεί νά γίνει με κατ' άναλογίαν έφαρμογή των ίσχυουσών διατάξεων με τιμές ΑΤΟΕ, ΑΤΗΕ και ΑΤΕΟ, κατά τον χρόνο της νέας συμφωνίας, με προσυμφωνημένη με τό άρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία έπ' αυτών έκπτωση, λαμβανομένων υπ' όψιν του έμπορικού κέρδους, των γενικών έξόδων και του Φ.Π.Α., ή με άλλον τρόπο επίσης προσυμφωνημένο με τό άρχικό συμβόλαιο.

στ) Η κοστολόγηση νέων μελετών, οι όποιες πιθανόν νά άνατεθούν στον πωλητή, μπορεί νά γίνει με κατ' άναλογίαν έφαρμογή των διατάξεων περί άμοιβών έκποίησης Μελετών Δημοσίων Έργων με προσυμφωνημένη με τό άρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία έπ' αυτών έκπτωση ή με άλλον τρόπο επίσης προσυμφωνημένο με τό άρχικό συμβόλαιο.

ζ) Οι τυχόν αύξομειώσεις ειδών, ύλικών ή μηχανημάτων, ποιότητας και ποσότητας εργασιών, από αυτές που έχουν συμφωνηθεί με τό άρχικό συμβόλαιο, συμψηφίζονται στό κόστος των νέων εργασιών για τή διαμόρφωση του κόστους αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ ' ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ Άρθρο 23

Τρόποι Αντιπαροχών - Διαδικασία

1. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο με άπόφαση του διοικούντος όργάνου του δύναται νά προβαίνει στήν άξιοποίηση των οικόπεδων (μετά ή άνευ κτισμάτων), των όποιων είναι κύριος ή διαχειριστής, με άνοικοδόμηση αυτών, με τό σύστημα άντιπαροχής ποσοστών στό οικόπεδο, όμοιο μετά των όριζοντίων ιδιοκτησιών, οι όποιες άντιστοιχούν σε αυτά λόγω έργολαβικού άνταλλάγματος. Η άνοικοδόμηση με άντιπαροχή δύναται νά πραγματοποιηθεί:

α) Διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, μετά από σύνταξη, με έρίμνα των ύπηρεσιών του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τρίτου, πλήρους μελέτης για την άνοικοδόμηση του οικόπεδου, στήν όποία θά περιλαμβάνεται πλήρης άρχιτεκτονική, στατική, γεωλογική, ήλεκτρομηχανολογική, και ύδραυλική μελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ύποχρεώσεων, προθεσμία αποπεράτωσης, πίνακας ποσοστών συνιδιοκτησίας και κατανομής δαπανών κοινοχρήστων και κοινοκτήτων ιδιοκτησιών, πίνακας άποτιμήσεως της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας ή όρόφου, προβλεπομένων

νά άνεγερθούν και θά είναι καθορισμένες και θά λαμβάνονται ως πλήρως άποπερατωμένες, και σχέδιο τής καταρτισθσομένης έργολαβικής συμβάσεως και προσυμφώνου περί τής σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου περιέχοντος και διατάξεις διά τήν καταρτισθσομένη όροφοκτησία, όπως και κάθε άλλο στοιχείο έπιβαλλόμενο ή κρινόμενο ως σκόπιμο κατά τίς ύπάρχουσες συνθήκες ή άπαιτούμενο κατά τή φύση του έργου. Η άποτίμηση τής άξιας τών άντιπαρεχομένων ιδιοκτησιών και του συνόλου τών υπό άνέγερση ιδιοκτησιών, θά καθορίζεται συμφώνως προς τούς συγκεκριμένους συντελεστές άξιας τής κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας, θά εκφράζεται σε άπόλυτες ή σχετικές τιμές και θά άναφέρεται στον σχετικό πίνακα στή διακήρυξη.

β) Μέ προσκλήσεις έκδηλώσεως ένδιαφέροντος, όπου οι ένδιαφερόμενοι καλούνται όπως υποβάλουν, πλήν τής προσφοράς ποσοστού άντιπαροχής, ιδέες περί του τρόπου αξιοποίησης του οικόπεδου μέ αρχιτεκτονική, στατική, ήλεκτρομηχανολογική, γεωλογική, ύδραυλική προμελέτη, τεχνική συγγραφή ύποχρεώσεων, πίνακα ποσοστών συνιδιοκτησίας, κατανομή δαπανών, κοινοχρήστων και κοινοκλήτων, σχέδιο σταδιακής μεταβιβάσεως ποσοστών οικόπεδου, και κάθε άλλο στοιχείο έπιβαλλόμενο εκ τής φύσεως του έργου. Στή διακήρυξη θά καθορίζονται τά κριτήρια και ό τρόπος αξιολόγησης προσφορών.

γ) Μέ άπ' ευθείας διαπραγματεύσεις, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, όπως ιδίως στίς περιπτώσεις συνιδιόκτητων οικόπεδων ή συνιδιόκτητων παλαιών οικημάτων.

Άρθρο 24

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί

Πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος

1. Η διακήρυξη άναρτάται και δημοσιεύεται κατά τά προβλεπόμενα στο άρθρο 5 παρ. 2 του παρόντος Κανονισμού, άναφέρει δε και καλεϊ τούς ένδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν έντός προθεσμίας όχι συντομότερης τών είκοσι (20) ήμερών από τής δημοσίευσως προσφοράς, σε άκέραιες μονάδες τά προσφερόμενα προς τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ποσοστά άντιπαροχής, σύμφωνα μέ τόν πίνακα άποτίμησης τής άξιας τών διηρημένων ιδιοκτησιών και τόν πίνακα, στον όποιον θά έμφαίνονται οι προσφερόμενες επί μέρους ιδιοκτησίες προς τό νομικό πρόσωπο για τήν κάλυψη του ποσοστού τής άντιπαροχής.

β) Νά θέσουν τούς βασικούς όρους σχεδίου τής καταρτισθσομένης έργολαβικής συμβάσεως, σχεδίου προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου, στο όποιο θά περιέχονται και διατάξεις για τήν καταρτισθσομένη όροφοκτησία, ως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο άνάλογα άπαιτούμενο κατά τίς συνθήκες και τή φύση του έργου.

γ) Τά προσόντα αυτών που δύνανται νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

δ) Έγγυητική έπιστολή σύμφωνη προς τά άναφερόμενα στο άρθρο 7 παρ. 3 και 4 του παρόντος Κανονισμού, ποσού όχι χαμηλοτέρου του δέκα τοις εκατό (10%) τής άξιας του οικόπεδου, όπως αυτή άποτιμάται δυνάμει τής έκτιμητικής Έκθέσεως του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

ε) Έν σχέσει προς τό περιεχόμενο, τον τύπο τών προσφορών, τή διαδικασία διεξαγωγής τής δημοπρασίας, άνακηρύξεως πλειοδότη και κατακύρωσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού, θά έφαρμόζονται άναλόγως οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

2. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος που δημοσιεύεται κατά τά διαλαμβανόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, θά άναφέρει και θά καλεϊ τούς ένδιαφερόμενους:

α) Νά υποβάλουν προσφορές έντός προθεσμίας όχι μικρότερης τών είκοσι (20) ήμερών από τής δημοσίευσως, ξεχωριστά για τά αίτούμενα τεχνικά στοιχεία (σχέδια, τεύχη, συγγραφές), όπως αυτά άναλυτικά θά ζητούνται και ξεχωριστά σε σφραγισμένο φάκελο μέ τούς οικονομικούς όρους τής προσφοράς, ιδίως τό ποσοστό τής άντιπαροχής, όλογράφως και αριθμητικώς.

β) Νά υποβάλουν σχέδιο έργολαβικής σύμβασης που θά καταρτισθεί, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου, στο όποιο θά περιέχονται και διατάξεις για τήν όροφοκτησία, που θά καταρτισθεί, όπως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο που άπαιτείται άνάλογα μέ τίς συνθήκες και τή φύση του έργου.

γ) Τά κριτήρια αξιολόγησης τών προσφορών, τούς συντελεστές βαρύτητας τών κριτηρίων, τή βαθμολογία και τον τρόπο ύπολογισμού και συσχετισμού τής τεχνικής βαθμολογίας μέ τήν οικονομική προσφορά για τή συγκριτική αξιολόγηση τών προσφορών.

δ) Τά προσόντα αυτών που μπορούν νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

ε) Νά καταθέσουν έγγυητική έπιστολή σύμφωνα μέ τήν προηγούμενη παράγραφο.

στ) Σέ σχέση μέ τίς διαδικασίες του διαγωνισμού καί κατακύρωσης άποτελέσματος, θά έφαρμόζονται άνάλογες διατάξεις του Κανονισμού.

3. Όλα τά έξοδα του διαγωνισμού καί δημοσιεύσεις, τά όποία τό καθένα χωριστά καί σέ άπόλυτες τιμές άναφέρονται στή διακήρυξη ή πρόσκληση ένδιαφέροντος, όπως έπίσης καί όλα τά έξοδα κατάρτισης τών σχετικών συμβάσεων, τών πράξεων σύστασης όριζόντιας ιδιοκτησίας, συμβολαιογραφικά έξοδα, πάσης φύσεως έξοδα καί έξοδα μεταγραφών βαρύνουν τόν άνάδοχο. Τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο δέν έχει καμμία οικονομική ύποχρέωση γιά τήν έκτέλεση τής σύμβασης.

4. Τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο άποφασίζει κατ' έλευθέραν κρίσιν.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται σέ καμμία περίπτωση σέ παροχή άποζημιώσεως πρός τούς ύποβάλλοντες προσφορά.

Άρθρο 25

Σύμβαση Άντιπαροχής

Η σύμβαση άντιπαροχής καταρτίζεται σύμφωνα μέ τά όριζόμενα στή διακήρυξη του διαγωνισμού ή τής προσκλήσεως έκδηλώσεως ένδιαφέροντος καί άνάλογα πρός τίς σχετικές διατάξεις του Άστικού Δικαίου.

Άρθρο 26

Έγκρίσεις άποφάσεων Διοικούντος Όργάνου

Οί κατά τά άνωτέρω άποφάσεις, διακηρύξεις, προσκλήσεις ένδιαφέροντος γιά εκμίσθωση, εκποίηση, άγορά, άνταλλαγή, άντιπαροχή ή παραχώρηση χρήσεως άκινήτων τών μέν Ί. Μητροπόλεων, Ένοριών καί Έκκλησιαστικών Ν.Π.Ι.Δ. εγκρίνονται άπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, τών δέ Ί. Μονών καί Ί. Ήσυχαστηριών άπό τόν Μητροπολίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Διατάξεις Νόμων

Είδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τή χωρίς διαγωνισμό εκμίσθωση ή εκποίηση εκκλησιαστικών άκινήτων έφαρμόζονται κατά παρέκκλιση του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 28

Τροποποίηση Διατάξεων - Έναρξη ισχύος

1. Οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού τροποποιούνται ή συμπληρώνονται ή καταργούνται δι' άποφάσεως τής Δ.Ι.Σ., ή όποία δημοσιεύεται στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

2. Ό παρών Κανονισμός δέν προκαλεί δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ί. Μ. Ύδρας, Σπετσών καί Αίγινης.

3. Οί διατάξεις του παρόντος καταλαμβάνουν τίς εκκρεμείς διαδικασίες ή συμβάσεις μισθώσεων, εκποιήσεων, άγορών, άνταλλαγών καί άντιπαροχών.

4. Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει άπό τής δημοσιεύσεώς του στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στό έπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τής Έκκλησίας τής Έλλάδος.

Η άπόφαση αυτή νά δημοσιευθή εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Άθήναι, 1.10.2019

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματέυς

Άρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

**Κανονισμός οργάνωσης και διαρθρώσεως των ένοριών
καί των θρησκευτικών λειτουργιών
της Ίερας Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Έχοντες υπό όψιν:

1. Τά άρθρα 3 παρ. 1 και 13 παρ. 1-3 του Συντάγματος,
2. τά άρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 και 38 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 146/Α /1977),
3. τά άρθρα 2 παρ. 1 και 3 του Κανονισμού 8/1979 «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών» (ΦΕΚ 1/Α /1980),
4. τά άρθρα 3 και 6 του Κανονισμού 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α),
5. τό άρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' και ε' του Κανονισμού 263/2014 «Περί συγκροτήσεως, αρμοδιοτήτων και λειτουργίας των Μητροπολιτικών Συμβουλίων των

Ι. Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 272/Α /2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεία της Έλληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της απογραφής του έτους 2011 (ΦΕΚ Β' 699/20-3-2014),

7. την υπό αριθ. 825/19.9.2019 πρότασιν του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεωργίου και

8. την από 1.10.2019 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερας Συνόδου,

Διαπιστούμεν

την ύφισταμένην διάρθρωσιν των Ένοριών και των οργανικών θέσεων των Έφημερίων, Ίεροκρηύκων και Διακόνων της Ίερας Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, καθώς και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων αυτής, αί οποίοι βαρύνουν τόν κρατικών προϋπολογισμόν ως έξης:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ**

ΑΡΘΡΟΝ 1

ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ Ή ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ	21.392	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	4.799	3	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	3.721	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	2.832	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ	159/Α'/1981	3.658	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	3.852	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	173/Α'/1987	2.530	2	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ	242	ΟΣ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ	2103/Β'/2016	242	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΣ	66	ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΣ	2103/Β'/2016	66	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΣ	223	ΜΕΤ. ΣΩΤΗΡΟΣ	2103/Β'/2016	223	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1.732	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.732	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	797	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2103/Β'/2016	797	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΘΩΜΑΣ	1.290	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	1.290	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	258	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	2103/Β'/2016	258	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	648	ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	2103/Β'/2016	648	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΚΟΝΤΙΟΝ	127	ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	2103/Β'/2016	127	1	ΥΕ-ΠΕ

ΑΚΡΑΙΦΝΙΟΝ	1.052	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.052	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΛΙΑΡΤΟΣ	4.270	ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	2103/Β'/2016	2.250	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	2103/Β'/2016	2.020	2	ΔΕ-ΠΕ
ΑΛΛΑΚΟΜΕΝΑΙ	83	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	83	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΛΥΚΗ	277	ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΚΥΡΙΟΥ	1/Α'/1992	277	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΟΝ	319	ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΥΡΙΟΥ	2103/Β'/2016	319	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΝΑΛΗΨΙΣ	167	ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΥΡΙΟΥ	2103/Β'/2016	167	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΑΧΩΒΑ	2.717	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	1.300	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.417	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΜΑ	1.059	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.059	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΣΚΡΗ	616	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	616	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ (ΠΑΡΑΛΙΑ ΔΙΣΤΟΜΟΥ)	1.585	ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΥΡΙΟΥ	2103/Β'/2016	1.585	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΣΩΠΙΑ	879	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2103/Β'/2016	879	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΓΙΑ	3.226	ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	2103/Β'/2016	2.200	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.026	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΑΘΥ	2.342	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ	2103/Β'/2016	1.242	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ	221/Α'/2000	1.100	1	ΔΕ-ΠΕ
ΔΑΥΛΕΙΑ	1.235	ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ	2103/Β'/2016	745	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	2103/Β'/2016	490	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΑΦΝΗ	99	ΠΑΜ ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	2103/Β'/2016	99	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΗΛΕΣΙ – ΠΛΑΚΑ ΔΗΛΕΣΙΟΥ	4.648	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	177/Α'/2000	2.680	2	ΥΕ-ΠΕ
		ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ	82/Α'/2019	1.968	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	563	ΟΣ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ	93/Α'/1984	563	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΙΣΤΟΜΟΝ	1.581	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	1.581	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΟΜΒΡΑΙΝΑ	674	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	674	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΟΣΙΑ	4.997	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	2.498	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	2103/Β'/2016	2.499	2	ΔΕ-ΠΕ
ΕΛΕΩΝ	964	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	964	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΙΚΩΝ	36	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	36	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΛΟΠΙΑ	408	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	2103/Β'/2016	408	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ	189	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	189	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΕΣΠΙΑΙ	1.143	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.143	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΗΒΑΙ	22.568	ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΙ	2103/Β'/2016	4.500	3	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	3.430	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	2.478	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ)	2103/Β'/2016	2.750	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	2103/Β'/2016	2.050	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	2.100	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΡΟΥΦΟΣ	212/Α'/1987	2.060	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ	153/Α'/1982	850	1	ΔΕ-ΠΕ

		ΠΑΥΛΟΣ				
		ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΕΟΣ (ΤΑΧΙΟΝ)	2103/Β'/2016	2.350	2	ΔΕ-ΠΕ
ΘΙΣΒΗ	209	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	2103/Β'/2016	209	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΟΥΡΙΟΝ	125	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	125	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ	756	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	756	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΟΧΩΡΙΟΝ- ΠΑΝΤΕΙΧΙΟΝ	905	ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	2103/Β'/2016	400	1	ΥΕ-ΠΕ
		ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	9/Α'/1985	505	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΠΑΡΕΛΛΙΟΝ	1.748	ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	2103/Β'/2016	1.748	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΑ	263	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	263	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΣΤΡΟΝ	867	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	2103/Β'/2016	867	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΛΕΙΔΙΟΝ	366	ΑΓ. ΙΩ. ΘΕΟΛΟΓΟΣ	2103/Β'/2016	366	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΚΙΝΟΝ	616	ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	2103/Β'/2016	616	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΡΩΝΕΙΑ	249	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	249	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΥΡΙΑΚΙΟΝ	2.147	ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	2103/Β'/2016	2.147	2	ΔΕ-ΠΕ
ΛΑΦΥΣΤΙΟΝ	353	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	353	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΝ	903	ΠΡ. ΗΛΙΑΣ	2103/Β'/2016	903	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΥΚΤΡΑ	1.019	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	2103/Β'/2016	1.019	1	ΔΕ-ΠΕ
ΛΟΥΚΙΣΙΑ	1.151	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.151	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΥΤΣΙΟΝ	306	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ	2103/Β'/2016	306	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΖΙΟΝ	431	ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	2103/Β'/2016	431	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΟΓΕΙΑ	74	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	74	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΙΟΝ	1.845	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	1.845	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΟΝΕΡΙΟΝ	218	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2103/Β'/2016	218	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΛΙΣΣΟΧΩΡΙΟΝ	671	ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	2103/Β'/2016	671	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΥΡΙΚΙΟΝ	499	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	499	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟΝ	169	ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	27/Α'/1982	169	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΑΚΙΟΝ	515	ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ	2103/Β'/2016	515	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ	279	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	279	1	ΥΕ-ΠΕ
ΞΗΡΟΝΟΜΗ	351	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	351	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΙΝΟΦΥΤΑ	2.903	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	2103/Β'/2016	2.903	2	ΔΕ-ΠΕ
ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ	5.248	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΚΡΙΠΟΥ)	2103/Β'/2016	2.723	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΕΥΑΓΓ. ΛΟΥΚΑΣ	2103/Β'/2016	2.525	2	ΔΕ-ΠΕ
ΟΙΝΟΗ	430	ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΥΡΙΟΥ	312/Α'/1911	430	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΥΛΙΔΟΣ	3.099	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.715	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ	191/Α'/2008	694	1	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ	263/Α'/1997	690	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΑΥΛΟΣ	1.277	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	1.277	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΑΙΑΙ	942	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2103/Β'/2016	942	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΡΑ ΧΩΡΙΟΝ	323	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	29/Α'/1985	323	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΑ	339	ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ	2103/Β'/2016	339	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΝΑΚΤΟΣ	40	ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	2103/Β'/2016	40	1	ΥΕ-ΠΕ

ΠΛΑΤΑΝΑΚΙΟΝ	120	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	2103/Β'/2016	120	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	434	ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	2103/Β'/2016	434	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΣΗΛΙΟΝ	32	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	32	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΛΗ	649	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	649	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΓΟΣ	92	ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	2103/Β'/2016	92	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΩΜΕΪΚΟΝ	230	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2103/Β'/2016	230	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΚΟΥΡΤΑ	778	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2103/Β'/2016	778	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΕΙΡΙΟΝ	684	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	684	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΕΦΑΝΗ	219	ΑΓ. ΤΡΙΑΣ	2103/Β'/2016	219	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΧΗΜΑΤΑΡΙΟΝ	3.728	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	2103/Β'/2016	3.728	2	ΔΕ-ΠΕ
ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ	341	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	2103/Β'/2016	341	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΑΝΑΓΡΑ	686	ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ	2103/Β'/2016	686	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΟΥΚΑΛΑΔΕΣ	121	ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	58/Α'/1978	121	1	ΥΕ-ΠΕ
ΥΠΑΤΟΝ	434	ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	2103/Β'/2016	434	1	ΥΕ-ΠΕ
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ	383	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	383	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΑΡΟΣ	1.150	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	1.150	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΙΡΩΝΕΙΑ	557	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2103/Β'/2016	557	1	ΥΕ-ΠΕ

ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΦΕΚ	ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΘΗΒΑΙ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ	140/Α'/2015	1	ΔΕ-ΠΕ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ	ΑΓ. ΡΗΓΙΝΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΚΟΠΕΛΟΥ Ο ΛΕΒΑΔΕΥΣ	21/Α'/1999	1	ΔΕ-ΠΕ

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
 που βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν
 α) Δύο (2) θέσεις έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, κλάδου ΔΕ Γραμματέων, συσταθεῖσαι διά τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. 1476/1984.

β) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ, συσταθεῖσα διά τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 5 τοῦ ν. 2819/2000.

γ) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ, συσταθεῖσα διά τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 13 τοῦ ν. 3194/2003.

δ) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Γραμματέων, συσταθεῖσα διά τοῦ ἄρθρου 8, παρ. 13 τοῦ ν. 3194/2003.

ε) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου (ἀδιαβάθμητη), συσταθεῖσα διά τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. 1476/1984 καί μεταφερθεῖσα ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διά τῆς Υ.Α. 143890/Α1/11-12-2008 (ΦΕΚ Β' 2625).

* Συνολικός ἀριθμός Ἐνοριῶν: 112, Ἱερῶν Προσκυνημάτων: 2

* Σύνολον ὀργανικῶν θέσεων Ἐφημερίων: 141

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρεῖς (3) θέσεις Ἱεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας καί εἰδικότητος Θεολόγων, συσταθεῖσαι διά τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ν. 817/1978 καί κατανεμηθεῖσαι α) αἱ δύο (2) διά τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καί β) ἡ μία (1) διά τοῦ Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Μία (1) θέσις Διακόνου, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθεῖσα διά τοῦ ν. 673/77. Ἐκ τῶν ἀρχικῶς συσταθειῶν ὀκτώ (8) θέσεων διακόνων, μετετράπησαν α) δύο (2) εἰς θέσεις Ἱεροκηρύκων (ν. 817/1978) καί β) πέντε (5) εἰς θέσεις έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, ὡς ἔπεται.

Άρθρον 5
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι διορίζονται εἰς τὰς θέσεις αὐτάς, διέπονται κατά περίπτωσιν ἀπό τὰς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἄρθρων 37, 38 καί 42 τοῦ ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

Άρθρον 6
Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικήν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τά ὄρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον

μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Άρθρον 7
Ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν συνεπεῖρα τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8
Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 1η Ὀκτωβρίου 2019
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.12.2019

Διαπιστωτικὴ πράξις: Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἱ. Μονῆς
Ἀριθμ. 4798/2356/2019 τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμίνος

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:
1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 725/9.10.2019 εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καί Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνου,
3. τὴν ἀπὸ 5.11.2019 Ἀπόφασιν τῆς Δ, Ἱ. Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ν. 590/1977 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Ἐρυθρῶν, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἐρυθρῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρυθρῶν, τοῦ Δήμου

Μάνδρας-Εἰδουλλίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Δυτικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμίνος, ἰδρυθείσης κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα, ὡς ἐπιβεβαιοῦται ἐκ τοῦ Βίου τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ Νέου (1035-1105) κτήτορος καί ἰδρυτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (Ὁ Ὁσῖος Μελέτιος ὁ Νέος, τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1968).

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὁρεῶν ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 23.12.2019

Κανονισμός περί Έκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀριθμ. 314/2019(Ἔγγραφον 3931/2477/2019)

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔλαβε ὑπ' ὄψιν:

τά ἄρθρα 43 παρ. 3 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'1977) καί 19 κεφ. Β' παρ. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 160/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν»,

τὴν ὑπ' ἀριθ. 71/3.9.2019 Εἰσήγηση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων,

τὴν ὑπ' ἀριθ. 168/5.11.2019 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

τὴν ἀπό 5.11.2019 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

ψηφίζει τόν Κανονισμό 314/2019 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΡΙΘΜ 314/2019
«Περί Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
Φορέας, Σκοπός, Ἀριθμός Ὑποτροφιῶν

Ἄρθρο 1

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ ὑποτροφίες (ἄρθρο 43 παρ. 3 τοῦ ν. 590/1977). Οἱ Ἐκκλησιαστικές Ὑποτροφίες χορηγοῦνται ἀπό τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γιά καθαρὰ ἐκκλησιαστικούς σκοπούς, δηλαδή: α) τὴν κατάρτιση καί ἐπιμόρφωση στελεχῶν (κληρικῶν καί λαϊκῶν) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί β) τὴ σύσφιξη καί προαγωγή τῶν διορθοδόξων καί διαχριστιανικῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κεφ. Β', ἄρθρο 19, παρ. 4 τοῦ 160/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ΦΕΚ τ. Α' 100/ 20.5.2004).

Οἱ Ἐκκλησιαστικές Ὑποτροφίες πού χορηγοῦνται κατὰ τόν παρόντα Κανονισμό εἶναι οἱ χορηγούμενες ἀπό τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: α) σέ Ἑλληνες Ὀρθοδόξους κληρικούς, ὑποψηφίους κληρικούς ἢ λαϊκούς, γιά μεταπτυχιακές θεολογικές σπουδές πρωτίστως καί δευτερευόντως γιά σπουδές σέ τομεῖς ζωτικῶν, κατὰ τὴν κρίση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γιά τὴ ζωή καί τὴ δράση τῆς Ἐκκλησίας, πού θά πραγματοποιηθοῦν ἀποκλειστικά σέ ἐκπαιδευτικά ἴδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, καί β) σέ ἀλλοδαπούς Ὀρθοδόξους καί μὴ, γιά προπτυχιακές ἢ μεταπτυχιακές θεολογικές σπουδές στὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρο 2

Τά θέματα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν ἀποτελοῦν τομέα δραστηριότητας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων (ἄρθρο 19 κεφ. Β' παρ. 4 τοῦ 160/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ΦΕΚ τ. Α' 100/20.5.2004). Γιά τὴν ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν σχετικῶν θεμάτων συνίσταται Ὑποεπιτροπὴ Ὑποτροφιῶν (ἄρθρο 10 παρ. 3 καί 4 τοῦ ν. 590/1977).

α) Ἡ Ὑποεπιτροπὴ Ὑποτροφιῶν συγκροτεῖται ἀπὸ τόν Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καί ἀπὸ δύο (2) Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν i) Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καί ii) Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης, ὀριζόμενα ἀπὸ τοὺς Προέδρους αὐτῶν.

β) Τόν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενο ἀναπληρώνει ὁ κατὰ πρεσβεία τῆς ἀρχιερωσύνης ἐπόμενος καί τούτου κωλυομένου ὁ ἐπόμενος καί καθ' ἐξῆς.

γ) Χρὴ Γραμματέα τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ὑποτροφιῶν ἐκτελεῖ ὁ Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ἀναπληρούμενος ἀπὸ Εἰδικό Συνεργάτη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἔργο τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ὑποτροφιῶν εἶναι: 1) ἡ ἔκδοση προκήρυξης χορήγησης Ὑποτροφιῶν, τό σχέδιο τῆς ὁποίας ἐγκρίνεται ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ., 2) ἡ συγκέντρωση τῶν ὑποβαλλομένων Αἰτήσεων γιά χορήγηση ἢ παράταση ὑποτροφίας, 3) ἡ ἐξέταση καί γνωμοδότηση γιά τίς παραπάνω Αἰτήσεις σέ τακτικὴ Συνεδρία, 4) ἡ διατύπωση γνώμης γιά τὰ πρόσωπα στά ὁποῖα θά χορηγηθοῦν οἱ

ύποτροφίες, 5) ή εξέταση και γνωμοδότηση για ύπαρξη ή όχι λόγων παράτασης ή διακοπής της ύποτροφίας, 6) ή υποβολή των εισηγήσεών της στα προαναφερθέντα ζητήματα προς έγκριση στη Διαρκή Ίερά Σύνοδο, 7) ή εξέταση κάθε θέματος σχετιζομένου με ύποτροφίες και ύποτρόφους και ή εισήγηση προς τή Διαρκή Ίερά Σύνοδο για τή ρύθμισή του.

Άρθρο 3

α) Άνώτατος αριθμός χορηγουμένων ύποτροφιών από τήν Έκκλησία της Ελλάδος για κάθε χρόνο καθορίζεται συνολικά στίς εκατόν πενήντα (150), χωρίς δυνατότητα υπέρβασης του συγκεκριμένου αριθμού. Ο άκριβής αριθμός των χορηγουμένων ύποτροφιών για κάθε χρόνο προσδιορίζεται από τήν Ύποεπιτροπή ύστερα από έγγραφη γνώμη της Διευθύνσεως Οικονομικών της Ε.Κ.Υ.Ο.

β) Οί 150 ύποτροφίες κατανέμονται ως έξης: 1) Μέχρι όγδόντα (80) ύποτροφίες σέ Έλληνες κληρικούς και ύποψηφίους κληρικούς ή λαϊκούς (άρρηνες ή θήλεις) προερχομένους από τήν Έκκλησία της Ελλάδος. 2) Μέχρι έβδομήντα (70) ύποτροφίες σέ άλλοδαπούς κληρικούς ή λαϊκούς (άρρηνες ή θήλεις).

γ) Οί παραπάνω ύποτροφίες κατανέμονται ειδικότερα ως έξης:

I. ΣΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥΣ:

1. Έξήντα (60) ύποτροφίες σέ κληρικούς ή ύποψηφίους κληρικούς ή λαϊκούς (άρρηνες ή θήλεις) προερχομένους από τήν Έκκλησία της Ελλάδος, για μεταπτυχιακές θεολογικές σπουδές αποκλειστικά σέ Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα του έξωτερικού άναγνωρισμένα από τόν Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.

2. Δέκα (10) ύποτροφίες σέ κληρικούς ή ύποψηφίους κληρικούς ή λαϊκούς (άρρηνες ή θήλεις) για μεταπτυχιακές σπουδές αποκλειστικά σέ Έκπαιδευτικά Ίδρύματα του έξωτερικού άναγνωρισμένα από τόν Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π., για συγκεκριμένες θεματικές ένότητες, οί όποιες όρίζονται από τή Διαρκή Ίερά Σύνοδο, ύστερα από πρόταση της Ύποεπιτροπής Ύποτροφιών.

3. Δέκα (10) ύποτροφίες σέ κληρικούς ή ύποψηφίους κληρικούς ή λαϊκούς (άρρηνες ή θήλεις) για μεταπτυχιακές σπουδές σέ ζωτικούς τομείς της ζωής και της δράσης της Έκκλησίας της Ελλάδος, αποκλειστικά σέ Έκπαιδευτικά Ίδρύματα του έξωτερικού άναγνωρισμένα από τόν Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π., ύστερα από πρόταση της Ύποεπιτροπής Ύποτροφιών και έγκριση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου.

II. ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥΣ:

1. Έξήντα πέντε (65) ύποτροφίες σέ κληρικούς ή λαϊκούς, οί όποιοι προέρχονται από τά Πατριαρχεία και τίς λοιπές Όρθόδοξες Έκκλησίες (ένδεικτικά Κωνσταντινουπόλεως, Άλεξανδρείας, Άντιοχείας, Ίεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Γεωργίας, Πολωνίας, Άλβανίας, Τσεχίας-Σλοβακίας), για προπτυχιακές ή μεταπτυχιακές θεολογικές σπουδές στήν Ελλάδα. Σέ κάθε μία από τίς Όρθόδοξες Έκκλησίες παρέχονται μέχρι πέντε ύποτροφίες.

2. Πέντε (5) ύποτροφίες σέ προερχομένους από άλλες χριστιανικές όμολογίες για μεταπτυχιακές θεολογικές σπουδές στήν Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Ύποτροφίες σέ Έλληνες ύποτρόφους, κληρικούς ή λαϊκούς (άρρηνες ή θήλεις) για σπουδές στο έξωτερικό

Άρθρο 4

Οί χορηγούμενες ύποτροφίες από τήν Ίερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδος σέ Έλληνες προκηρύσσονται κάθε χρόνο τόν μήνα Ίανουάριο, μέ σχετικό δημοσίευμα στο Έπίσημο Δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», στήν ιστοσελίδα της Έκκλησίας της Ελλάδος, σέ δύο ήμερήσιες έφημερίδες των Άθηνών πανελλήνιας κυκλοφορίας και μέ Συνοδική Έγκύκλιο στίς Ίερές Μητροπόλεις.

Η διάρκεια κάθε χορηγουμένης ύποτροφίας όρίζεται για ένα άκαδημαϊκό έτος, δηλαδή για δέκα μήνες, από 1ης Όκτωβρίου μέχρι 31ης Ίουλίου. Όταν έγκρίνεται ή παράταση-άνανέωση της ύποτροφίας, ή χρηματική έπιχορήγηση του ύποτρόφου δέν διακόπτεται για τούς μεταξύ των άκαδημαϊκών έτών παρεμβαλλομένους δύο θερινούς μήνες.

Η άνανέωση της ύποτροφίας γίνεται πάντοτε αίτιολογημένα και κατόπιν έπίσημης πιστοποίησης και άξιολόγησης της πορείας των σπουδών και του ήθους του ύποτρόφου από τό έκπαιδευτικό ίδρυμα στο όποίο σπουδάζει.

Άρθρο 5

Άπαραίτητες προϋποθέσεις και δικαιολογητικά για τή χορήγηση ύποτροφίας σέ Έλληνες προερχομένους από τήν Έκκλησία της Ελλάδος για σπουδές στο έξωτερικό είναι:

α) Ἡ συγκατάθεση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη μέ συστατικό ἔγγραφο τοῦ γιὰ τή χρησιμοθηία τοῦ ὑποψηφίου καί τήν πρόθεσή του γιὰ ἐθελοντική προσφορά στήν Ἐκκλησία.

β) Βεβαίωση δύο Καθηγητῶν Α.Ε.Ι. ἢ Τ.Ε.Ι. γιὰ τήν ἐπιστημονική ικανότητα τοῦ ὑποψηφίου καί τή δυνατότητα πραγματοποίησης μεταπτυχιακῶν σπουδῶν.

γ) Ἀντίγραφο Πτυχίου Α.Ε.Ι. ἢ Τ.Ε.Ι. μέ βαθμό «ἄριστα» ἢ «λίαν καλῶς».

δ) Βεβαίωση Α.Ε.Ι. ἢ Τ.Ε.Ι. στήν ὁποία νά φαίνεται ἀναλυτικά ἡ ἐτήσια ἐπίδοση καί βαθμολογία του.

ε) Ἡλικία ὄχι ἀνώτερη τῶν 40 ἐτῶν.

στ) Ἐγγραφή δήλωση, ὅτι μετά τό πέρας τῶν σπουδῶν τοῦ ὀ υποψήφιος θά τεθεῖ στή διάθεση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γιὰ νά ὑπηρετήσει ὅπως αὕτη θά ὀρίσει τουλάχιστον γιὰ δύο (2) χρόνια. Σέ περίπτωση ἄρνησης προσφοράς ὑπηρεσίας στήν Ἐκκλησία, ὀφείλει ὀ ὑπότροφος νά καταβάλει τό ποσό πού δαπανήθηκε ἀπό τήν Ἐκκλησία γιὰ τήν ὑποτροφία του.

ζ) Ἐπαρκῆς γνώση τῆς γλώσσας τῆς χώρας στήν ὀποίαν ὀ υποψήφιος ἐπιθυμεῖ νά σπουδάσει, ἀποδεικνυομένη μέ σχετικό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας.

η) Πιστοποιητικό γέννησης.

θ) Βιογραφικό σημείωμα.

ι) Βεβαίωση ἀπό τή Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου στό ὀποῖο ὀ υποψήφιος προτίθεται νά σπουδάσει ὅτι γίνεται δεκτός ὡς ὑπότροφος.

ια) Ὑπεύθυνη Δήλωση τοῦ Ὑποψηφίου ὅτι δέν λαμβάνει ἄλλη ὑποτροφία ἀπό ἄλλη πηγή ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ.

ιβ) Ἐκκαθαριστικό Ἐφορίας προηγουμένου Οἰκονομικοῦ ἔτους, στό ὀποῖο νά φαίνεται τό οἰκογενειακό καί ἀτομικό εἰσόδημα τοῦ ὑποψηφίου.

ιγ) Αἴτηση τοῦ ὑποψηφίου πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο μέ δύο (2) πρόσφατες φωτογραφίες.

Ἡ περίοδος κατάθεσης τῶν δικαιολογητικῶν στήν Ὑποεπιτροπή Ὑποτροφιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται ἀπό 1η Ἰανουαρίου ἔως 30η Ἀπριλίου κάθε χρόνου. Μετά τήν κατάθεση ὄλων τῶν δικαιολογητικῶν στό ἀρμόδιο Γραφεῖο τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ὑποτροφιῶν, ὀ Γραμματέας αὐτῆς ἐλέγχει τά δικαιολογητικά τοῦ αἰτούντος καί συντάσσει ἔγγραφο εἰσήγηση πρὸς τά μέλη τῆς Ὑποεπιτροπῆς, περὶ τῆς ἀρτιότητος καί ἐγκυρότητας αὐτῶν.

Ἄρθρο 6

1. Οἱ Ἑλληνες ὑπότροφοι γιὰ σπουδές στό ἐξωτερικό:

α) Ὀφείλουν νά ἐνημερώνουν τήν ἀρμόδια Ὑποεπιτροπή Ὑποτροφιῶν γιὰ τήν ἀκριβῆ διεύθυνση τῆς μόνιμης κατοικίας τους στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό, ὡς καί γιὰ κάθε σχετική μεταβολή.

β) Ὑποχρεοῦνται στό τέλος κάθε ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους νά πληροφοροῦν γραπτά τήν Ὑποεπιτροπή Ὑποτροφιῶν γιὰ τήν πορεία τῶν σπουδῶν τους, ἐφαρμόζοντας τά ἀνάλογα μέ αὐτά πού ἰσχύουν στό Ἰδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν.

γ) Μέ τό τέλος τῶν σπουδῶν τους, καταθέτουν στήν Ὑποεπιτροπή Ὑποτροφιῶν ἀντίγραφο τῶν τίτλων πού ἀπέκτησαν στό ἐξωτερικό καί δύο (2) ἀντίγραφα ἀπό τήν ἐργασία τους, μεταπτυχιακή ἢ καί τή διδακτορική, μέ τήν ὀποία ἀπέκτησαν τόν ἀντίστοιχο τίτλο.

2. Οἱ κληρικοί ὑπότροφοι γιὰ σπουδές στό ἐξωτερικό:

α) Δέν μποροῦν νά ἀποσπῶνται οὔτε νά διορίζονται καί νά ὑπηρετοῦν ἐμμίσθως κατά τή διάρκεια τῶν σπουδῶν τους στήν ἄλλοδαπή, ἄλλως διακόπτεται ἡ ὑποτροφία.

β) Δικαιοῦνται νά λαμβάνουν γιὰ τό διάστημα τῶν σπουδῶν τους ἐκπαιδευτική ἄδεια, σύμφωνα μέ τούς ἰσχύοντες νόμους. Στήν περίπτωση αὕτη λαμβάνουν κανονικά καί τίς ἀποδοχές τους στήν Ἑλλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Ὑποτροφίες σέ ἄλλοδαπούς γιὰ σπουδές στήν Ἑλλάδα

Ἄρθρο 7

Σκοπός τῶν ὑποτροφιῶν πού χορηγοῦνται σέ ἄλλοδαπούς εἶναι ἡ διευκόλυνση τῶν Ὀρθοδόξων Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ὀμολογιῶν, ὡστε νά δημιουργήσουν ἐλληνομαθη στελέχη, μέ στόχο τή σύσφιγξη τῶν σχέσεων τους μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ συγκεκριμένες ὑποτροφίες χορηγοῦνται σέ κληρικούς ἢ λαϊκούς, οἱ ὀποῖοι ὑποδεικνύονται ἀπό τούς Προκαθημένους τῶν Ἐκκλησιῶν τους.

Οἱ συγκεκριμένες ὑποτροφίες, χορηγοῦνται μόνο γιὰ θεολογικές σπουδές, προπτυχιακές ἢ μεταπτυχιακές, στίς ἀντίστοιχες Θεολογικές Σχολές Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης ἢ στά ἀντίστοιχα τμήματα τῶν Ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν.

Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, ἡ Δ.Ι.Σ. μπορεῖ νά χορηγήσει ὑποτροφίες διαρκείας ἑνός (1) χρόνου καί

σέ άλλοδαπούς καθηγητές για σοβαρή επιστημονική έρευνα σέ θεολογικά ή εκκλησιαστικά θέματα ή για τήν εκμάθηση τής ελληνικής γλώσσας.

Άρθρο 8

Οί υποψήφιοι άλλοδαποί υπότροφοι υποχρεούνται νά υποβάλουν στήν Ύποεπιτροπή Ύποτροφιών τής Ίερᾶς Συνόδου τής Εκκλησίας τής Ελλάδος, από 1η Ίανουαρίου ἕως 30ῆς Ἀπριλίου κάθε χρόνου, μέσφ τής Εκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τής χώρας τους, τά παρακάτω δικαιολογητικά:

α) Αἴτηση μέ βιογραφικό σημείωμα, στό ὁποῖο θά ἀναφέρεται ἡ ἰθαγένεια, ὁ τόπος καί ὁ χρόνος γέννησης, οἱ σπουδές, ἡ ἐκκλησιαστική κατάσταση καί τυχόν ἐκκλησιαστικές ἢ ἐπιστημονικές δραστηριότητές τους, καί δύο (2) πρόσφατες φωτογραφίες.

β) Συστατικό γράμμα τοῦ Προκαθημένου τής Τοπικῆς Εκκλησίας ἀπό τήν ὁποία προέρχονται.

γ) Τίτλους σπουδῶν σέ φωτοαντίγραφο.

δ) Πιστοποιητικό ὑγείας, τό ὁποῖο ἐκδίδεται ἀπό τίς ὑγειονομικές ὑπηρεσίες τής χώρας τους.

ε) Ὑπεύθυνη Δήλωση, ὅτι δέν ἔχουν λάβει, δέν λαμβάνουν καί δέν θά λάβουν ἄλλη ὑποτροφία ἀπό οἰαδήποτε ἄλλη πηγή ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, κατά τήν περίοδο αὐτή.

Άρθρο 9

Οἱ άλλοδαποί υπότροφοι στήν Ελλάδα ἐπιλέγουν ἐλεύθερα τόν τόπο διαμονῆς τους στήν Ελλάδα. Ἐάν εἶναι ἔγγαμοι, ἡ ἱερά Σύνοδος δύναται, μέ πρόταση τής Ύποεπιτροπῆς Ύποτροφιῶν, νά χορηγήει σ' αὐτούς ὑποτροφία αὐξημένη κατά τό μισό.

Κάθε ὑποτροφία χορηγεῖται γιά ἓνα ἀκαδημαϊκό ἔτος, δηλαδή: ἀπό 1η Ὀκτωβρίου μέχρι 31η Ἰουλίου, ἀλλά μπορεί νά παραταθεῖ, σύμφωνα μέ ὅσα διαλαμβάνονται στό ἄρθρο 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Γιά μεταπτυχιακές σπουδές χορηγεῖται ὑποτροφία γιά μία τριετία. Εἰδικά γιά τήν ὑποβολή διδακτορικῆς ἐργασίας χορηγεῖται γιά ἓνα ἔτος ἀκόμη, ὕστερα ἀπό βεβαίωση τοῦ καθηγητῆ μέ τόν ὁποῖον συνεργάζεται ὁ υποψήφιος.

Παράταση χορήγησης τής ὑποτροφίας σέ άλλοδαπό υπότροφο, εἶναι δυνατόν νά ἐγκριθεῖ καί γιά τούς μεταξύ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν παρεμβαλλομένους δύο θερινούς μήνες, δηλαδή Αὐγουστο καί Σεπτέμβριο.

Παράταση χορήγησης τής ὑποτροφίας στούς Ἕλληνες καί στούς άλλοδαπούς ὑποτρόφους, μετά τή συμπλήρωση τής τριετίας ἢ πενταετίας ἀπό τήν

ὀλοκλήρωση τῶν ἀντιστοίχων σπουδῶν τους γιά ἀκόμα δύο χρόνια, εἶναι δυνατή μόνο στή περίπτωση κατά τήν ὁποία δέν κατάφεραν νά ὀλοκληρώσουν τίς σπουδές τους, χωρίς ὑπαιτιότητά τους, μέσα στόν προβλεπόμενο χρόνο. Πρός τοῦτο συντάσσεται εἰδική ἔκθεση ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο γιά τούς λόγους ἐξαιτίας τῶν ὁποίων δέν ὀλοκληρώθηκαν οἱ σπουδές του στόν προβλεπόμενο χρόνο. Πλέον τής ἐπταετίας αἴτηση παράτασης τής ὑποτροφίας δέν μπορεί νά γίνει δεκτή.

Ἡ ὑποτροφία διακόπτεται ἐφόσον:

α) Ὁ υπότροφος δέν παρουσιάζει πρόοδο στίς σπουδές του.

β) Ὁ υπότροφος δέν ἐπιδεικνύει τό ἦθος πού ἀρμόζει ἢ ἐκτρέπεται σέ ἀνοίκειες τής εὐαγγελικῆς διδασκαλίας συμπεριφορές.

γ) Ὁ υπότροφος διαπιστωθεῖ ὅτι λαμβάνει ὑποτροφία καί ἀπό ἄλλη πηγή.

δ) Ὁ υπότροφος φοιτᾷ καί σέ ἄλλη Σχολή.

ε) Ὁ υπότροφος δέν τηρεῖ τούς ὅρους καί τίς δεσμεύσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

στ) Ἀνακληθεῖ γιά οἰονδήποτε λόγο ἢ λήξει χωρίς περαιτέρω ἀνανέωση ἢ ἄδεια παραμονῆς τοῦ ὑποτρόφου στήν Ελλάδα ἀπό τήν ἀρμόδια Ἀρχή.

Άρθρο 10

Ἡ Ί. Σύνοδος τής Εκκλησίας τής Ελλάδος ἀναλαμβάνει πρόνοια γιά τά ἔξοδα τής ἱατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης τῶν άλλοδαπῶν ὑποτρόφων Της, ἀπό τό πρῶτο ἔτος τής παραμονῆς τους στήν Ελλάδα, κατά τό ὁποῖο διδάσκονται τήν ἐλληνική γλώσσα καί δέν δικαιοῦνται ἀπό τό Ἑλληνικό Κράτος τήν ἀνάλογη ἱατροφαρμακευτική προστασία, τήν ὁποίαν δικαιοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι φοιτητές στά Ἑλληνικά Κρατικά Πανεπιστήμια.

Ἡ Ί. Σύνοδος τής Εκκλησίας τής Ελλάδος ἀναλαμβάνει τίς κατά τόν νόμο δαπάνες τῶν άλλοδαπῶν ὑποτρόφων Της γιά τήν ἐκμάθηση τής ελληνικῆς γλώσσας στά ἀντίστοιχα Τμήματα τῶν Κρατικῶν Πανεπιστημίων Ἀθήνας καί Θεσσαλονίκης.

Γιά τούς άλλοδαπούς ὑποτρόφους οἱ ὁποῖοι ὀλοκλήρωσαν ἐπιτυχῶς τίς σπουδές τους στήν Ελλάδα, ὕστερα ἀπό αἴτησή τους, χορηγεῖται χρηματικό ποσό ὑποτροφίας δύο μηνῶν, γιά τήν κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐπιστροφῆς τους στήν πατρίδα τους.

Ἡ Ί. Σύνοδος ἐπιδίδει τήν ἀπόφαση χορήγησης τής ὑποτροφίας σέ ἐτήσια ἐκδήλωση, ἡ ὁποία ὀρίζεται ἀπό τή Δ. Ί. Σύνοδο, ὕστερα ἀπό πρόταση τής Ύποεπιτροπῆς Ὑποτροφιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 11

Τόν κατάλογο τών προτεινομένων Έλλήνων καί άλλοδαπών ύποψηφίων ύποτρόφων συντάσσει ή Ύποεπιτροπή Ύποτροφίων κατά μήνα Μάιο καί ύποβάλλει αυτόν έντός του αυτού μηνός, μέσω τής Συνοδικής Επιτροπής Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικών Σχέσεων στή Διαρκή Ύερά Σύνοδο γιά έγκριση.

Οί σχετικές αποφάσεις τής Διορκούς Ύεράς Συνόδου κοινοποιούνται στή Συνοδική Ύπιτροπή Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικών Σχέσεων, ή όποία μεριμνά γιά τήν ύλοποίησή τους.

Οί ύπότροφοι πού έπιλέγησαν όφείλουν νά δηλώσουν πρίν τόν μήνα Αύγουστο άν θά άποδεχθούν τήν ύποτροφία πού τους χορηγήθηκε, άλλως οί συγκεκριμένες ύποτροφίες δύνανται νά χορηγηθούν σέ άλλους ύποτρόφους.

Άρθρο 12

Ή Ύποεπιτροπή Ύποτροφίων:

α) Διατηρεί Άρχείο γι' όλους τους ύποτρόφους τής Εκκλησίας τής Ελλάδος.

β) Παρακολουθεί τήν προσφορά τών ύποτρόφων της στό έργο τής Εκκλησίας.

γ) Έρευνά περιοδικά γιά τήν εξέλιξη τών σπουδών τους καί τή συμπεριφορά τους στήν κοινωνία καί γιά τίς ύπηρεσίες τους στους διαφόρους τομείς τής Εκκλησίας.

δ) Προκειμένου γιά τους άλλοδαπούς, άπευθύνει διακριτικά έρωτήματα στίς άρμόδιες Εκκλησιαστικές Άρχές του τόπου καταγωγής τους σχετικά μέ τή συμμετοχή τους στή ζωή τής Εκκλησίας τους.

Άρθρο 13

Τό χορηγούμενο μηνιαίο χρηματικό ποσό, στους Έλληνες καί στους άλλοδαπούς ύποτρόφους καθορίζεται στίς άρχές Σεπτεμβρίου κάθε έτους από τή Διορκή Ύερά Σύνοδο μετά από είσήγηση τής Διευθύνσεως Οικονομικών τής Ε.Κ.Υ.Ο. πρós τήν Ύποεπιτροπή Ύποτροφίων καί άνάλογα πρós τίς έκάστοτε τιμαριθμικές άναπροσαρμογές.

Άρθρο 14

Άλλα θέματα ύποτρόφων άναγκαία γιά τήν έφαρμογή του παρόντος Κανονισμού καί τυχόν μή ειδικά ρυθμιζόμενα άπ' αυτόν, έπιλύονται μέ Άποφάσεις τής Διορκούς Ύεράς Συνόδου, ύστερα από γνώμη τής Ύποεπιτροπής Ύποτροφίων.

Άρθρο 15

Οί χορηγούμενες ύποτροφίες από άλλα Εκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα (Ι. Μητροπόλεις ή Ι. Μονές), είτε σέ Έλληνες Όρθοδόξους, είτε σέ άλλοδαπούς ύποτρόφους, άναγνωρίζονται σάν ύποτροφίες έκκλησιαστικές, άφού έκπληρώνουν τους όρους καί τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού. Στίς περιπτώσεις αυτές, οί ύπότροφοι άπολαμβάνουν κάθε άλλου δικαιώματος πού άπορρέει από τήν ιδιότητα του έκκλησιαστικού ύποτρόφου, ύστερα από αίτησή τους πρós τήν Ύποεπιτροπή Ύποτροφίων, καί τό όποίο είναι σύμφωνο πρós τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 16

Μέ τή δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού στήν Έφημερίδα τής Κυβέρνησης καταργείται όλόκληρος ό Κανονισμός τής Ι. Συνόδου 302/2018 «Περί Εκκλησιαστικών Ύποτροφίων» (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 17/6.2.2018).

Άρθρο 17

Ή ίσχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από τής δημοσιεύσεως του στήν Έφημερίδα τής Κυβέρνησης καί στό έπίσημο Δελτίο τής Εκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρο 18

Έκ τής έκδόσεως του παρόντος Κανονισμού ούδεμία δαπάνη προκαλείται εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Εκκλησίας τής Ελλάδος. Τυχόν μελλοντική δαπάνη, βαρύνουσα τό ως άνω Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, θά προβλεφθεί στους οικείους Προϋπολογισμούς.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεί στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήναι, 5.11.2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεός

† Ό Όρεών ΦΙΛΟΘΕΟΣ

**Όργανωσις καί διάρθρωσις τῶν Ἐνοριῶν
καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας.**

Ἄριθμ. 4516/2478/2019

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:
τά ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ
ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί
Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
τά ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί
Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α'),
τό ἄρθρον 5 παρ. 1 περ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ
263/2014 «Περί συγκροτήσεως, ἀρμοδιοτήτων καί
λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱ.

Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/
Α'/2014),

τά δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς
Ἰγηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ Β'
699/20-3-2014),

τήν ὑπ' ἀριθ. 542/2.10.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβ.
Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ
καί

τήν ἀπό 5.11.2019 Ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἱεράς Συνόδου,
διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν
Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων,
Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως
Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας, καθὼς καί τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν
τόν Κρατικόν Προϋπολογισμόν, ὡς ἐξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ**

ΑΡΘΡΟΝ 1

**ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ
Α' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΔΕΣΣΗΣ**

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓ. ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡ.	ΚΑΤΗ- ΓΟΡΙΑ
ΕΔΕΣΣΑ	18.229	ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	6289	4	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	4.133	3	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	4.225	3	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ	Α'/68/20.05.1987	4.729	3	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	261	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	261	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΡΑΣ	796	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	796	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΝΙΣΣΑ	1.411	ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	1.411	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΥΤΤΑ	451	ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	451	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΟΣΙΑ	33	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	33	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΚΚΛΗΣΙΟΧΩΡΙΟΝ	683	ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	683	1	ΥΕ-ΠΕ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΑ	81	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	81	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΔΙΑ	387	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	387	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΡΑΣΙΑ	473	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	473	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΥΚΟΙ	65	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	65	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ	157	ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ	Β'/3171/12.08.2019	157	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΝ	765	ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ	Β'/2177/09.10.2015	765	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΗΣΙΟΝ	382	ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ	Β'/2177/09.10.2015	382	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΝΑΓΙΤΣΑ	682	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	682	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΑΝΗ	401	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	401	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΖΑΡΙΟΝ	1.132	318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ	Β'/3171/12.08.2019	1.132	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΜΑΡΙΟΝ	85	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	85	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΩΤΗΡΑ	205	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	205	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΛΑΜΟΥΡΙΑ	583	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	583	1	ΥΕ-ΠΕ

Β' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΚΥΔΡΑΣ

ΣΚΥΔΡΑ	5.406	ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	5.406	3	ΔΕ-ΠΕ
ΑΝΥΔΡΟΝ	382	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	382	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΣΕΝΙΟΝ	1.396	ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ	Α'/211/11.08.1981	1.396	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΣΠΡΟΝ	808	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	808	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΧΩΡΙΟΝ	415	ΑΓΙΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ	Β'/2177/09.10.2015	415	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΑΦΝΗ	679	ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	Β'/3171/12.08.2019	679	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΠΙΣΚΟΠΗ	2.109	ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ	Β'/3171/12.08.2019	2.109	2	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΛΗ	1.378	ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.378	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ	456	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	456	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΥΒΙΑ	1.095	ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	Β'/3171/12.08.2019	1.095	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΚΚΑ	372	ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	372	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΥΚΑΔΙΑ	1.021	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	1.021	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΙΠΟΧΩΡΙΟΝ	1.031	ΤΡΙΩΝ ΑΓΙΩΝ	Β'/2177/09.10.2015	1.031	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΥΤΡΟΧΩΡΙΟΝ	458	ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ	Β'/2177/09.10.2015	458	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΝΔΑΛΟΝ	1.080	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.080	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΡΙΝΑ	1.042	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	1.042	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ	1.006	ΑΓΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.006	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΑ ΖΩΗ	151	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	151	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΑΙΑ	918	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	918	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΕΥΡΩΜΑ	261	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	261	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΛΛΑ ΝΕΡΑ	139	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	139	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	1.036	ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.036	1	ΥΕ-ΠΕ

ΡΙΖΟΝ	1.012	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/2177/09.10.2015	1.012	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΟΔΟΧΩΡΙΟΝ	490	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	490	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ	169	ΑΓΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	169	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΝΑ	1.392	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.392	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΡΑΝΤΖΑ	45	ΑΓΙΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ	Β'/3171/12.08.2019	45	1	ΥΕ-ΠΕ

Γ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΡΙΔΑΙΑΣ

ΑΡΙΔΑΙΑ	6.561	ΑΓΙΩΝ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	3.280	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	3.280	2	ΔΕ-ΠΕ
ΑΕΤΟΧΩΡΙΟΝ	25	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΛΩΡΟΝ	417	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	417	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ	623	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	623	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΨΑΛΟΣ	1.121	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.121	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΟΡΕΙΟΝ	766	ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ	Β'/3171/12.08.2019	766	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΑΡΕΦΕΙΟΝ	663	ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	663	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΩΡΟΘΕΑ	596	ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/2177/09.10.2015	596	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΞΑΠΛΑΤΑΝΟΣ	1.292	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.292	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΕΟΔΩΡΑΚΕΙΟΝ	583	ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	583	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΗΡΙΟΠΕΤΡΑ	334	ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	334	1	ΥΕ-ΠΕ
ΙΔΑ	639	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	639	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΡΥΦΗ	62	ΑΓΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΕΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΑΝΕΑ	73	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	73	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ	570	ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	570	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΓΚΑΔΙΑ	82	ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ	Β'/3171/12.08.2019	82	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ	1.146	ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.146	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΥΚΟΣΤΟΜΟΝ	403	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	403	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΓΑΠΛΑΤΑΝΟΣ	378	ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	378	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΗΛΕΑ	558	ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	558	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΝ	164	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	Β'/2177/09.10.2015	164	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ	395	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	395	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΟΤΙΑ	309	ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ	Β'/2177/09.10.2015	309	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΙΦΙΑΝΗ	767	ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	767	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΡΜΑ	641	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	641	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΡΙΚΛΕΙΑ	341	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	341	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΙΠΕΡΙΑ	558	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	558	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΟΝ	1.049	ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.049	1	ΥΕ-ΠΕ

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	88	ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	88	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΜΑΧΟΙ	2.140	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	2.140	2	ΔΕ-ΠΕ
ΡΙΖΟΧΩΡΙΟΝ	443	ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	443	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΡΑΚΗΝΟΙ	351	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	351	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΩΣΑΝΔΡΑ	1.078	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.078	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΑΚΟΙ	961	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	961	1	ΥΕ-ΠΕ
ΥΔΡΑΙΑ	496	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	496	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΙΛΩΤΕΙΑ	543	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	543	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΟΥΣΤΑΝΗ	454	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	484	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΡΥΣΗ	281	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	281	1	ΥΕ-ΠΕ

Δ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ	29.789	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	7.000	4	ΔΕ-ΠΕ
		ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	5.200	3	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ & ΠΑΥΛΟΥ	Α'/24/12.02.1972	7.000	4	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	Α'/191/13.09.1995	5.200	3	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ	Β'/2177/09.10.2015	5.200	3	ΔΕ-ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	232	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	232	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ	1.013	ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ	Β'/3171/12.08.2019	1.013	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΡΟΣΥΚΕΑ	280	ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	280	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΚΡΟΛΙΜΝΗ	1.100	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.100	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΜΠΕΛΙΕΣ	1.159	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.159	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΞΟΣ	1.197	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.197	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΑΒΗΣΣΟΣ	1.398	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/2177/09.10.2015	1.398	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΝ	218	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	218	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΣΒΕΣΤΑΡΙΟΝ	4	ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	4	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΧΛΑΔΟΧΩΡΙΟΝ	404	ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	404	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΑΛΑΤΑΔΕΣ	2.158	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	2.158	2	ΔΕ-ΠΕ
ΓΥΨΟΧΩΡΙΟΝ	378	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	378	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΑΜΙΑΝΟΝ	396	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	396	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΟΣΕΡΟΝ	457	ΑΓΙΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	457	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΥΤΙΚΟΝ	484	ΑΓΙΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	484	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΧΩΡΙΟΝ	183	ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ	Α'/197/22.11.2010	183	1	ΥΕ-ΠΕ

ΕΣΩΒΑΛΤΑ	862	ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	862	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΩΤΙΣΣΑ	2.079	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	2.079	2	ΔΕ-ΠΕ
ΚΡΥΑ ΒΡΥΣΗ	5.214	ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	3.000	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ	Α'/17/08.02.1999	2.214	2	ΔΕ-ΠΕ
ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ	187	ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	187	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΙΠΑΡΟΝ	368	ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	368	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΛΙΣΣΙΟΝ	1.087	ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	1.087	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΣΣΙΑΝΟΝ	348	ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	348	1	ΥΕ-ΠΕ
Ν. ΠΕΛΛΑ	1.510	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	1.510	1	ΥΕ-ΠΕ
Ν. ΜΥΛΟΤΟΠΟΣ	2.122	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	2.122	2	ΔΕ-ΠΕ
Π. ΠΕΛΛΑ	2.398	ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	Β'/2177/09.10.2015	2.398	2	ΔΕ-ΠΕ
Π. ΜΥΛΟΤΟΠΟΣ	720	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	Β'/3171/12.08.2019	720	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΛΑΙΦΥΤΟΝ	1.388	ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.388	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΛΙΜΝΗ	860	ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	Β'/2177/09.10.2015	860	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΝΤΑΠΛΑΤΑΝΟΣ	813	ΑΓΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	813	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΓΙΑΡΙΟΝ	349	ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	349	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΝ	486	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	486	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΝ	481	ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	481	1	ΥΕ-ΠΕ

Ε' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΟΥΦΑΛΙΩΝ

ΚΟΥΦΑΛΙΑ	8.139	ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	2.050	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	2.050	2	ΔΕ-ΠΕ
		ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ	Α'/175/01.09.1997	4.039	3	ΔΕ-ΠΕ
ΑΘΥΡΑ	1.524	ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β'/3171/12.08.2019	1.524	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΛΤΟΧΩΡΙΟΝ	186	ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	186	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΕΟΥΣΑ	385	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	385	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΕΙΒΑΔΙΤΣΑ	46	ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ	Β'/4009/4.11.2019	46	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΥΔΙΑΣ	789	ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	Β'/2177/09.10.2015	789	1	ΥΕ-ΠΕ
Μ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ	1.306	ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	1.306	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ	502	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	502	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΑΧΩΝΑ	586	ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Β'/3171/12.08.2019	586	1	ΥΕ-ΠΕ

ΧΑΛΚΗΔΩΝ	3.094	ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ	Β'3171/12.08.2019	3.094	2	ΔΕ-ΠΕ
----------	-------	---------------------	-------------------	-------	---	-------

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ:

Έκατόν τεσσαράκοντα (140)

ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ:

Έκατόν όγδοήκοντα (180)

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ιεροκηρύκων, κατηγορίας ΠΕ και ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 και καταμετρηθείσαι: α) αί δύο (2) διά του αυτού άρθρου και β) μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Πέντε (5) θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/1977. Έκ των άρχικώς συσταθεισών δέκα (10) θέσεων διακόνων μετετρέπησαν: α) δύο (2) εις θέσεις Ιεροκηρύκων (ν. 817/1978) και β) τρείς (3) εις θέσεις έκκλησιαστικών ύπαλλήλων, ώς έπεται.

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
βαρύνουσαι τόν κρατικός προϋπολογισμόν

1. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού ύπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Όδηγών, συσταθείσα διά του ν. 1476/1984.
2. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού ύπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικού, συσταθείσα διά του ν. 2819/2000.
3. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού ύπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Οικονομικού, συσταθείσα διά του ν. 3475/2006.

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά της πληρώσεως των όργανικών θέσεων των προηγουμένων άρθρων ώς και τά της έν γένει ύπηρεσιακής καταστάσεως των θρησκευτικών λειτουργών και των έκκλησιαστικών ύπαλλήλων οί όποιοι διορίζονται εις τάς θέσεις αυτές, διέπονται, κατά περίπτωσιν, από τάς διατάξεις των Έρών Κανόνων, των άρθρων 37, 38 και 42 του ν. 590/1977 και των κατ' έξουσιοδότησιν

αυτών έκδοθέντων υπό της Έερās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος Κανονισμών 5/1978 «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) και λοιπών συναφών Κανονισμών.

Άρθρον 6

Τροποποίησις του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται υπό της Έερās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος, τή προτάσει του οικείου Μητροπολίτου, έπειτα από σχετική απόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, και έφ' όσον μεταβληθούν τά όρια ή ό αριθμός ή ό πληθυσμός των ύφισταμένων Ένοριών, έπιβάλλοντα τήν ανάλογον μεταβολήν των όργανικών θέσεων των Έφημερίων, είτε ό αριθμός των έκκλησιαστικών ύπαλλήλων.

Άρθρον 7

Όχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός έχει διαπιστωτικός χαρακτήρα και κατά τουτο ισχύει από της ένάρξεως ισχύος, κατά περίπτωσιν, των Προεδρικών Διαταγμάτων, των Νόμων, των Υπουργικών Αποφάσεων και των Κανονισμών, συνεπεία των όποιων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

Δαπάνη

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Έλληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου της Έερās Μητροπόλεως Έδέσεης, Πέλλης και Άλμωπίας. Η παρούσα απόφασις νά δημοσιευθί εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και εις τό έπίσημον δελτίον της Έκκλησίας της Έλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 5η Νοεμβρίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ο Αρχιγραμματεύς
† Ό Όρειών ΦΙΛΟΘΕΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ**Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τοῦ Ν. 817/1978, β) τὸ Π.Δ. 582/1980 Περὶ κατανομῆς Ἱεροκηρύκων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γ) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τοῦ Ν. 817/1978, β) τὸ Π.Δ. 582/1980 Περὶ κατανομῆς Ἱεροκηρύκων εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γ) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σπάτοις τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Γλυφάδας
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούλας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γλυφάδᾳ τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

Α) Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν
Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βαλτονέρου

Ἀγίας Παρασκευῆς Ἐπαχωρίου
Ἀγίου Ἀθανασίου Μελισσοτόπου

Β) Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἀγίου Νεκταρίου Ἀργους Ὁρεστικοῦ

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Θήρας, Άμοργού και Νήσων

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 4-7 και 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις Διακόνων τών Ένοριακών Ίερών Ναών:

Υπαπαντής του Κυρίου Φηρών (Μητροπολιτικός)
Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου Έμπορείου
Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Χώρας Άμοργού

Καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Θήρα τή 20ή Δεκεμβρίου 2019

†Ο Θήρας, Άμοργού και Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 8.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 4-7 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις Έφημερίων τών Ένοριακών Ίερών Ναών:

Άγίου Δημητρίου Ίσιώματος Καρυών
Άγίου Νικολάου Φαλαισίας

Καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Δημητσάνη τή 20ή Δεκεμβρίου 2019

†Ο Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 8.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Γουμενίσσης, Άξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 4-7 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις Έφημερίων τών Ένοριακών Ί. Ναών:

Γενεσίου Θεοτόκου Όμαλου

Άγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου Κορώνας

Καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Γουμενίσση τή 27η Δεκεμβρίου 2019

†Ο Γουμενίσσης, Άξιουπόλεως και Πολυκάστρου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 8.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 4-7 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις Έφημερίων Ένοριακών Ίερών Ναών:

Άγίου Δημητρίου Ένορίας Μακρυωτικών

Άγίου Νικολάου Ένορίας Σουλλάρων

Άγίων Άποστόλων Ένορίας Βαλεριάνου

Καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Άργοστολίω τή 23η Δεκεμβρίου 2019

†Ο Κεφαλληνίας ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων και Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Τιμίῳ Προδρόμῳ Λευκοπηγῆς
Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Κάτω Κώμης
Ἀγίου Παντελεήμονος Καλαμιᾶς
Ἀγίου Γεωργίου Κήπου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντός ἐνός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίας Τριάδος Μυρίνης (Καθεδρικός)
Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιοχῆς Τσᾶς Μυρίνης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μυρίνῃ τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Λήμνου καί Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2019

Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Μύρωνος Ἀντικυθήρων

ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ὡς ἄνω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κυθήροις τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱ. Ναῶν:

Γεννήσεως Θεοτόκου Παιανίας
Ἀγίων Ἀποστόλων Παραλίας Καλυβίων
Προφήτου Ἡλιοῦ περιοχῆς Μπαθίστα-Πόρτο Ράφτη
Ἀγίου Ἀνδρέου Λαυρίου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάτοις τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Λήνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίου Γεωργίου Ἀγγαριῶνων
 Ἀγίας Σοφίας Κοινότητος Ἀγίας Σοφίας
 Ἀγίου Γεωργίου Καλλιθέας
 Ἀγίου Παχωμίου Καρπασίου
 Ἀγίου Μοδέστου Κατάλλακκου
 Ἀγίου Δημητρίου Ρουσοπουλίου
 Ἀγίας Μαρίνης Λειβαδοχωρίου
 Ἀγίου Δημητρίου Λύχνων
 Ἀγίου Δημητρίου Πλάκας
 Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πορτιανοῦ
 Ἀγίου Δημητρίου Προπουλίου Κοινότητος Ἀσικῆς
 Γεννήσεως Χριστοῦ Ρωμανοῦ
 Ἀγίου Δημητρίου Σαρδῶν
 Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Φυσίνης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μυρίνῃ τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Λήνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱ. Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίας Παρασκευῆς Ναυπάκτου
 Ἀγίου Γεωργίου Ναυπάκτου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Δονάτου Παραμυθίας
 Ἀγίας Τριάδος Φιλατῶν

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καναλακίου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Παραμυθίας, Φιλατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας ΤΙΤΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Περιστερίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν οργανικήν θέσιν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν (Μάσχα) (Καθεδρικός)
Ἁγίου Παύλου

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Περιστερίῳ τῆ 27ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Περιστερίου ΚΛΗΜΗΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς οργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἄνω Ποροῖων
Ἁγίου Γεωργίου Χαρωποῦ

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῆ 23ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Σιδηροκάστρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς οργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Ἀχιλλίου τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος Πρεσπῶν
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀμυνταίου

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Φλωρίνῃ τῆ 19ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Φλωρίνης ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 8.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς οργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων-Διακόνων τῶν Ἱ.Ναῶν:

Ἁγίας Κυριακῆς Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Κήπων

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Βρυσοῦλας

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τῆ 23ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 13.1.2020

**Ἱερά Μητρόπολις Ἑδέσσης,
Πέλλης καί Ἀλμωπίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἀγίου Νεκταρίου Ἑδέσσης
Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Βρυττῶν
Ἀγίων Ἀρχαγγέλων Μαργαρίτας
Ἀγ. Ἀποστόλου καί Εὐαγ. Ματθαίου Γαρεφείου
Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Δροσεροῦ
Κοιμήσεως Θεοτόκου Γιαννιτσῶν
Ἀγίας Παρασκευῆς Γιαννιτσῶν
Ἀγίου Γεωργίου Γιαννιτσῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Γιαννιτσῶν
Ἀγίων Νικάνδρου καί Ἰωαννικίου Ἀριδαίας
Ἀγίου Νικολάου Σαρακηνῶν
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Πλαγιαρίου

Ἀγίων Ἀρτεμίου καί Γερασίμου Πενταπλατάνου
Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἑδέσσει τῆ 31ῆς Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Ἑδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας ΙΩΗΛ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020*

**Ἱερά Μητρόπολις Ἑδέσσης,
Πέλλης καί Ἀλμωπίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱ.Ναῶν:

Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Βρυττῶν
Ἀγίων Ἀρχαγγέλων Μαργαρίτας
Ἀγ. Ἀποστόλου καί Εὐαγ. Ματθαίου Γαρεφείου
Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Δροσεροῦ
Κοιμήσεως Θεοτόκου Γιαννιτσῶν
Ἀγίας Παρασκευῆς Γιαννιτσῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Γιαννιτσῶν
Ἀγίων Νικάνδρου καί Ἰωαννικίου Ἀριδαίας
Ἀγίας Σκέπης Ἑδέσσης
Ἀγίου Δημητρίου Ἑδέσσης
Ἀγίου Νικολάου Σαρακηνῶν
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Πλαγιαρίου
Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου Θηρόπετρας
Κοιμήσεως Θεοτόκου Παναγίτσας
Ἀγίου Νικολάου Δροσιᾶς
Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῶν
Ἀγίου Γεωργίου Σαμαρίου
Κοιθμήσεως Θεοτόκου Νέας Ζωῆς
Κοιμήσεως Θεοτόκου Πλευρώματος
Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Θεοδωρακείου
Ἀγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Δ.Δ. Προδρόμου
Ἀγίου Δημητρίου Δ.Δ. Ἀγίου Γεωργίου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἑδέσσει τῆ 31ῆς Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Ἑδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας ΙΩΗΛ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020*

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν

Α) Διακόνου

Τοῦ ἱ. Ν. Ἀγ. Δημητρίου Ἐλασσῶνος (Μητροπολιτικός)

Β) Ἐφημερίου

Τοῦ ἱ. Ν. Ἀγ. Αναργύρων Ἀετορράχης Ἐλασσῶνος ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τό περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ὡς ἄνω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Ἐλασσῶνος ΧΑΡΙΤΩΝ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Μάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν ἱ. Ναῶν:

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἀρεοπόλεως

Κοιμήσεως Θεοτόκου Σκουταρίου

Ζωοδόχου Πηγῆς Μυρσίνης

Ἀγίου Γεωργίου Πλατάνου

Ἀγίου Ἰωάννου Νέου Οἰτύλου

Ἑξαπαντῆς Σωτήρος Ἐξωχωρίου

Εἰσοδίων Θεοτόκου Λαγκάδας

Κοιμήσεως Θεοτόκου Πλάτσας

Ἀγίου Βασιλείου Γυθείου

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ἀγίου Νίκωνος

Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀλτομυρῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Κέντρου

Ἀγίου Νικολάου Γυθείου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γυθείῳ τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Μάνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Γ΄

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μεγάρων (Μητροπολιτικός)

Ἀγίου Γεωργίου Ἐλευσίνος (Μητροπολιτικός)

Ἀγίας Παρασκευῆς Μεγάρων

Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ Μεταμορφώσεως

τοῦ Σωτήρος-Βιλλιαρί

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μεγάρῳ τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βύρωνος

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Σταγών καί Μετεώρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

- A) Διακόνου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος Καλαμπάκας
B) Ἐφημερίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Διάβας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμπάκῃ τῆ 2α Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Δράμας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

- A) Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:
Ἁγίου Νικολάου Δενδρακίων
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλλικάρπου
Ἁγίου Δημητρίου Καπνοφύτου
Ἁγίου Μηνᾶ Καρποφόρου
Ἰψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Μαρμαριάς
Ἁγίου Γεωργίου Μαυροκορδάτου
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Παλιαμπέλων
Ἁγίου Γεωργίου Παπάδων
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Περιστεριάς
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Πολυνερίου
Ἁγίου Γεωργίου Πρασινάδας
Ἁγίων Θεοδώρων Πρινολόφου

- Προφῆτου Ἡλιοῦ Πηγῶν
Ἁγίου Παντελεήμονος Πολυσούκου
Ἁγίου Παντελεήμονος Τερψιθέας
B) Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν
Εἰσοδίων τῆς Θεροτόκου Δράμας
Ἁγίου Νικολάου Δράμας
Ἁγίου Παντελεήμονος Δράμας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δράμῃ τῆ 13ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Δράμας ΠΑΥΛΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020

Ίερά Μητρόπολις Ξάνθης καί Περιθεωρίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

- A) Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ξάνθης
Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων Ξάνθης
B) Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:
Τιμίου Προδρόμου Ξάνθης
Ἁγίου Δημητρίου Κιμμερίων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ξάνθῃ τῆ 24ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Ξάνθης καί Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱ.Ναοῦ

Ἁγίου Ἀθανασίου Πλατανοτόπου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῆ 31ῆ Ὀκτωβρίου 2019

†Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 20.1.2020

**Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρύτων
καί Αἰγιαλείας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Διακόνου

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
(Φανερωμένης) Δήμου Αἰγίου

ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τό περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικήν αἴτησιν μετά τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τήν πλήρωσιν τῆς ὡς ἄνω κενῆς θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 14ῆ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 20.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱ. Ναῶν

Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ Θεσσαλονίκης
(Μητροπολιτικός)

Ἁγίου Μηνα Θεσσαλονίκης

Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Θεσσαλονίῃ τῆ 23ῆ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 20.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλαμάνου
 Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλμυρῆς
 Ἁγίου Νικολάου Ἄνω Τρικάλων
 Ἁγίας Τριάδος Γαλατᾶ
 Ἁγίας Παρασκευῆς Γονούσας
 Ἁγίου Γεωργίου Δάφνης
 Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Δενδρού
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δροσοπηγῆς
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας
 Ἁγίου Γεωργίου Ζαχόλης
 Ἁγίας Κυριακῆς Ζεμενοῦ
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θαλεροῦ
 Ἁγίου Σπυρίδωνος Θροφαρίου
 Ἁγίας Τριάδος Καλυβίων
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστανέας
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστρακίου
 Ἁγίου Νικολάου Κάτω Λουτροῦ
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κάτω Ταρσοῦ
 Ἁγίου Γεωργίου Κλημεντίου
 Ἁγίου Σπυρίδωνος Κορφιοτίσσης
 Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Κουτσίου
 Ἁγίου Γεωργίου Κουτσομαδίου
 Ἁγίας Τριάδος Λαγκαδεϊκῶν
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λιαλιωτίου
 Ἁγίου Νικολάου Λυκοποριάς
 Ἁγίου Ἰωάννου Μαψοῦ
 Ἁγίου Νικολάου Μεγ. Βάλτου
 Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μεσ. Τρικάλων
 Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Παναριτίου
 Ἁγίου Σπυρίδωνος Πελλήνης
 Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Περαχώρας
 Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Πιτσαδεϊκῶν
 Ἁγίου Ἀθανασίου Πύργου
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ρητοῦ
 Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Ροζενῶν
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σαρανταπήχου
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σουλγηναρίου
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σουλίου

Ἁγίου Γεωργίου Σοφιανῶν
 Ἁγίου Ἀθανασίου Στυλίων
 Ἁγίου Ἀθανασίου Τιτάνης
 Ἁγίου Σπυρίδωνος Φενεοῦ
 Ἁγίου Νικολάου Χαλκείου

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χελυδορέου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Κορίνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σπάτων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάτοις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Σάμου, Ἱκαρίας καί Κορσεῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Εἰσοδίων Θεοτόκου Βαθέος Σάμου
 Γεννήσεως Χριστοῦ Παλαιοῦ Καρλοβάσου Σάμου
 Τιμίου Σταυροῦ Καρλοβάσου Σάμου
 Ὁσίας Παρασκευῆς Χώρας Σάμου
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Βουρλιωτῶν Σάμου
 Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Καρλοβάσου Σάμου
 Ἁγίου Γεωργίου Μαυρατζαίων Σάμου
 Ζωοδόχου Πηγῆς Μύλων Σάμου
 Κοιμήσεως Μυτιληνῶν Σάμου
 Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Νικολοῦδων Σάμου
 Ταξιάρχου Μιχαήλ Νεοχωρίου Σάμου
 Ἁγίας Τριάδος Μαραθοκάμπου Σάμου
 Ἁγίου Νικολάου Κουμείκων Σάμου
 Προφήτου Ἡλιοῦ Σταυρινήδων Σάμου
 Ὁσίας Ματρῶνης Μυτιληνῶν Σάμου
 Ἁγίου Νικολάου Ἁγίου Κηρύκου Ἱκαρίας
 Ἁγίου Νικολάου Καρκιναγρίου Ἱκαρίας
 Ἁγίου Νικολάου Μαγγανίτου Ἱκαρίας
 Ταξιάρχου Μιχαήλ Ξυλοσύρτου Ἱκαρίας
 Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Χρυσοστόμου Ἱκαρίας
 Ἁγ. Πολυκάρπου χωρίου Ἁγίου Πολύκαρπος Ἱκαρίας
 Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ραχῶν Ἱκαρίας
 Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Φραντάτου Ἱκαρίας
 Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Κεραμέ Ἱκαρίας
 Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Γλαρέδων Ἱκαρίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σάμῳ τῆ 3ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Σάμου καί Ἱκαρίας ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Πάντων Ἀηδοῦνίου νήσου Ἄνδρου

Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Κορθίου νήσου Ἄνδρου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῆ 16ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β'

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Τρίκκης καί Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

A) Διακόνου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Τρικάλων

B) Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν

Παναγίας Ἐπισκέψεως Τρικάλων

Ἁγίου Ἀθανασίου Μπάρας Τρικάλων

Ἁγίου Οἰκουμένου Χαϊδεμένης

Ἁγίου Νικολάου Πύλης

Ἁγίου Γεωργίου Γριζάνου

Ἁγίου Κωνσταντίνου Διασέλλου

Ἁγίων Ἀναργύρων Λιλή

Ἁγίου Εὐθυμίου Φωτάδος

Ἁγίας Φανερωμένης Λιοπράσου

Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσοχώρας

Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Ἁγ. Παρασκευῆ (Τζούρτζια)

Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀθαμανίας

Κοιμήσεως Θεοτόκου Γαρδικίου
Προφήτου Ἡλίου Δέσης
Ἁγίας Παρασκευῆς Στουρναρέϊκων
Ἁγίου Νικολάου Μυροφύλλου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τρικάλοις τῆ 24ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020*

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

Α) Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Νήσου Κέας (Μητροπ.)

Παναγίας Τριῶν Χωρίων Νήσου Σερίφου

Ἁγίας Ἄννης Δρουσιπίδος Νήσου Κύθνου

Β) Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Χαράλαμπος Ἀδάμαντος Νήσου Μήλου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῆ 16ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 20.1.2020*

Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Πρωτ. 142

Διακ. 67

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 2020-2021: α) 80 ὑποτροφίας εἰς Ἑλληνας κληρικούς καὶ ὑποψηφίους κληρικούς ἢ λαϊκοὺς διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀνεγνωρισμένα ἀπὸ τὸν Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π., εἰς τὸ γνωστικὸν ἀντικείμενον τῆς Θεολογίας καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα σχετιζόμενα πρὸς τοὺς ζωτικὸς τομεῖς τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ β) 70 ὑποτροφίας εἰς ἀλλοδαποὺς κληρικούς ἢ λαϊκοὺς διὰ προπτυχιακὰς καὶ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν ἀπάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες ἐκ τῆς ἐπισήμου ἱστοσελίδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος www.Ecclesia.gr (ὑποεπιτροπὴ Χορηγήσεως Ὑποτροφιών), ὅπου δημοσιεύεται ὁ σχετικὸς Κανονισμὸς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 13ῃ Ἰανουαρίου 2020

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

†Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020*

Ἱερά Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ἐπαινανῶν

Ἁγίου Νικολάου Στάβλων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντός ἐνός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καρπενησίῳ τῆ 9ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Καρπενησιοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020*

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος και Ἱθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίου Νικήτα κώμης Ἀγίου Νικήτα Λευκάδος
 Ἀγίου Σπυρίδωνος Ἀλεξάνδρου Λευκάδος
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμισίου Λευκάδος
 Ἀγίας Τριάδος Καλλιγονίου Λευκάδος
 Ἀγίων Ἀποστόλων Φρυνίου Λευκάδος
 Γενεσίου Θεοτόκου (Παναγίας τῶν Ξένων) Λευκάδος
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀνωγῆς Ἱθάκης
 Ἀγίας Μαρίνης Ἐξωγῆς Ἱθάκης
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Περαχωρίου Ἱθάκης
 Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πλατριθεῖᾶ Ἱθάκης
 Ἀγίου Βησσαρίωνος Βαθέος Μεγανησίου
 Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου Μεγανησίου
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Νυδρίου Λευκάδος
 Ἀγίων Ἀναργύρων Πηγαδησάνων Λευκάδος
 Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσσοστόμου Βαυκερῆς Λευκάδος
 Ἀγίου Νικολάου Φτερνοῦ Λευκάδος
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Κοντραίνης Λευκάδος
 Γενεσίου Θεοτόκου Σύβρου Λευκάδος
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀθανίου Λευκάδος
 Ἀγίου Γεωργίου Ρουπακιᾶ Λευκάδος
 Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσσοστόμου Χορτάτων Λευκάδος
 Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσσοστόμου Δρυμῶνος Λευκάδος
 Ἀγίου Στεφάνου Ἐξανθείας Λευκάδος
 Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Βησσαρίωνος
 Λευκάδος (Ἀγία Κάρα)

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λευκάδι τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2020

†Ὁ Λευκάδος καί Ἱθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱωνίας καί Φιλαδελφείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων καί Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίων Ἀναργύρων Νέας Ἱωνίας (Μητροπολιτικός)
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Νέας Φιλαδελφείας
 Ἀγίας Εὐφημίας Νέας Χαλκηδόνος
 Τιμίου Προδρόμου Νέας Φιλαδελφείας
 Ἀγίου Κοσμᾶ Νέας Φιλαδελφείας
 Ἀγίας Τριάδος Ἡρακλείου
 Ἀγίου Νεκταρίου Ἡρακλείου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέᾳ Ἱωνίᾳ τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Νέας Ἱωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος ΓΑΒΡΙΗΛ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀσπροκάμπου
 Ἀγίας Παρασκευῆς Μεσολάκκου
 Ἀγίας Παρασκευῆς Μικροῦ Σειρηνίου
 Ἀγίου Νικολάου Καλοχίου
 Ἀγίου Νικολάου Δήμητρας
 Ἀγίου Γεωργίου Κατάκαλης
 Ἀγίου Νικολάου Φελλίου

Ἁγίων Θεοδώρων Ἁγίων Θεοδώρων
 Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευθεροχωρίου
 Ἁγίου Ἀθανασίου Δεσπότη
 Ἁγίας Τριάδος Καρπερού
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Κνίδης
 Ἁγίου Νικολάου Ἐξάρχου
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφνερού
 Ἁγίου Δημητρίου Βάρης
 Ἁγίου Νικολάου Ἴτέας
 Ἁγίου Νικολάου Σαρακήνας
 Ἁγίου Νικολάου Παλιουριάς
 Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγάπης
 Ἁγίας Τριάδος Μικροκλεισούρας
 Ἁγίου Δημητρίου Διπόρου
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Σαμαρίνας
 Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας
 Ἁγίου Ἀθανασίου Πριονίων
 Ἁγίου Γεωργίου Λάβδας
 Ἁγίου Γεωργίου Περιβολίου
 Ἁγίου Νικολάου Κοσματίου
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀβδέλλης
 Ἁγίου Νικολάου Σμίξης
 Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Φιλιππίων
 Ἁγίου Ἀθανασίου Κυδωνίων
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Ροδιᾶς
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυρακαλῆς
 Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλατόπετρας
 Ἁγίου Δημητρίου Προσβόρου
 Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Λόχμης
 Ἁγίου Δημητρίου Κοκκινιάς
 Ἁγίου Νικολάου Λειψίου
 Ἁγίου Γεωργίου Νέας Τραπεζούντος
 Ἁγίου Γεωργίου Κληματακίου
 Ἁγίου Χαραλάμπους Κάστρου
 Ἁγίου Ἀθανασίου Σπηλαίου
 Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλάτου
 Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλευθέρου Α΄

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γρεβενοῖς τῆ 31ῃ Δεκεμβρίου 2019

†Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020

**Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ
 Φαναριοφερσάλων**

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Ἀριθμ. Πρωτ. 10

Πρὸς τόν

Αἰδεσιμώτατον Πρεσβύτερον

π. Χρήστον Νικολόπουλον

Ἐφημέριον Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Λεύκης Καρδίτσης

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννου Οἰκονόμου, ἐνεργοῦντος ὡς ἀνακριτοῦ συνφωδᾷ τῇ ὑπ' αριθμ. 2311/1334/27-12-2019 ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Καρδίτσης, τῇ 6ῃ τοῦ μηνός Ἀπριλίου 2020, ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 10.00π.μ. προκειμένου νά ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς σου θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 2020

Ὁ Ἀνακριτῆς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἰωάννης Οἰκονόμου

Ἀθανάσιος Τζιώρας

Πρωτοπρεσβύτερος

Πρωτοπρεσβύτερος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020

**Ἱ. Μητρόπολις Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ
 Πολυκάστρου**

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρὸς τόν Διάκονον Ραφαήλ (κατὰ κόσμον Βλάσιον)

Γκουρβέλον τοῦ Μαρίου

Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γουμενίσσης,

Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου

Ἀγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 55 καί 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 44, παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὴν 12ην Ἰουνίου 2020, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11.00 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁδὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου 1, 61300, Γουμένισσα, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλούμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανίσεώς σου τῇ ὥς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Γουμένισσα, 17.1.2020

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
†Ὁ Γουμένισσης ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.1.2020*

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομικὴ ἰσχὺς τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρῦξεων ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀναρτίσεώς τους στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμός 246/2013, ἄρθρο 1, ΦΕΚ Α 275).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Οί έργασίες τῆς ΔΙΣ
μηνός Ἰανουαρίου 2020*

Συνήλθε ἀπό τήν Τετάρτη 8 Ἰανουαρίου ἕως τήν Παρασκευή 10 Ἰανουαρίου 2020 ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 163ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ἀρχικά ἡ ΔΙΣ ἐνημερώθηκε ἐπί τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου πρὸς τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο περί τῆς συναντήσεως τῶν Ὀρθοδόξων Προκαθημένων. Ὁ Μακαριώτατος ἀπάντησε ἐπ' αὐτῆς ὅτι δέν θά μεταβεῖ στήν ἐν λόγῳ συνάντησι διότι ἡ σύγκλησι συναντήσεων καί συνάξεων τῶν Ὀρθοδόξων Προκαθημένων εἶναι κανονικό προνόμιο τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἀκολούθως ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο γιά τήν πορεία διεξαγωγῆς διαλόγου μέ τά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως ἐπί τοῦ ζητήματος τῆς ἀξιοποιήσεως καί διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας.

Ἐπίσης κατά τίς τρεῖς Συνεδρίες ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε:

- Ἀπό τή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος σχετικά μέ: α) Τόν Προγραμματισμό ἐορταστικῶν ἐπετειακῶν νεανικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατά τό ἔτος 2021, ἐπί τῇ συμπληρώσει διακοσίων ἐτῶν ἀπό τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. β) Τήν συγκληθεῖσα Β' Πανελλήνια Σύναξι τῶν Ὑπευθύνων Ἱερέων τῶν Γραφείων Νεότητος τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στήν Κατερίνη, ἀπό 11ης ἕως 12ης Νοεμβρίου 2019.

- Ἀπό τή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Διορθοδόξων καί τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

σχετικά μέ: α) Τήν προγραμματισθεῖσα Συνάντησι τῆς Ὀλομελείας τῆς Διεθνούς Μεικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Διαλόγου μεταξύ τῆς Ἀγγλικανικῆς Κοινωνίας καί τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θά φιλοξενηθεῖ στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης. β) Τήν Α' Ἡμερίδα τῶν ἀλλοδαπῶν ὑποτρόφων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τήν 2α Νοεμβρίου 2019 στήν Αἴθουσα Πολιτιστικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. γ) Τή συνάντησι μέ τά Μέλη τῆς ΔΙΣ, ἀπάντων τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στους Θεολογικούς Διαλόγους καί τίς Διεκκλησιαστικές Ἐπιτροπές, ἡ ὁποία θά πραγματοποιηθεῖ σὺν Θεῷ τήν Τετάρτη 5 Φεβρουαρίου 2020 στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ Προβλήματος, περί τοῦ διοργανωθέντος στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπό 27ης ἕως 28ης Νοεμβρίου 2019, Δημέρου Συνεδρίου μέ θέμα: «Ἡ θεολογία τοῦ Γάμου».

- Ἀπό τό Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων (Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ) σχετικά μέ τό Δ' Πανελλήνιο Συνέδριο γιά Κληρικούς καί Στελέχη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο πραγματοποιήθηκε ἀπό 8ης ἕως καί 10ης Νοεμβρίου 2019 στήν Ἄρτα, τήν Πρέβεζα καί τά Ἰωάννινα, μέ θέμα: «Ἡπειρος: Προσέγγισι στά θρησκευτικά Μνημεῖα καί τόν Πολιτισμό της - Νέοι Δρόμοι στους μοναδικούς Προσκυνηματικούς Προορισμούς της».

Ἐπίσης ἡ ΔΙΣ ἐνέκρινε τίς προτάσεις:

α) Τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περί διοργανώσεως τῆς «Ἑβδομάδος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς», κατά τήν περίοδο ἀπό 8ης ἕως καί 14ης Μαρτίου ἐ.ἔ.

β) Τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἐπί τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἑβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων (Γ' Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἀπό Δευτέρας 16ης Μαρτίου ἕως

καί τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 22ας Μαρτίου 2020).

γ) Τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος σχετικά μέ τή διεξαγωγή τῶν Ἐκδηλώσεων ἐπί τῆ ἐπετείῳ τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

δ) Τοῦ Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλινοστούντων καί Μεταναστῶν – Οἰκουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων, γιά τήν ὑλοποίηση Προγράμματος φιλοξενίας ἀνπλίκων προσφύγων.

Ἐπίσης κατήρτισε τόν Προκαταρκτικό Πίνακα ὑποψηφίων κληρικῶν πρὸς ἐγγραφή στόν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία ἐκλογίμων, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καί ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Κατόπιν αἰτήματος τοῦ Ἱ. Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος (ΙΣΚΕ) ὁ Μακαριώτατος καί τὰ Μέλη τῆς ΔΙΣ ὑποδέχθηκαν τό μεσημέρι τῆς Πέμπτης 9ης Ἰανουαρίου τόν Πρόεδρο καί τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου μέσα σέ ἕνα εὐχάριστο κλίμα. Κατά τήν συνάντηση ἐτέθησαν διάφορα θέματα καί προβληματισμοί.

Μετά τό πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς ΔΙΣ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπί παρουσίᾳ τῶν Μελῶν Αὐτῆς ἐγκαινίασε τόν χῶρο ὑποδοχῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται στόν Α΄ ὄροφο τοῦ κτιρίου.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στά ἐγκαίνια
τοῦ Κεμπλιοφυλακίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ
Ναοῦ Ἀθηνῶν (19.1.2020)*

Σταθμό στήν ἱστορία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν χαρακτήρισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος τήν δημιουργία τοῦ κεμπλιοφυλακίου τοῦ ναοῦ.

Τά ἐγκαίνια πραγματοποιήθηκαν στίς 19.1.2020 τό ἀπόγευμα στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου. Παρέστησαν, ἐπίσης, ἀρκετοί Ἀρχιερεῖς, ἡ ὑπουργός Παιδείας κ. Νίκη Κεραμέως, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβέρνησης, ὁ Περιφερειάρχης, ὁ Δήμαρχος, ὑπουργοί, βουλευτές, διευθυντές ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ Διευθυντής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, κληρὸς καί λαός.

Μετά τήν ἀκολουθία τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ἐγκαίνιων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τόνισε πῶς «δέν πρόκειται ἀπλῶς γιά ἕναν χῶρο πού ἔχει ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἐπέζησαν μέσα ἀπό διάφορες περιπέτειες, ἀλλά ἕνας χῶρος πού περικλείει μνημεις, προσευχές, ὄρες ἀγωνίας τῶν ἀνθρώπων» καί χαρακτήρισε τήν ἐκδήλωση σταθμό ὄχι μόνο στήν ἱστορία τοῦ ναοῦ, ἀλλά καί στήν ἱστορία αὐτοῦ του τόπου.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ π. Θωμᾶς Συνοδινός ἀνέφερε ὅτι «συχνά, ἡ Ἐκκλησία δοκιμάζεται ἀπό τό ὄξύ ἐρώτημα, πού ἐπεκράτησε ἀπό τόν καιρό πού ἄρχισαν νά δημεύονται ἱερά κειμήλια, κυρίως ἀπό διαλυθεῖσες ἱερές μονές κατά τήν διάρκεια τῆς Βαυαροκρατίας ἀλλά καί μετέπειτα: ἂν ἡ τοποθέτηση ἱερῶν σκευῶν σέ κρατικά μουσεῖα συνιστᾷ ἀνεπιθύμητη ἐκκοσμίκευση, ὅπως μέ ὄξυδέρκεια καυτηρίασε τό φαινόμενο στά τέλη τοῦ 19ου αἰ. ὁ Μέγας Σκιαθίτης Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης ἢ πῶς δικαιολογεῖται ἡ προστασία τους σέ ἐκκλησιαστικά σκευοφυλάκια ἐκ μέρους τῆς ποιμανούσης ἐκκλησίας;», ἐνῶ

έπεσήμανε ότι «Η λέξη σκευοφυλάκιον, γνωστή από τον 3ο π.Χ. αϊ. χρησιμοποιείται ήδη κατά την παλαιοχριστιανική και πρωτοβυζαντινή περίοδο, για να δηλώσει χώρο του ναού όπου φυλάσσονται σκεύη, έννοείται ιερά. Προέκυψε όμως η ανάγκη, παλαιότερα λειτουργικά σκεύη να μί πεταχθούν, αφού πρόκειται για ήγιασμένα αντικείμενα, αλλά να περισυλλεγοῦν σέ κατάλληλο χώρο. Βαθμιαία αυτός ο χώρος ἦταν τό Διακονικόν. Εάν ο αριθμός τῶν σκευῶν αὐτῶν ἦταν μέγας, προέκυψαν ιδιαίτερα διαμερίσματα, συνήθως προσρητημένα στον ναό ἢ κοντά σέ αὐτόν. Θέλω μέ τούτα τά πασίγνωστα νά τονίσω, ὅτι οὐδέποτε χάθηκε στά ἐκκλησιαστικά καθιδρύματα ἡ έννοια τοῦ ἱ. σκεύους, στό ὅποιο ἀπονέμεται ὁ προσήκων σεβασμός ἐκ μέρους τῶν πιστῶν». Σημείωσε, ἀκόμη, ὅτι «καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια, ὄχι μόνο νά διερευνήσουμε τίς ἱστορικές συντεταγμένες κάθε κεμπλίου πού ἔχει ἐκτεθεῖ ἐδῶ, ἀλλά καί νά διαφυλαχθεῖ ἡ ἱεροπρέπεια πού τοῦ χαρίζει ἡ χρήση του» καί ἀνέφερε κάποια ἀπό τά σημαντικότερα ἐκθέματα τοῦ κεμπλιοφυλάκιου.

Στή συνέχεια, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰδρύματος Σταυρος Νιάρχος μίλησε γιά τήν ἀξία τῶν ἐκθεμάτων, ἐνῶ ἡ ὑπουργός πολιτισμοῦ κ. Λίνα Μενδῶνη σημείωσε ὅτι μέ τά ἐγκαίνια τέτοιων ἔργων ὄλοι γινόμαστε κοινωνοί τῆς ἱστορίας μας καί τοῦ παρελθόντος, καί, ἂν δέν γίνουμε κοινωνοί, δέ μπορούμε νά πορευθοῦμε στό μέλλον. Παράλληλα, ἡ ὑπ. Παιδείας ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ἐκθεση τῶν κεμπλίων στό κοινό θά τά καταστήσει κτῆμα ὄλων μας.

Ὁ ΠτΔ στόν χαιρετισμό του τόνισε μεταξύ ἄλλων, ὅτι «τό Κεμπλιοφυλάκιο τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ καί Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, μέ τά ἀνεκτίμητης ἀξίας ἀντικείμενα πού διαθέτει ἀλλά καί θ' ἀποκτήσει στό μέλλον, συνιστᾶ ἕνα ἐμβληματικό Πνευματικό Μουσείο. Ἐνα Μουσείο μέ δύο ὄψεις, οἱ ὁποῖες ὄμως συνδέονται ἀρρήκτως μεταξύ τους. Ἡ πρώτη ὄψη τοῦ Μουσείου

τούτου τό ἀναδεικνύει σέ στιβαρό Μουσείο τῆς Πίστης μας. Τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Πίστης μας. Αυτό συνάγεται ἀναντιρρήτως ἀπό τό ὅτι κάθε ἀντικείμενό του, ἀπό τό πιό ἀπλό ὡς τό πιό προβεβλημένο, εἶναι μία σημαντική μαρτυρία γιά τό περιεχόμενο καί, ἰδίως, γιά τόν ἀνεξάντλητο πνευματικό πλοῦτο τῆς Πίστης μας. Ἡ δέ δεύτερη ὄψη τοῦ ὡς ἄνω Μουσείου τό ἀναδεικνύει σέ ἄκρως ἀντιπροσωπευτικό Μουσείο αὐτοῦ τούτου τοῦ Πολιτισμοῦ μας. Καί ἀναφέρωμαι τόσο στόν δικό μας, τόν Ἑλληνικό Πολιτισμό ὅσο καί στόν κοινό μας Εὐρωπαϊκό Πολιτισμό. Πραγματικά, οὐδεὶς μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσει ὅτι τό Κεμπλιοφυλάκιο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ καί Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν ἔρχεται ν' ἀναδείξει τό γεγονός ὅτι ἡ Χριστιανική Διδασκαλία –κατ' ἔξοχὴν δέ ὑπό τήν Ὁρθόδοξη ἐκδοχή της– ὅπως τί διαμόρφωσε καί τί διέσωσε ὁ Βυζαντινός Πολιτισμός, ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ δικοῦ μας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ ἀλλά καί τόν τρίτο πυλῶνα τοῦ κοινῶν μας Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ. Ὑπό τά δεδομένα αὐτά τό Κεμπλιοφυλάκιο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ καί Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν εἶναι μία πηγὴ διαρκοῦς ἐμπνευσης γιά τόν κάθε ἐπισκέπτη του, ἰδίως δέ γιά ἐκείνον, ὁ ὁποῖος προσέρχεται ὡς συνειδητοποιημένος προσκυνητής».

Τό κεμπλιοφυλάκιο βρίσκεται στόν ὑπόγειο χώρο τοῦ ναοῦ καί φυλάσσονται ἔργα ἐξαιρετικῆς τέχνης καί ἱστορικῆς σημασίας ὅπως:

Οἱ παλαιότερες λάρακες τῶν σεπτῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ε' καί τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας. Ἐκκλησιαστικά κεντήματα ὡς καί ὁ πρῶτος Ἐπιτάφιος του ναοῦ, ἐκ Βιέννης, δωρεά τοῦ Κόμπος Ἀλεξίου Πλακίδη τοῦ 1847. Ἐκκλησιαστικά χειρόγραφα καί παλαίτυπα βιβλία, ἰδιαίτερης σημασίας. Χρυσά καί ἀργυρά σκεύη, δῶρα Βασιλέων. Ἐκκλησιαστικά ἄμφια τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ἀπό τοῦ Χρυσοστόμου τοῦ Παπαδοπούλου ἔως τοῦ σημερινῶν Ἀρχιεπισκόπου καί ἄλλα πολλά.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Ἐκλογή Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος

Στίς 9.1.2020 ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐξέλεξε παμπηφεῖ τόν Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Ἀρχοντό νέο Ἐπίσκοπο Ἀπολλωνιάδος, βοηθό Ἐπίσκοπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βελγίου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος Ἰωακείμ (κατά κόσμον Δημήτριος Ἀρχοντός) ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, ἐκ ψαριανῶν γονέων, τήν 7ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1964.

Μετά τās λυκειακᾶς σπουδᾶς εἰσήχθη εἰς τήν Νοσηλευτικὴν Σχολήν τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πατρῶν καί μετά τό πέρασ τῶν σπουδῶν του ἐφοίτησεν εἰς τήν Πατρικὴν Σχολήν τοῦ Παν. Θεσσαλονίκης, ἐξ ἧς τυγχάνει πτυχιούχος.

Ἐν συνεχείᾳ ἐφοίτησεν εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Παν. Ἀθηνῶν. Ἀκολούθως, ἐπραγματοποίησε μεταπτυχιακᾶς σπουδᾶς εἰς τό τμήμα Ἱστορίας τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ἰονίου Πανεπιστημίου, ἐξ οὔ ἀπεφοίτησεν μέ βαθμόν ἄριστα· ἡ δέ διπλωματικὴ του ἐργασία ἐξεδόθη, κατά τό ἔτος 2017, ὑπό τοῦ Ἰνστιτούτου Ἱστορικῶν Μελετῶν τοῦ Ε.Ι.Ε. Σήμερον τυγχάνει ὑποψ. διδάκτωρ τῆς Νεωτέρας Ἱστορίας τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου.

Τήν 11ην Νοεμβρίου 1990 ἐκάθη μοναχός εἰς τήν Ἱ. Σκήτην τῆς Ἁγίας Ἄννης τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Διάκονος ἐχειροτονήθη τήν 23ην Αὐγούστου 1991, ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Χίου κυροῦ Διονυσίου ἐν τῇ παλαιφάτῳ Ἱ. Νέα Μονῇ Χίου, εἰς τήν ὁποίαν ἐγκαταβίωκε.

Τήν 11ην Νοεμβρίου 1991 ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος, ὑπό τοῦ ἰδίου ἱεράρχου εἰς τόν Ἱ. Μη-

τροπολιτικόν Ναόν Χίου, ἐνῶ τρία ἔτη ἀργότερον ἔλαβεν τό ὄφρικιον τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ.

Ὑπηρέτησεν, ἀπό τῆς θέσεως τοῦ ἐφημερίου, ἐκτός τίν Ἱ. Νέαν Μονήν καί Ἱ. Ναούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, ἰδιατέρως δέ τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Νικολάου Φραγκομαχαλαῖ πόλεως Χίου, τόν ὁποῖον ἀνεκαίνισε ριζικῶς.

Κατά τό ἔτος 1997 ἀπεσπάσθη εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν Βελγίου, ὅπου τοῦ ἀνετέθησαν, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρώην Βελγίου κ. Παντελεΐμονος, τὰ καθήκοντα τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ (Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν) Βρυξελλῶν καί τοῦ Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Τόν μῆνα Μάρτιο τοῦ ἔτους 2004 ἐδιωρίσθη τακτικός Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, ἐνῶ παραλλήλως διπκῶνει ἱερατικῶς καί τήν ἱστορικὴν νῆσον τῶν Ψαρῶν προβαίνοντας, μεταξύ ἄλλων, εἰς τήν ὀργάνωσιν τῆς ἐνορίας καί τήν ἀνάδειξιν τῆς πλουσίας πολιτιστικῆς κληρονομίᾳς τῆς νήσου, ἀφ' ἑνός μὲν συγγράφοντας σχετικὰ ἱστορικὰ βιβλία καί ἄρθρα καί περισυλλέγοντας καί μελετώντας τὰ ἐναπομείναντα παλαίτυπα ἐντυπα, χειρόγραφα, κώδικας καί λυτὰ ἔγγραφα, ἀφ' ἑτέρου δέ ἐν συνεργασίᾳ μετά τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ ἀνακαινίζοντας ἐκ βάρων τόν Ἱστορικόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Νικολάου, τόν καθηδρικόν Ναόν Μεταμορφώσεως Σωτῆρος, τήν ἱστορικὴν Ἱ. Μονήν Κοιμίσεως Θεοτόκου καί τὰ λίαν ἀξιόλογα Μετόχια αὐτῆς.

Τόν μῆνα Μάρτιο τοῦ ἔτους 2015 μετετέθη εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, ὡς τακτικός Ἱεροκήρυξ αὐτῆς.